Laudate

OUR SAVIOUR

S L U H Rey

Church

Our Savior's
Lutheran Church

LAUDATE

Aandelige Sange for Mandskor

UDGIVET AF

H. N. HENDRICKSON

Lærer ved Augsburg Seminary

FORLAGT AF
K. C. HOLTER PUBLISHING CO.
MINNEAPOLIS, MINN.
1908

FORORD

Nærværende sangbog er et forsøg paa at imødekomme trangen til en ny samling af religiøse sange for mandskor.

Udgiveren har længe ventet paa, at en mere kyndig og erfaren haand vilde taget fat paa udarbeidelsen af en saadan bog, men da ingen syntes villig dertil, var der ingen anden raad end at prøve selv.

Det som har gjort arbeidet særlig vanskeligt er den omstændighed, at vor mandskorliteratur er saa jammerlig fattig paa religiøse sange. Den eneste udvei var derfor at vælge saadan musik, som kunde adapteres til religiøse tekster, men at gjøre dette, saa tekst og musik passede sammen, var jo ikke nogen let sag, og udgiveren er sig vel bevidst, at han her ofte er kommet tilkort.

Under udarbeidelsen af bogen er især havt for øie mandskorene ved vore kristlige skoler og i vore menigheder. De allerfleste af sangene egner sig til brug ved gudstjenester og andre religiøse sammenkomster. Ved enden af bogen er tilføiet nogle af vore populæreste nationalsange.

Saa tak til alle, som har ydet hjælp i udarbeidelsen af denne bog. Særlig takkes professor F. Melius Christiansen for hans kyndige raad og for tilladelse at bruge hans compositioner og bearbeidelser. Ligesaa takkes professorerne Wilhelm Pettersen og H. A. Urseth for brug af tekster, samt hr. Adolph Anderson for brug af musiken til nr. 71.

Hermed overgives da bogen til vore mandskor med det ønske, at den maatte findes brugbar og faa bidrage til at fremelske kristelig mandskorsang iblandt os.

Minneapolis, Minn., Oktober 1908.
H. N. HENDRICKSON.

Entered according to act of Congress, A. D. 1908,
By K. C. Holter Publishing Co.,
In the office of the Librarian of Congress, at Washington, D. C.

1. O Fader, hør dit arme barn!

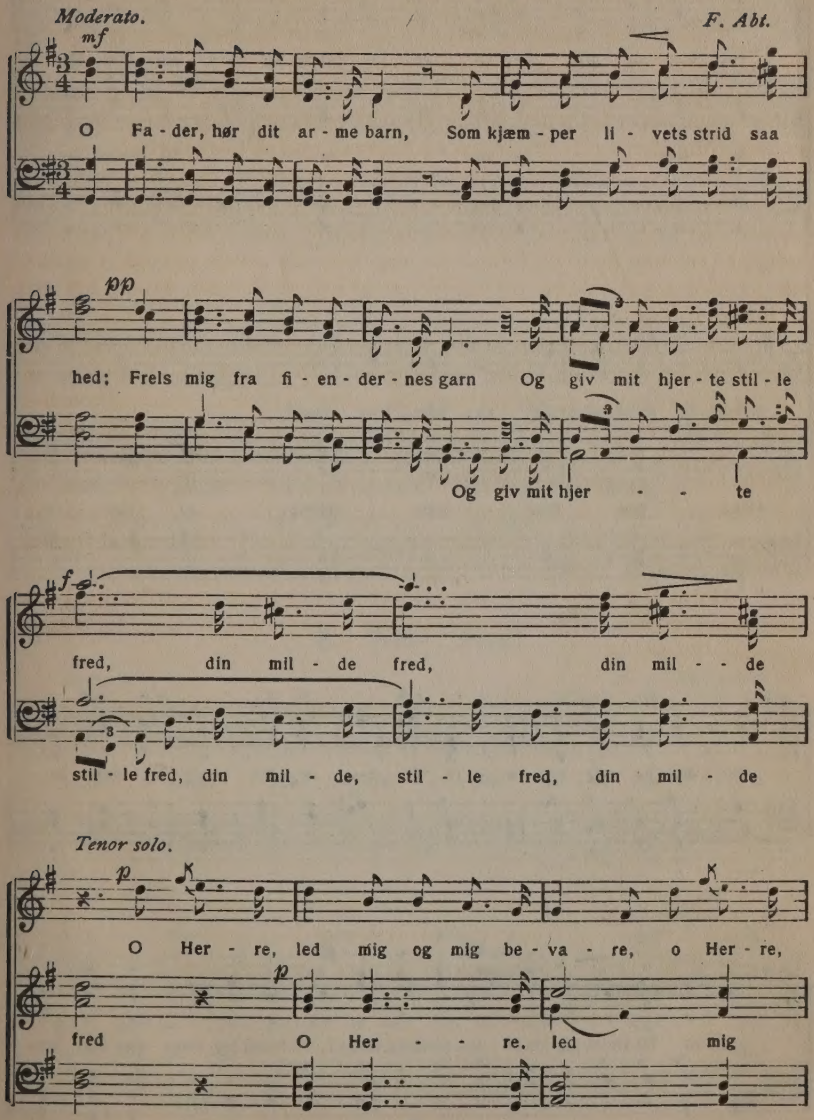
Moderato.
F. Abt.
mf
O Fa - der, hør dit ar - me barn, Som kjæm - per li - vets strid saa
pp
hed; Frels mig fra fi - en - der - nes garn Og giv mit hjer - te stil - le
Og giv mit hjer - - - te
f
fred, din mil - de fred, din mil - - de
stil - le fred, din mil - de, stil - le fred, din mil - de
Tenor solo.
p
O Her - re, led mig og mig be - va - re, o Her - re,
p
fred O Her - - re. led mig

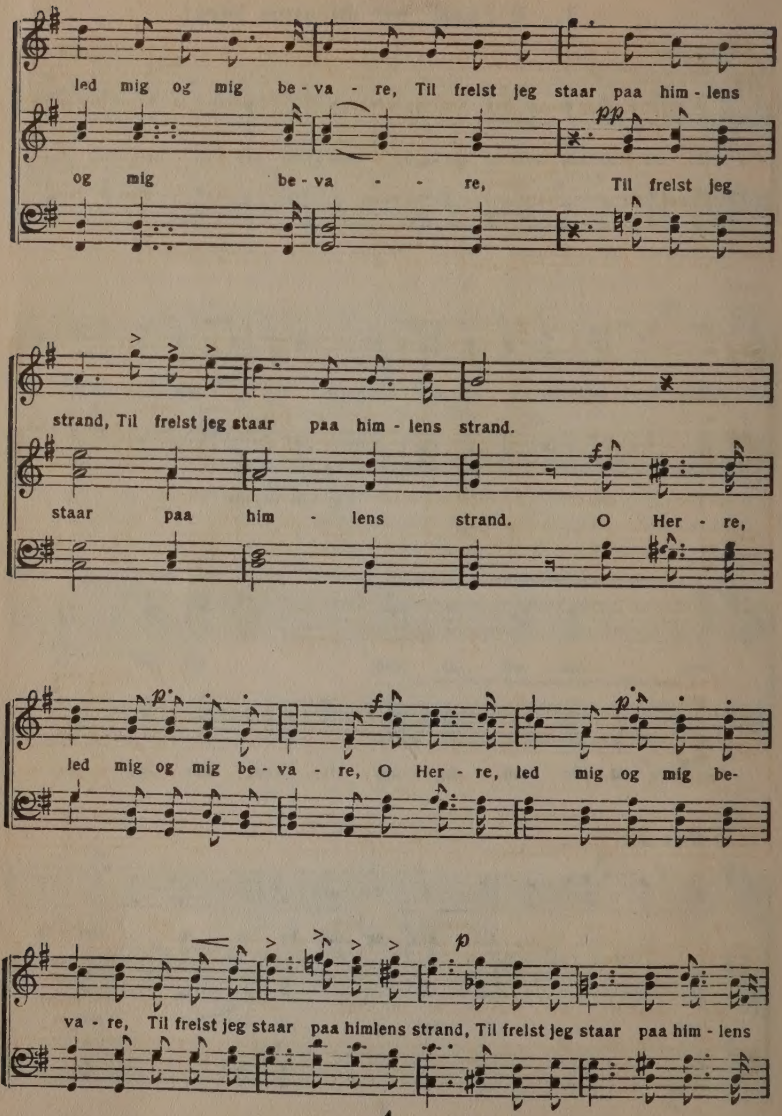
led mig og mig be - va - re, Til frelst jeg staar paa him - lens
og mig be - va - - re, Til frelst jeg
strand, Til frelst jeg staar paa him - lens strand.
staar paa him - lens strand. O Her - re,
led mig og mig be - va - re, O Her - re, led mig og mig be-
va - re, Til frelst jeg staar paa himlens strand, Til frelst jeg staar paa him - lens

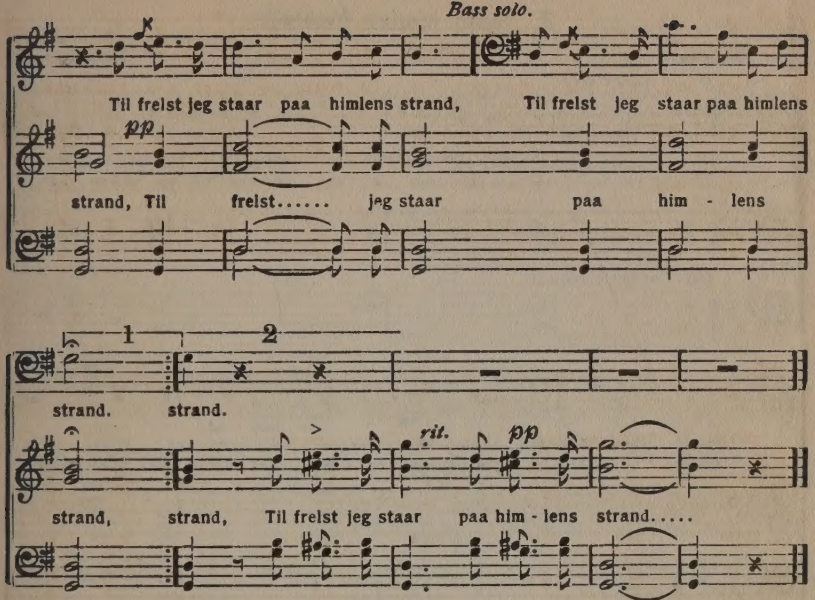
Bass solo.
Til frelst jeg staar paa himlens strand, Til frelst jeg staar paa himlens
pp
strand, Til frelst..... jeg staar paa him - lens
1
2
strand. strand.
rit.
pp
strand, strand, Til frelst jeg staar paa him - lens strand.....

2. Fred! Fred!

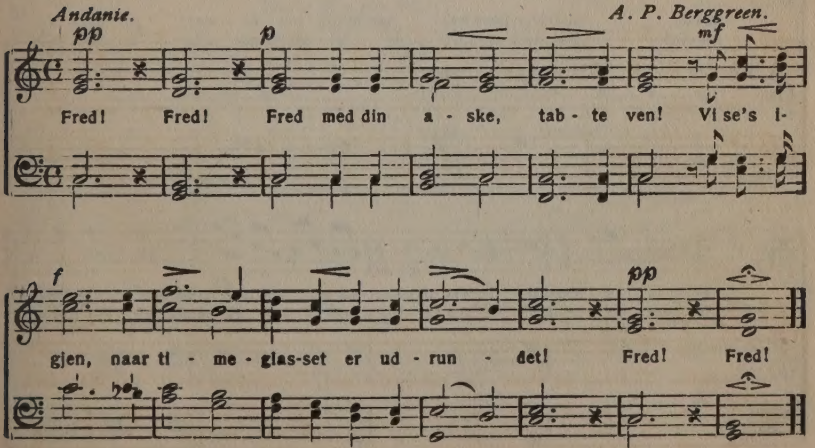
Andante.
A. P. Berggreen.
pp
p
mf
Fred! Fred! Fred med din a - ske, tab - te ven! Vi se's i-
f
pp
gjen, naar ti - me - glas-set er ud - run - det! Fred! Fred!

3. Som himlen hvælver.

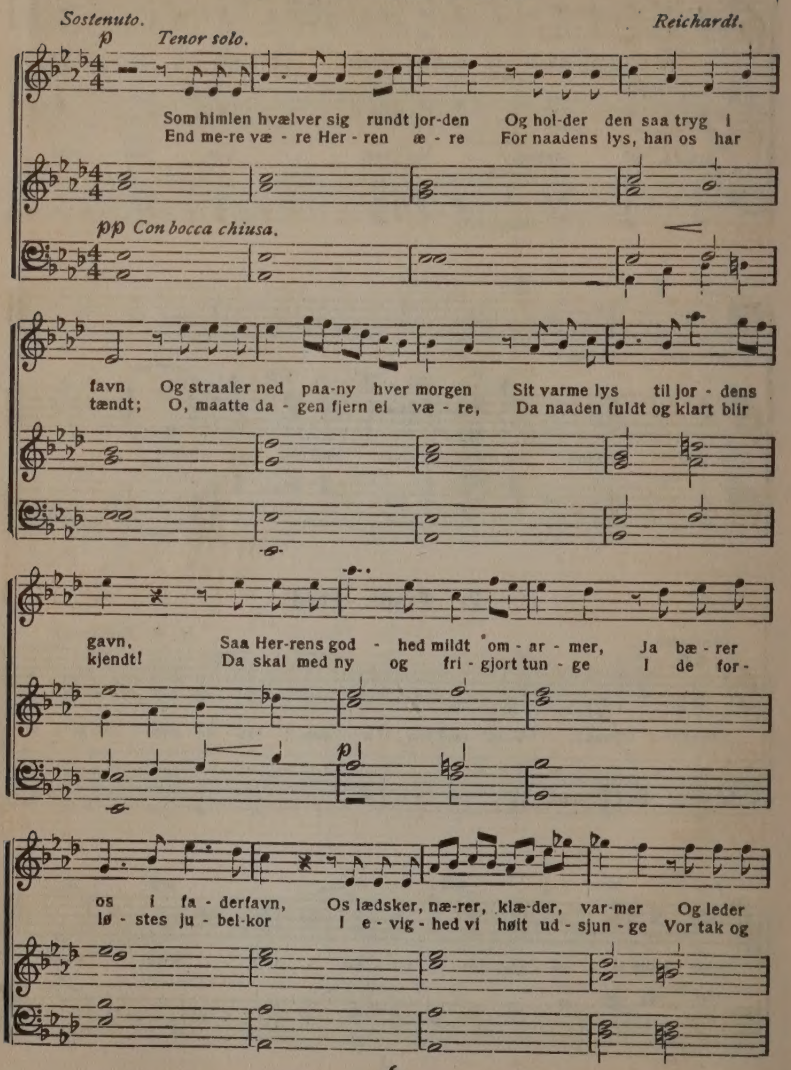
Sostenuto.
Reichardt.
p
Tenor solo.
Som himlen hvælver sig rundt jor-den Og hol-der den saa tryg i
End me-re væ - re Her - ren æ - re For naadens lys, han os har
pp Con bocca chiusa.
favn Og straaler ned paa-ny hver morgen Sit varme lys til jor - dens
tændt; O, maatte da - gen fjern ei væ - re, Da naaden fuldt og klart blir
gavn, Saa Her-rens god - hed mildt om - ar - mer, Ja bæ - rer
kjendt! Da skal med ny og fri - gjort tun - ge I de for-
p
os i fa - derfavn, Os lædsker, næ-rer, klæ-der, var-mer Og leder
lø - stes ju - bel-kor I e - vig - hed vi høit ud - sjun - ge Vor tak og

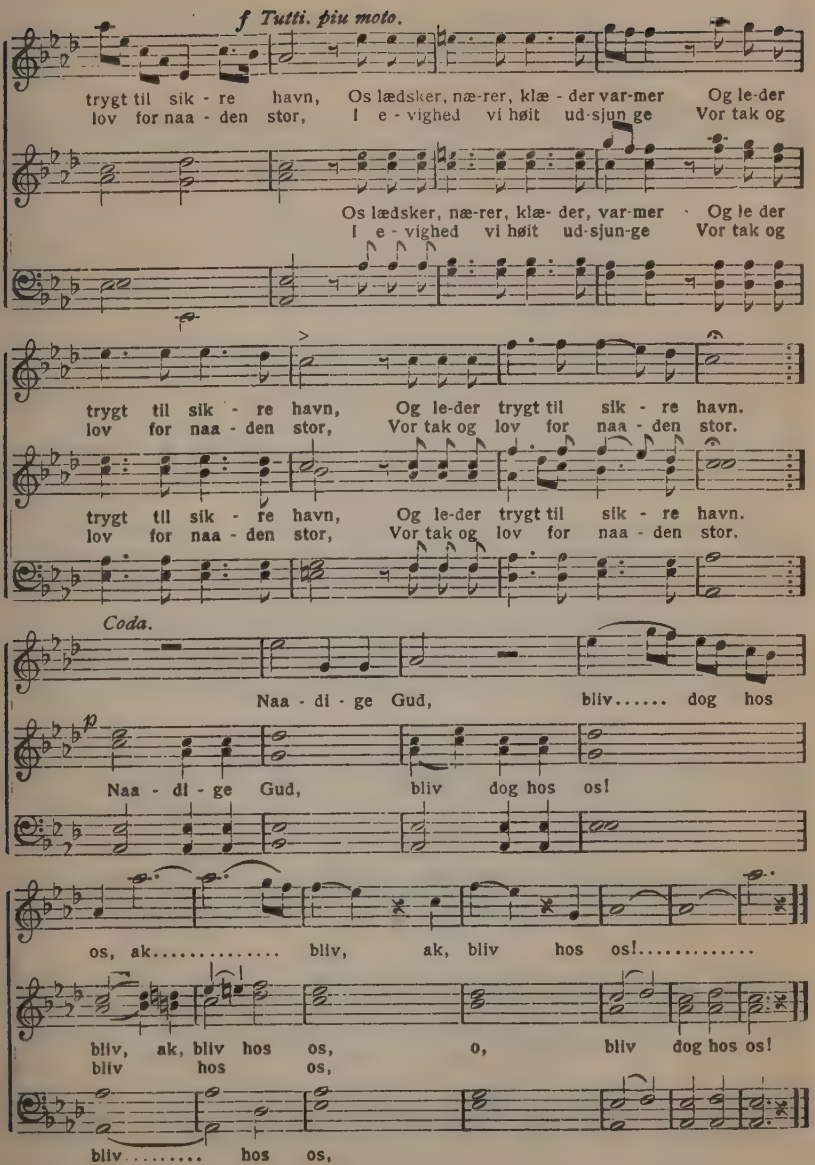
f Tutti. più moto.
trygt til sik - re havn, Os lædsker, næ-rer, klæ - der var-mer Og le-der
lov for naa - den stor, I e - vighed vi høit ud-sjun ge Vor tak og
Os lædsker, næ-rer, klæ- der, var-mer Og le der
I e - vighed vi høit ud-sjun-ge Vor tak og
trygt til sik - re havn, Og le-der trygt til sik - re havn.
lov for naa - den stor, Vor tak og lov for naa - den stor.
trygt til sik - re havn, Og le-der trygt til sik - re havn.
lov for naa - den stor, Vor tak og lov for naa - den stor.
Coda.
Naa - di - ge Gud, bliv..... dog hos
p
Naa - di - ge Gud, bliv dog hos os!
os, ak..... bliv, ak, bliv hos os!.....
bliv, ak, bliv hos os, o, bliv dog hos os!
bliv hos os,
bliv..... hos os,

4. Luk op, i herlighedens porte!

(Af oratoriet "Redemption)

Molto moderato. *Gounod.*

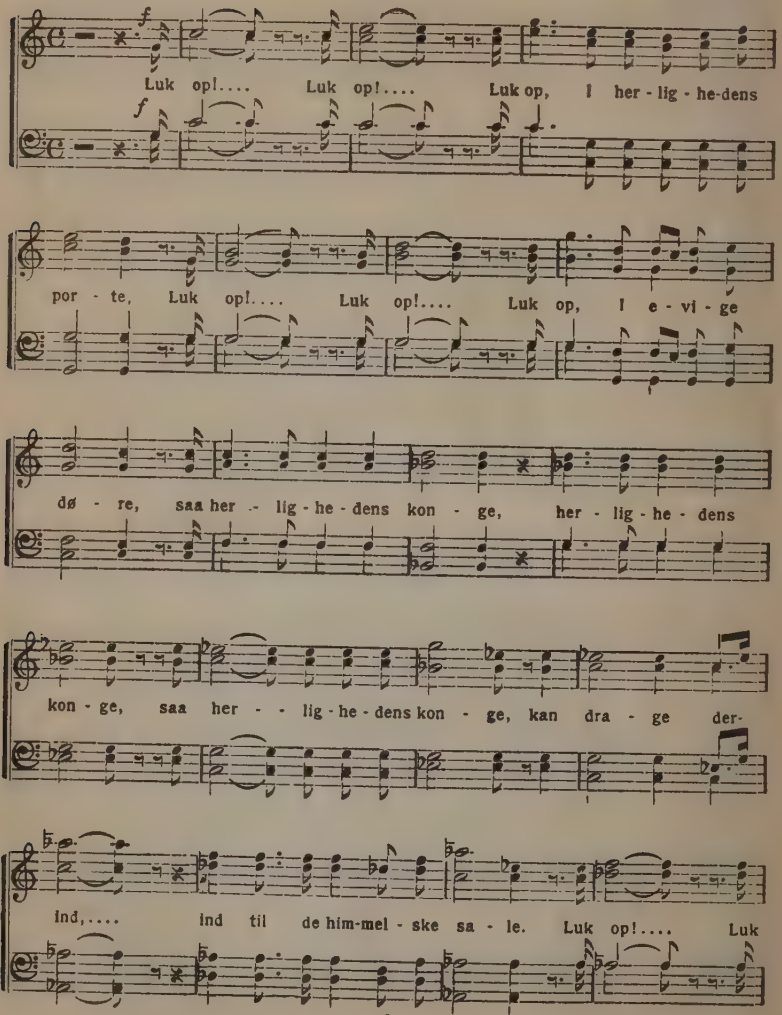
Luk op!.... Luk op!.... Luk op, I her - lig - he-dens
por - te, Luk op!.... Luk op!.... Luk op, I e - vi - ge
dø - re, saa her - lig - he - dens kon - ge, her - lig - he - dens
kon - ge, saa her - - lig - he - dens kon - ge, kan dra - ge der-
ind,.... ind til de him-mel - ske sa - le. Luk op!.... Luk

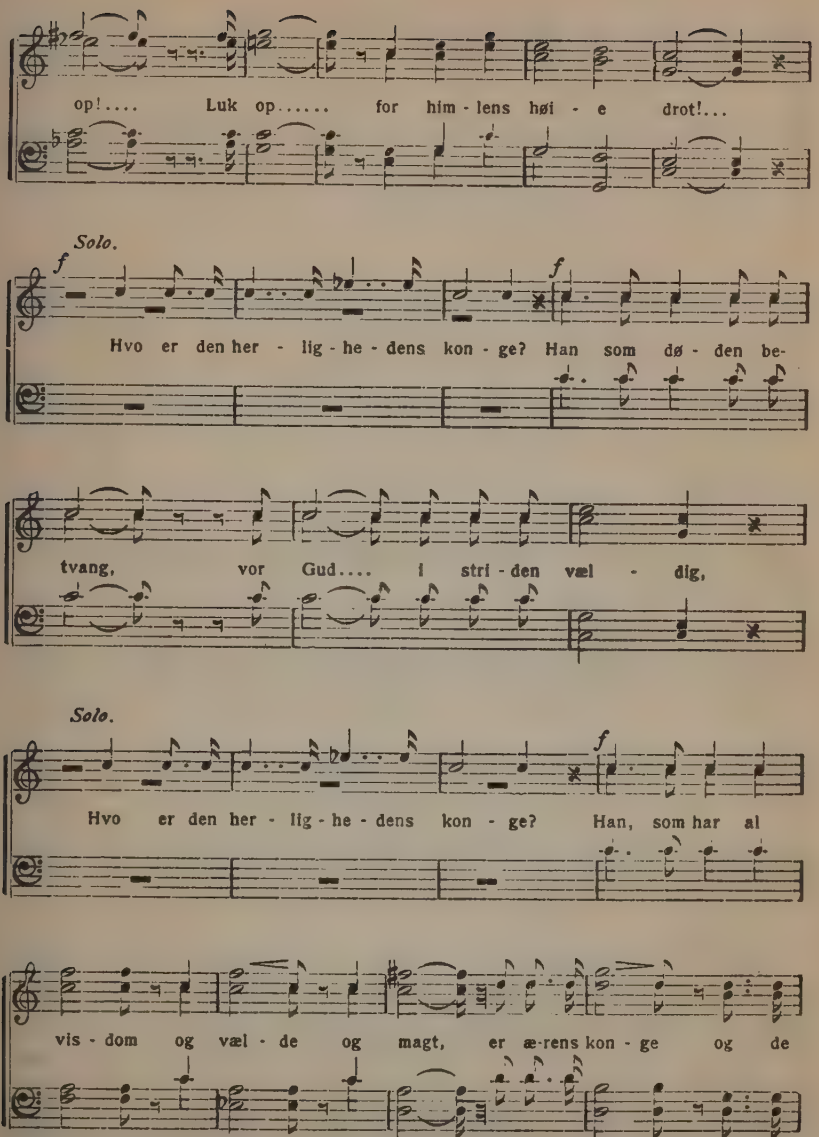
op!.... Luk op..... for him - lens høi - e drot!...
Solo.
f
Hvo er den her - lig - he - dens kon - ge? Han som dø - den be-
f
tvang, vor Gud.... i stri - den væl - dig,
Solo.
Hvo er den her - lig - he - dens kon - ge? Han, som har al
f
vis - dom og væl - de og magt, er æ-rens kon - ge og de

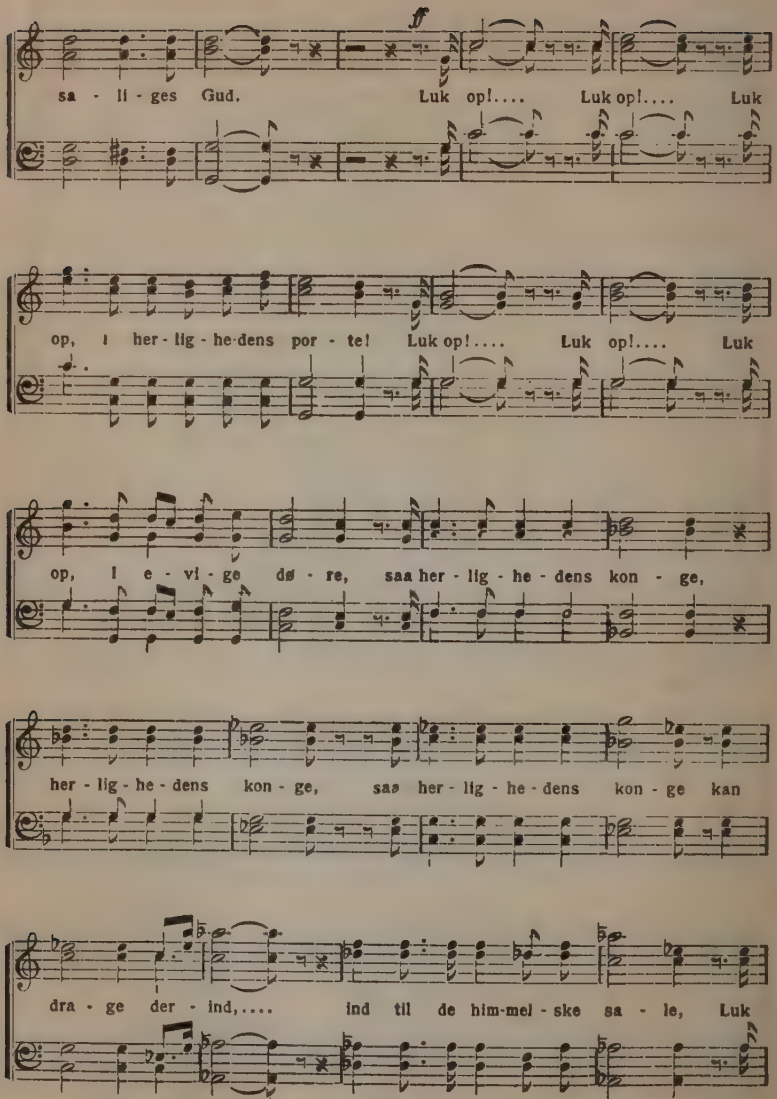
ff
sa - li - ges Gud. Luk op!.... Luk op!.... Luk
op, i her - lig - he-dens por - te! Luk op!.... Luk op!.... Luk
op, i e - vi - ge dø - re, saa her - lig - he - dens kon - ge,
her - lig - he - dens kon - ge, saa her - lig - he - dens kon - ge kan
dra - ge der - ind,.... ind til de him-mel - ske sa - le, Luk

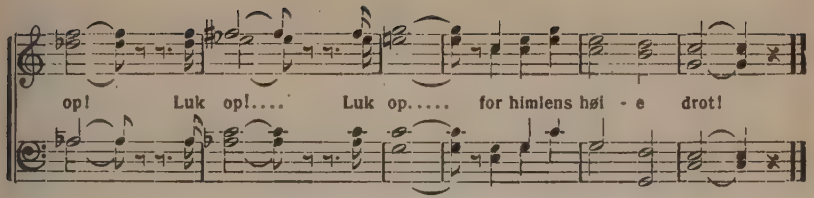

5. Deilig er jorden.

Moderato. *Melodi fra 12te aarhundrede.*

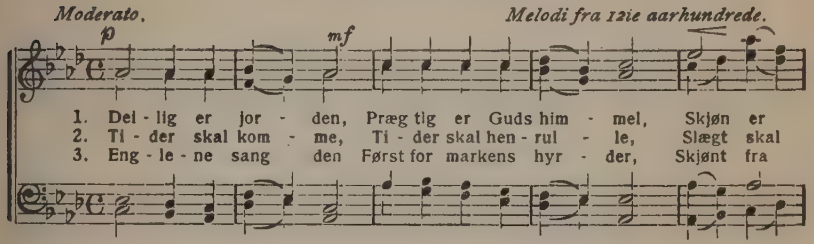
p
mf
1. Dei - lig er jor - den, Præg tig er Guds him - mel, Skjøn er
2. Ti - der skal kom - me, Ti - der skal hen - rul - le, Slægt skal
3. Eng - le - ne sang den Først for markens hyr - der, Skjønt fra
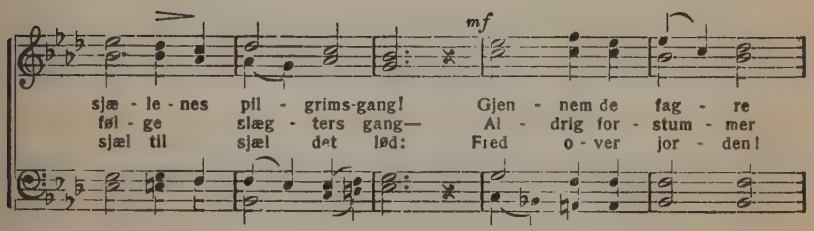
mf
sjæ - le - nes pil - grims-gang! Gjen - nem de fag - re
føl - ge slæg - ters gang— Al - drig for - stum - mer
sjæl til sjæl det lød: Fred o - ver jor - den!

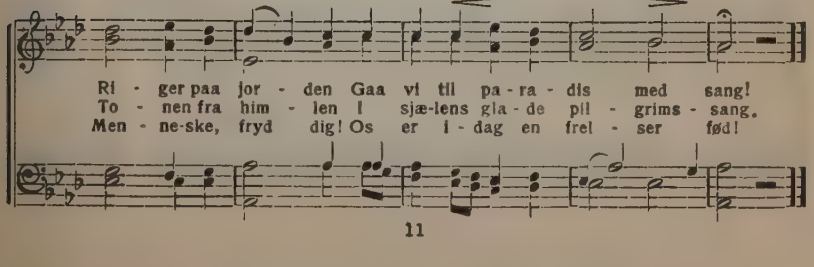
Ri - ger paa jor - den Gaa vi til pa - ra - dis med sang!
To - nen fra him - len I sjæ-lens gla - de pil - grims - sang.
Men - ne-ske, fryd dig! Os er i - dag en frel - ser født!

6. O fagre syn.

(Pilgrimskor fra Tannhäuser)

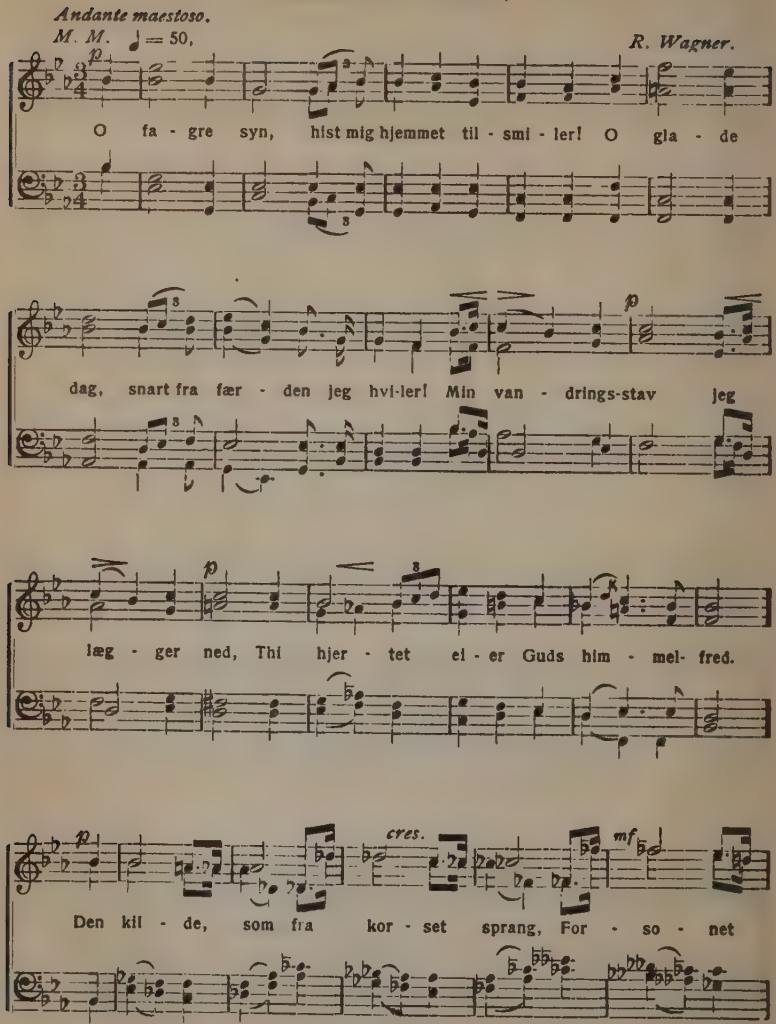
Andante maestoso.
M. M. ♩ = 50.
R. Wagner.
O fa - gre syn, hist mig hjemmet til - smi - ler! O gla - de
dag, snart fra fær - den jeg hvi-ler! Min van - drings-stav jeg
læg - ger ned, Thi hjer - tet ei - er Guds him - mel- fred.
cres.
mf
Den kil - de, som fra kor - set sprang, For - so - net

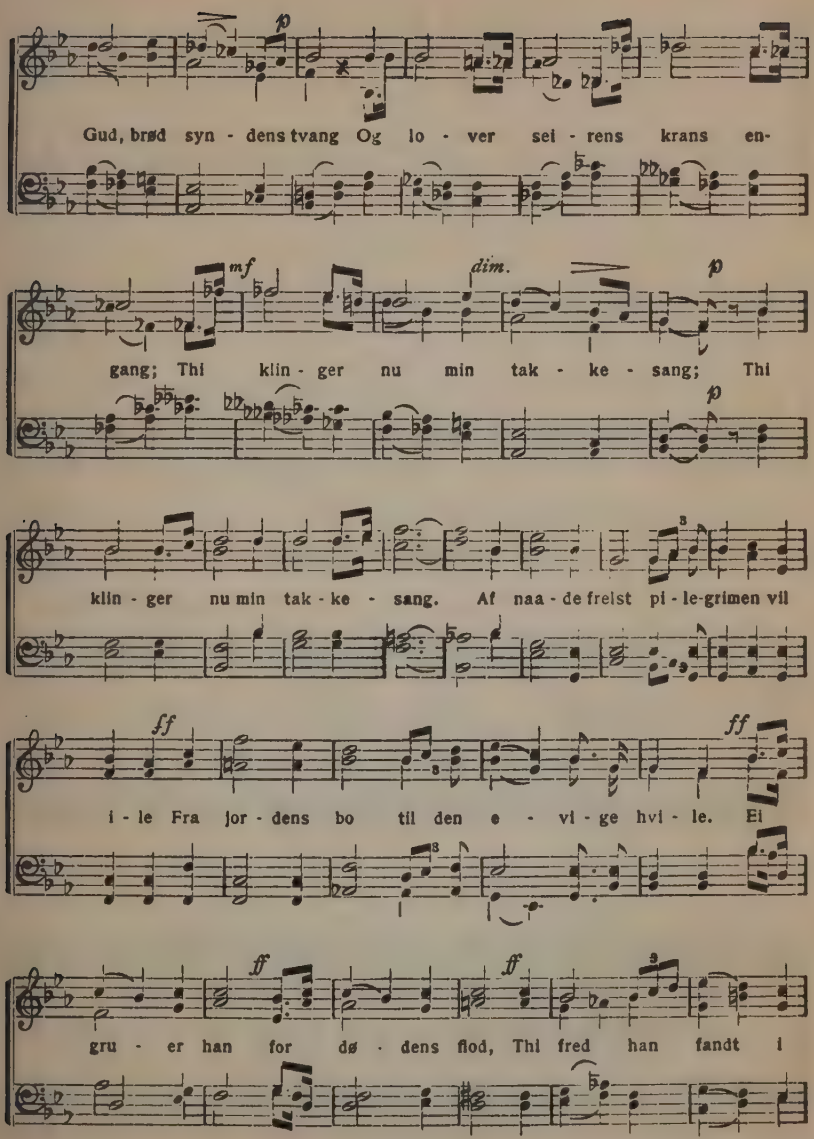
p
Gud, brød syn - dens tvang Og lo - ver sei - rens krans en-
mf
dim.
p
gang; Thi klin - ger nu min tak - ke - sang; Thi
p
klin - ger nu min tak - ke - sang. Af naa - de freist pi - le-grimen vil
ff
ff
i - le Fra jor - dens bo til den e - vi - ge hvi - le. Ei
ff
ff
gru - er han for dø - dens flod, Thi fred han fandt i
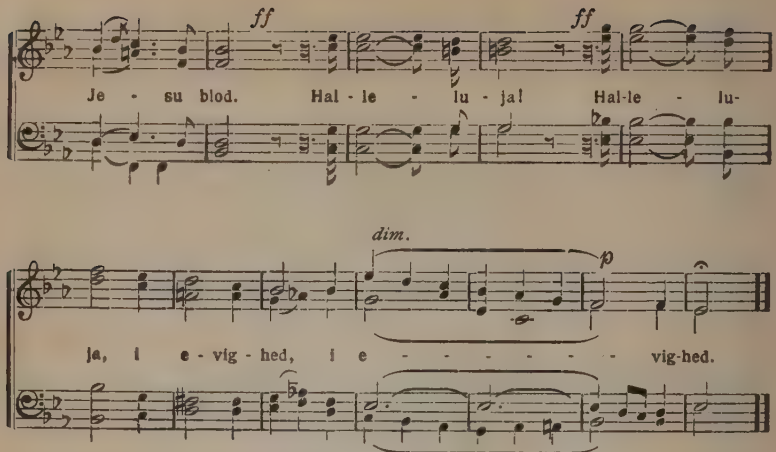
7. Syng om Herren.

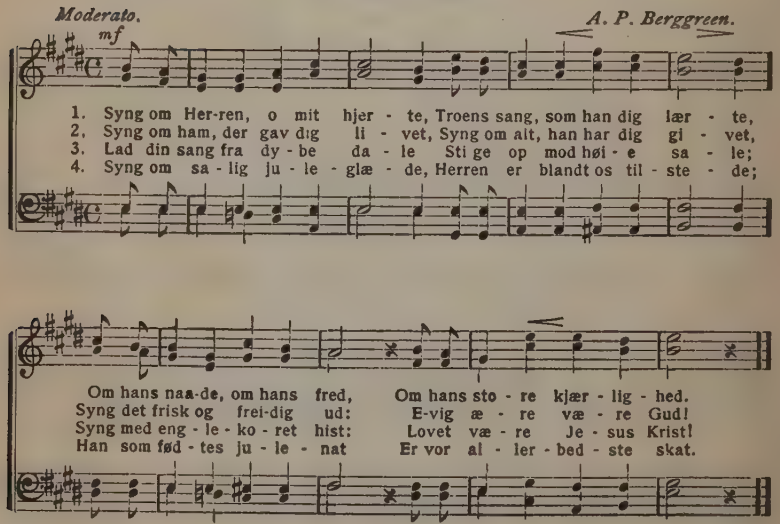
Moderato.
A. P. Berggreen.
mf
1. Syng om Her-ren, o mit hjer - te, Troens sang, som han dig lær - te,
2. Syng om ham, der gav dig li - vet, Syng om alt, han har dig gi - vet,
3. Lad din sang fra dy - be da - le Sti ge op mod høi - e sa - le;
4. Syng om sa - lig ju - le - glæ - de, Herren er blandt os til - ste - de;
Om hans naa-de, om hans fred, Om hans sto - re kjær - lig - hed.
Syng det frisk og frei-dig ud: E-vig æ - re væ - re Gud!
Syng med eng - le - ko - ret hist: Lovet væ - re Je - sus Krist!
Han som fød - tes ju - le - nat Er vor al - ler - bed - ste skat.

8. Til slutning saa rækker.

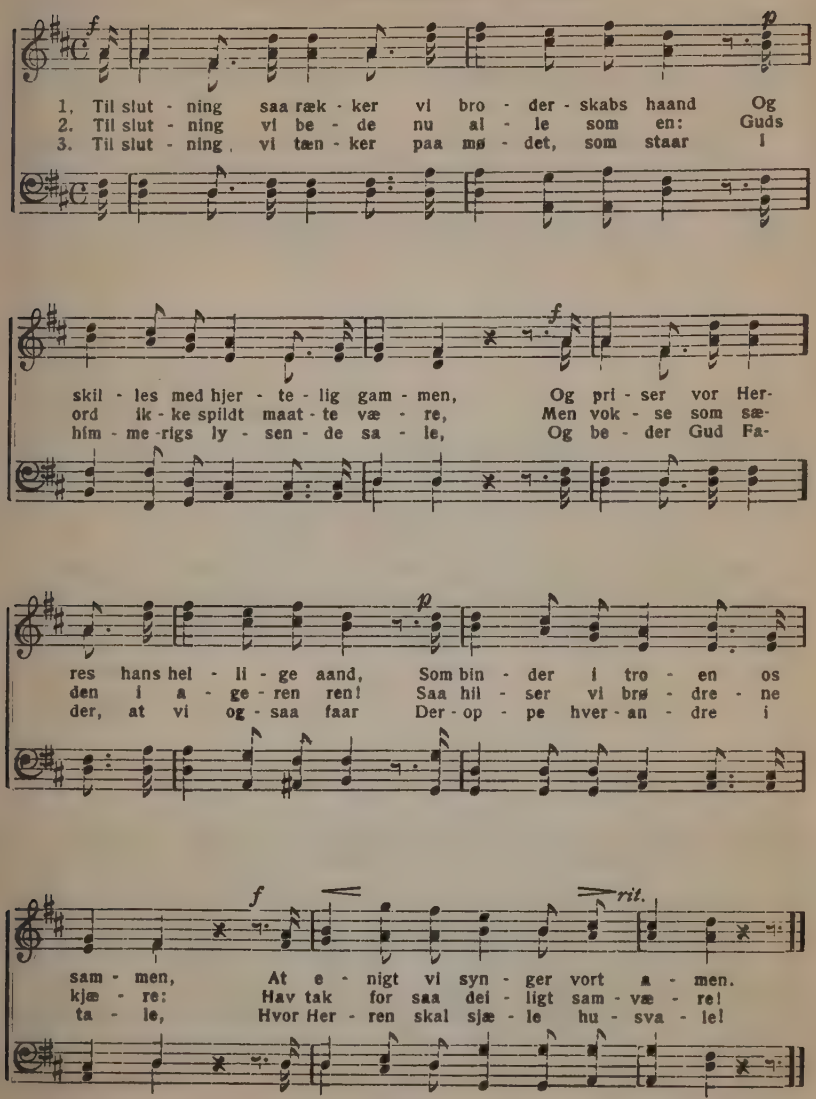
1. Til slut - ning saa ræk - ker vi bro - der - skabs haand Og
2. Til slut - ning vi be - de nu al - le som en: Guds
3. Til slut - ning vi tæn - ker paa mø - det, som staar i
skil - les med hjer - te - lig gam - men, Og pri - ser vor Her-
ord ik - ke spildt maat - te væ - re, Men vok - se som sæ-
him - me - rigs ly - sen - de sa - le, Og be - der Gud Fa-
res hans hel - li - ge aand, Som bin - der i tro - en os
den i a - ge - ren ren! Saa hil - ser vi brø - dre - ne
der, at vi og - saa faar Der - op - pe hver - an - dre i
sam - men, At e - nigt vi syn - ger vort a - men.
kjæ - re: Hav tak for saa dei - ligt sam - væ - re!
ta - le, Hvor Her - ren skal sjæ - le hu - sva - le!

No. 9. Vælt alle dine veie.

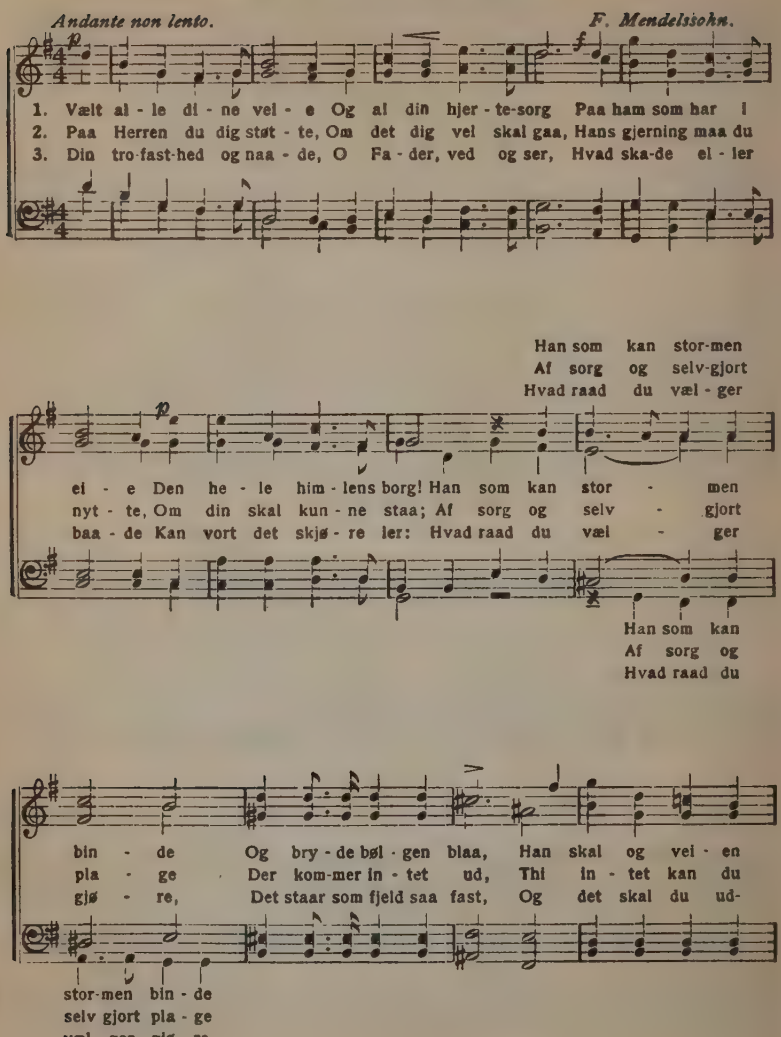
Andante non lento.
F. Mendelssohn.
1. Vælt al - le di - ne vei - e Og al din hjer - te-sorg Paa ham som har
2. Paa Herren du dig støt - te, Om det dig vel skal gaa, Hans gjerning maa du
3. Din tro-fast-hed og naa - de, O Fa - der, ved og ser, Hvad ska-de el - ler
Han som kan stor-men
Af sorg og selv-gjort
Hvad raad du væl - ger
ei - e Den he - le him - lens borg! Han som kan stor - men
nyt - te, Om din skal kun - ne staa; Af sorg og selv - gjort
baa - de Kan vort det skjø - re ler: Hvad raad du væl - ger
Han som kan
Af sorg og
Hvad raad du
bin - de Og bry - de bøl - gen blaa, Han skal og vei - en
pla - ge Der kom-mer in - tet ud, Thi in - tet kan du
gjø - re, Det staar som fjeld saa fast, Og det skal du ud-
stor-men bin - de
selv gjort pla - ge
væl - ger gjø - re,

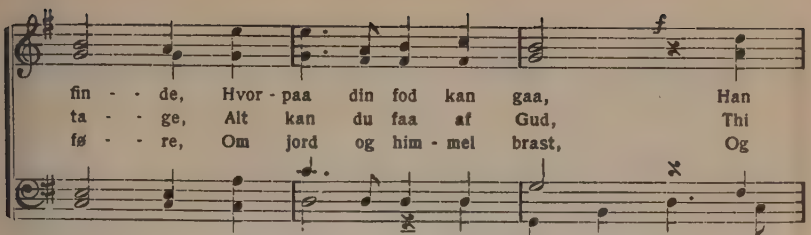
fin - - de, Hvor - paa din fod kan gaa, Han
ta - - ge, Alt kan du faa af Gud, Thi
fø - - re, Om jord og him - mel brast, Og
Hvor - paa, hvor - paa din fod kan
Alt kan, alt kan du faa af
Om jord, om jord og him - mel
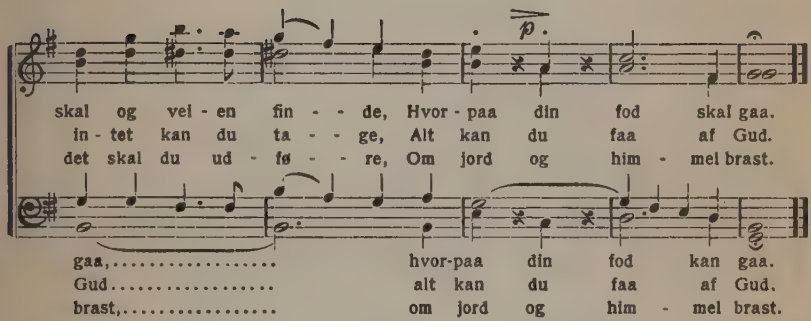
skal og vei - en fin - - de, Hvor - paa din fod skal gaa.
in - tet kan du ta - - ge, Alt kan du faa af Gud.
det skal du ud - fø - - re, Om jord og him - mel brast.
gaa,..... hvor-paa din fod kan gaa.
Gud..... alt kan du faa af Gud.
brast,..... om jord og him - mel brast.

10. Vaagn op, du kaarne sandheds- vagt!

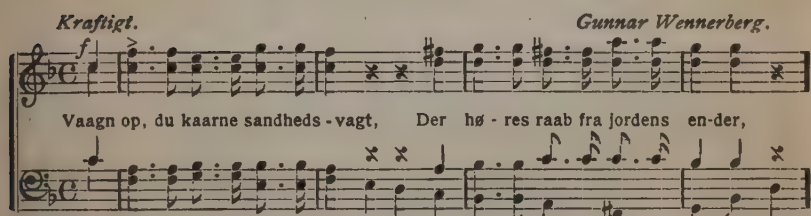
Kraftigt.
Gunnar Wennerberg.
Vaagn op, du kaarne sandheds - vagt, Der hø - res raab fra jordens en-der,
Der hø-res raab fra jor - dens en - der,

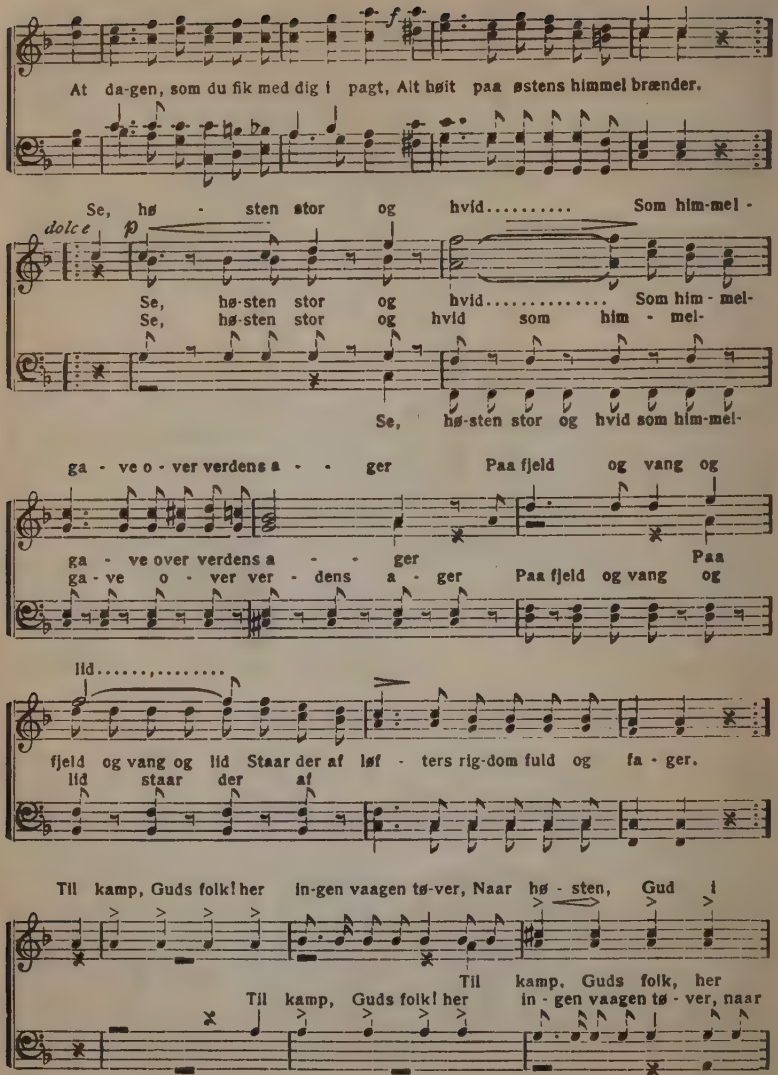
At da-gen, som du fik med dig i pagt, Alt høit paa østens himmel brænder.
Se, hø - sten stor og hvid..... Som him-mel -
dolce
Se, hø-sten stor og hvid..... Som him - mel-
Se, hø-sten stor og hvid som him - mel-
Se, hø-sten stor og hvid som him-mel-
ga - ve o - ver verdens a - - ger Paa fjeld og vang og
ga - ve over verdens a - - ger Paa
ga - ve o - ver ver - dens a - ger Paa fjeld og vang og
lid.....,.....
fjeld og vang og lid Staar der af løf - ters rig-dom fuld og fa - ger.
lid staar der af
Til kamp, Guds folk! her in-gen vaagen tø-ver, Naar hø - sten, Gud i
Til kamp, Guds folk, her
Til kamp, Guds folk! her in - gen vaagen tø - ver, naar
Til

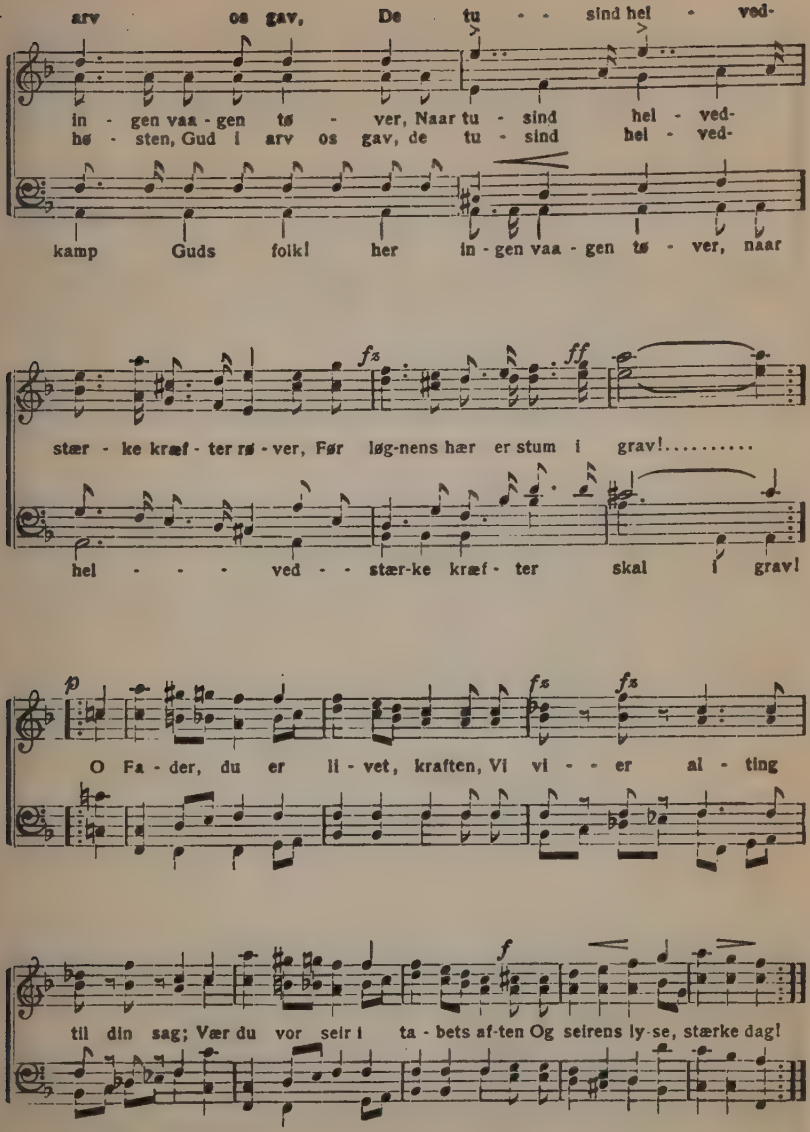
arv os gav, De tu - - sind hel - ved-
in - gen vaa - gen tø - ver, Naar tu - sind hel - ved-
hø - sten, Gud i arv os gav, de tu - sind hel - ved-
kamp Guds folk! her in - gen vaa - gen tø - ver, naar
fz ff
stær - ke kræf - ter rø - ver, Før løg-nens hær er stum i grav!.....
hel - - - - ved - - stær-ke kræf - ter skal i grav!
p fz fz
O Fa - der, du er li - vet, kraften, Vi vi - - er al - ting
f
til din sag; Vær du vor seir i ta - bets af-ten Og seirens ly-se, stærke dag!

11. Jeg vil synge en sang.

A. Söderman.

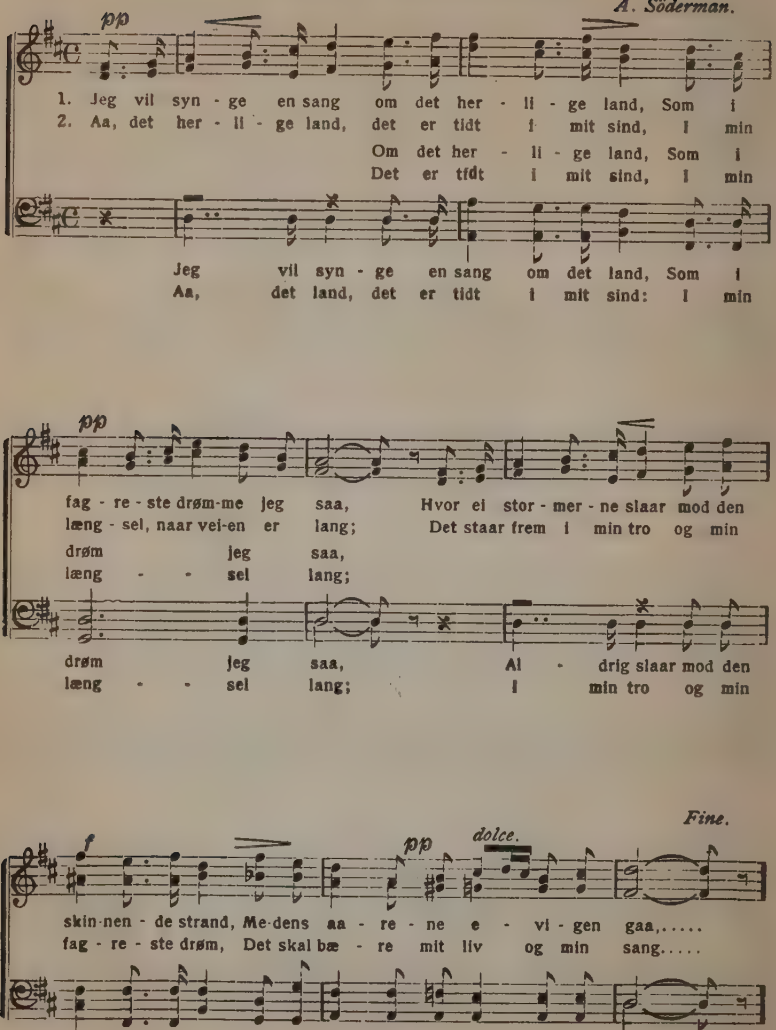
pp
1. Jeg vil syn - ge en sang om det her - li - ge land, Som i
2. Aa, det her - li - ge land, det er tidt i mit sind, I min
Om det her - li - ge land, Som i
Det er tidt i mit sind, I min
Jeg vil syn - ge en sang om det land, Som i
Aa, det land, det er tidt i mit sind: I min
pp
fag - re - ste drøm-me jeg saa, Hvor ei stor - mer - ne slaar mod den
læng - sel, naar vei-en er lang; Det staar frem i min tro og min
drøm jeg saa,
læng - - sel lang;
drøm jeg saa, Al - drig slaar mod den
læng - - sel lang; I min tro og min
Fine.
f
pp
dolce.
skin-nen - de strand, Me-dens aa - re - ne e - vi - gen gaa,.....
fag - re - ste drøm, Det skal bæ - re mit liv og min sang.....

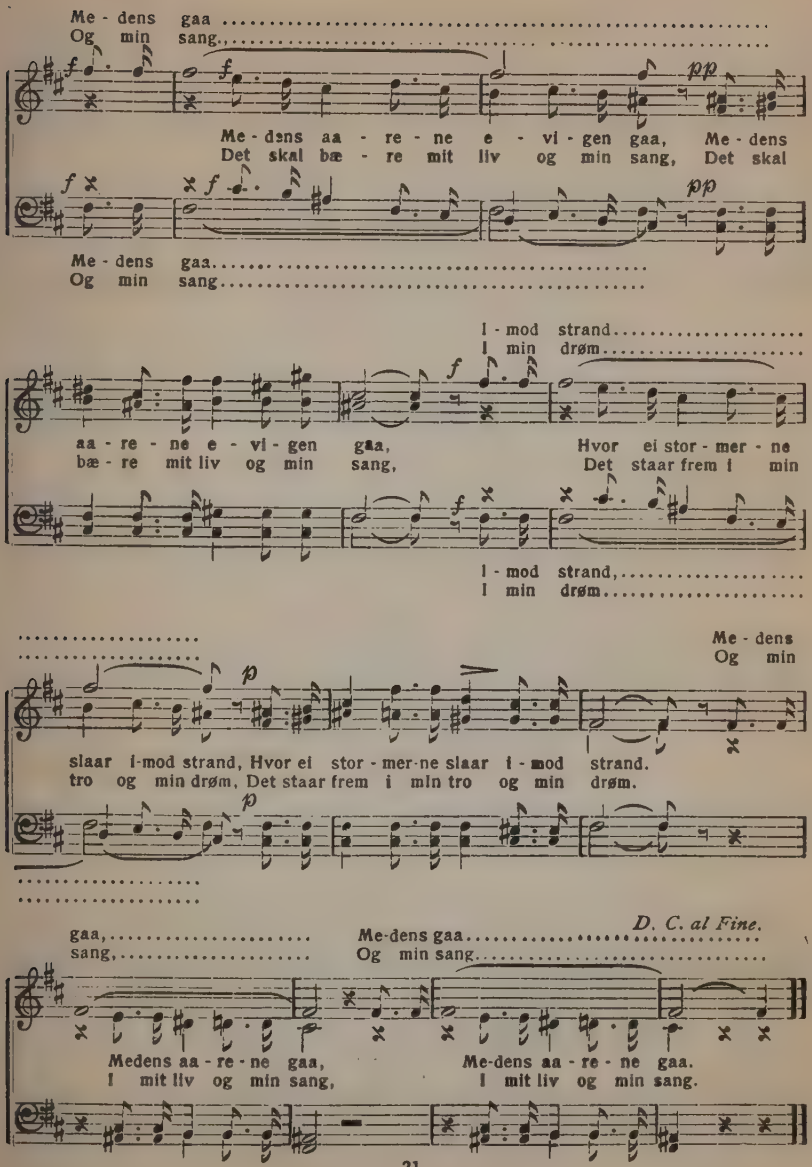
Me - dens gaa
Og min sang
Me - dens aa - re - ne e - vi - gen gaa, Me - dens
Det skal bæ - re mit liv og min sang, Det skal
Me - dens gaa
Og min sang
I - mod strand
I min drøm
aa - re - ne e - vi - gen gaa, Hvor ei stor - mer - ne
bæ - re mit liv og min sang, Det staar frem i min
I - mod strand,
I min drøm
Me - dens
Og min
slaar i-mod strand, Hvor ei stor - mer-ne slaar i - mod strand.
tro og min drøm, Det staar frem i min tro og min drøm.
gaa,
sang,
Me-dens gaa
Og min sang
D. C. al Fine.
Medens aa - re - ne gaa,
I mit liv og min sang,
Me-dens aa - re - ne gaa.
I mit liv og min sang.

12. Hør, hvor liflig sangen toner.

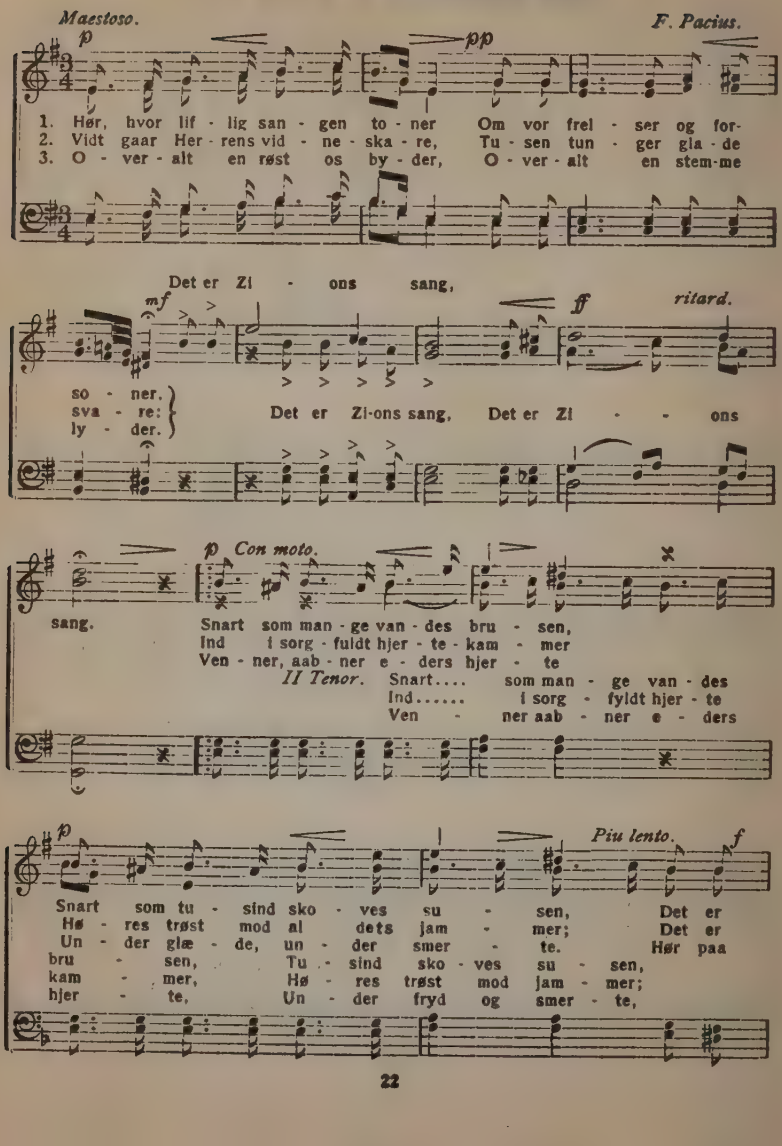
Maestoso.
F. Pacius.
1. Hør, hvor lif - lig san - gen to - ner Om vor frel - ser og for-
2. Vidt gaar Her - rens vid - ne - ska - re, Tu - sen tun - ger gla - de
3. O - ver - alt en røst os by - der, O - ver - alt en stem-me
Det er Zi - ons sang,
ritard.
so - ner.
sva - re:
ly - der.
Det er Zi-ons sang, Det er Zi - - ons
Con moto.
sang.
Snart som man - ge van - des bru - sen,
Ind i sorg - fuldt hjer - te - kam - mer
Ven - ner, aab - ner e - ders hjer - te
II Tenor.
Snart.... som man - ge van - des
Ind..... i sorg - fyldt hjer - te
Ven - ner aab - ner e - ders
Piu lento.
Snart som tu - sind sko - ves su - sen, Det er
Hø - res trøst mod al dets jam - mer; Det er
Un - der glæ - de, un - der smer - te. Hør paa
bru - sen, Tu - sind sko - ves su - sen,
kam - mer, Hø - res trøst mod jam - mer;
hjer - te, Un - der fryd og smer - te,
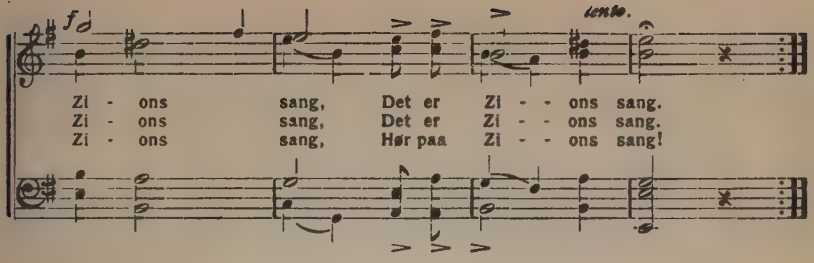
13. Hvor sødt at hvile.

Andante sostenuto. *J. G. Conradi.*

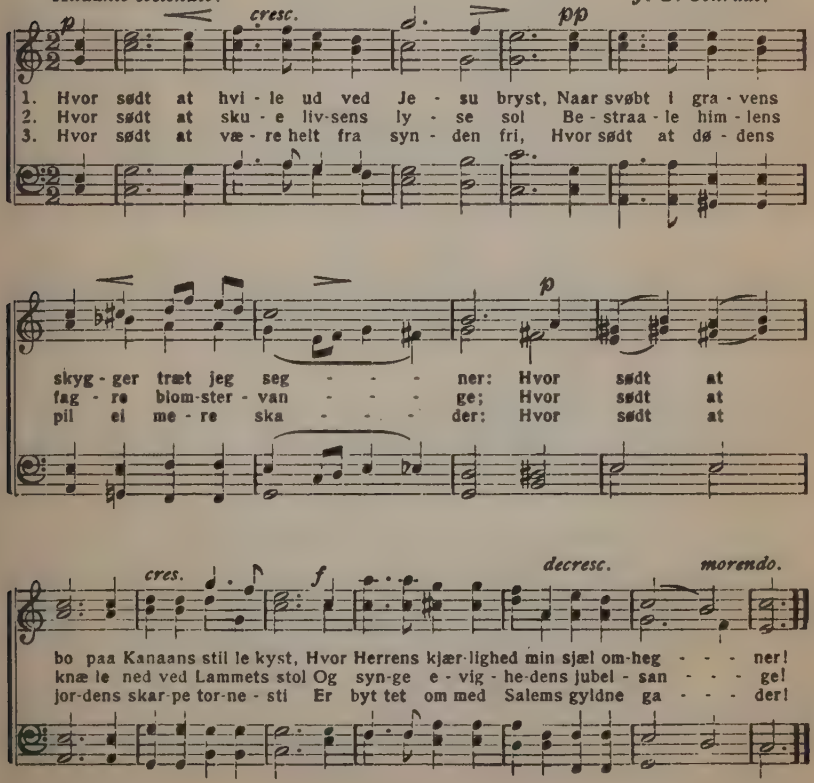
p
cresc.
pp
1. Hvor sødt at hvi - le ud ved Je - su bryst, Naar svøbt i gra - vens
2. Hvor sødt at sku - e liv-sens ly - se sol Be - straa - le him - lens
3. Hvor sødt at væ - re helt fra syn - den fri, Hvor sødt at dø - dens
p
skyg - ger træt jeg seg - - - - ner: Hvor sødt at
fag - re biom-ster - van - - - - ge; Hvor sødt at
pil ei me - re ska - - - - der: Hvor sødt at
cres.
f
decresc.
morendo.
bo paa Kanaans stil le kyst, Hvor Herrens kjær-lighed min sjæl om-heg - - - - ner!
knæ le ned ved Lammets stol Og syn-ge e - vig - he-dens jubel - san - - - - ge!
jor-dens skar-pe tor-ne - sti Er byt tet om med Salems gyldne ga - - - - der!

14. Hør os!

Moderato. *Gunnar Wennerberg.*

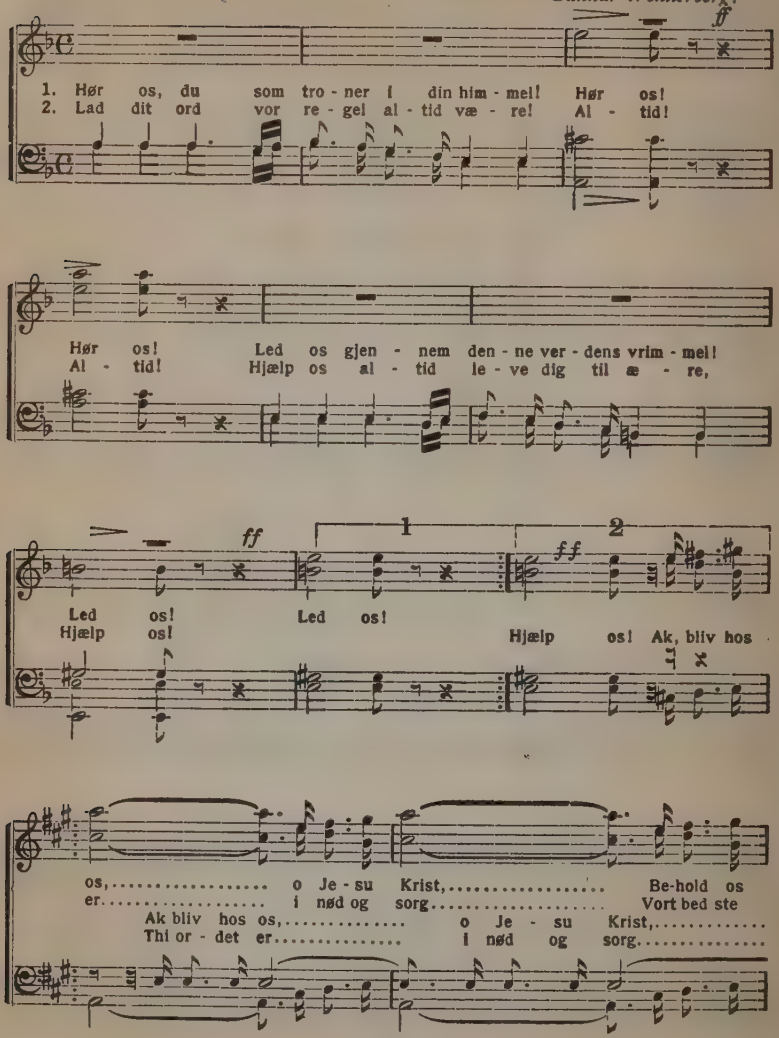
ff
1. Hør os, du som tro - ner i din him - mel! Hør os!
2. Lad dit ord vor re - gel al - tid væ - re! Al - tid!
Hør os! Led os gjen - nem den - ne ver - dens vrim - mel!
Al - tid! Hjælp os al - tid le - ve dig til æ - re,
ff
1
2
ff
Led os! Led os!
Hjælp os! Hjælp os! Ak, bliv hos
os,..... o Je - su Krist,..... Be-hold os
er..... i nød og sorg..... Vort bed ste
Ak bliv hos os,..... o Je - su Krist,.....
Thi or - det er..... i nød og sorg.....

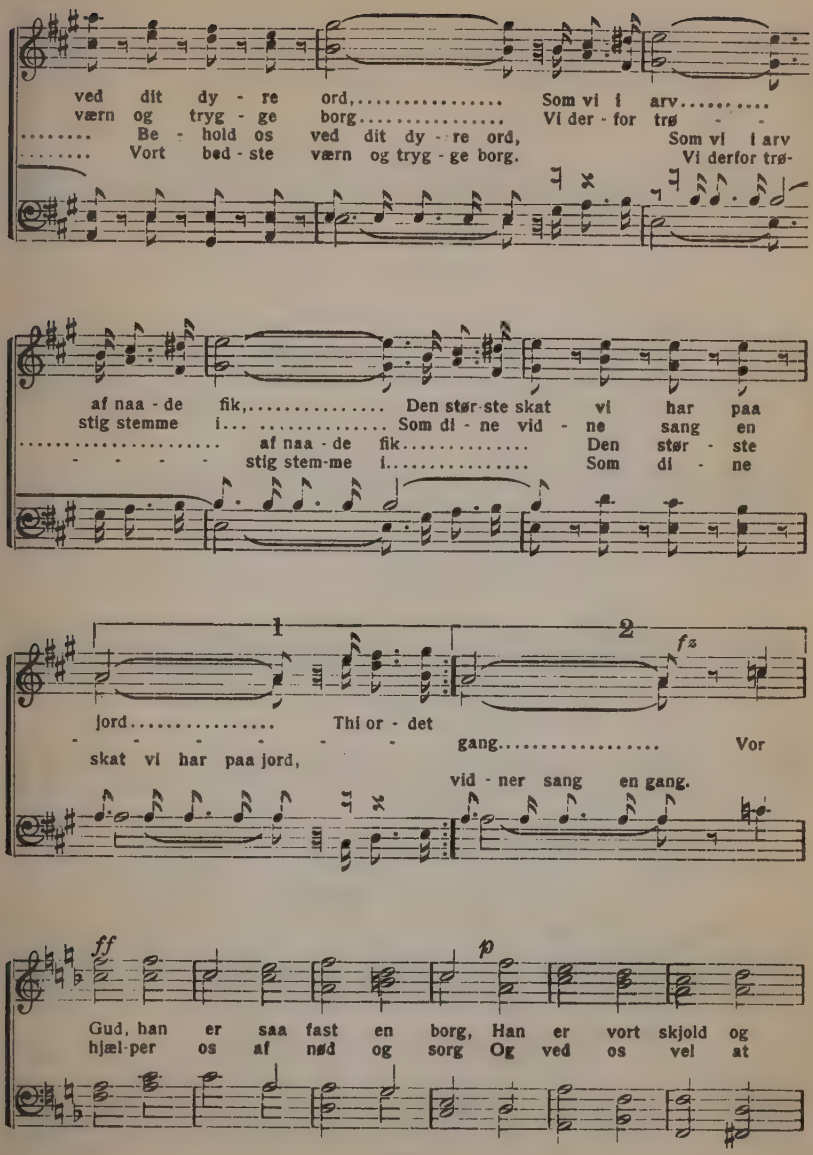
ved dit dy - re ord,..... Som vi i arv.....
værn og tryg - ge borg..... Vi der - for trø - -
..... Be - hold os ved dit dy - re ord, Som vi i arv
..... Vort bed - ste værn og tryg - ge borg. Vi derfor trø-
af naa - de fik,..... Den stør-ste skat vi har paa
stig stemme i..... Som di - ne vid - ne sang en
..... af naa - de fik..... Den stør - ste
- - - - stig stem-me i..... Som di - ne
1
2
fz
jord..... Thi or - det
- - - - - - - gang..... Vor
skat vi har paa jord,
vid - ner sang en gang.
ff
p
Gud, han er saa fast en borg, Han er vort skjold og
hjæl-per os af nød og sorg Og ved os vel at

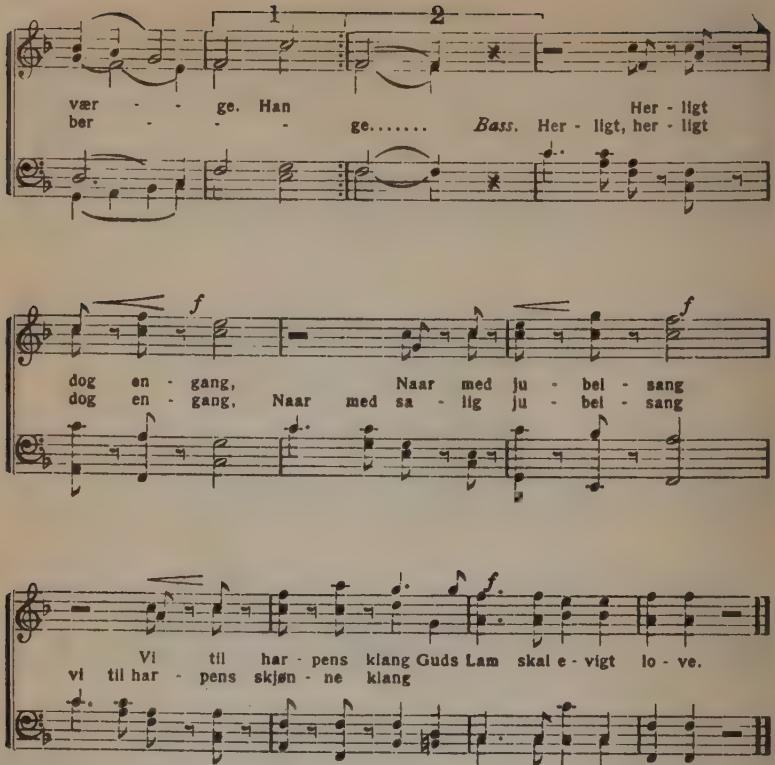
1
2
vær - - ge. Han Her - ligt
ber - - - - ge..... Bass. Her - ligt, her - ligt
f
dog en - gang, Naar med ju - bel - sang
dog en - gang, Naar med sa - lig ju - bel - sang
f
Vi til har - pens klang Guds Lam skal e - vigt lo - ve.
vi til har - pens skjøn - ne klang

15. Dagen er forsvunden.

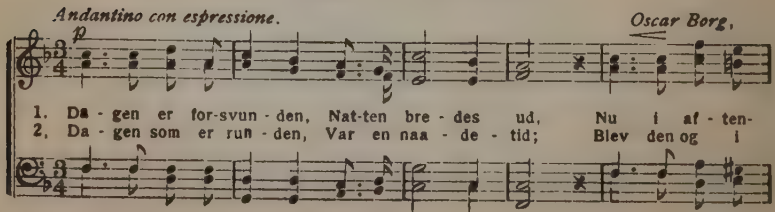
Andantino con espressione.
Oscar Borg.
p
1. Da - gen er for-svun - den, Nat-ten bre - des ud, Nu i af - ten-
2. Da - gen som er run - den, Var en naa - de - tid; Blev den og i
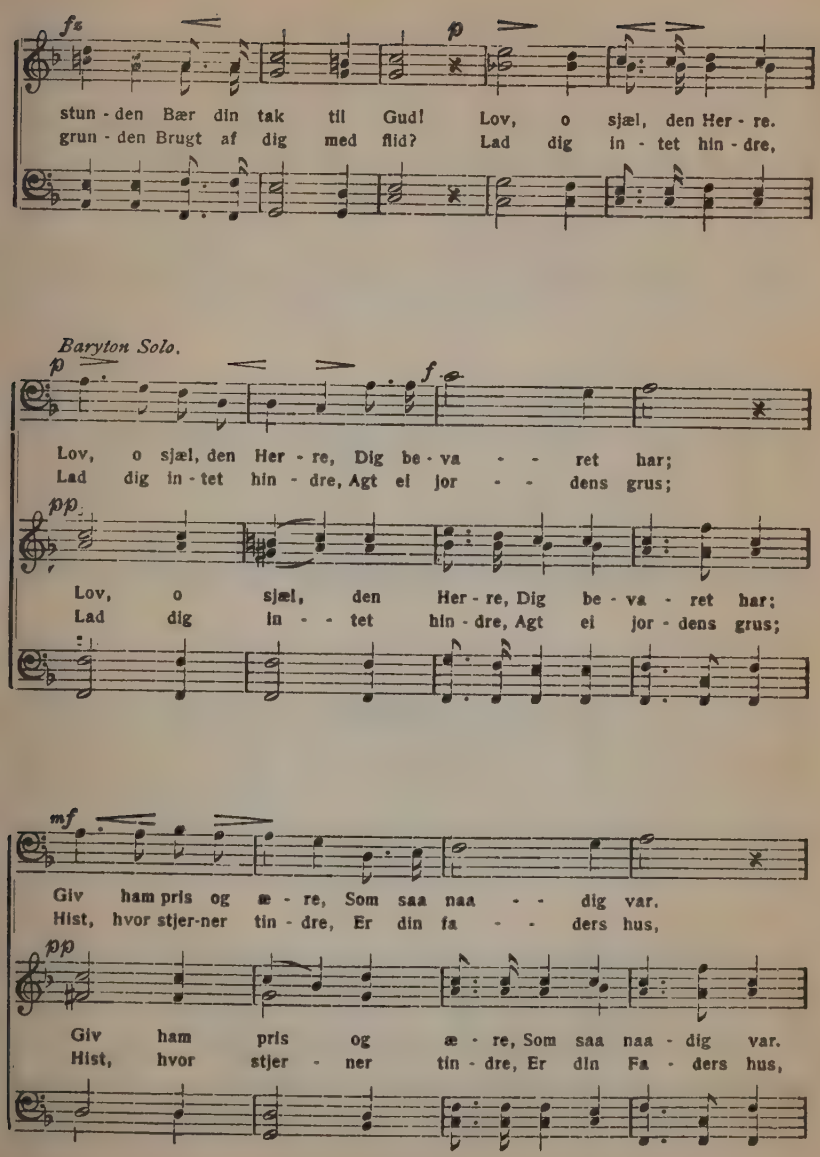
fz
p
stun - den Bær din tak til Gud! Lov, o sjæl, den Her - re.
grun - den Brugt af dig med flid? Lad dig in - tet hin - dre,
Baryton Solo.
p
f
Lov, o sjæl, den Her - re, Dig be - va - - ret har;
Lad dig in - tet hin - dre, Agt ei jor - - dens grus;
pp
Lov, o sjæl, den Her - re, Dig be - va - ret har;
Lad dig in - - tet hin - dre, Agt ei jor - dens grus;
mf
Giv ham pris og æ - re, Som saa naa - - dig var.
Hist, hvor stjer-ner tin - dre, Er din fa - - ders hus,
pp
Giv ham pris og æ - re, Som saa naa - dig var.
Hist, hvor stjer - ner tin - dre, Er din Fa - ders hus,

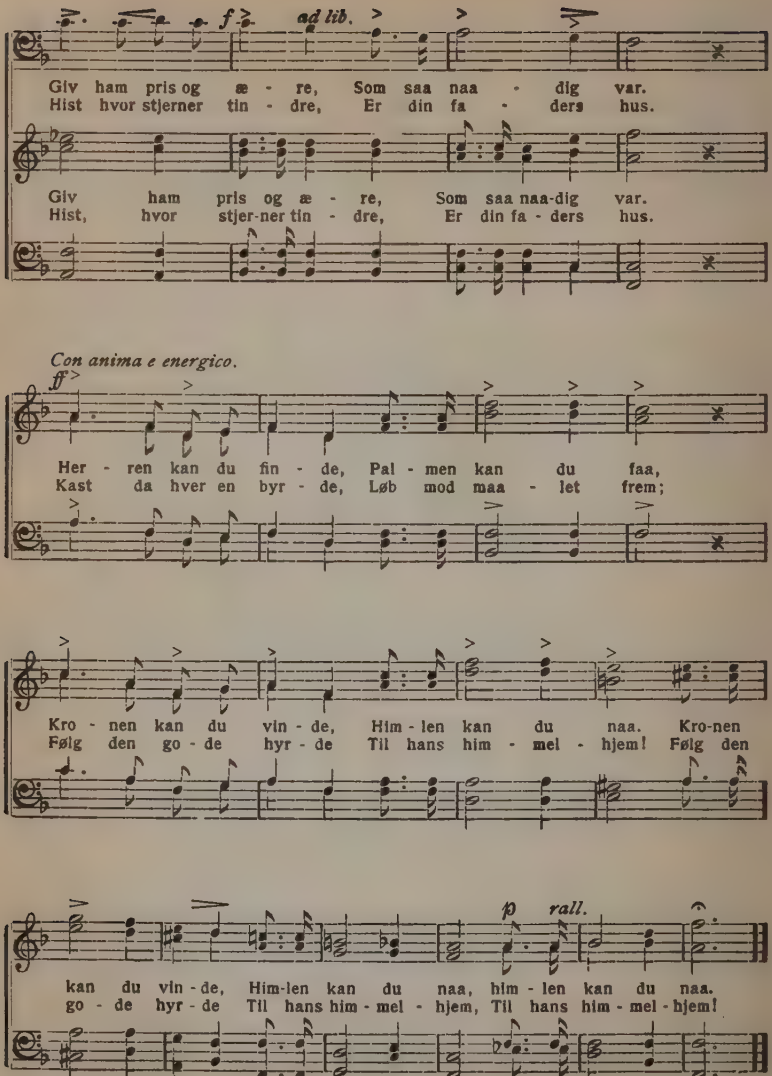
f
ad lib.
Giv ham pris og æ - re, Som saa naa - dig var.
Hist hvor stjerner tin - dre, Er din fa - ders hus.
Giv ham pris og æ - re, Som saa naa-dig var.
Hist, hvor stjer-ner tin - dre, Er din fa - ders hus.
Con anima e energico.
ff
Her - ren kan du fin - de, Pal - men kan du faa,
Kast da hver en byr - de, Løb mod maa - let frem;
Kro - nen kan du vin - de, Him - len kan du naa. Kro-nen
Følg den go - de hyr - de Til hans him - mel - hjem! Følg den
p
rall.
kan du vin - de, Him-len kan du naa, him - len kan du naa.
go - de hyr - de Til hans him - mel - hjem, Til hans him - mel - hjem!

16. Herrens venner ingensinde.

Molto moderato. *Irsk folkmelodi.*
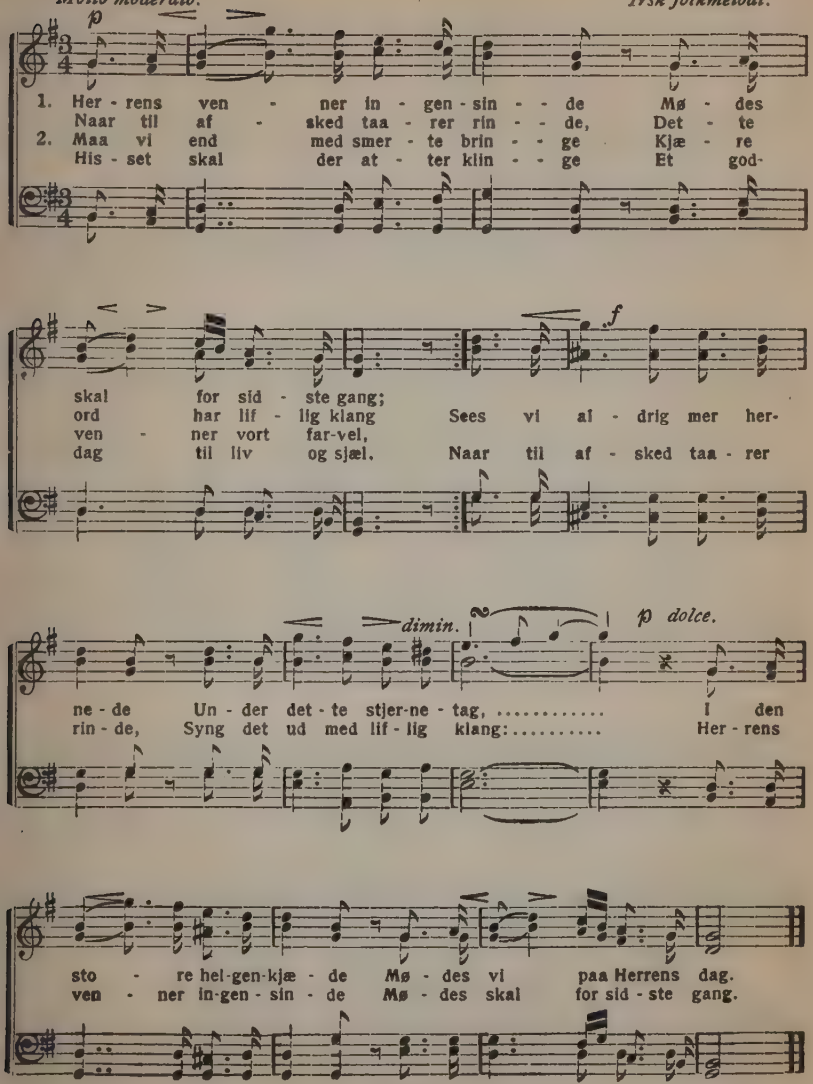
p
1. Her - rens ven - ner in - gen - sin - - de Mø - des
Naar til af - sked taa - rer rin - - de, Det - te
2. Maa vi end med smer - te brin - - ge Kjæ - re
His - set skal der at - ter klin - - ge Et god-
skal for sid - ste gang;
ord har lif - lig klang Sees vi al - drig mer her-
ven - ner vort far-vel,
dag til liv og sjæl. Naar til af - sked taa - rer
f
dimin.
p dolce.
ne - de Un - der det - te stjer-ne - tag, ... I den
rin - de, Syng det ud med lif - lig klang: ..... Her - rens
sto - re hel-gen-kjæ - de Mø - des vi paa Herrens dag.
ven - ner in-gen - sin - de Mø - des skal for sid - ste gang.

17. Vaagn op, ak hør!

O. Ahnfelt.

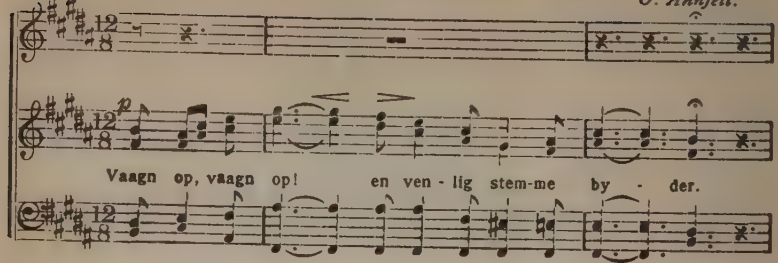

Tenor Solo.

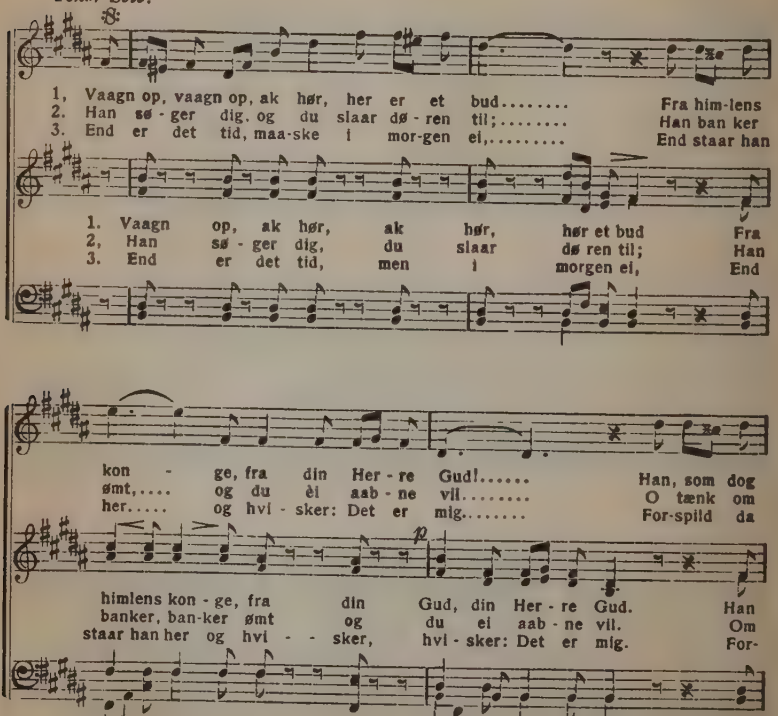
1, Vaagn op, vaagn op, ak hør, her er et bud..... Fra him-lens
2. Han sø - ger dig. og du slaar dø - ren til;..... Han ban ker
3. End er det tid, maa-ske i mor-gen ei,..... End staar han
1. Vaagn op, ak hør, ak hør, hør et bud Fra
2, Han sø - ger dig, du slaar dø ren til; Han
3. End er det tid, men i morgen ei, End
kon - ge, fra din Her - re Gud!..... Han, som dog
ømt,.... og du ei aab - ne vil..... O tænk om
her..... og hvi - sker: Det er mig..... For-spild da
himlens kon - ge, fra din Gud, din Her - re Gud. Han
banker, ban-ker ømt og du ei aab - ne vil. Om
staar han her og hvi - - sker, hvi - sker: Det er mig. For-
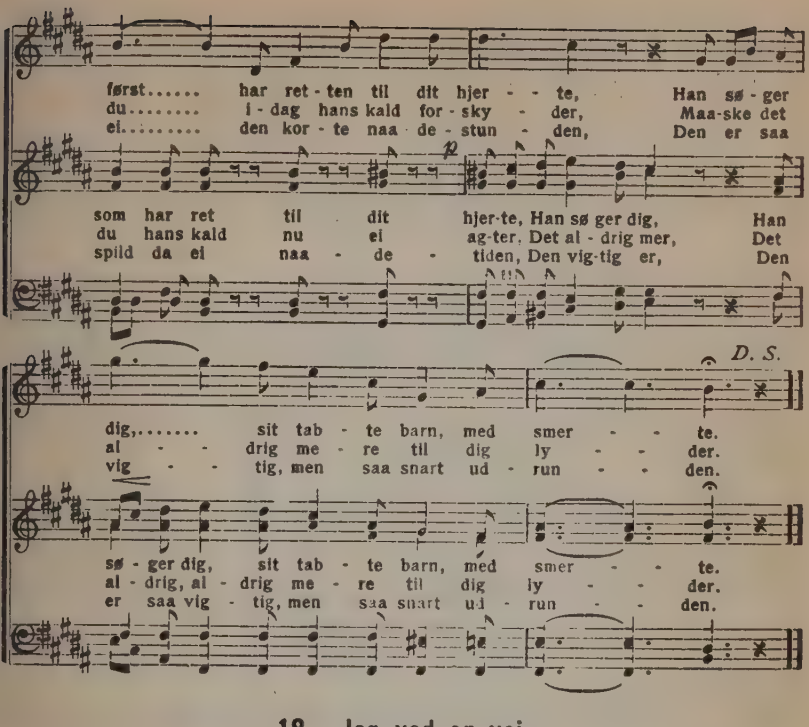
først..... har ret - ten til dit hjer - - te, Han sø - ger
du..... i - dag hans kald for - sky - der, Maa-ske det
ei..... den kor - te naa - de - stun - den, Den er saa
som har ret til dit hjer-te, Han sø ger dig, Han
du hans kald nu ei ag-ter, Det al - drig mer, Det
spild da ei naa - de - tiden, Den vig-tig er, Den
D. S.
dig,..... sit tab - te barn, med smer - - te.
al - - drig me - re til dig ly - - der.
vig - - tig, men saa snart ud - run - - den.
sø - ger dig, sit tab - te barn, med smer - - te.
al - drig, al - drig me - re til dig ly - - der.
er saa vig - tig, men saa snart ud - run - - den.

18. Jeg ved en vei.

Moderato.
Baryton Solo.

I. Sandström.

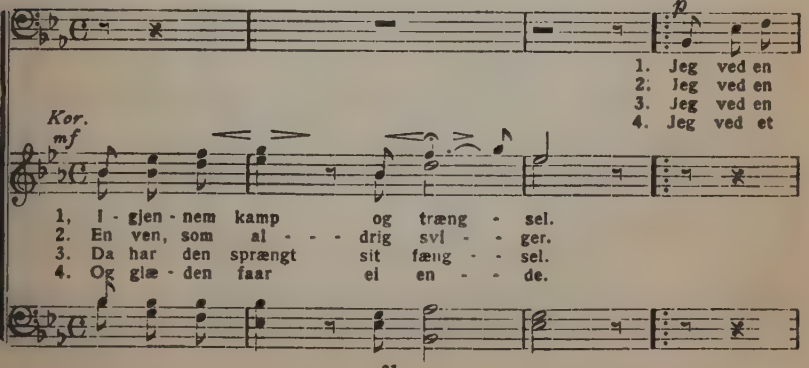
p
1. Jeg ved en
2. Jeg ved en
3. Jeg ved en
4. Jeg ved et
Kor.
mf
1, I - gjen - nem kamp og træng - sel.
2. En ven, som al - - - drig svi - - ger.
3. Da har den sprængt sit fæng - - sel.
4. Og glæ - den faar ei en - - de.
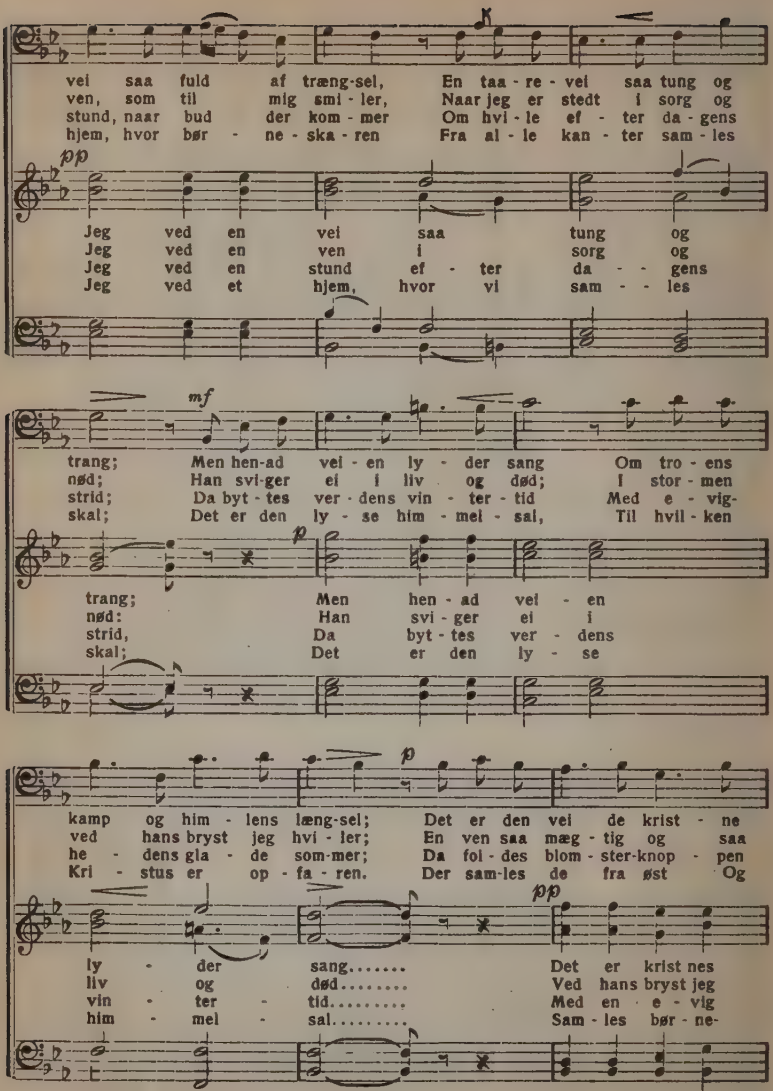
vei saa fuld af træng-sel, En taa - re - vei saa tung og
ven, som til mig smi - ler, Naar jeg er stedt i sorg og
stund, naar bud der kom - mer Om hvi - le ef - ter da - gens
hjem, hvor bør - ne - ska - ren Fra al - le kan - ter sam - les
pp
Jeg ved en vei saa tung og
Jeg ved en ven i sorg og
Jeg ved en stund ef - ter da - - gens
Jeg ved et hjem, hvor vi sam - - les
mf
trang; Men hen-ad vei - en ly - der sang Om tro - ens
nød; Han svi-ger ei i liv og død; I stor - men
strid; Da byt - tes ver - dens vin - ter - tid Med e - vig-
skal; Det er den ly - se him - mel - sal, Til hvil - ken
p
trang; Men hen - ad vei - en
nød: Han svi - ger ei i
strid, Da byt - tes ver - dens
skal; Det er den ly - se
kamp og him - lens læng-sel; Det er den vei de krist - ne
ved hans bryst jeg hvi - ler; En ven saa mæg - tig og saa
he - dens gla - de som-mer; Da foi - des blom - ster-knop - pen
Kri - stus er op - fa - ren. Der sam-les de fra øst Og
p
pp
ly - der sang..... Det er krist nes
liv og død..... Ved hans bryst jeg
vin - ter - tid..... Med en e - vig
him - mel - sal..... Sam - les bør - ne-
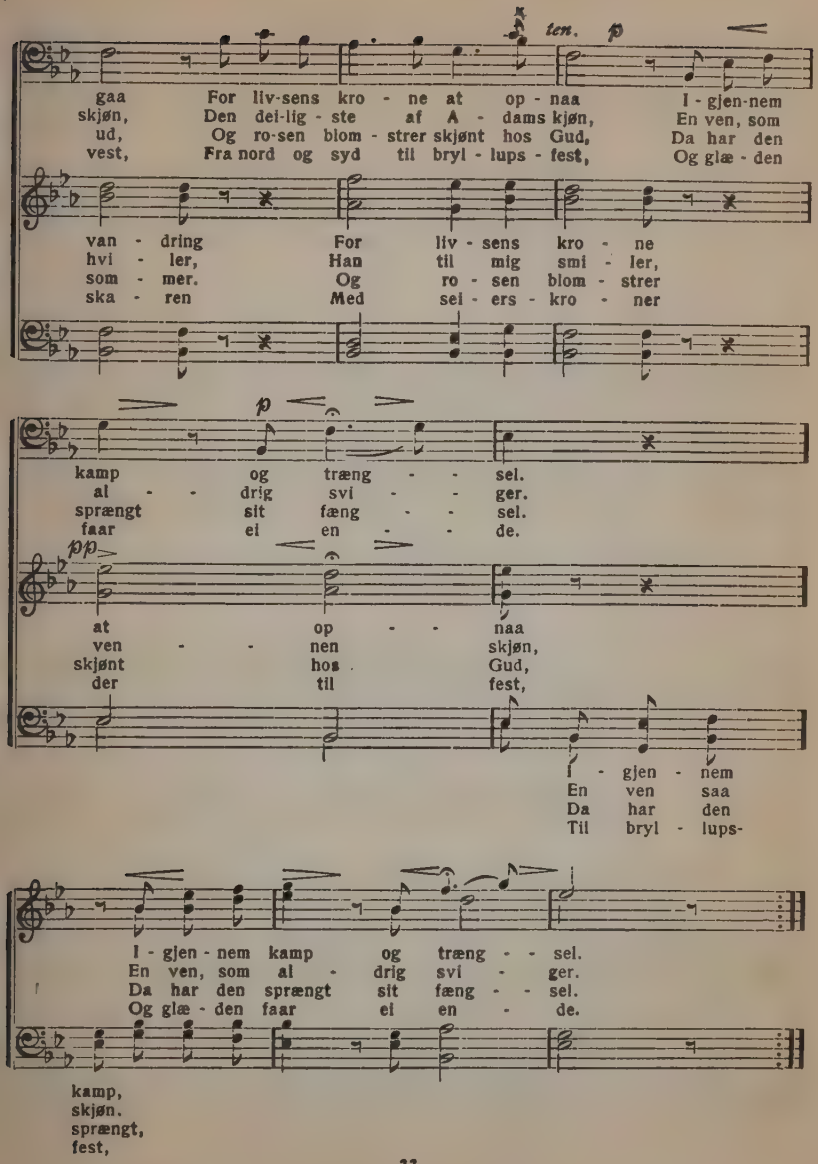
ten. p
gaa For liv-sens kro - ne at op - naa I - gjen-nem
skjøn, Den del-lig - ste af A - dams kjøn, En ven, som
ud, Og ro-sen blom - strer skjønt hos Gud, Da har den
vest, Fra nord og syd til bryl - lups - fest, Og glæ - den
van - dring For liv - sens kro - ne
hvi - ler, Han til mig smi - ler,
som - mer. Og ro - sen blom - strer
ska - ren Med sel - ers - kro - ner
p
kamp og træng - - sel.
al - - drig svi - - ger.
sprængt sit fæng - - sel.
faar ei en - - de.
pp
at op - - naa
ven - - nen skjøn,
skjønt hos Gud,
der til fest,
I - gjen - nem
En ven saa
Da har den
Til bryl - lups-
I - gjen - nem kamp og træng - - sel.
En ven, som al - drig svi - ger.
Da har den sprængt sit fæng - - sel.
Og glæ - den faar ei en - de.
kamp,
skjøn.
sprængt,
fest,

19. Om kveld.

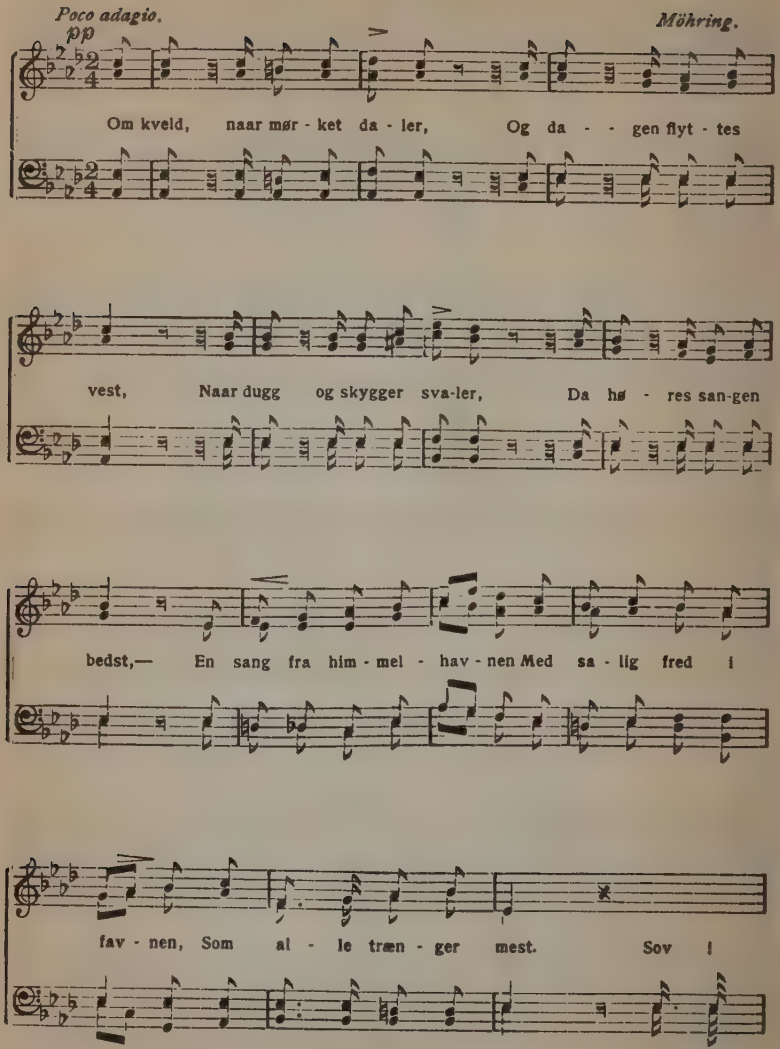
Poco adagio.
pp
Möhring.
Om kveld, naar mør - ket da - ler, Og da - - gen flyt - tes
vest, Naar dugg og skygger sva-ler, Da hø - res san-gen
bedst,— En sang fra him - mel - hav - nen Med sa - lig fred i
fav - nen, Som al - le træn - ger mest. Sov !

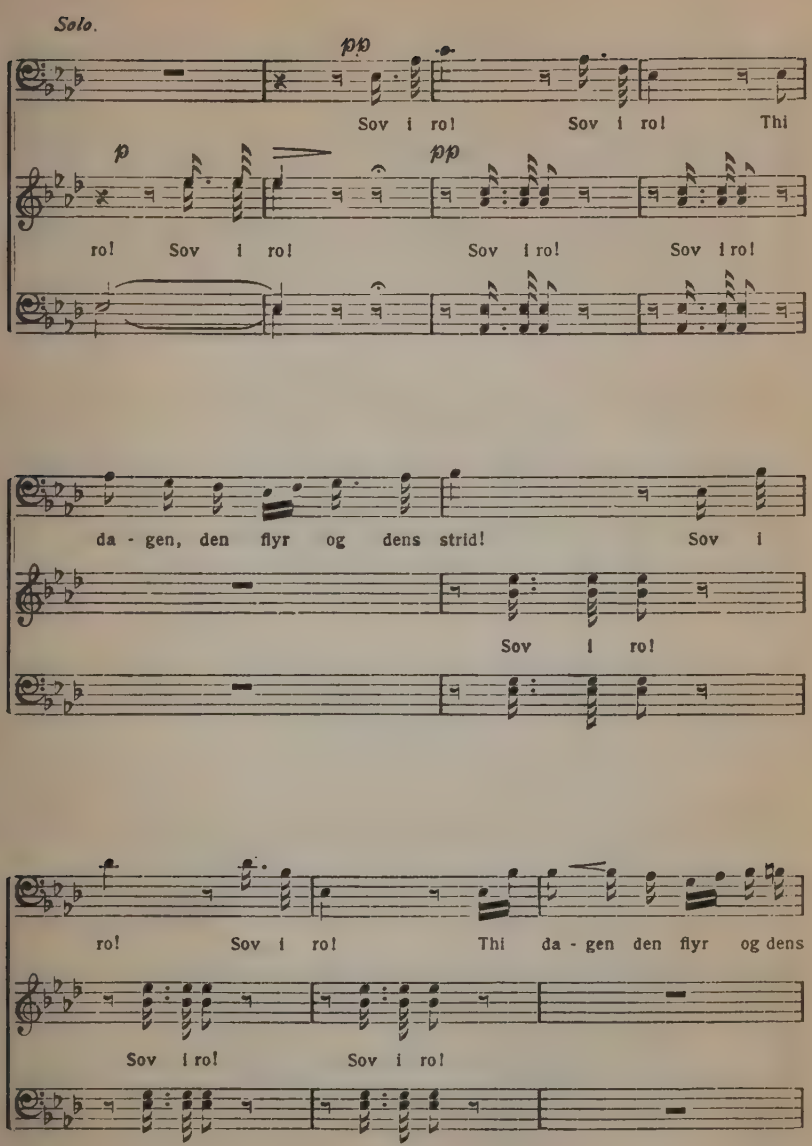
Solo.
pp
Sov i ro! Sov i ro! Thi
p
pp
ro! Sov i ro! Sov i ro! Sov i ro!
da - gen, den flyr og dens strid! Sov i
Sov i ro!
ro! Sov i ro! Thi da - gen den flyr og dens
Sov i ro! Sov i ro!

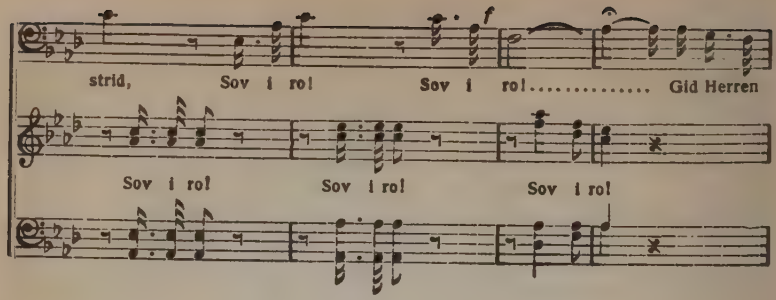
strid, Sov i ro! Sov i ro! ..... Gid Herren
Sov i ro! Sov i ro! Sov i ro!

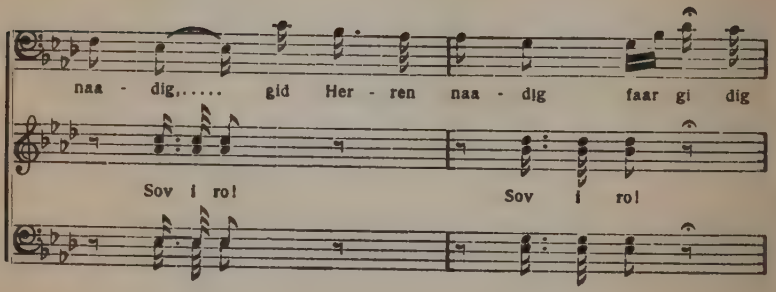
naa - dig,..... gid Her - ren naa - dig faar gi dig
Sov i ro! Sov i ro!

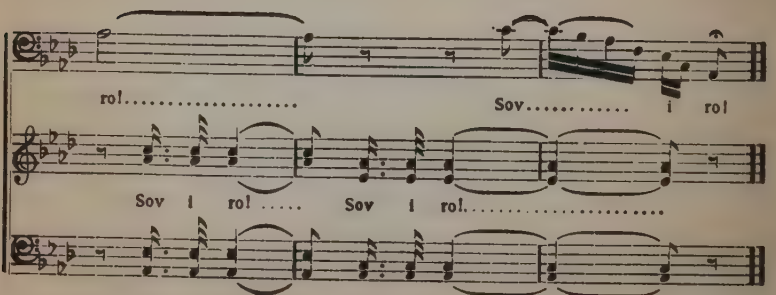
ro!..... Sov..... i ro!
Sov i ro! ..... Sov i ro!.....

20. Vinden hvirvler.

J. G. Conradi.

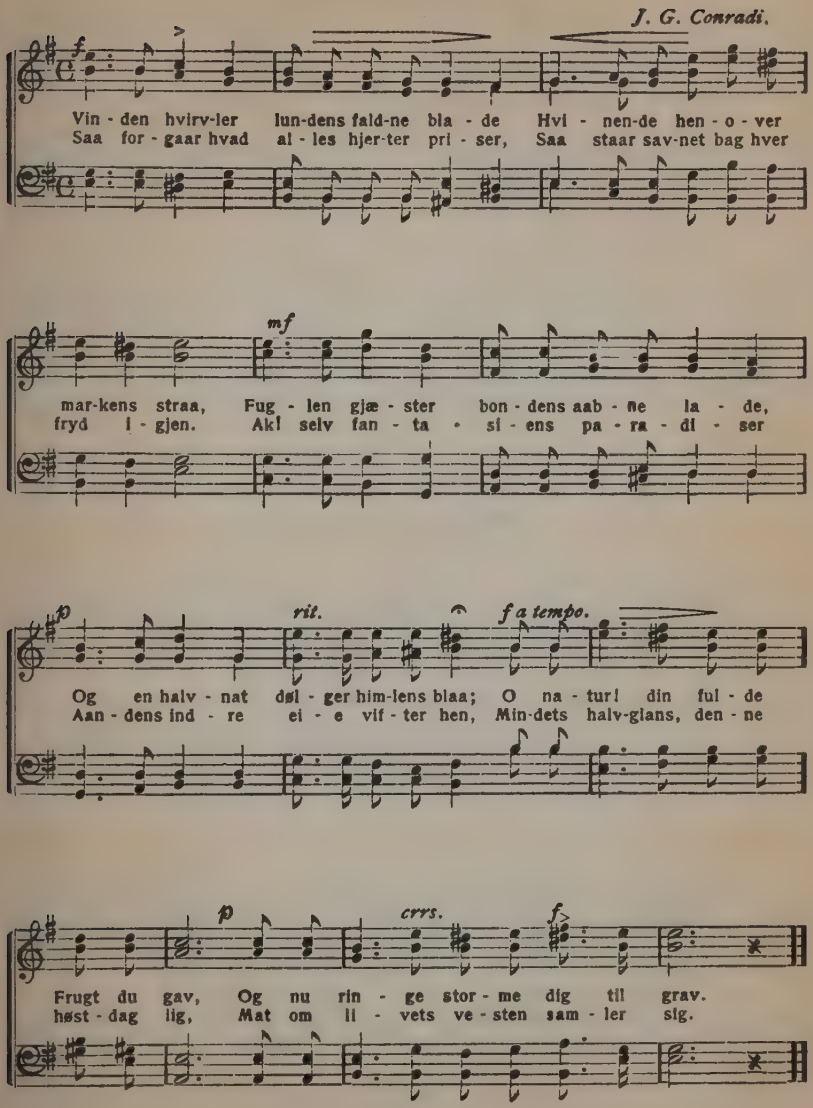
f
Vin - den hvirv-ler lun-dens fald-ne bla - de Hvi - nen-de hen - o - ver
Saa for - gaar hvad al - les hjer-ter pri - ser, Saa staar sav-net bag hver
mf
mar-kens straa, Fug - len gjæ - ster bon - dens aab - ne la - de,
fryd i - gjen. Ak! selv fan - ta - si - ens pa - ra - di - ser
p
rit.
f a tempo.
Og en halv - nat døi - ger him-lens blaa; O na - tur! din ful - de
Aan - dens ind - re ei - e vif - ter hen, Min-dets halv-glans, den - ne
p
cresc.
f
Frugt du gav, Og nu rin - ge stor - me dig til grav.
høst - dag lig, Mat om li - vets ve - sten sam - ler sig.

21. Nattens herold.

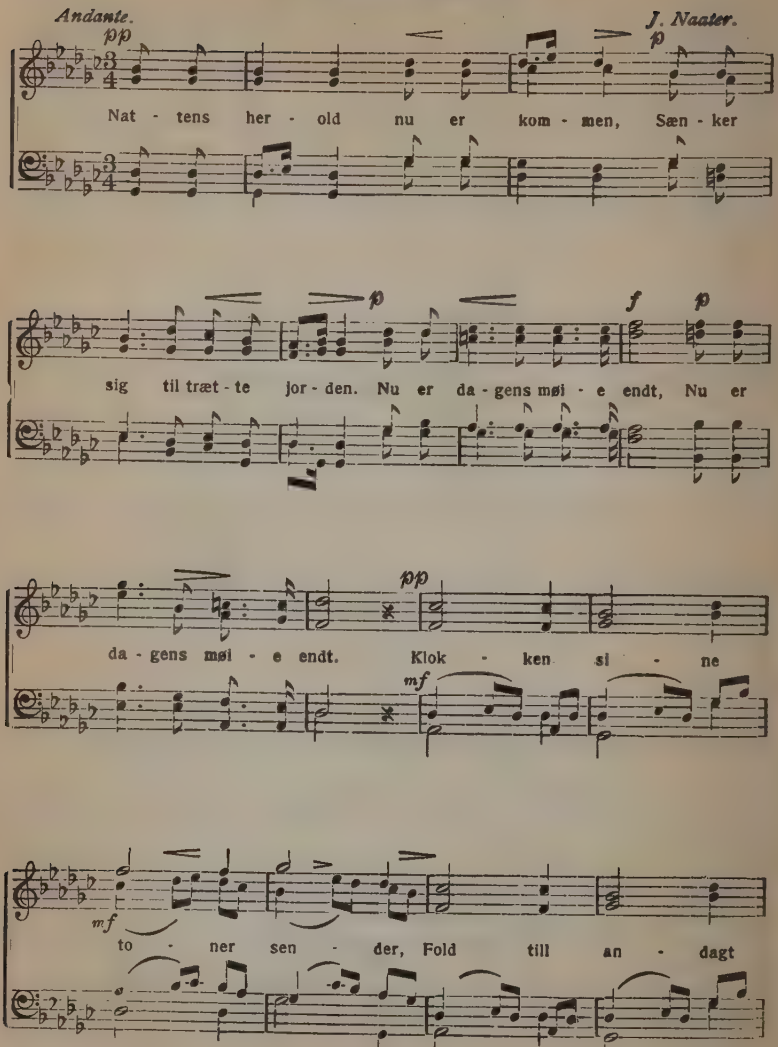
Andante.
J. Naater.
pp
p
Nat - tens her - old nu er kom - men, Sæn - ker
p
f
p
sig til træt - te jor - den. Nu er da - gens møi - e endt, Nu er
pp
da - gens møi - e endt. Klok - ken si - ne
mf
mf
to - ner sen - der, Fold till an - dagt

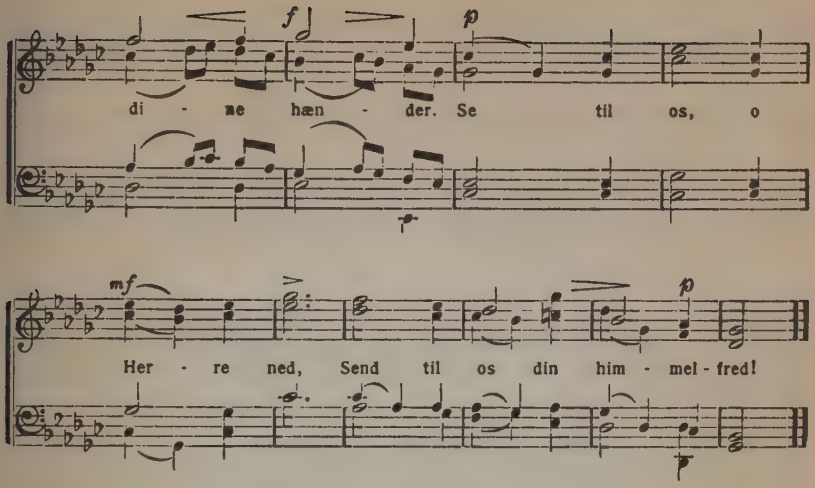

22. Jesu, kom dog.

L. M. Gottschalk.

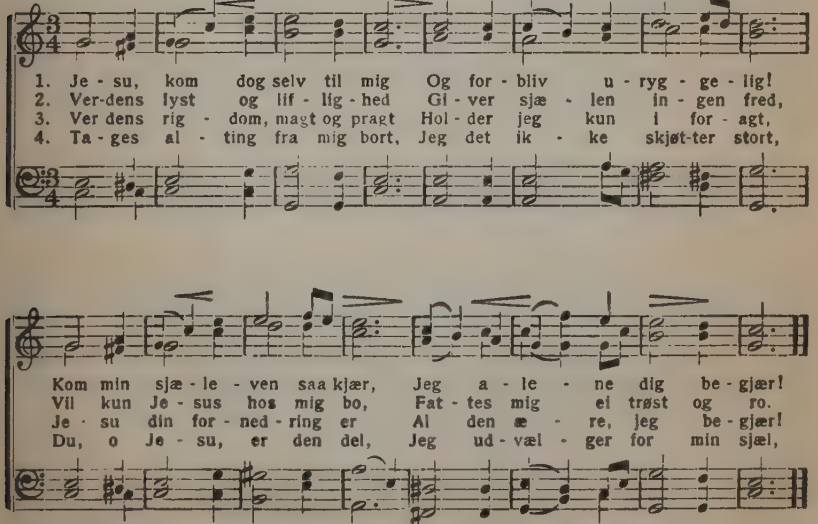
1. Je - su, kom dog selv til mig Og for - bliv u - ryg - ge - lig!
2. Ver-dens lyst og lif - lig - hed Gi - ver sjæ - len in - gen fred,
3. Ver dens rig - dom, magt og pragt Hol - der jeg kun i for - agt,
4. Ta - ges al - ting fra mig bort, Jeg det ik - ke skjøt-ter stort,
Kom min sjæ - le - ven saa kjær, Jeg a - le - ne dig be - gjær!
Vil kun Je - sus hos mig bo, Fat - tes mig ei trøst og ro.
Je - su din for - ned - ring er Al den æ - re, jeg be - gjær!
Du, o Je - su, er den del, Jeg ud - væl - ger for min sjæl,

23. Lovet være Herren.

Allegro ma non troppo.
Solo.

G. Wennerberg.

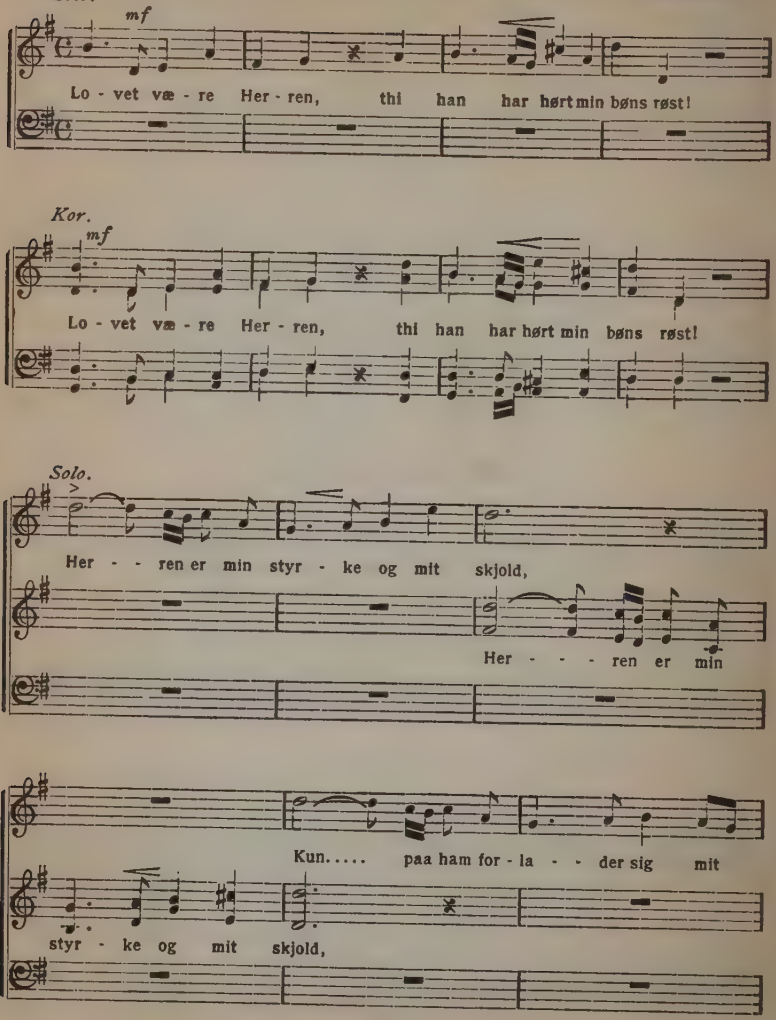
mf
Lo - vet væ - re Her - ren, thi han har hørt min bøns røst!
Kor.
mf
Lo - vet væ - re Her - ren, thi han har hørt min bøns røst!
Solo.
Her - - ren er min styr - ke og mit skjold,
Her - - - ren er min
Kun..... paa ham for - la - - der sig mit
styr - ke og mit skjold,

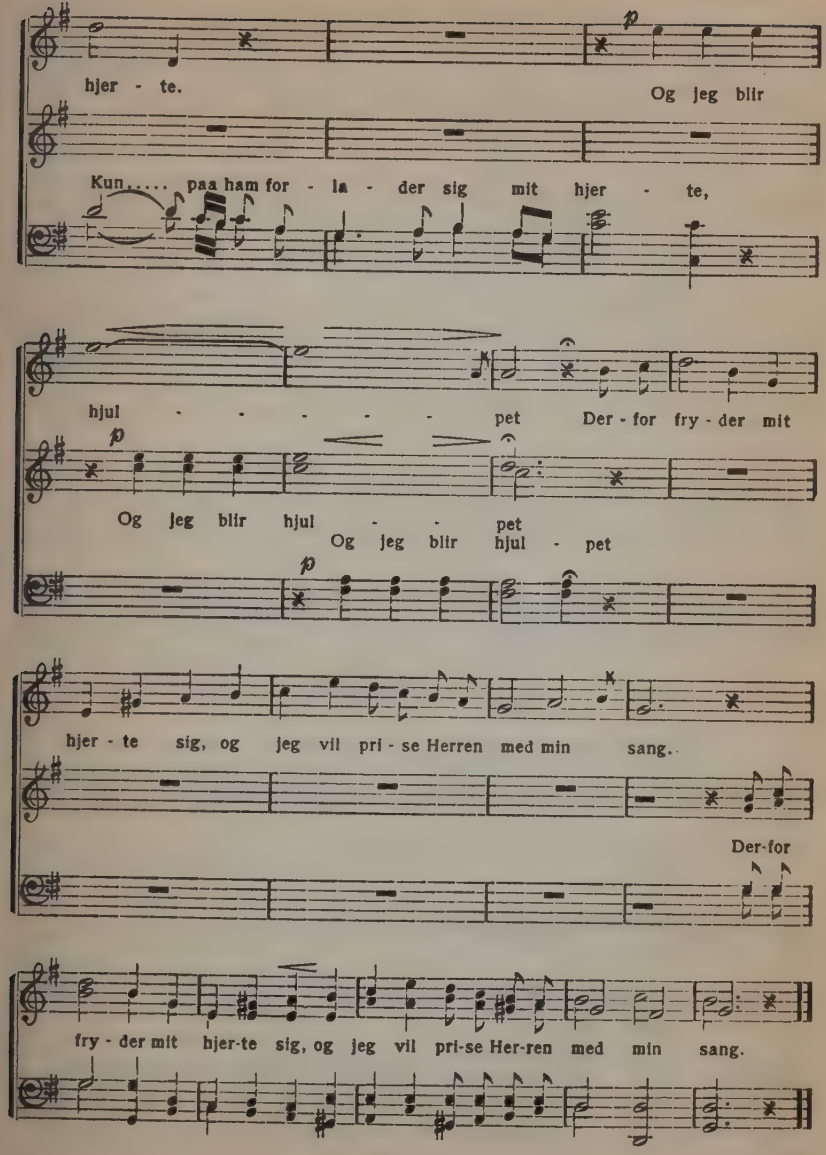
hjer - te.
Og jeg blir
Kun..... paa ham for - la - der sig mit hjer - te,
hjul - - - - - pet
Der - for fry - der mit
Og jeg blir hjul - - pet
Og jeg blir hjul - pet
hjer - te sig, og jeg vil pri - se Herren med min sang.
Der-for
fry - der mit hjer-te sig, og jeg vil pri-se Her-ren med min sang.

24. Synger for Herren en ny sang.

G. Wennerberg.

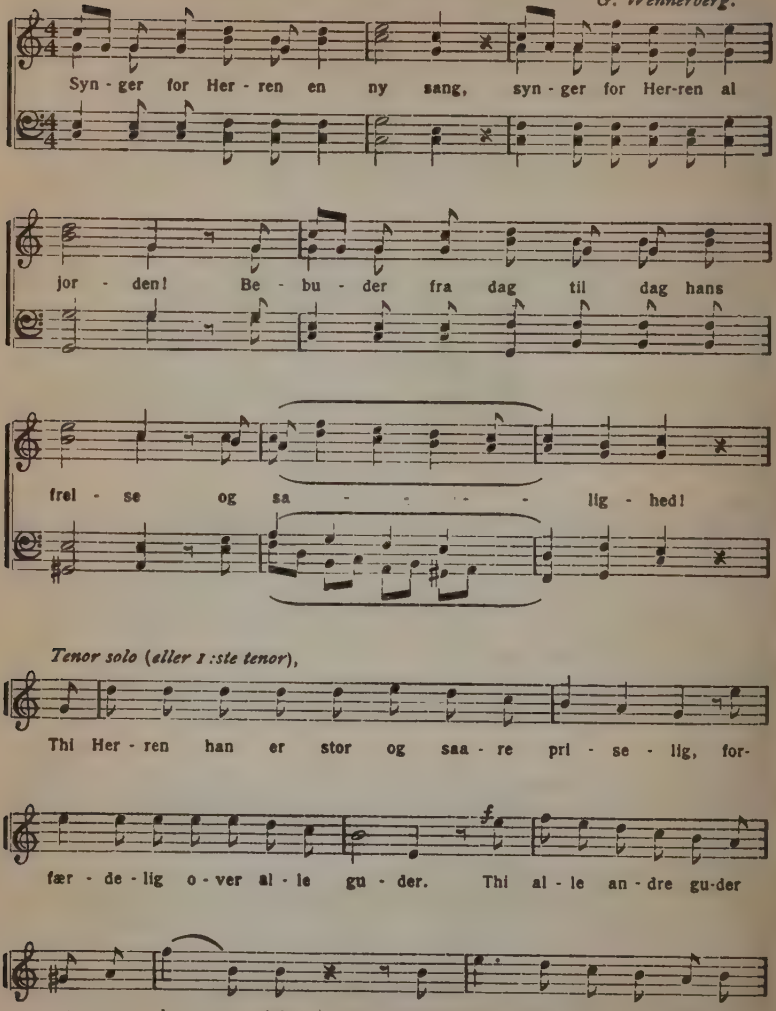
Syn - ger for Her - ren en ny sang, syn - ger for Her-ren al
jor - den! Be - bu - der fra dag til dag hans
frel - se og sa - - - - - lig - hed!
Tenor solo (*aller 1 :ste tenor*),
Thi Her - ren han er stor og saa - re pri - se - lig, for-
fær - de - lig o - ver al - le gu - der. Thi al - le an - dre gu-der
e - re in - tet, men Her - ren, Her - ren skab - te

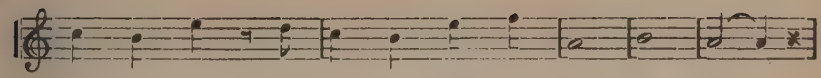

Duet. II Tenor & I Bass.

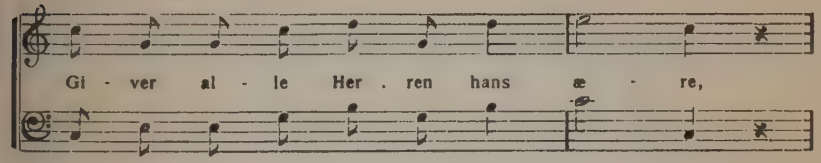

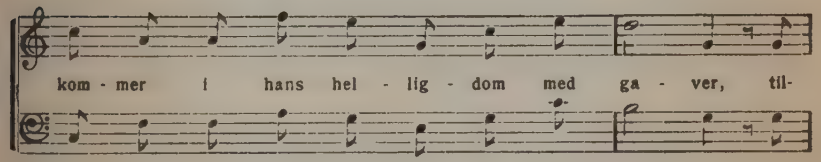

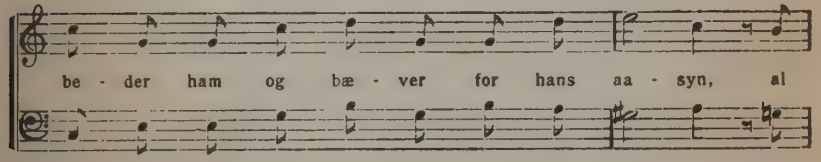

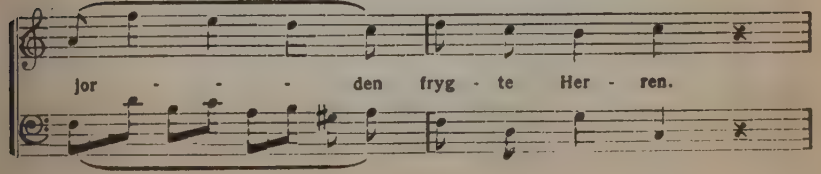

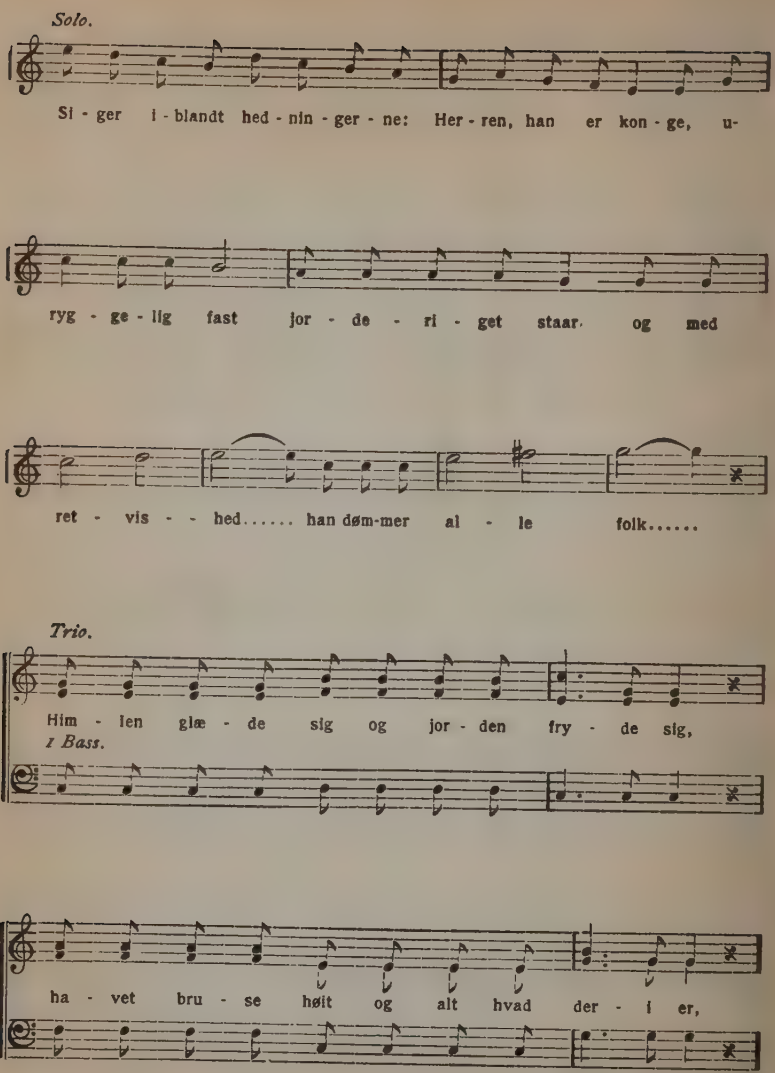
Solo.
Si - ger i - blandt hed - nin - ger - ne: Her - ren, han er kon - ge, u-
ryg - ge - lig fast jor - de - ri - get staar, og med
ret - vis - - hed..... han døm-mer al - le folk.....
Trio.
Him - len glæ - de sig og jor - den fry - de sig,
1 Bass.
ha - vet bru - se høit og alt hvad der - i er,

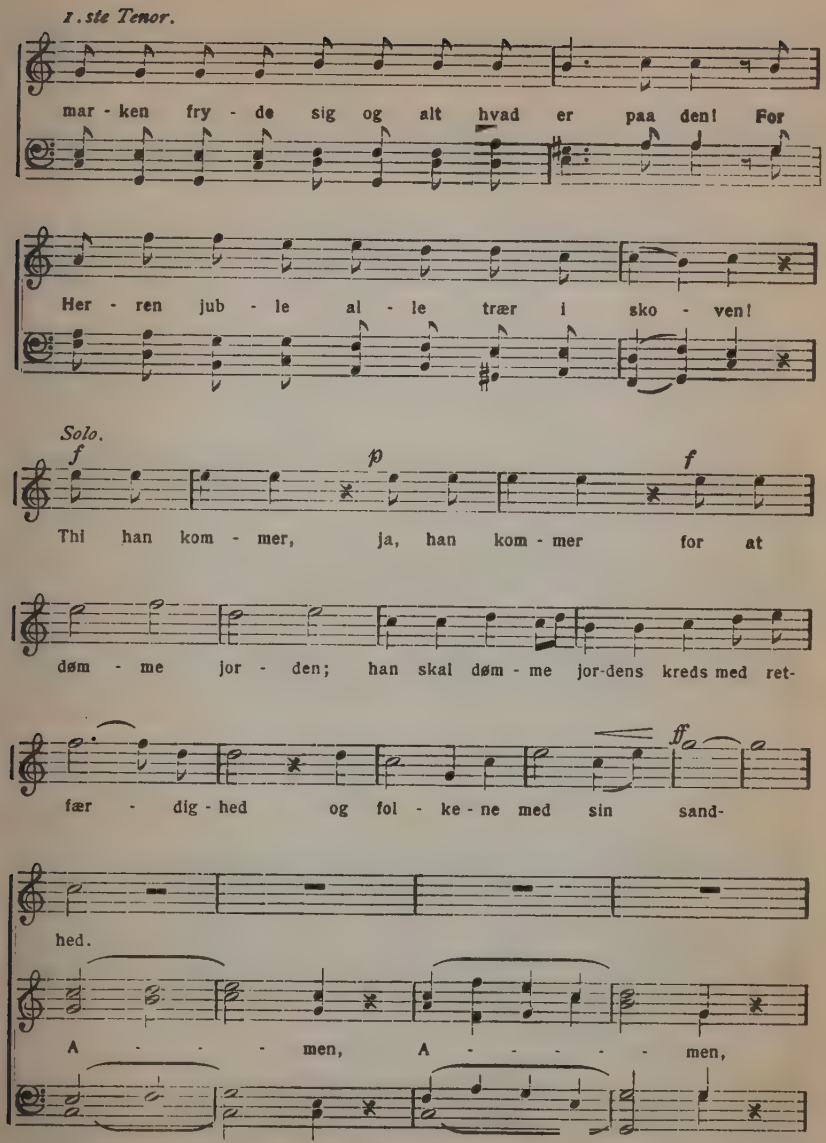
1.ste Tenor.
mar - ken fry - de sig og alt hvad er paa den! For
Her - ren jub - le al - le træ i sko - ven!
Solo.
f
p
f
Thi han kom - mer, ja, han kom - mer for at
døm - me jor - den; han skal døm - me jor-dens kreds med ret-
ff
fær - dig - hed og fol - ke - ne med sin sand-
hed.
A - - - men, A - - - - - men,

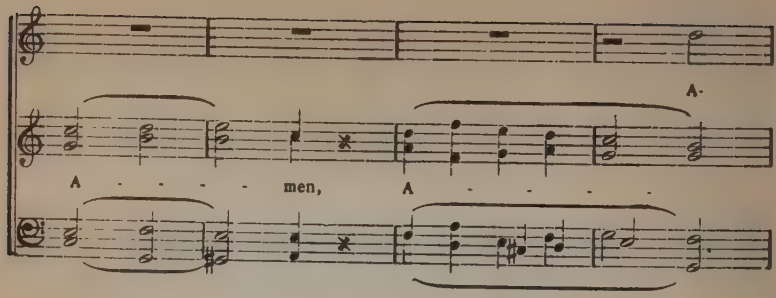
A-
A - - - - men, A - - - - -

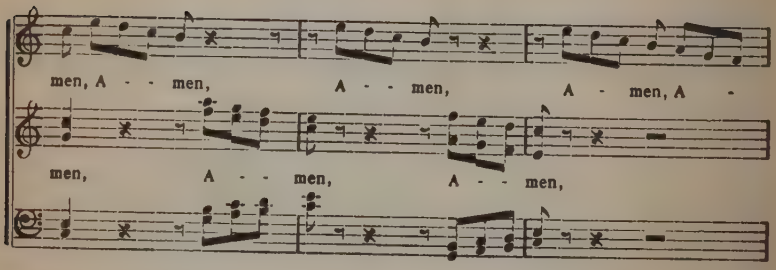
men, A - - men, A - - men, A - men, A -
men, A - - men, A - - men,

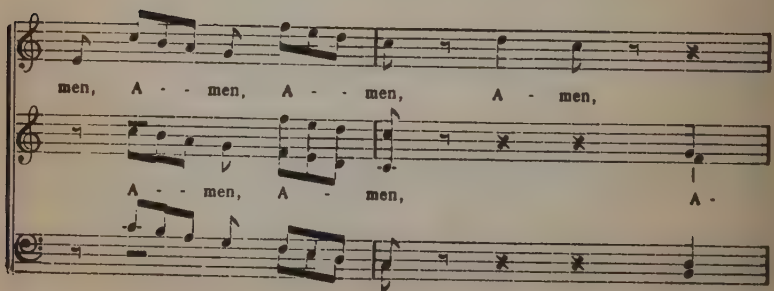
men, A - - men, A - - men, A - men,
A - - men, A - men, A -

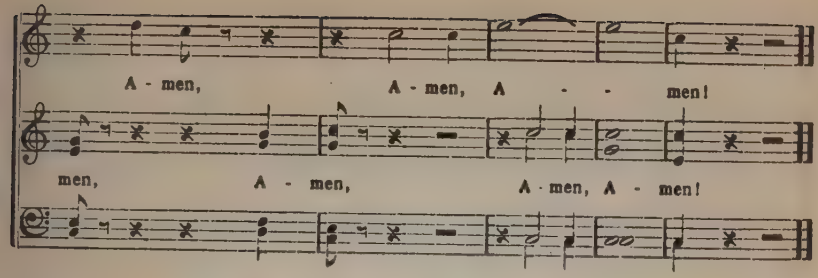

25. Nærmere dig, min Gud.

L. Mason.

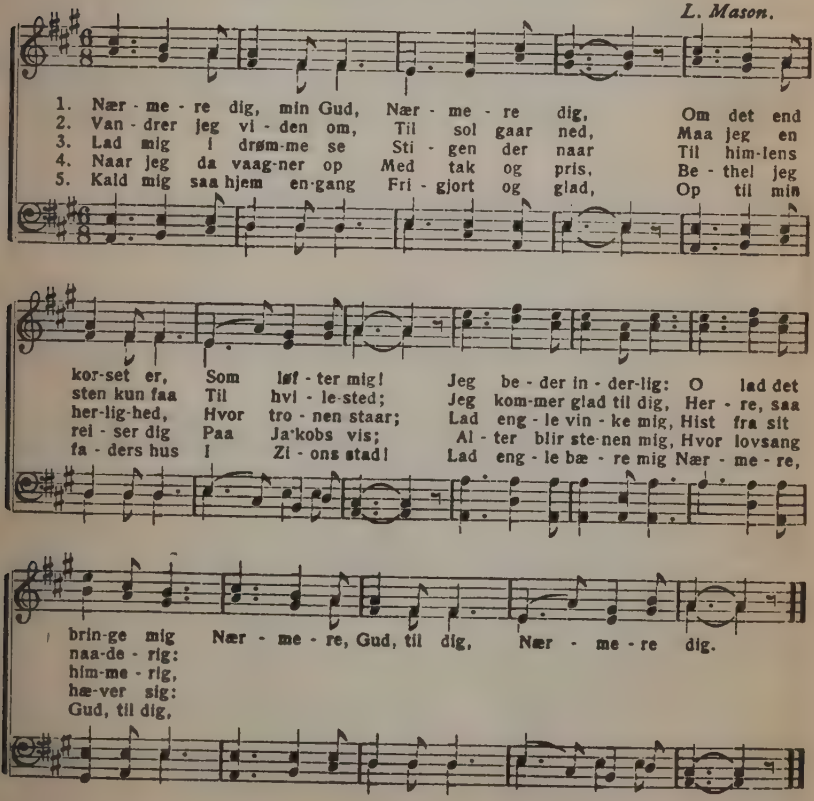
1. Nær - me - re dig, min Gud, Nær - me - re dig, Om det end
2. Van - drer jeg vi - den om, Til sol gaar ned, Maa jeg en
3. Lad mig i drøm-me se Sti - gen der naar Til him-lens
4. Naar jeg da vaag-ner op Med tak og pris, Be - thel jeg
5. Kald mig saa hjem en-gang Fri - gjort og glad, Op til min
kor-set er, Som løf - ter mig! Jeg be - der in - der-lig: O lad det
sten kun faa Til hvi - le-sted; Jeg kom-mer glad til dig, Her - re, saa
her-lig-hed, Hvor tro - nen staar; Lad eng - le vin - ke mig, Hist fra sit
rei - ser dig Paa Ja-kobs vis; Al - ter blir ste-nen mig, Hvor lovsang
fa - ders hus I Zi - ons stad! Lad eng - le bæ - re mig Nær - me - re,
brin-ge mig Nær - me - re, Gud, til dig, Nær - me - re dig.
naa-de - rig:
him-me - rig,
hæ-ver sig:
Gud, til dig,

26. Tak, Herre Jesus!

Andante espressivo. *R. Franz.*

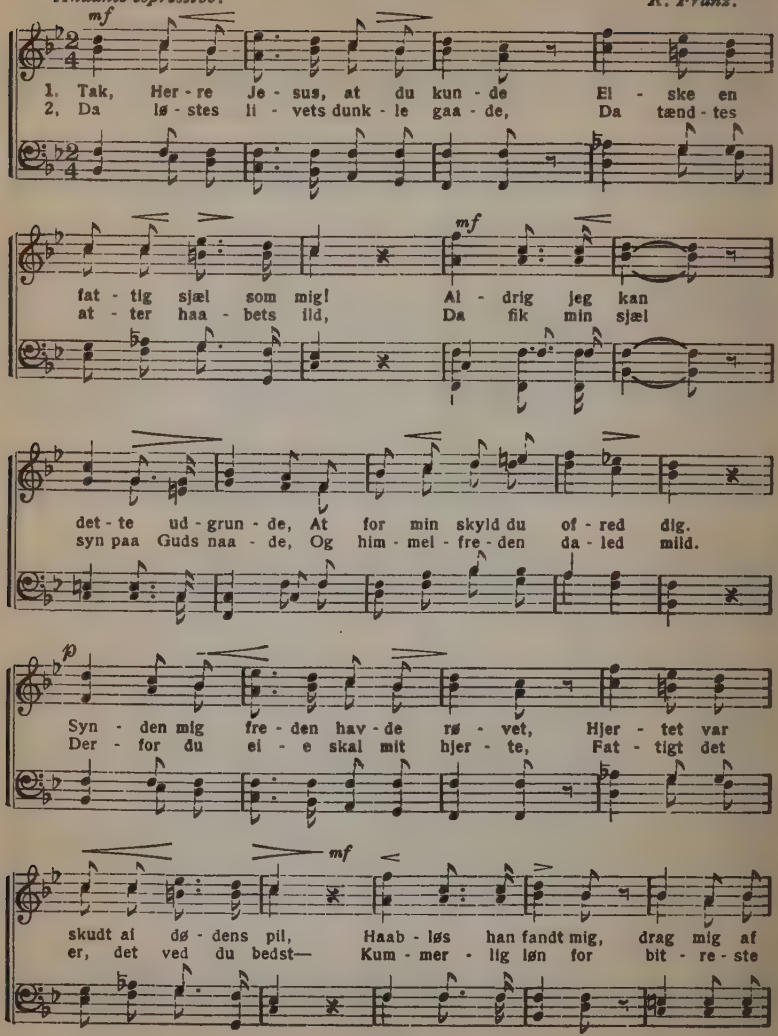
mf
1. Tak, Her - re Je - sus, at du kun - de El - ske en
2. Da lø - stes li - vets dunk - le gaa - de, Da tænd - tes
fat - tig sjæl som mig! Al - drig jeg kan
at - ter haa - bets ild, Da fik min sjæl
det - te ud - grun - de, At for min skyld du of - red dig.
syn paa Guds naa - de, Og him - mel - fre - den da - led mild.
p
Syn - den mig fre - den hav - de rø - vet, Hjer - tet var
Der - for du ei - e skal mit hjer - te, Fat - tigt det
mf
skudt af dø - dens pil, Haab - løs han fandt mig, drag mig af
er, det ved du bedst— Kum - mer - lig løn for bit - re - ste

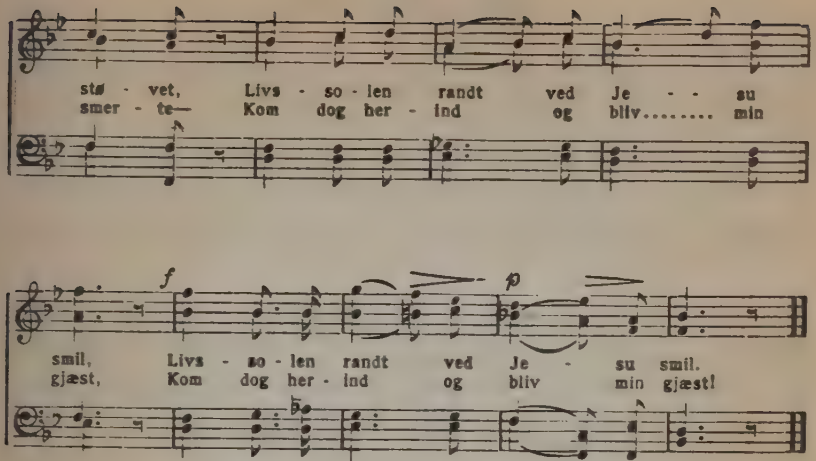
stø - vet, Livs - so - len randt ved Je - - su
smer - te— Kom dog her - ind og bliv..... min
f
p
smil, Livs - so - len randt ved Je - su smil.
gjæst, Kom dog her - ind og bliv min gjæst!

27. Herre, mit hjerte.

Carl Sjögren.

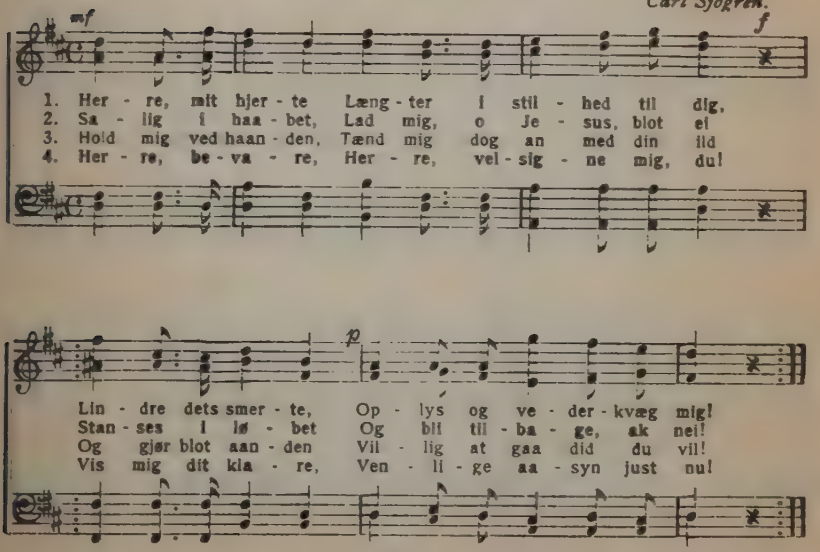
mf
f
1. Her - re, mit hjer - te Læng - ter i stil - hed til dig,
2. Sa - lig i haa - bet, Lad mig, o Je - sus, blot ei
3. Hold mig ved haan - den, Tænd mig dog an med din ild
4. Her - re, be - va - re, Her - re, vel - sig - ne mig, du!
p
Lin - dre dets smer - te, Op - lys og ve - der - kvæg mig!
Stan - ses i lø - bet Og bli til - ba - ge, ak nei!
Og gjør blot aan - den Vil - lig at gaa did du vil!
Vis mig dit kla - re, Ven - li - ge aa - syn just nu!

28. Dyb af naade.

I. Pleyel.

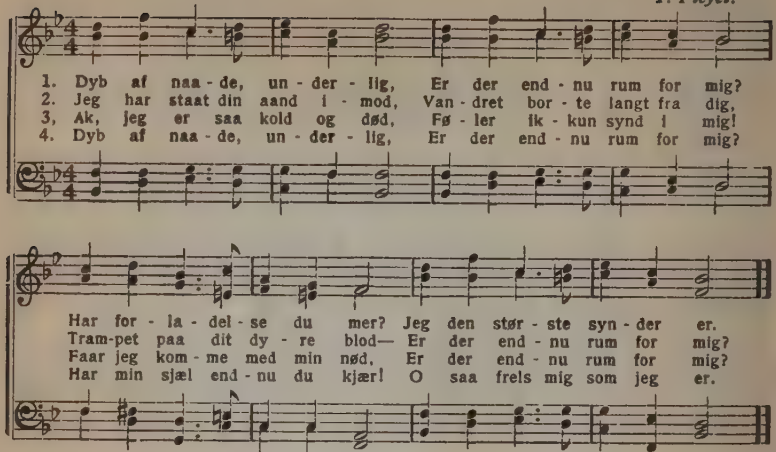
1. Dyb af naa - de, un - der - lig, Er der end - nu rum for mig?
2. Jeg har staat din aand i - mod, Van - dret bor - te langt fra dig,
3. Ak, jeg er saa kold og død, Fø - ler ik - kun synd i mig!
4. Dyb af naa - de, un - der - lig, Er der end - nu rum for mig?
Har for - la - del - se du mer? Jeg den stør - ste syn - der er.
Tram-pet paa dit dy - re blod— Er der end - nu rum for mig?
Faar jeg kom - me med min nød, Er der end - nu rum for mig?
Har min sjæl end - nu du kjær! O saa frels mig som jeg er.

29. Stille, o stille.

Andante con moto. *E. G. Gejer.*

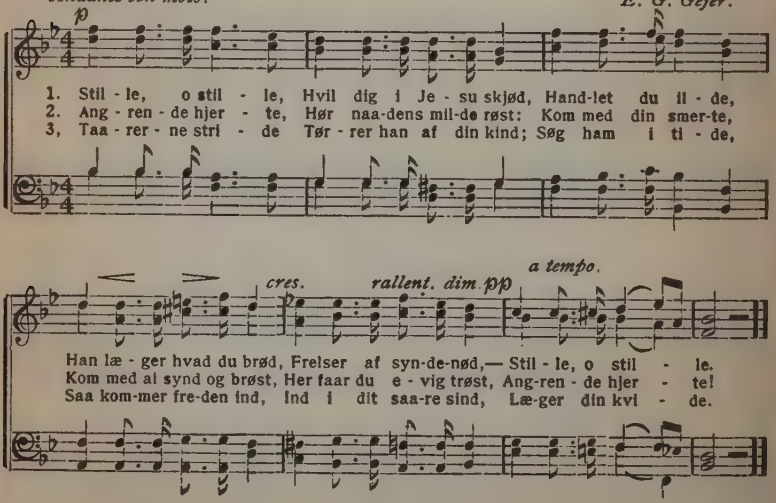
p
1. Stil - le, o stil - le, Hvil dig i Je - su skjød, Hand-let du il - de,
2. Ang - ren - de hjer - te, Hør naa-dens mil-de røst: Kom med din smer-te,
3. Taa - rer - ne stri - de Tør - rer han af din kind; Søg ham i ti - de,
cres.
rallent. dim. pp
a tempo.
Han læ - ger hvad du brød, Frelser af syn-de-nød,— Stil - le, o stil - le.
Kom med al synd og brøst, Her faar du e - vig trøst, Ang-ren - de hjer - te!
Saa kom-mer fre-den ind, Ind i dit saa-re sind, Læ-ger din kvi - de.

30. Jubler, I himle!

C. Simper.

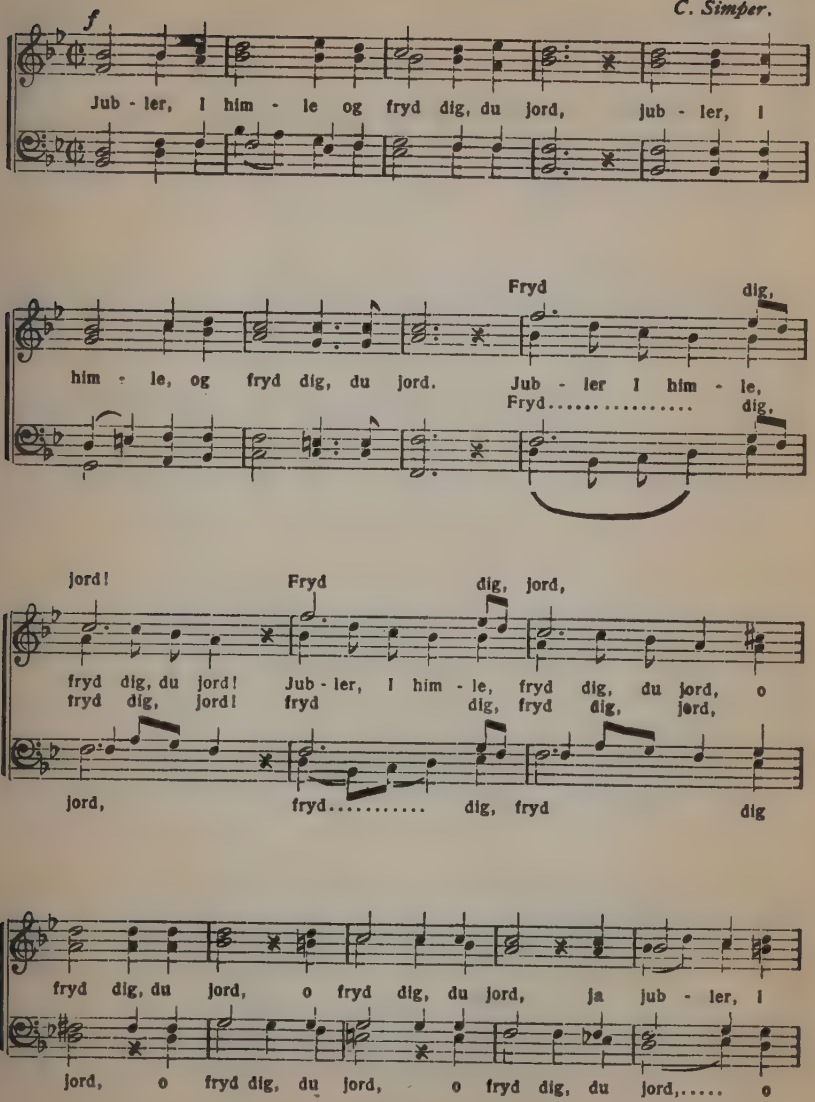
f
Jub - ler, I him - le og fryd dig, du jord, jub - ler, I
him - le, og fryd dig, du jord. Jub - ler I him - le,
Fryd dig,
Fryd..... dig,
jord! Fryd dig, jord,
fryd dig, du jord! Jub - ler, I him - le, fryd dig, du jord, o
fryd dig, jord! fryd dig, fryd dig, jord,
jord, fryd..... dig, fryd dig
fryd dig, du jord, o fryd dig, du jord, ja jub - ler, I
jord, o fryd dig, du jord, o fryd dig, du jord,..... o

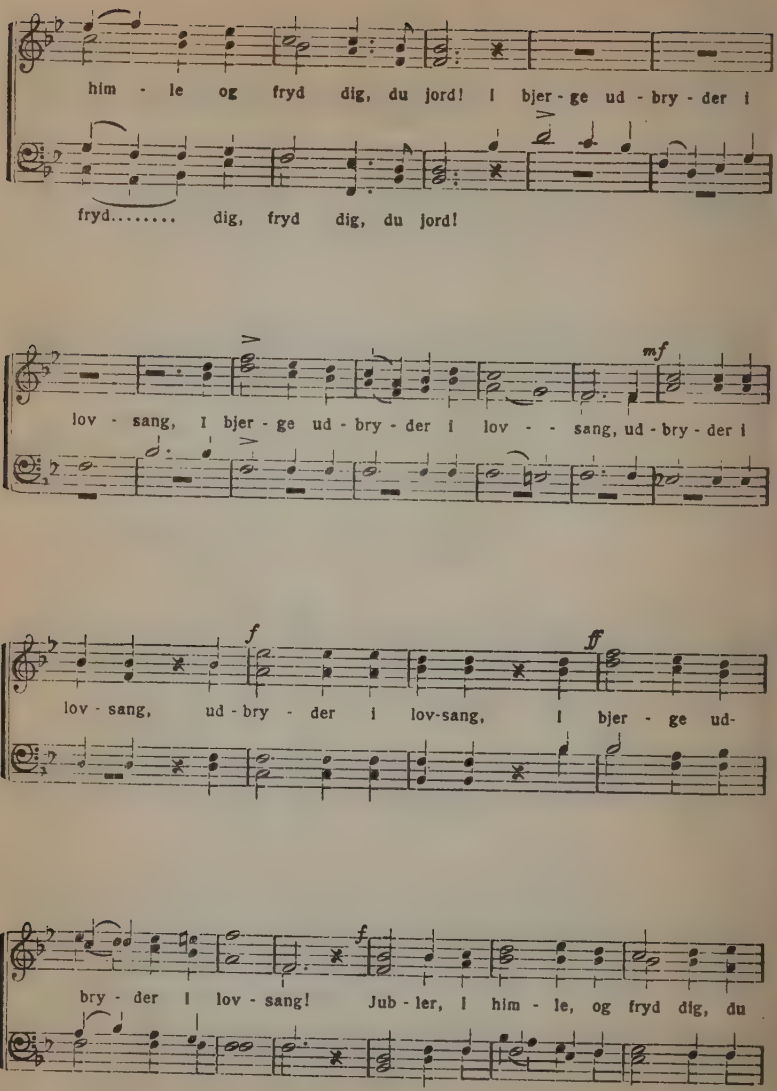
him - le og fryd dig, du jord! I bjer - ge ud - bry - der i
fryd..... dig, fryd dig, du jord!
mf
lov - sang, I bjer - ge ud - bry - der i lov - - sang, ud - bry - der i
f
ff
lov - sang, ud - bry - der i lov-sang, I bjer - ge ud-
f
bry - der I lov - sang! Jub - ler, I him - le, og fryd dig, du

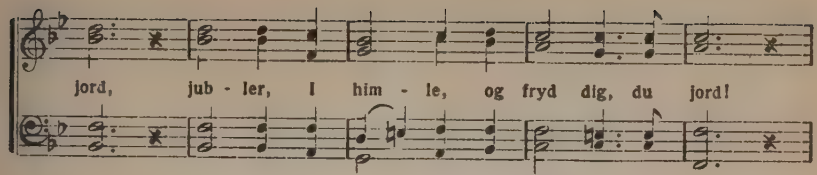
jord, jub - ler, I him - le, og fryd dig, du jord!
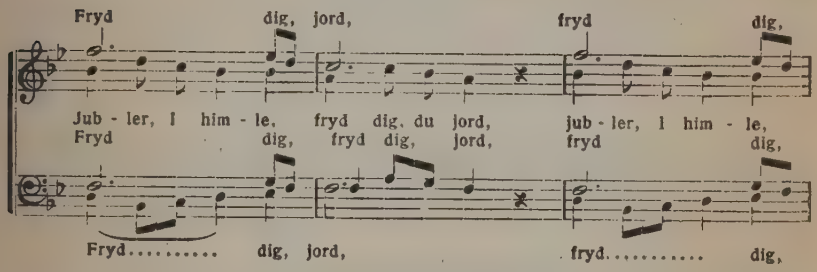
Fryd dig, jord, fryd dig,
Jub - ler, I him - le, fryd dig, du jord, jub - ler, I him - le,
Fryd dig, fryd dig, jord, fryd dig,
Fryd..... dig, jord, fryd..... dig,

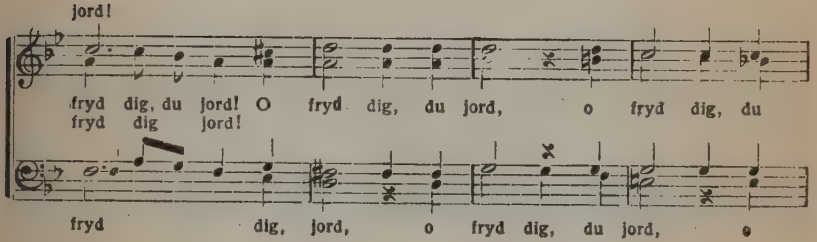
jord!
fryd dig, du jord! O fryd dig, du jord, o fryd dig, du
fryd dig jord!
fryd dig, jord, o fryd dig, du jord, o

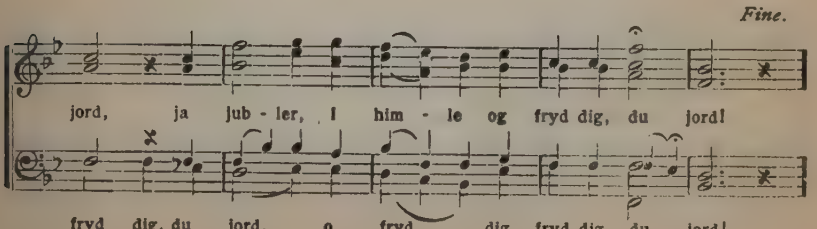
Fine.
jord, ja jub - ler, I him - le og fryd dig, du jord!
fryd dig, du jord, o fryd..... dig, fryd dig, du jord!

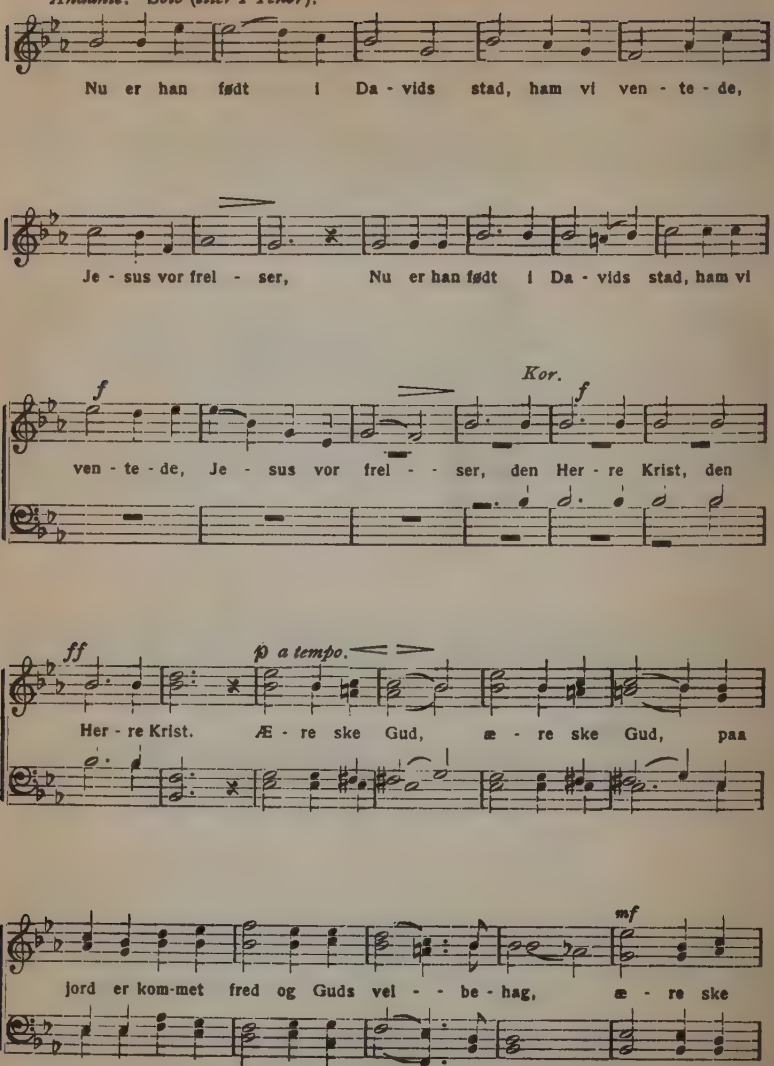
Andante. Solo (eller 1 Tenor).
Nu er han født i Da - vids stad, ham vi ven - te - de,
Je - sus vor frel - ser, Nu er han født i Da - vids stad, ham vi
Kor.
f
f
ven - te - de, Je - sus vor frel - - ser, den Her - re Krist, den
ff
p a tempo.
Her - re Krist. Æ - re ske Gud, æ - re ske Gud, paa
mf
jord er kom-met fred og Guds vel - - be - hag, æ - re ske

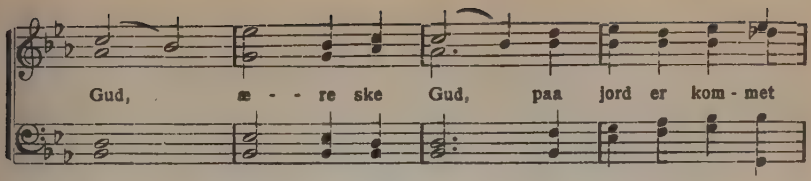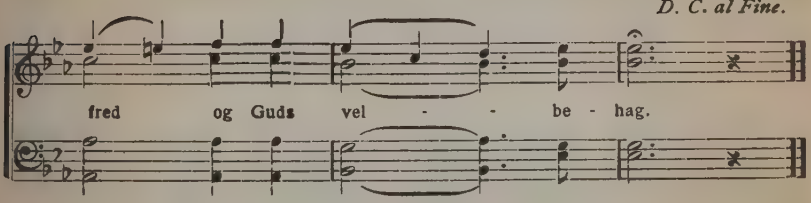

31. Lyksalig, lyksalig.

A. P. Berggreen.

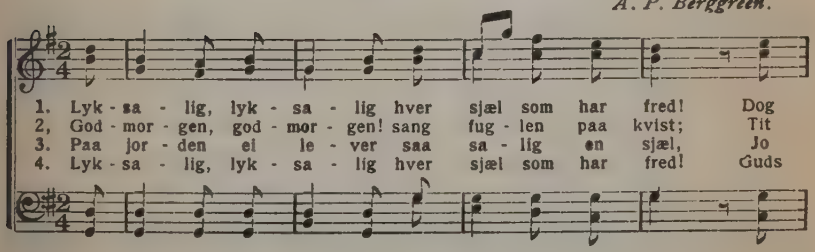
1. Lyk - sa - lig, lyk - sa - lig hver sjæl som har fred! Dog
2, God - mor - gen, god - mor - gen! sang fug - len paa kvist; Tit
3. Paa jor - den ei le - ver saa sa - lig en sjæl, Jo
4. Lyk - sa - lig, lyk - sa - lig hver sjæl som har fred! Guds

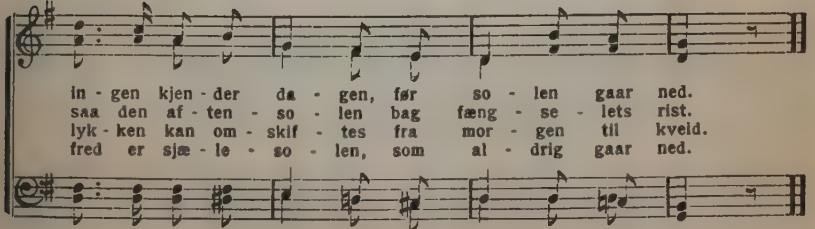
in - gen kjen - der da - gen, før so - len gaar ned.
saa den af - ten - so - len bag fæng - se - lets rist.
lyk - ken kan om - skif - tes fra mor - gen til kveld.
fred er sjæ - le - so - len, som al - drig gaar ned.

32. Sørger du?

Andante. *F. Mair.*

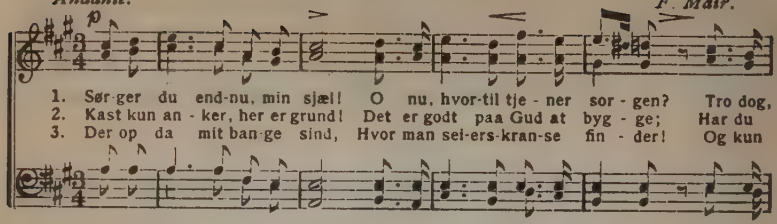
1. Sør-ger du end-nu, min sjæl! O nu, hvor-til tje - ner sor - gen? Tro dog,
2. Kast kun an - ker, her er grund! Det er godt paa Gud at byg - ge; Har du
3. Der op da mit ban-ge sind, Hvor man sei-ers-kran-se fin - der! Og kun

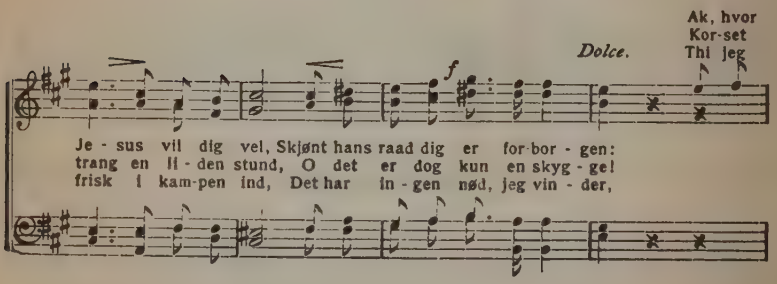
Ak, hvor
Kor-set
Thi jeg
Dolce.
Je - sus vil dig vel, Skjønt hans raad dig er for-bor - gen:
trang en li - den stund, O det er dog kun en skyg - ge!
frisk i kam-pen ind, Det har in - gen nød, jeg vin - der,
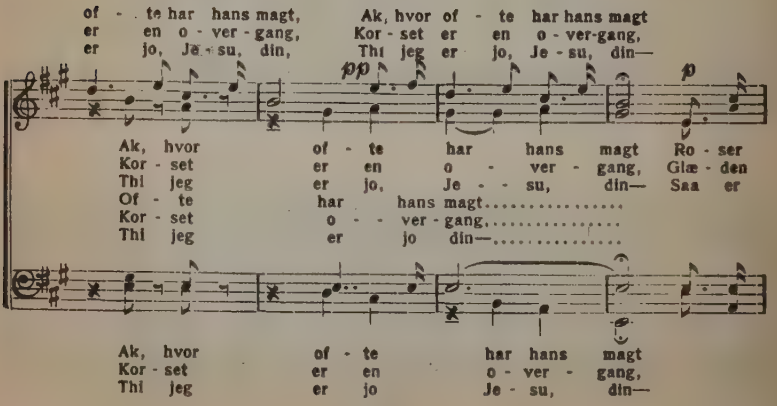
of - te har hans magt, Ak, hvor of - te har hans magt
er en o - ver - gang, Kor - set er en o - ver-gang,
er jo, Je - su, din, Thi jeg er jo, Je - su, din—
Ak, hvor of - te har hans magt Ro - ser
Kor - set er en o - ver - gang, Glæ - den
Thi jeg er jo, Je - - su, din— Saa er
Of - te har hans magt.....
Kor - set o - - ver - gang.....
Thi jeg er jo din—.....
Ak, hvor of - te har hans magt
Kor - set er en o - ver - gang,
Thi jeg er jo Je - su, din—

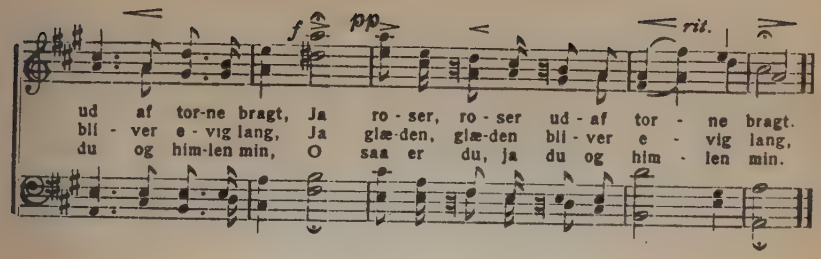
ud af tor-ne bragt, Ja ro - ser, ro - ser ud - af tor - ne bragt.
bli - ver e - vig lang, Ja glæ-den, glæ-den bli - ver e - vig lang,
du og him-len min, O saa er du, ja du og him - len min.
rit.

33. Kom til os, du himmelske due.

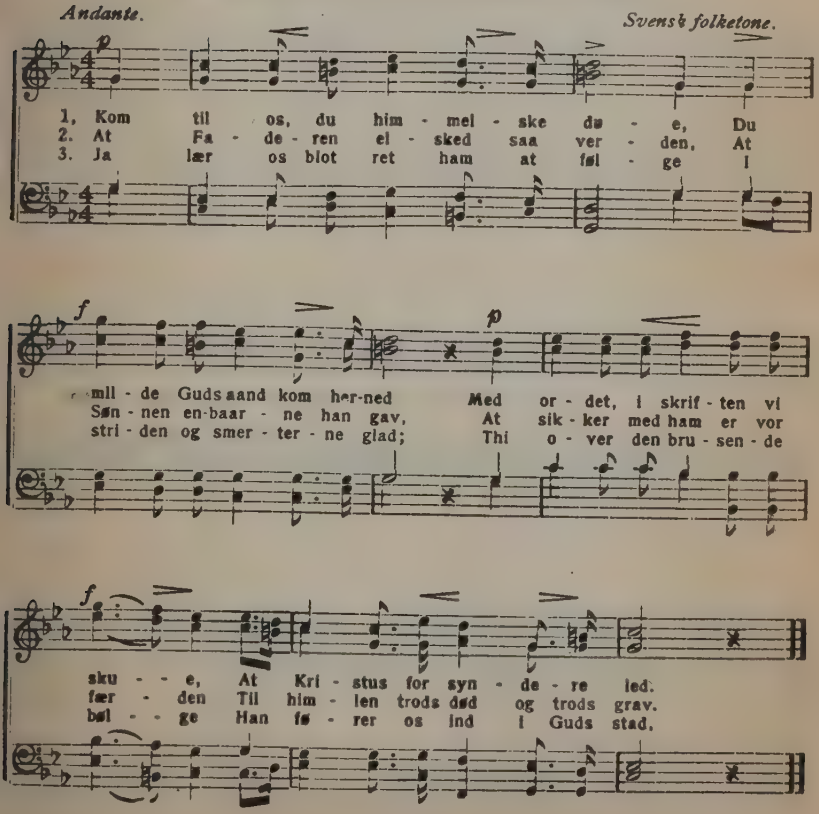
Andante.
Svensk folketone.
1, Kom til os, du him - mel - ske dø - e, Du
2. At Fa - de - ren el - sked saa ver - den, At
3. Ja lær os blot ret ham at føl - ge i
mil - de Guds aand kom her-ned Med or - det, i skrif - ten vi
Søn - nen en-baar - ne han gav, At sik - ker med ham er vor
stri - den og smer - ter - ne glad; Thi o - ver den bru - sen - de
sku - - e, At Kri - stus for syn - de - re led.
fær - den Til him - len trods død og trods grav.
føl - - ge Han fø - rer os ind i Guds stad.

34. Her, ja her er godt at være.

Allegro moderato. *F. A. Reissiger.*

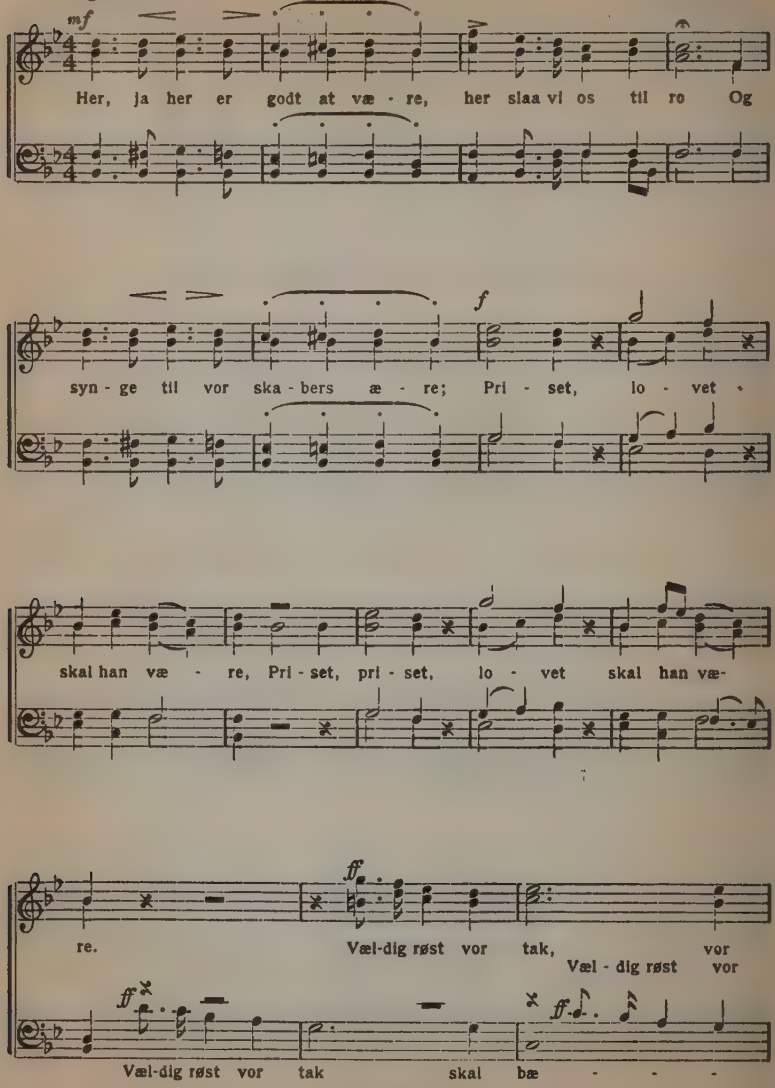
mf
Her, ja her er godt at væ - re, her slaa vi os til ro Og
f
syn - ge til vor ska - bers æ - re; Pri - set, lo - vet
skal han væ - re, Pri - set, pri - set, lo - vet skal han væ-
ff
re. Væl-dig røst vor tak, vor
Væl - dig røst vor
ff
ff
Væl-dig røst vor tak skal bæ - - -
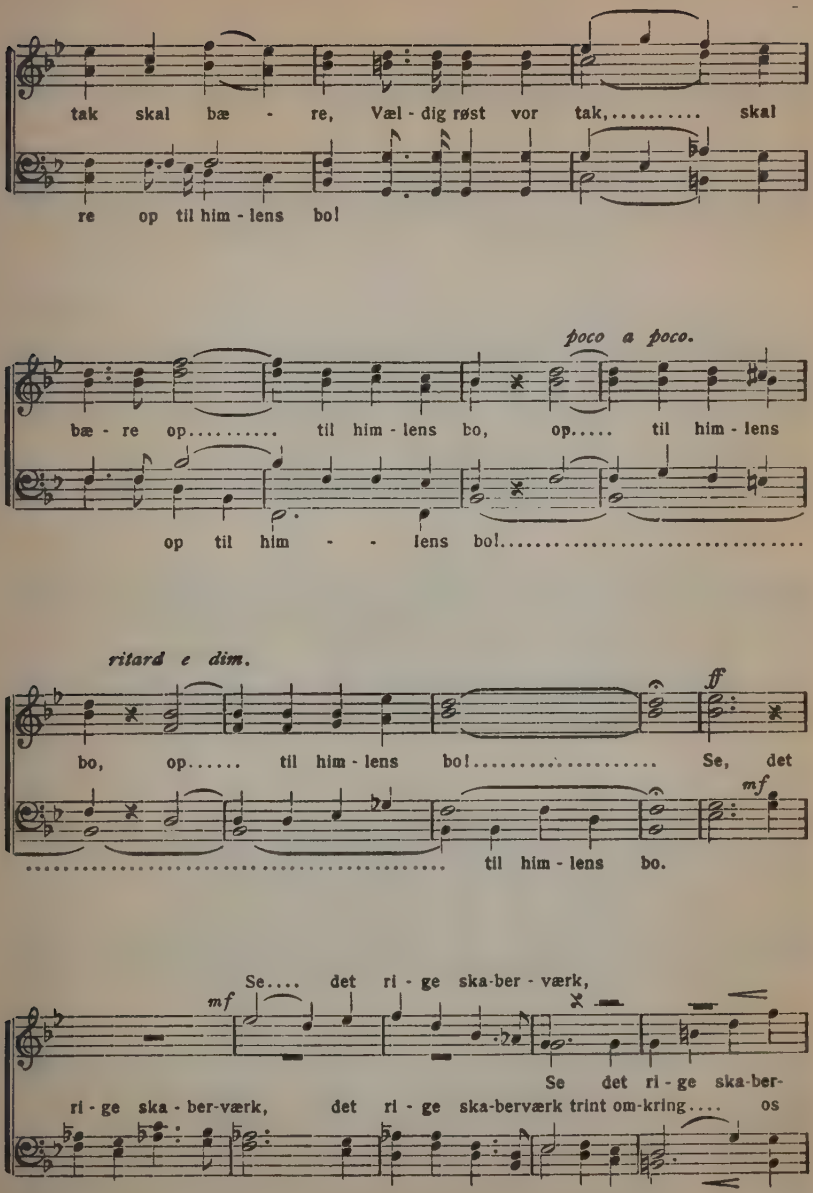
tak skal bæ - re, Væl - dig røst vor tak, skal
re op til him - lens bo!
poco a poco.
bæ - re op til him - lens bo, op til him - lens
op til him - lens bo!
ritard e dim.
ff
bo, op til him - lens bo! Se, det
mf
til him - lens bo.
Se det ri - ge ska-ber - værk,
mf
Se det ri - ge ska-ber-
ri - ge ska - ber-værk, det ri - ge ska-berværk trint om-kring os

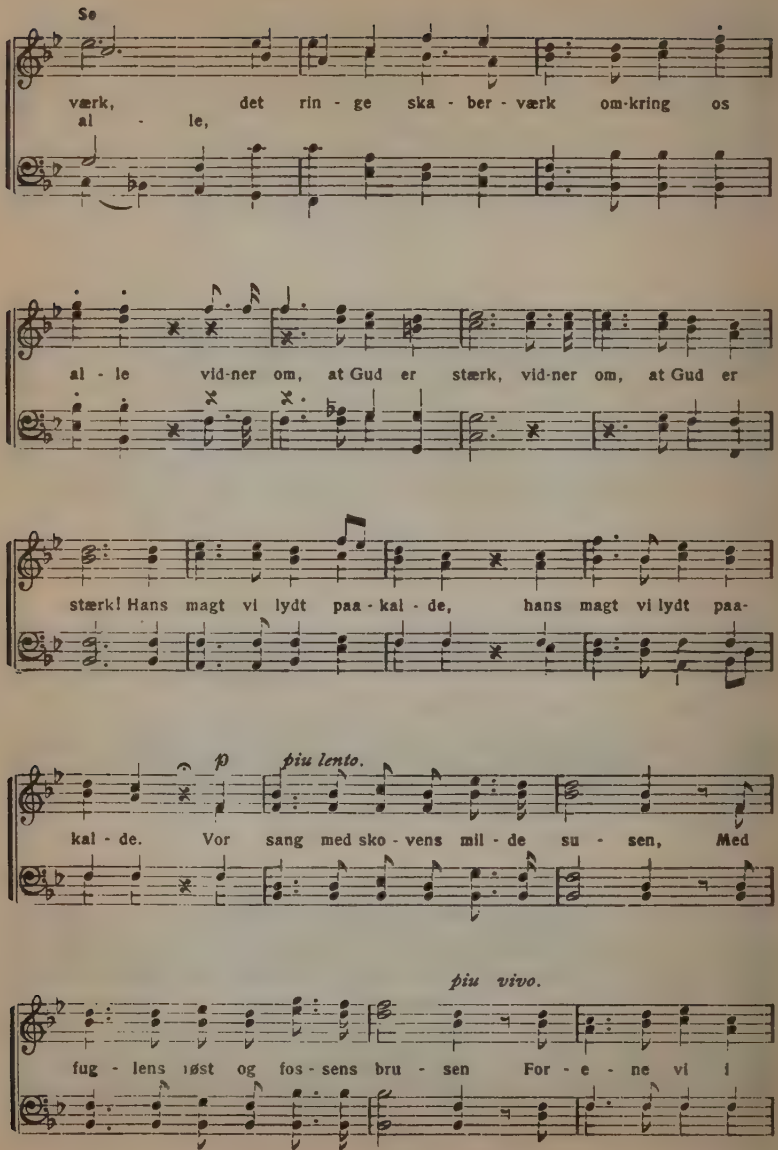
Se
værk, det rin - ge ska - ber - værk om-kring os
al - le,
al - le vid-ner om, at Gud er stærk, vid-ner om, at Gud er
stærk! Hans magt vi lydt paa - kal - de, hans magt vi lydt paa-
p piu lento.
kal - de. Vor sang med sko - vens mil - de su - sen, Med
piu vivo.
fug - lens løst og fos - sens bru - sen For - e - ne vi i
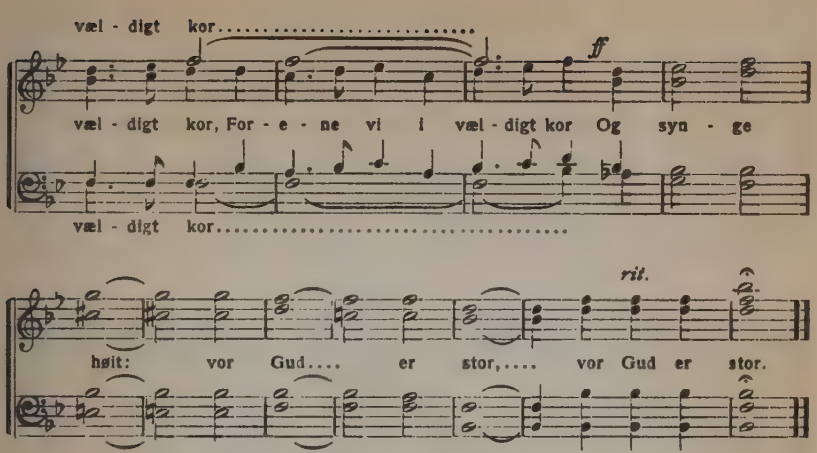
35. Mægtigste Kriste.

Andante. *P. Fleming*
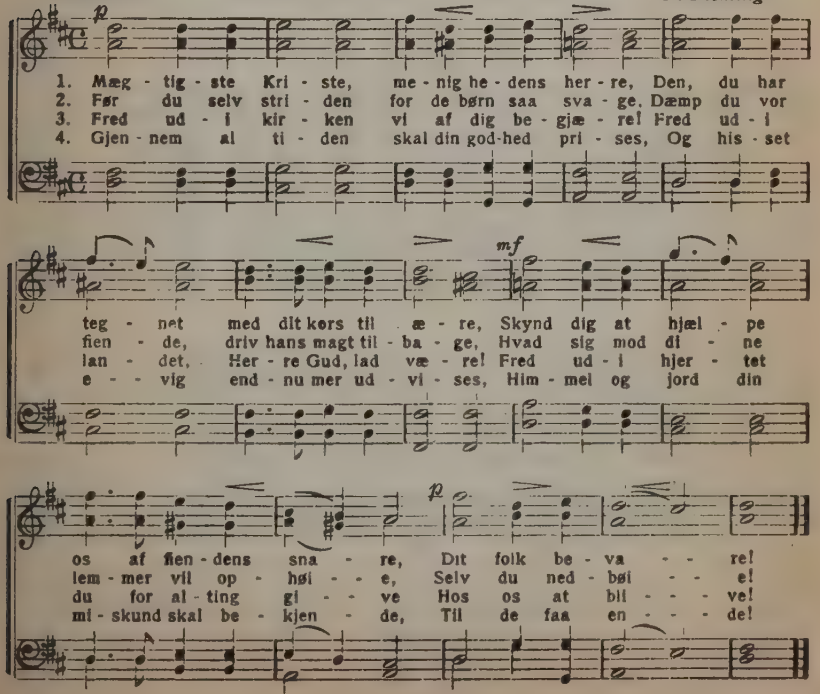
p
1. Mæg - tig - ste Kri - ste, me - nig he - dens her - re, Den, du har
2. Før du selv stri - den for de børn saa sva - ge. Dæmp du vor
3. Fred ud - i kir - ken vi af dig be - gjæ - re! Fred ud - i
4. Gjen - nem al ti - den skal din god-hed pri - ses, Og his - set
mf
teg - net med dit kors til æ - re, Skynd dig at hjæl - pe
fien - de, driv hans magt til - ba - ge, Hvad sig mod di - ne
lan - det, Her - re Gud, lad væ - re! Fred ud - i hjer - tet
e - vig end - nu mer ud - vi - ses, Him - mel og jord din
p
os af fien - dens sna - re, Dit folk be - va - re!
lem - mer vil op - høi - e, Selv du ned - bøi - e!
du for al - ting gi - ve Hos os at bli - ve!
mi - skund skal be - kjen - de, Til de faa en - de!

36. Jeg ved et navn.

F. Abt.

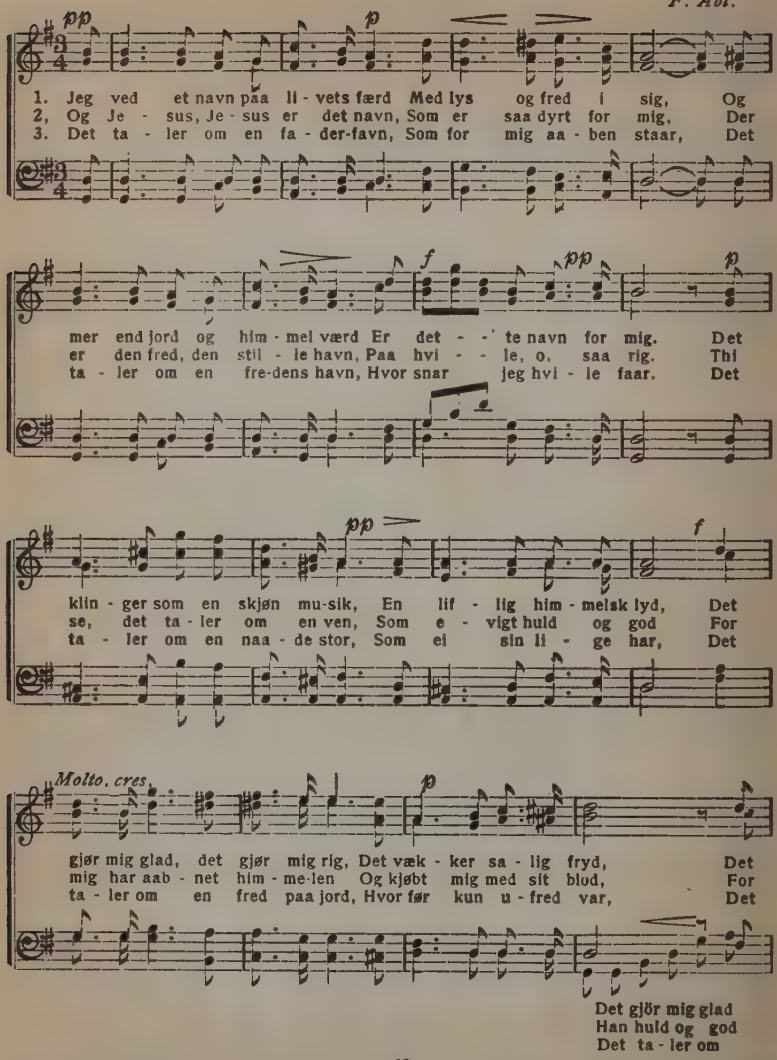
1. Jeg ved et navn paa li - vets færd Med lys og fred i sig, Og
2, Og Je - sus, Je - sus er det navn, Som er saa dyrt for mig, Der
3. Det ta - ler om en fa - der-favn, Som for mig aa - ben staar, Det
mer end jord og him - mel værd Er det - te navn for mig. Det
er den fred, den stil - le havn, Paa hvi - le, o, saa rig. Thi
ta - ler om en fre-dens havn, Hvor snar jeg hvi - le faar. Det
klin - ger som en skjøn mu-sik, En lif - lig him - melsk lyd, Det
se, det ta - ler om en ven, Som e - vigt huld og god For
ta - ler om en naa - de stor, Som ei sin li - ge har, Det
Molto. cres.
gjør mig glad, det gjør mig rig, Det væk - ker sa - lig fryd, Det
mig har aab - net him - me-len Og kjøbt mig med sit blod, For
ta - ler om en fred paa jord, Hvor før kun u - fred var, Det
Det gjör mig glad
Han huld og god
Det ta - ler om

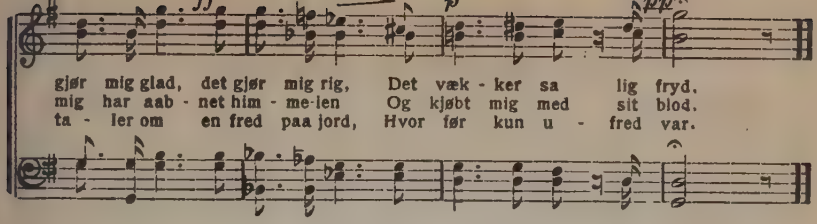
gjør mig glad, det gjør mig rig, Det væk - ker sa lig fryd.
mig har aab - net him - me-len Og kjøbt mig med sit blod.
ta - ler om en fred paa jord, Hvor før kun u - fred var.

37. O Helligaand, mit hjerte.

Varmt og inderligt. *O. Ahnfelt.*

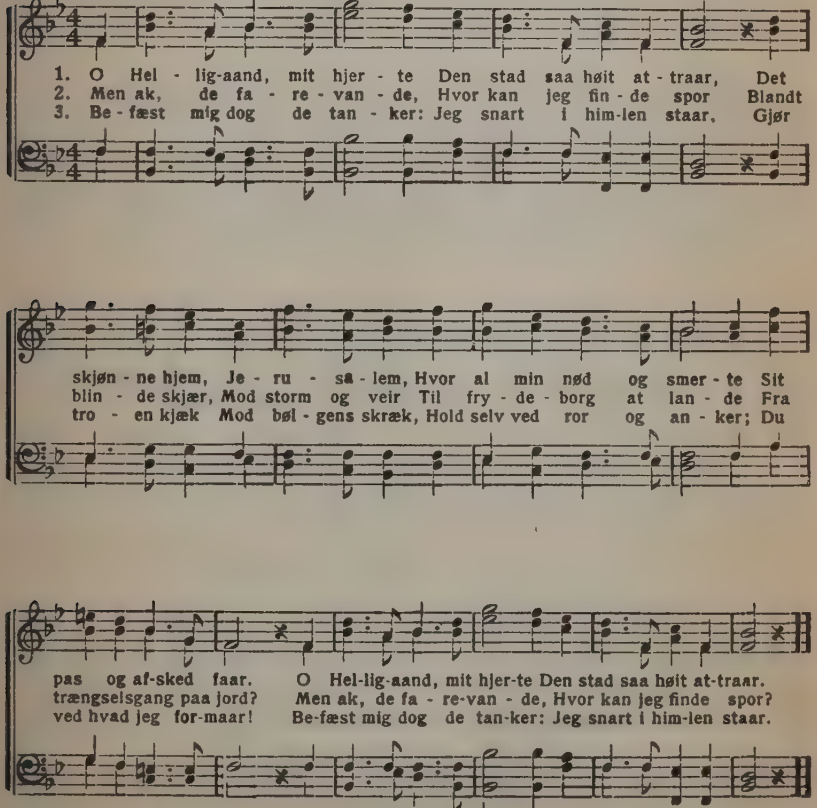
1. O Hel - lig-aand, mit hjer - te Den stad saa høit at - traar, Det
2. Men ak, de fa - re - van - de, Hvor kan jeg fin - de spor Blandt
3. Be - fæst mig dog de tan - ker: Jeg snart i him-len staar, Gjør
skjøn - ne hjem, Je - ru - sa - lem, Hvor al min nød og smer - te Sit
blin - de skjær, Mod storm og veir Til fry - de - borg at lan - de Fra
tro - en kjæk Mod høl - gens skræk, Hold selv ved ror og an - ker; Du
pas og af-sked faar. O Hel-lig-aand, mit hjer-te Den stad saa høit at-traar.
trængselsgang paa jord? Men ak, de fa - re-van - de, Hvor kan jeg finde spor?
ved hvad jeg for-maar! Be-fæst mig dog de tan-ker: Jeg snart i him-len staar.

38. Som sol gaar ned i havet.

Andante religioso. *F. Melius Christiansen.*

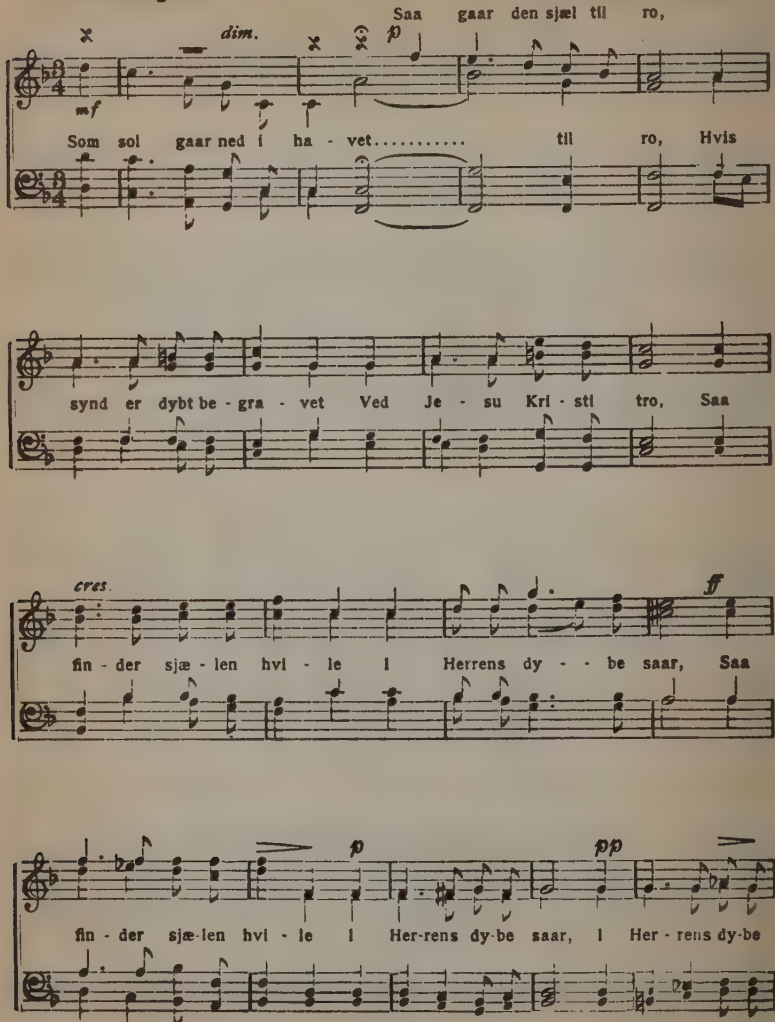
Saa gaar den sjæl til ro,
dim.
p
mf
Som sol gaar ned i ha - vet..... til ro, Hvis
synd er dybt be - gra - vet Ved Je - su Kri - sti tro, Saa
cres.
ff
fin - der sjæ - len hvi - le i Herrens dy - - be saar, Saa
p
pp
fin - der sjæ-len hvi - le i Her-rens dy-be saar, i Her - rens dy-be

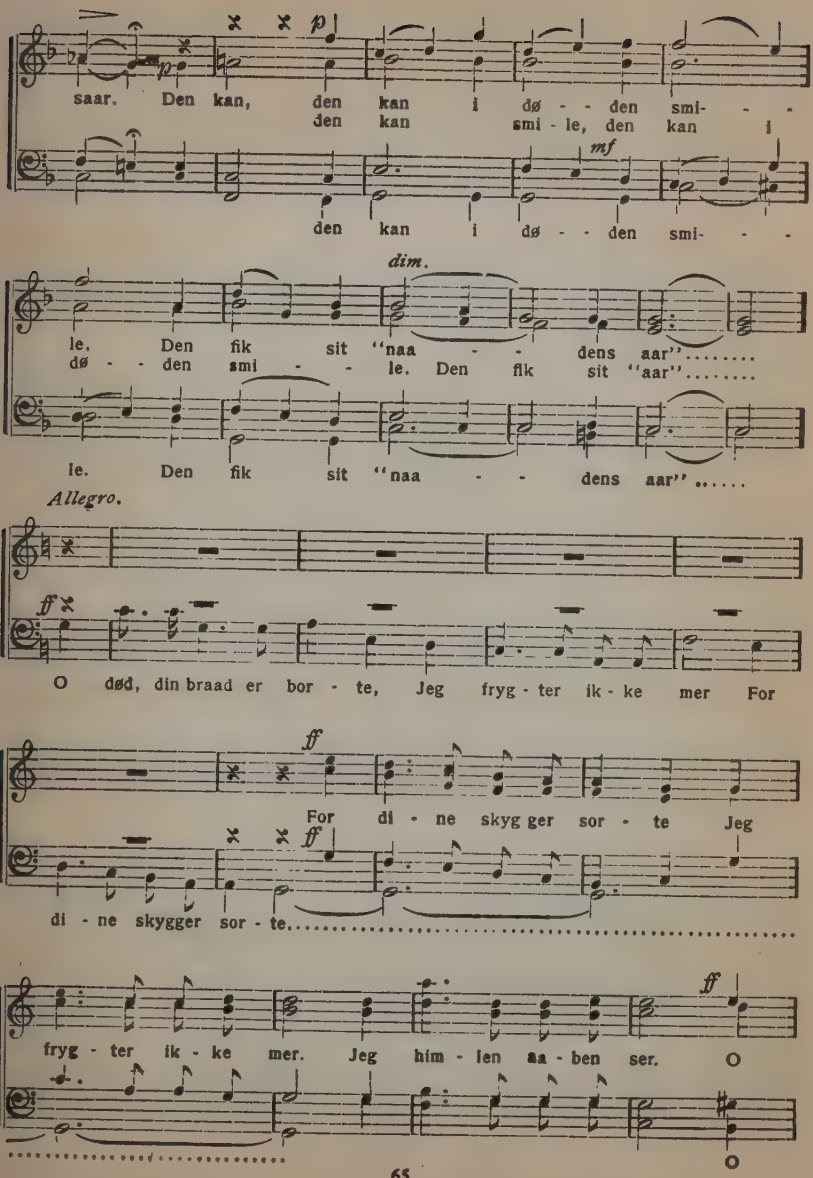
saar. Den kan, den kan i dø - - den smi - - -
den kan smi - le, den kan i
den kan i dø - - den smi - - -
dim.
le. Den fik sit "naa - - dens aar".....
dø - - den smi - - le. Den fik sit "aar".....
le. Den fik sit "naa - - dens aar".....
Allegro.
O død, din braad er bor - te, Jeg fryg - ter ik - ke mer For
For di - ne skyg ger sor - te Jeg
di - ne skygger sor - te.....
fryg - ter ik - ke mer. Jeg him - len aa - ben ser. O
O

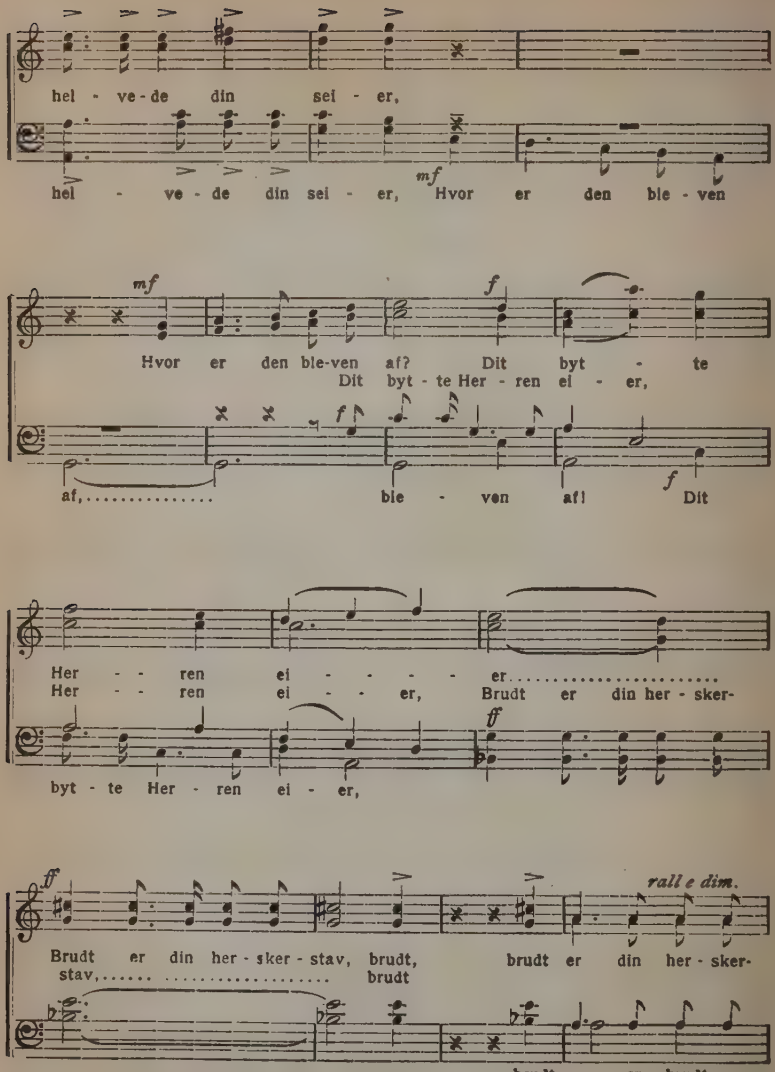
hel - ve - de din sei - er,
hel - ve - de din sei - er, Hvor er den ble - ven
mf
Hvor er den ble-ven af? Dit byt - te
Dit byt - te Her - ren ei - er,
af,..... ble - ven af! Dit
f
Her - - ren ei - - - - - er.....
Her - - ren ei - - - er, Brudt er din her - sker-
byt - te Her - ren ei - er,
ff
Brudt er din her - sker - stav, brudt, brudt er din her - sker-
stav,..... ..... brudt
brudt er, brudt
rall e dim.

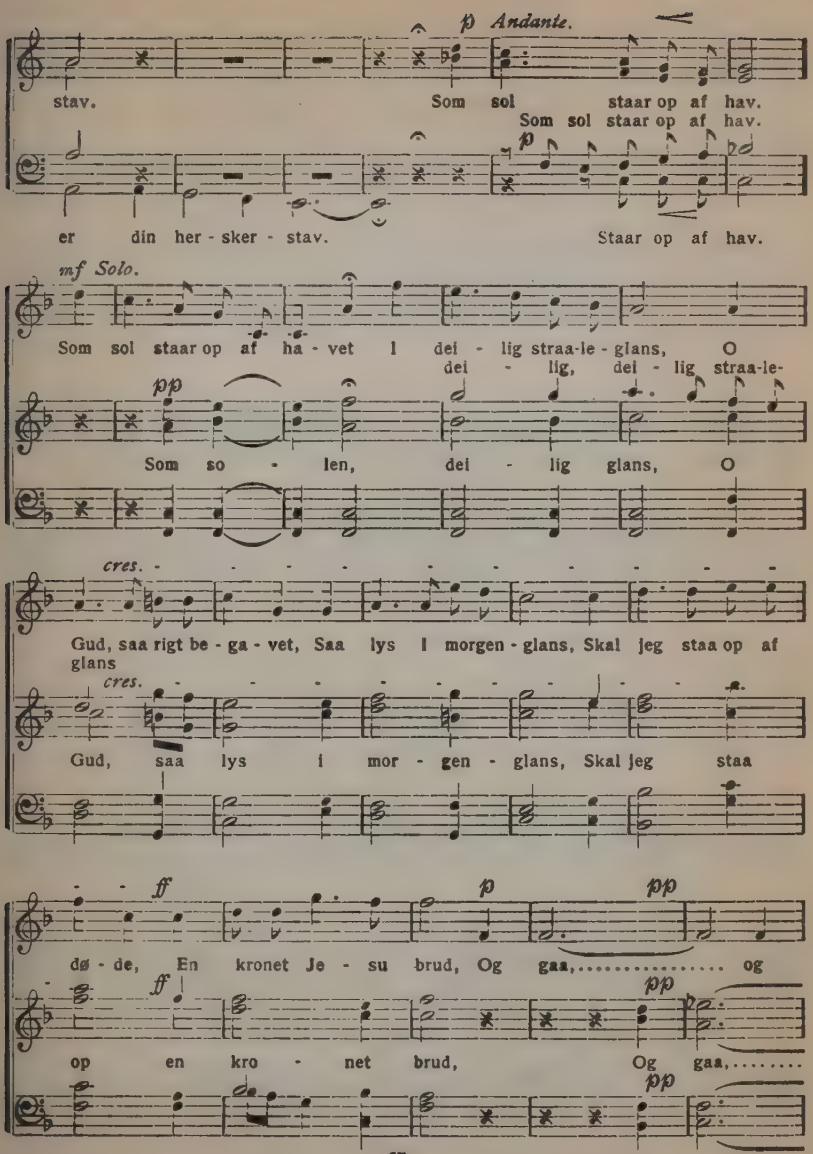
p Andante.
stav. Som sol staar op af hav.
Som sol staar op af hav.
p
er din her - sker - stav. Staar op af hav.
mf Solo.
Som sol staar op af ha - vet I dei - lig straa-le - glans, O
dei - lig, dei - lig straa-le-
pp
Som so - len, dei - lig glans, O
cres.
Gud, saa rigt be - ga - vet, Saa lys i morgen - glans, Skal jeg staa op af
glans
cres.
Gud, saa lys i mor - gen - glans, Skal jeg staa
ff p pp
dø - de, En kronet Je - su brud, Og gaa, og
ff pp
op en kro - net brud, Og gaa,
pp

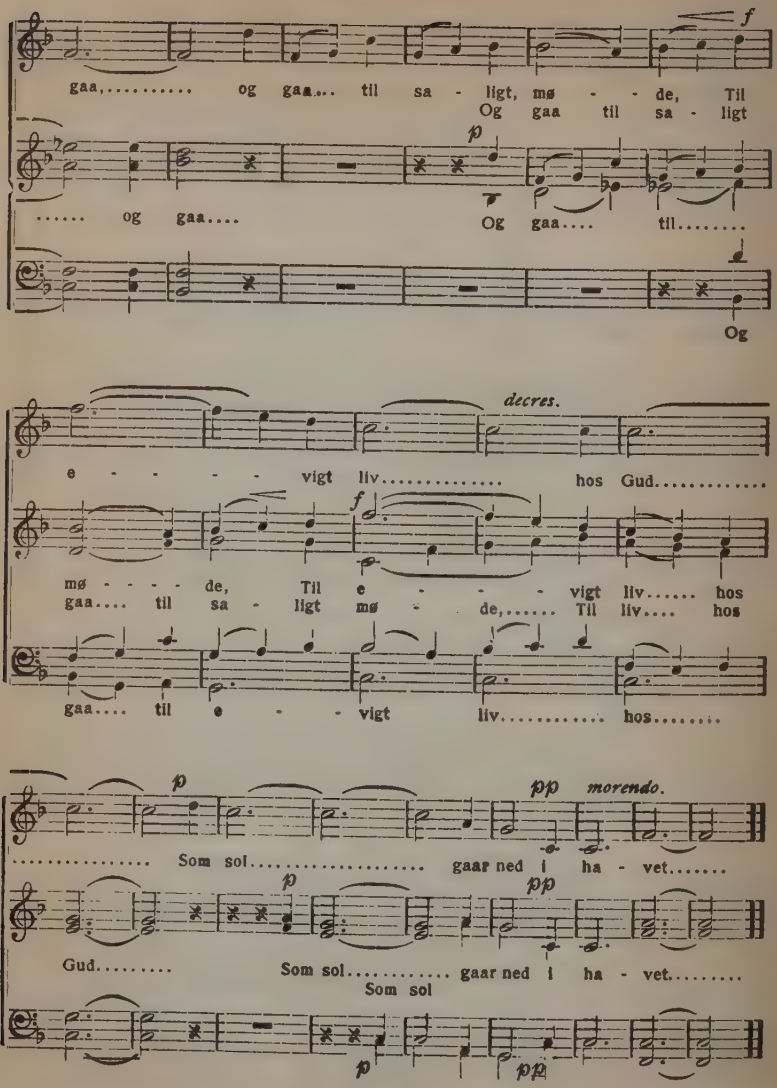
f
gaa,..... og gaa... til sa - ligt, mø - - de, Til
Og gaa til sa - ligt
p
..... og gaa....
Og gaa.... til.....
Og
decres.
e - - - - vigt liv..... hos Gud.....
f
mø - - - - de, Til e - - - - vigt liv..... hos
gaa.... til sa - ligt mø - de,..... Til liv.... hos
gaa.... til e - - vigt liv..... hos.....
p
pp morendo.
..... Som sol..... gaar ned i ha - vet.....
p
pp
Gud..... Som sol..... gaar ned i ha - vet.....
Som sol
p
pp

39. Hør de dumpe bølgebrag.

Allegro moderato. *J. Durrner.*

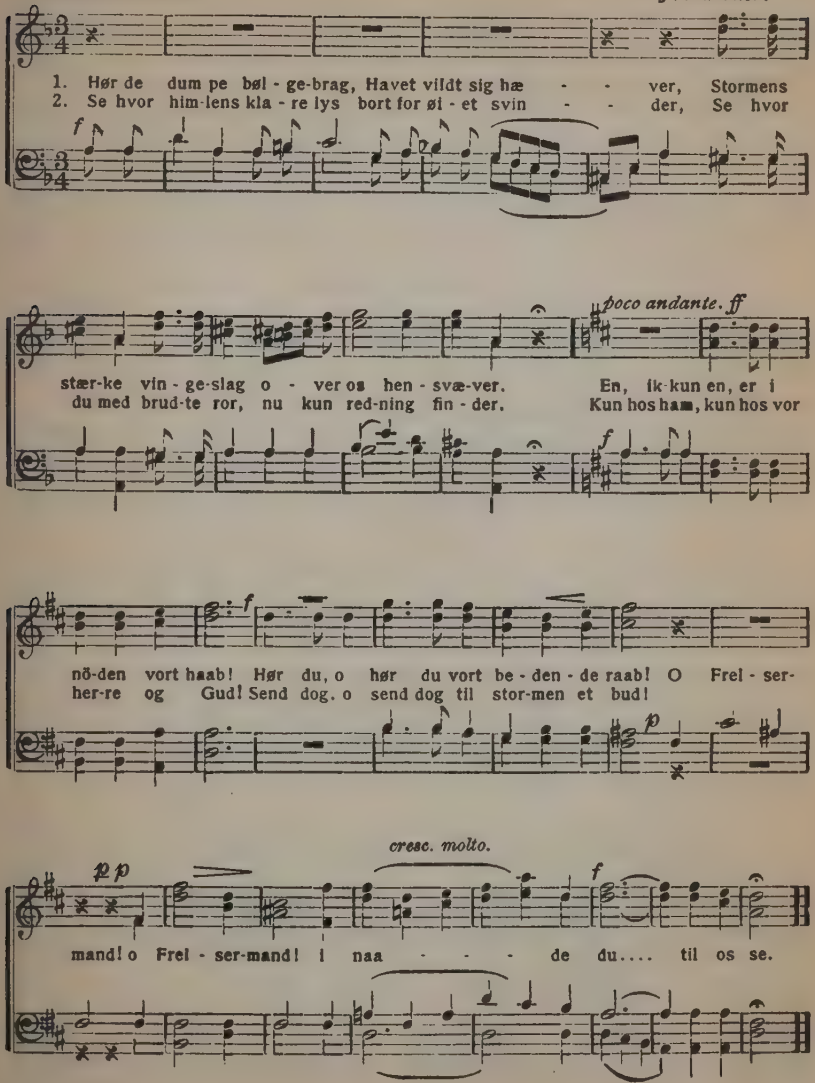
1. Hør de dum pe bøl - ge-brag, Havet vildt sig hæ - - ver, Stormens
2. Se hvor him-lens kla - re lys bort for øi - et svin - - der, Se hvor
f
poco andante. ff
stær-ke vin - ge-slag o - ver os hen - svæ-ver. En, ik-kun en, er i
du med brud-te ror, nu kun red-ning fin - der. Kun hos ham, kun hos vor
f
nö-den vort haab! Hør du, o hør du vort be - den - de raab! O Frel - ser-
her-re og Gud! Send dog, o send dog til stor-men et bud!
p
cresc. molto.
p p
f
mand! o Frel - ser-mand! i naa - - - de du.... til os se.

40. Nu daler nattens skygger.

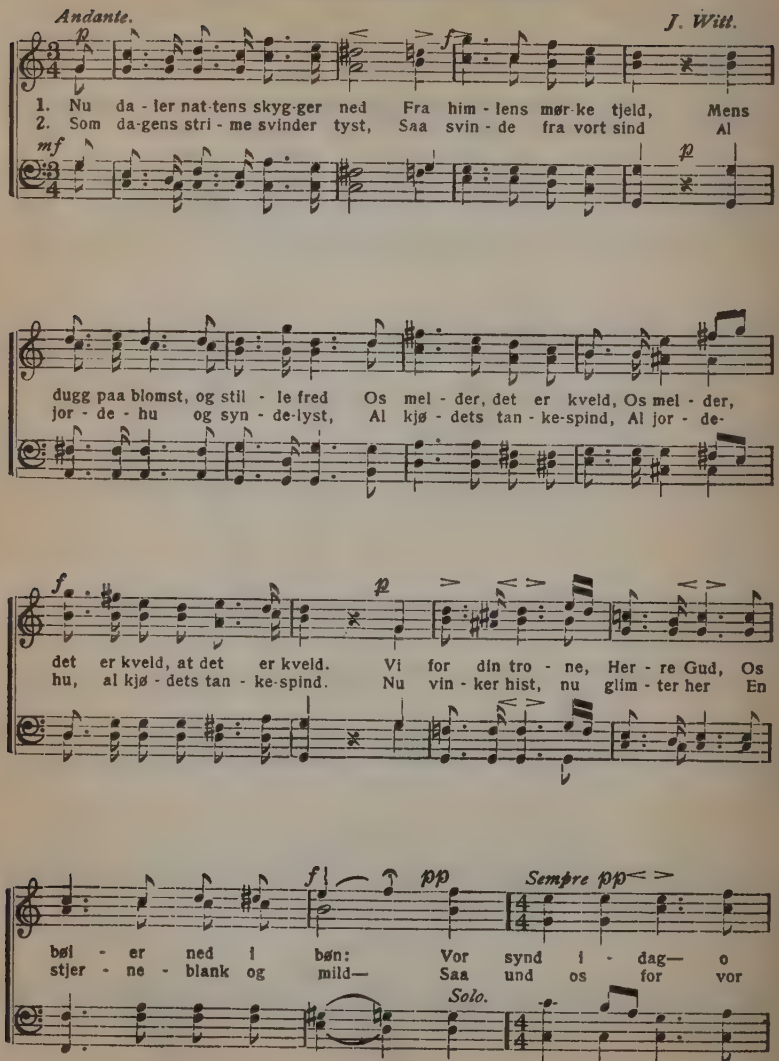
Andante.
J. Witt.
1. Nu da - ler nat - tens skyg - ger ned Fra him - lens mør - ke tjeld, Mens
2. Som da - gens stri - me svinder tyst, Saa svin - de fra vort sind Al
dugg paa blomst, og stil - le fred Os mel - der, det er kveld, Os mel - der,
jor - de - hu og syn - de - lyst, Al kjø - dets tan - ke - spind, Al jor - de -
det er kveld, at det er kveld. Vi for din tro - ne, Her - re Gud, Os
hu, al kjø - dets tan - ke - spind. Nu vin - ker hist, nu glim - ter her En
bøi - er ned i bøn: Vor synd i - dag— o
stjer - ne - blank og mild— Saa und os for vor
Sempre pp
Solo.

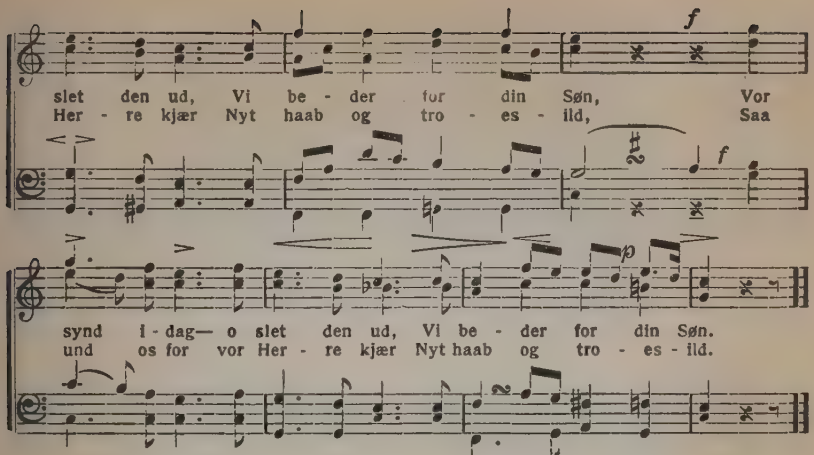
slet den ud, Vi be - der for din Søn, Vor
Her - re kjær Nyt haab og tro - es - ild, Saa
synd i - dag— o slet den ud, Vi be - der for din Søn.
und os for vor Her - re kjær Nyt haab og tro - es - ild.

41. Hvor finder jeg hvilen?

C. Pfeil.

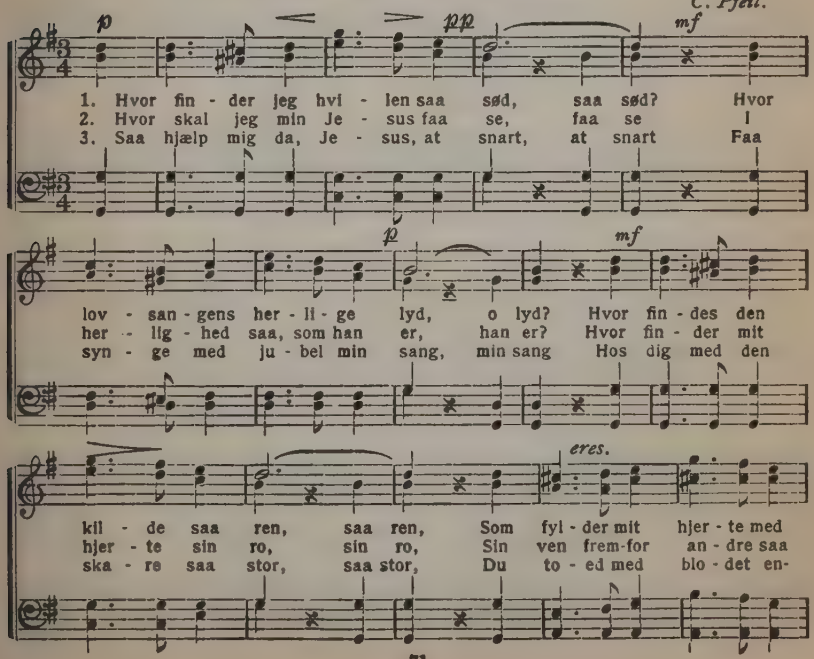
1. Hvor fin - der jeg hvi - len saa sød, saa sød? Hvor
2. Hvor skal jeg min Je - sus faa se, faa se I
3. Saa hjælp mig da, Je - sus, at snart, at snart Faa
lov - san - gens her - li - ge lyd, o lyd? Hvor fin - des den
her - lig - hed saa, som han er, han er? Hvor fin - der mit
syn - ge med ju - bel min sang, min sang Hos dig med den
kil - de saa ren, saa ren, Som fyl - der mit hjer - te med
hjer - te sin ro, sin ro, Sin ven frem-for an - dre saa
ska - re saa stor, saa stor, Du to - ed med blo - det en-

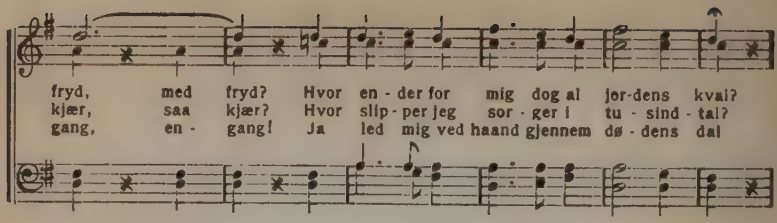
fryd, med fryd? Hvor en - der for mig dog al jor-dens kval?
kjær, saa kjær? Hvor slip - per jeg sor - ger i tu - sind - tal?
gang, en - gang! Ja led mig ved haand gjennem dø - dens dal

Bass Solo.

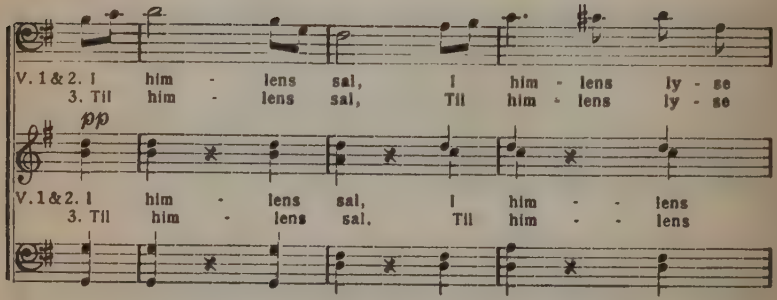
V. 1 & 2. I him - lens sal, I him - lens ly - se
3. Til him - lens sal, Til him - lens ly - se
pp
V. 1 & 2. I him - lens sal, I him - - lens
3. Til him - lens sal. Til him - - lens

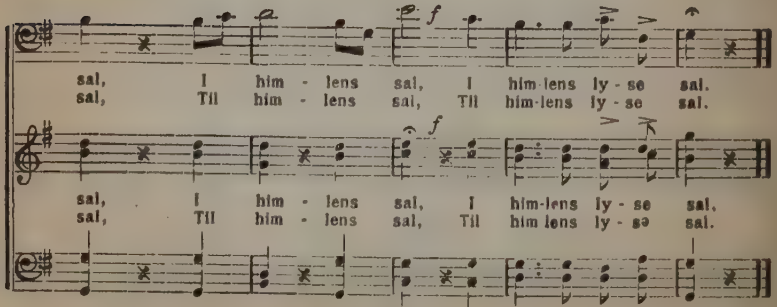
f
sal, I him - lens sal, I him-lens ly - se sal.
sal, Til him - lens sal, Til him-lens ly - se sal.
f
sal, I him - lens sal, I him-lens ly - se sal.
sal, Til him - lens sal, Til him lens ly - se sal.

42. Al himlen priser.

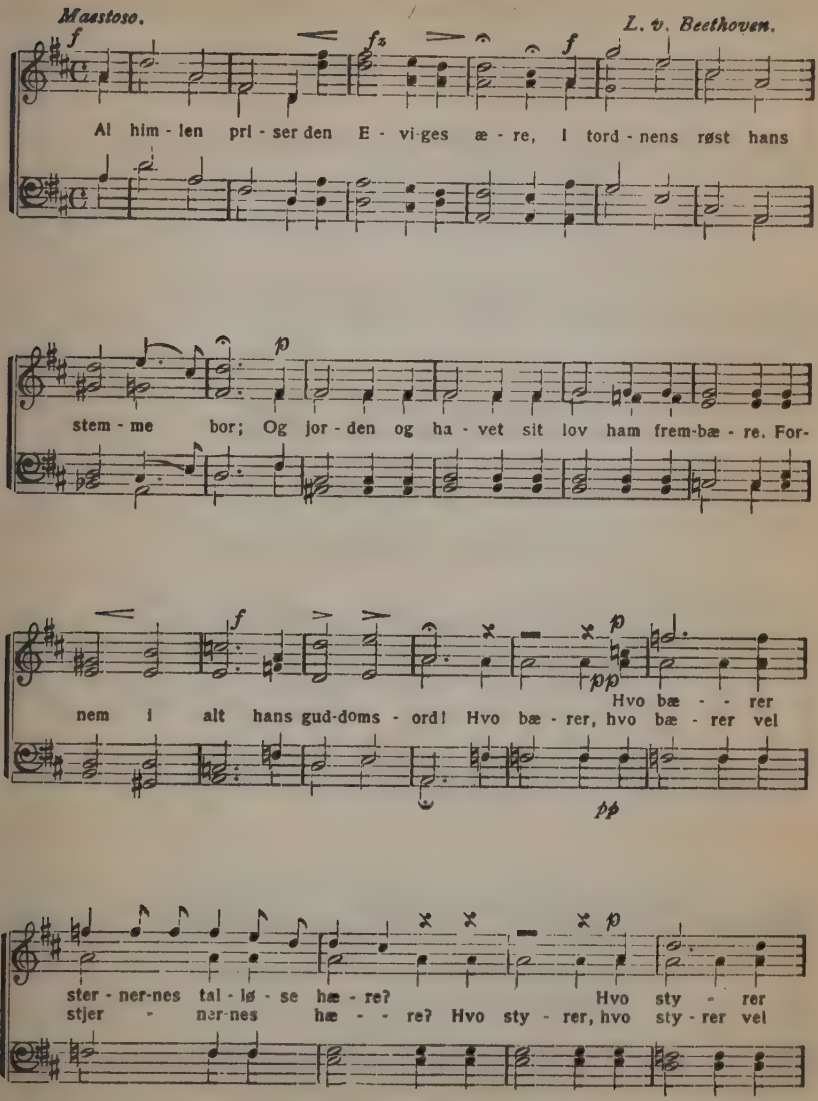
Maestoso.
L. v. Beethoven.
Al him - len pri - ser den E - vi-ges æ - re, I tord - nens røst hans
stem - me bor; Og jor - den og ha - vet sit lov ham frem-bæ - re. For-
nem i alt hans gud-doms - ord! Hvo bæ - rer, hvo bæ - rer vel
Hvo bæ - - rer
ster - ner-nes tal - lø - se hæ - re?
stjer - ner-nes hæ - - re?
Hvo sty - rer
Hvo sty - rer, hvo sty - rer vel

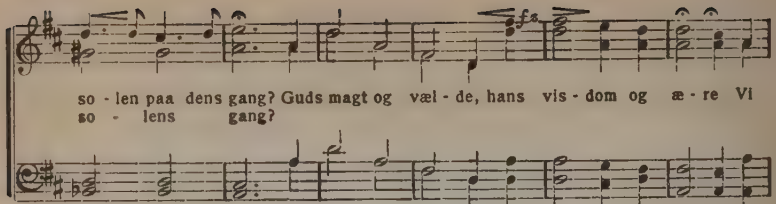

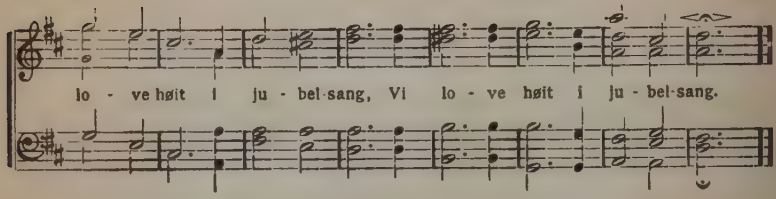

43. Korset er de kristnes broder.

Andante con espressione. *A. Randel.*

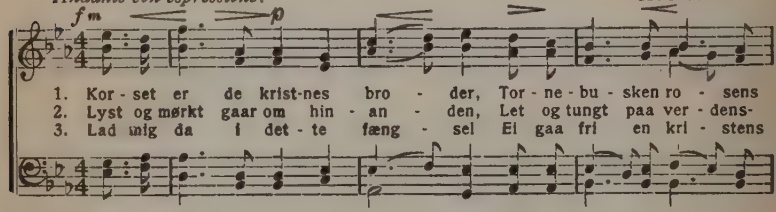
1. Kor - set er de krist-nes bro - der, Tor - ne - bu - sken ro - sens
2. Lyst og mørkt gaar om hin - an - den, Let og tungt paa ver - dens-
3. Lad mig da i det - te fæng - sel Ei gaa fri en kri - stens

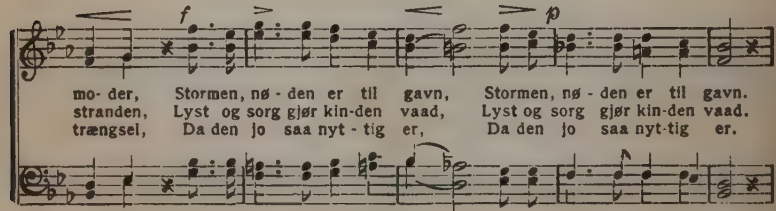
mo- der, Stormen, nø - den er til gavn, Stormen, nø - den er til gavn.
stranden, Lyst og sorg gjør kin-den vaad, Lyst og sorg gjør kin-den vaad.
trængsel, Da den jo saa nyt - tig er, Da den jo saa nyt-tig er.
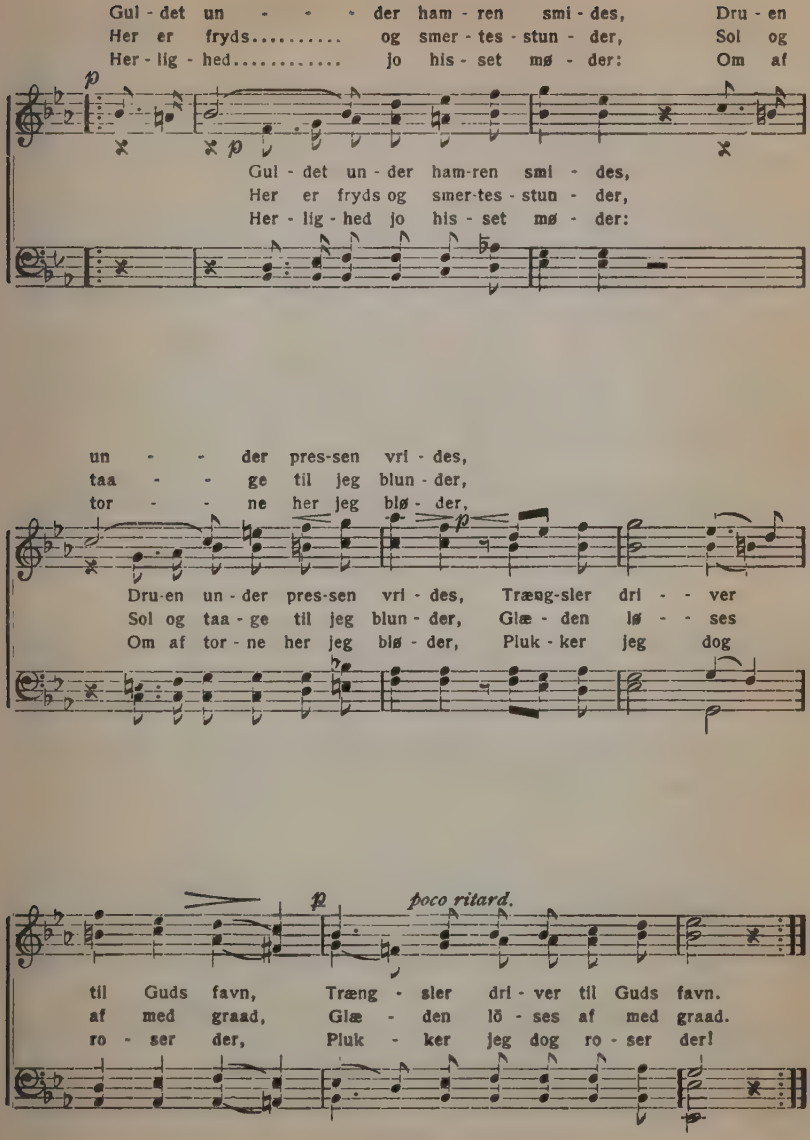
Gul - det un - - - der ham - ren smi - des, Dru - en
Her er fryds..... og smer - tes - stun - der, Sol og
Her - lig - hed..... jo his - set mø - der: Om af
p
Gul - det un - der ham-ren smi - des,
Her er fryds og smer-tes - stun - der,
Her - lig - hed jo his - set mø - der:
un - - der pres-sen vri - des,
taa - - ge til jeg blun - der,
tor - - ne her jeg blø - der,
Dru-en un - der pres-sen vri - des, Træng-sler dri - - ver
Sol og taa - ge til jeg blun - der, Glæ - den lø - - ses
Om af tor - ne her jeg blø - der, Pluk - ker jeg dog
p
poco ritard.
til Guds favn, Træng - sler dri - ver til Guds favn.
af med graad, Glæ - den lö - ses af med graad.
ro - ser der, Pluk - ker jeg dog ro - ser der!

41. Bedre kan jeg ikke fare.

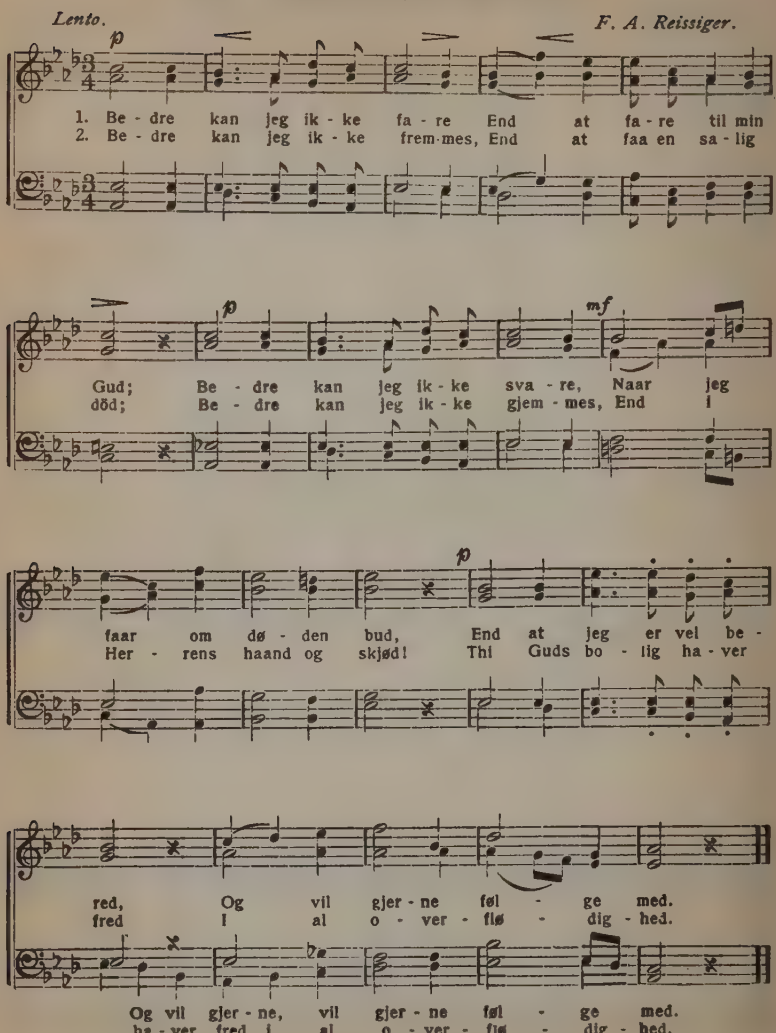
Lento.
F. A. Reissiger.
1. Be - dre kan jeg ik - ke fa - re End at fa - re til min
2. Be - dre kan jeg ik - ke frem-mes, End at faa en sa - lig
Gud; Be - dre kan jeg ik - ke sva - re, Naar jeg
död; Be - dre kan jeg ik - ke gjem - mes, End i
faar om dø - den bud, End at jeg er vel be -
Her - rens haand og skjød! Thi Guds bo - lig ha - ver
red, Og vil gjer - ne føl - ge med.
fred I al o - ver - flø - dig - hed.
Og vil gjer - ne, vil gjer - ne føl - ge med.
ha - ver fred i al o - ver - flø - dig - hed.

45. Aand fra himlen.

Larghetto cantabile. *G. Wennerberg.*

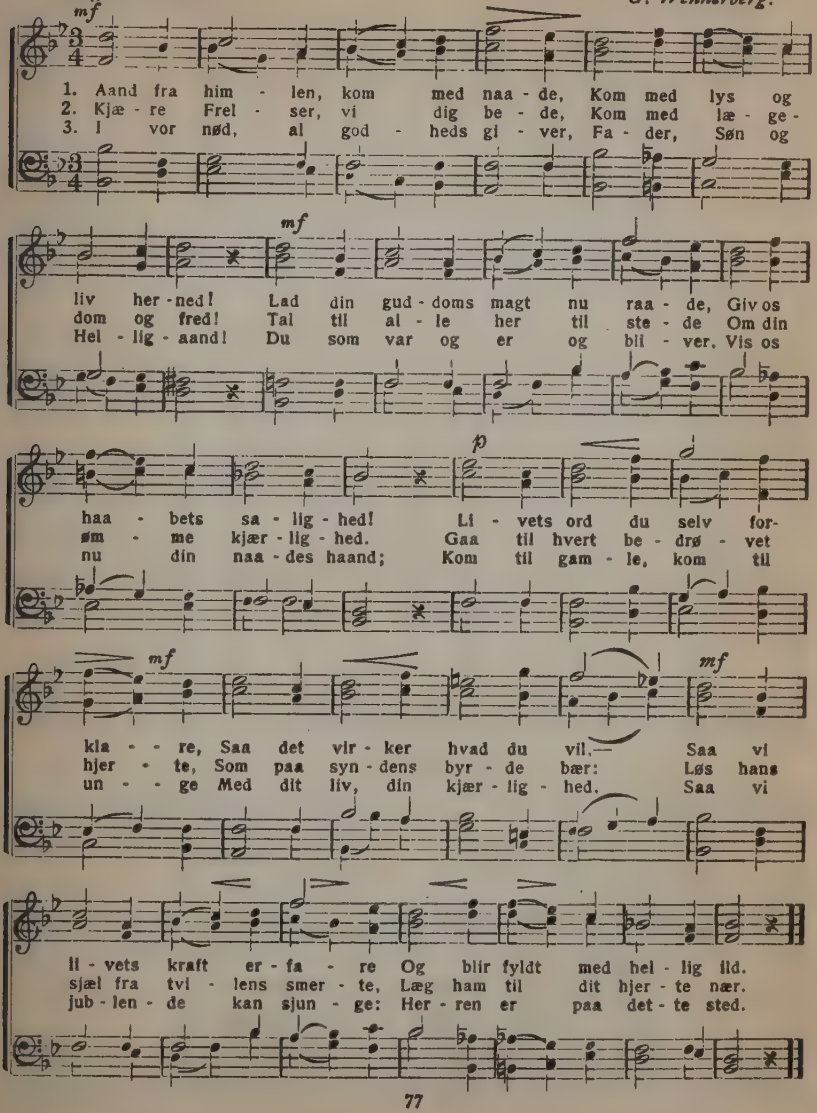
mf
1. Aand fra him - len, kom med naa - de, Kom med lys og
2. Kjæ - re Frel - ser, vi dig be - de, Kom med læ - ge -
3. I vor nød, al god - heds gi - ver, Fa - der, Søn og
liv her - ned! Lad din gud - doms magt nu raa - de, Giv os
dom og fred! Tal til al - le her til ste - de Om din
Hel - lig - aand! Du som var og er og bli - ver, Vis os
p
haa - bets sa - lig - hed! Li - vets ord du selv for-
søm - me kjær - lig - hed. Gaa til hvert be - drø - vet
nu din naa - des haand; Kom til gam - le, kom til
mf
kla - - re, Saa det vir - ker hvad du vil,— Saa vi
hjer - te, Som paa syn - dens byr - de bær: Løs hans
un - - ge Med dit liv, din kjær - lig - hed. Saa vi
li - vets kraft er - fa - re Og blir fyldt med hel - lig ild.
sjæl fra tvi - lens smer - te, Læg ham til dit hjer - te nær.
jub - len - de kan sjun - ge: Her - ren er paa det - te sted.

46. Hjem jeg længes.

Moderato. *H. Kjerulf.*
Baryton solo. dolce

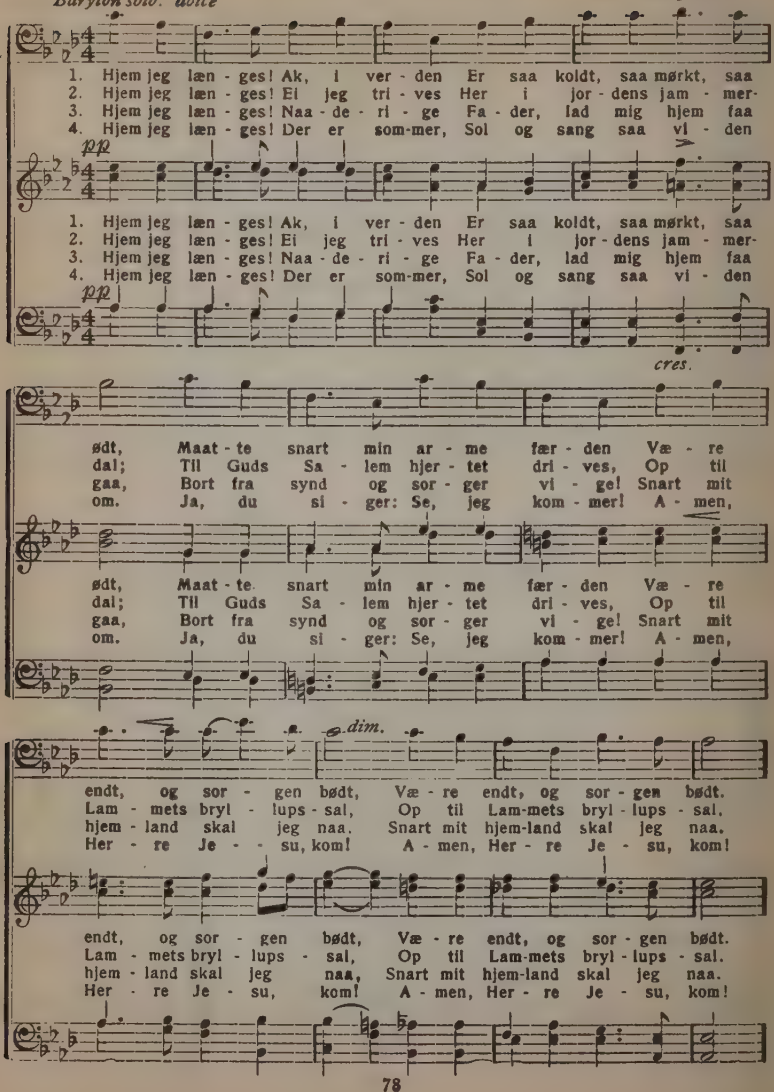
1. Hjem jeg læn - ges! Ak, i ver - den Er saa koldt, saa mørkt, saa
2. Hjem jeg læn - ges! Ei jeg tri - ves Her i jor - dens jam - mer-
3. Hjem jeg læn - ges! Naa - de - ri - ge Fa - der, lad mig hjem faa
4. Hjem jeg læn - ges! Der er som-mer, Sol og sang saa vi - den
pp
cres.
sødt, Maat - te snart min ar - me fær - den Væ - re
dal; Til Guds Sa - lem hjer - tet dri - ves, Op til
gaa, Bort fra synd og sor - ger vi - ge! Snart mit
om. Ja, du si - ger: Se, jeg kom - mer! A - men,
dim.
endt, og sor - gen bødt, Væ - re endt, og sor - gen bødt.
Lam - mets bryl - lups - sal, Op til Lam-mets bryl - lups - sal,
hjem - land skal jeg naa. Snart mit hjem-land skal jeg naa.
Her - re Je - su, kom! A - men, Her - re Je - su, kom!

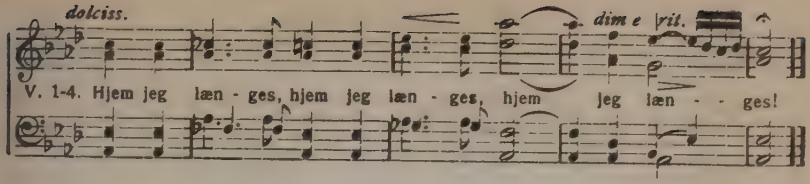

47. Jeg er fremmed.

Med følelse. *O. Ahnfelt.*

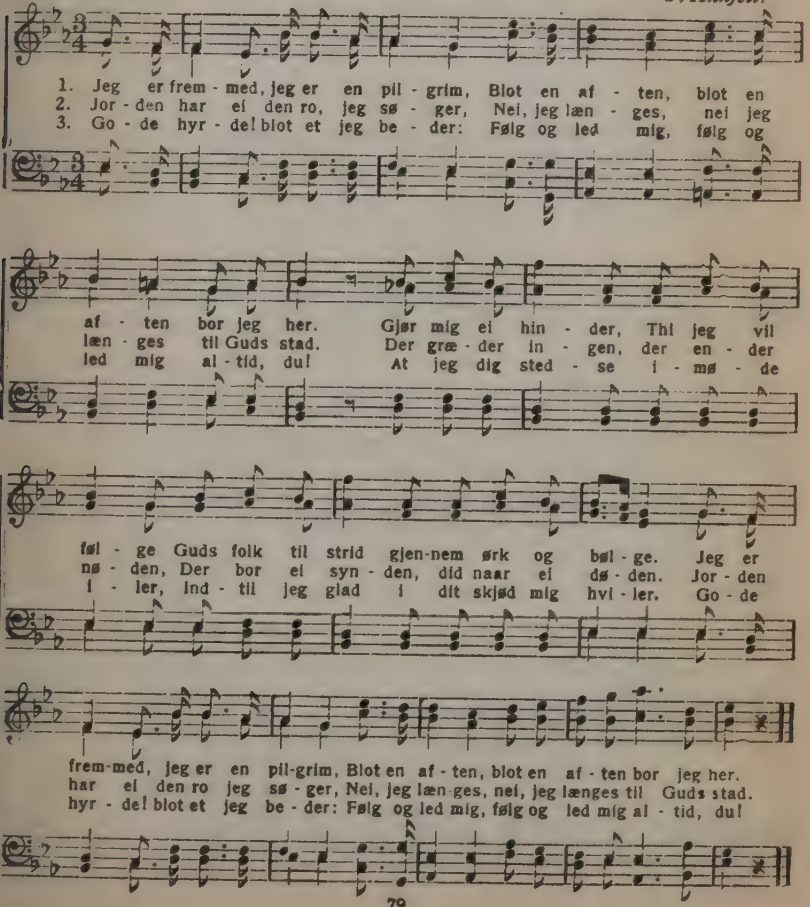
1. Jeg er frem - med, jeg er en pil - grim, Blot en af - ten, blot en
2. Jor - den har ei den ro, jeg sø - ger, Nei, jeg læn - ges, nei jeg
3. Go - de hyr - de! blot et jeg be - der: Følg og led mig, følg og
af - ten bor jeg her. Gjør mig ei hin - der, Thi jeg vil
læn - ges til Guds stad. Der græ - der in - gen, der en - der
led mig al - tid, du! At jeg dig sted - se i - mø - de
føl - ge Guds folk til strid gjen-nem ørk og bøl - ge. Jeg er
nø - den, Der bor ei syn - den, did naar ei dø - den. Jor - den
i - ler, ind - til jeg glad i dit skjød mig hvi - ler. Go - de
frem-med, jeg er en pil-grim, Blot en af - ten, blot en af - ten bor jeg her.
har ei den ro jeg sø - ger, Nei, jeg læn-ges, nei, jeg længes til Guds stad.
hyr - de! blot et jeg be - der: Følg og led mig, følg og led mig al - tid, du!

48. Zions vægter.

Maestoso. *Ph. Nicolai.*

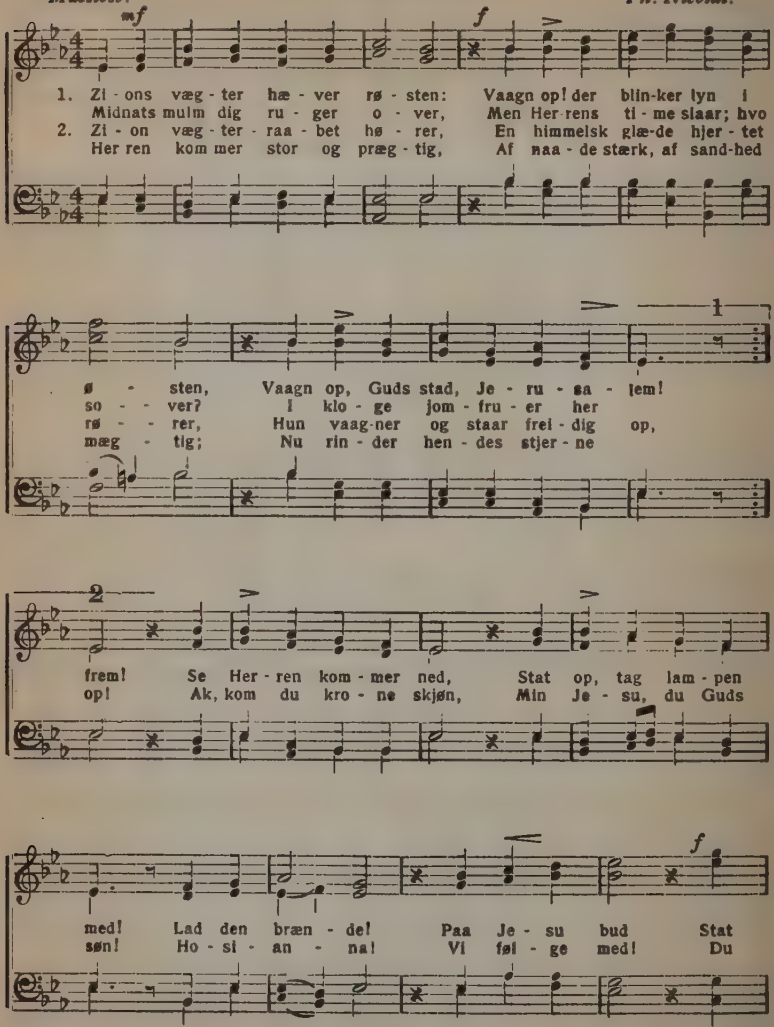
mf
f
1. Zi - ons væg - ter hæ - ver rø - sten: Vaagn op! der blin-ker lyn i
Midnats mulm dig ru - ger o - ver, Men Her-rens ti - me slaar; hvo
2. Zi - on væg - ter raa - bet hø - rer, En himmelsk glæ-de hjer - tet
Her ren kom mer stor og præg - tig, Af naa - de stærk, af sand-hed
1
ø - sten, Vaagn op, Guds stad, Je - ru - sa - lem!
so - - ver? I klo - ge jom - fru - er her
rø - - rer, Hun vaag-ner og staar frei - dig op,
mæg - tig; Nu rin - der hen - des stjer - ne
2
frem! Se Her - ren kom - mer ned, Stat op, tag lam - pen
op! Ak, kom du kro - ne skjøn, Min Je - su, du Guds
f
med! Lad den bræn - de! Paa Je - su bud Stat
søn! Ho - si - an - na! Vi føl - ge med! Du

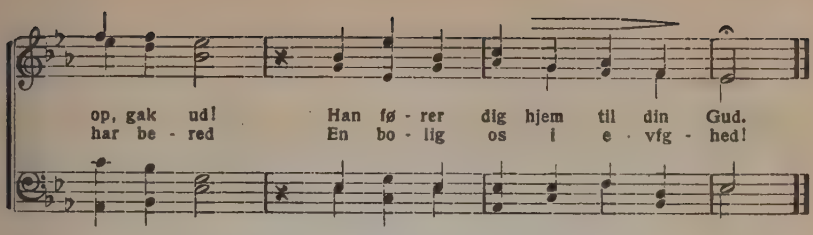

49. Glade jul.

Larghetto. *Franz Gruber.*
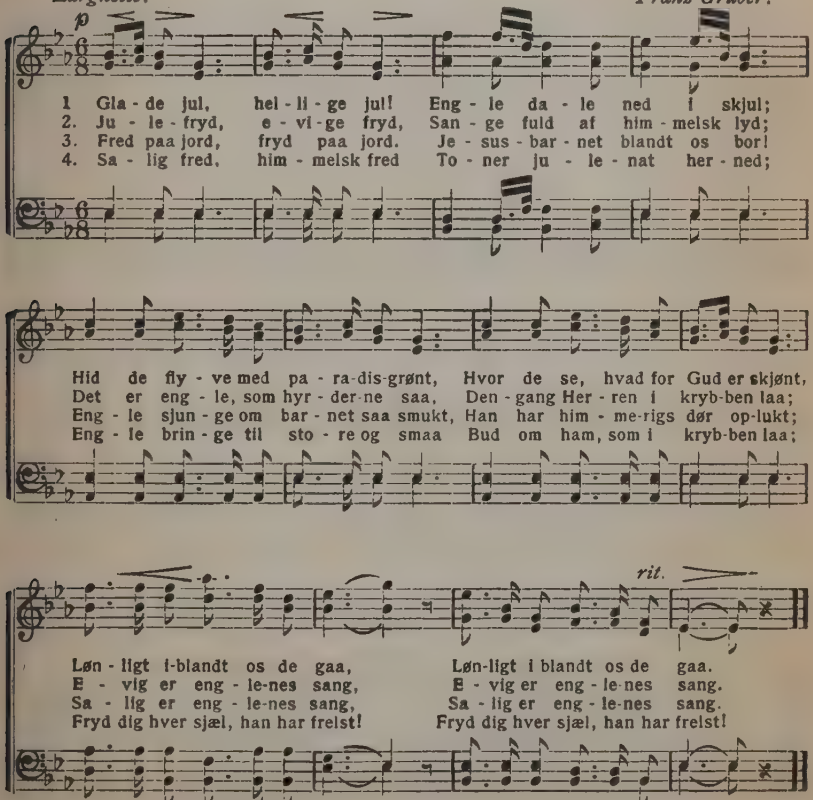
1 Gla - de jul, hei - li - ge jul! Eng - le da - le ned i skjul;
2. Ju - le - fryd, e - vi - ge fryd, San - ge fuld af him - melsk lyd;
3. Fred paa jord, fryd paa jord. Je - sus - bar - net blandt os bor!
4. Sa - lig fred, him - melsk fred To - ner ju - le - nat her - ned;
Hid de fly - ve med pa - ra-dis-grønt, Hvor de se, hvad for Gud er skjønt,
Det er eng - le, som hyr - der-ne saa, Den - gang Her - ren i kryb-ben laa;
Eng - le sjun - ge om bar - net saa smukt, Han har him - me-rigs dør op-lukt;
Eng - le brin - ge til sto - re og smaa Bud om ham, som i kryb-ben laa;
rit.
Løn - ligt i-blandt os de gaa, Løn-ligt i blandt os de gaa.
E - vig er eng - le-nes sang, E - vig er eng - le-nes sang.
Sa - lig er eng - le-nes sang, Sa - lig er eng - le-nes sang.
Fryd dig hver sjæl, han har frelst! Fryd dig hver sjæl, han har frelst!

50. Af høiheden oprunden er.

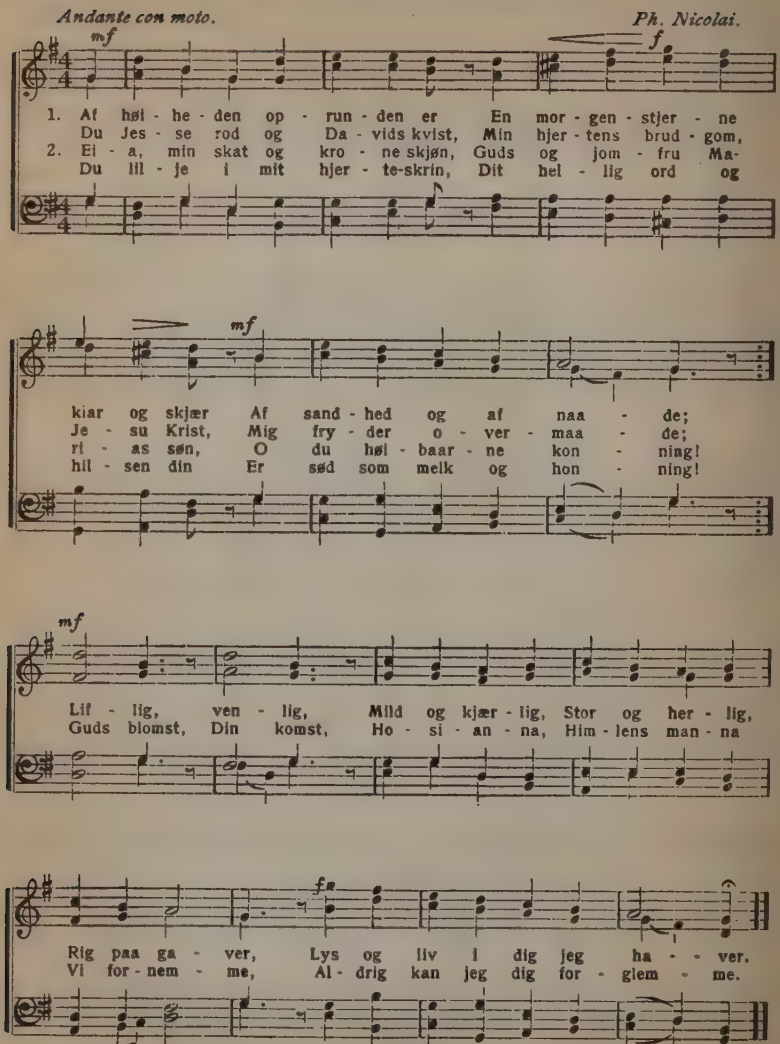
Andante con moto.
Ph. Nicolai.
mf
f
1. Af høi - he - den op - run - den er En mor - gen - stjer - ne
Du Jes - se rod og Da - vids kvist, Min hjer - tens brud - gom,
2. Ei - a, min skat og kro - ne skjøn, Guds og jom - fru Ma-
Du lil - je i mit hjer - te-skrin, Dit hei - lig ord og
mf
kiar og skjær Af sand - hed og af naa - de;
Je - su Krist, Mig fry - der o - ver - maa - de;
ri - as søn, O du høi - baar - ne kon - ning!
hil - sen din Er sød som melk og hon - ning!
mf
Lif - lig, ven - lig, Mild og kjær - lig, Stor og her - lig,
Guds blomst, Din komst, Ho - si - an - na, Him - lens man - na
fz
Rig paa ga - ver, Lys og liv i dig jeg ha - - ver.
Vi for - nem - me, Al - drig kan jeg dig for - glem - me.

51. Nu har jeg fundet det.

Erik Hoff.
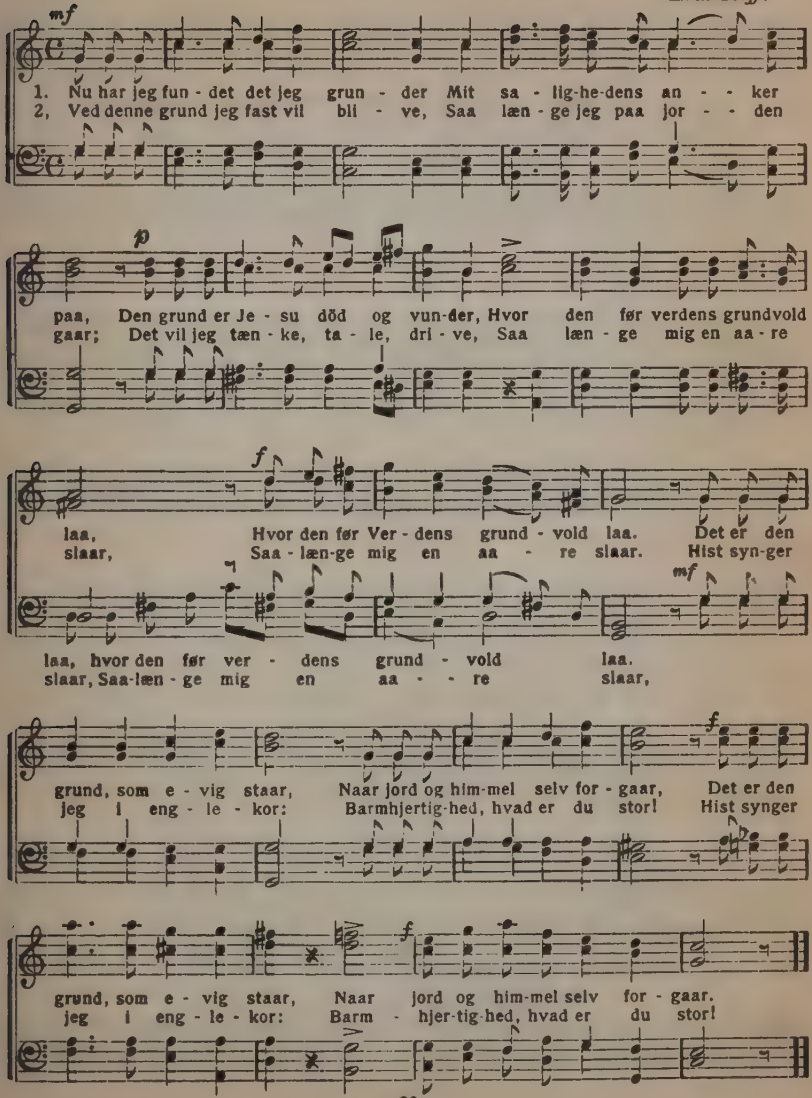
mf
1. Nu har jeg fun - det det jeg grun - der Mit sa - lig-he-dens an - - ker
2, Ved denne grund jeg fast vil bli - ve, Saa læn - ge jeg paa jor - - den
p
paa, Den grund er Je - su död og vun-der, Hvor den før verdens grundvold
gaar; Det vil jeg tæn - ke, ta - le, dri - ve, Saa læn - ge mig en aa - re
f
laa, Hvor den før Ver - dens grund - vold laa. Det er den
slaar, Saa - læn-ge mig en aa - re slaar. Hist syn-ger
mf
laa, hvor den før ver - dens grund - vold laa.
slaar, Saa-læn - ge mig en aa - - re slaar,
grund, som e - vig staar, Naar jord og him-mel selv for - gaar, Det er den
jeg i eng - le - kor: Barmhjertig-hed, hvad er du stor! Hist synger
f
grund, som e - vig staar, Naar jord og him-mel selv for - gaar.
jeg i eng - le - kor: Barm - hjer-tig-hed, hvad er du stor!

52. Begrav du din kummer.

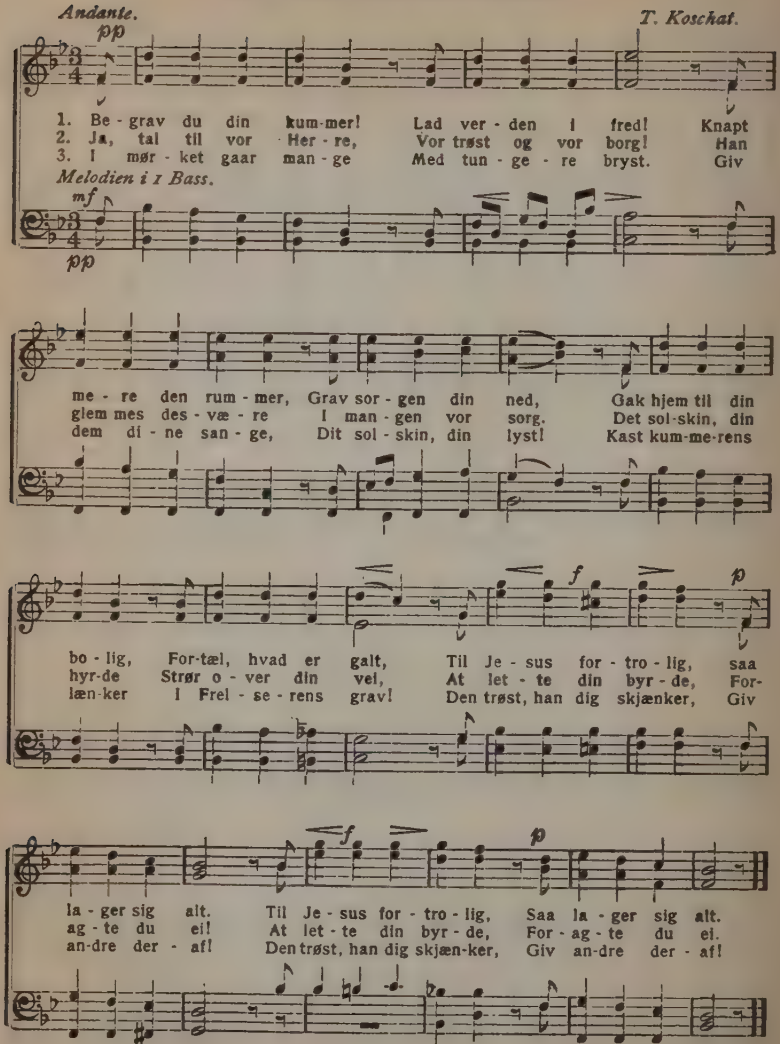
Andante.
T. Koschat.
pp
1. Be - grav du din kum-mer! Lad ver - den i fred! Knapt
2. Ja, tal til vor Her - re, Vor trøst og vor borg! Han
3. I mør - ket gaar man - ge Med tun - ge - re bryst. Giv
Melodien i 1 Bass.
mf
pp
me - re den rum - mer, Grav sor - gen din ned, Gak hjem til din
glem mes des - væ - re I man - gen vor sorg. Det sol-skin, din
dem di - ne san - ge, Dit sol - skin, din lyst! Kast kum-me-rens
f
p
bo - lig, For-tæl, hvad er galt, Til Je - sus for - tro - lig, saa
hyr-de Strør o - ver din vei, At let - te din byr - de, For-
læn-ker I Frel - se - rens grav! Den trøst, han dig skjænker, Giv
f
p
la - ger sig alt. Til Je - sus for - tro - lig, Saa la - ger sig alt.
ag - te du ei! At let - te din byr - de, For - ag - te du ei.
an-dre der - af! Den trøst, han dig skjæn-ker, Giv an-dre der - af!

53. Herren, som skabte himmel og jord.

Norsk folketone.

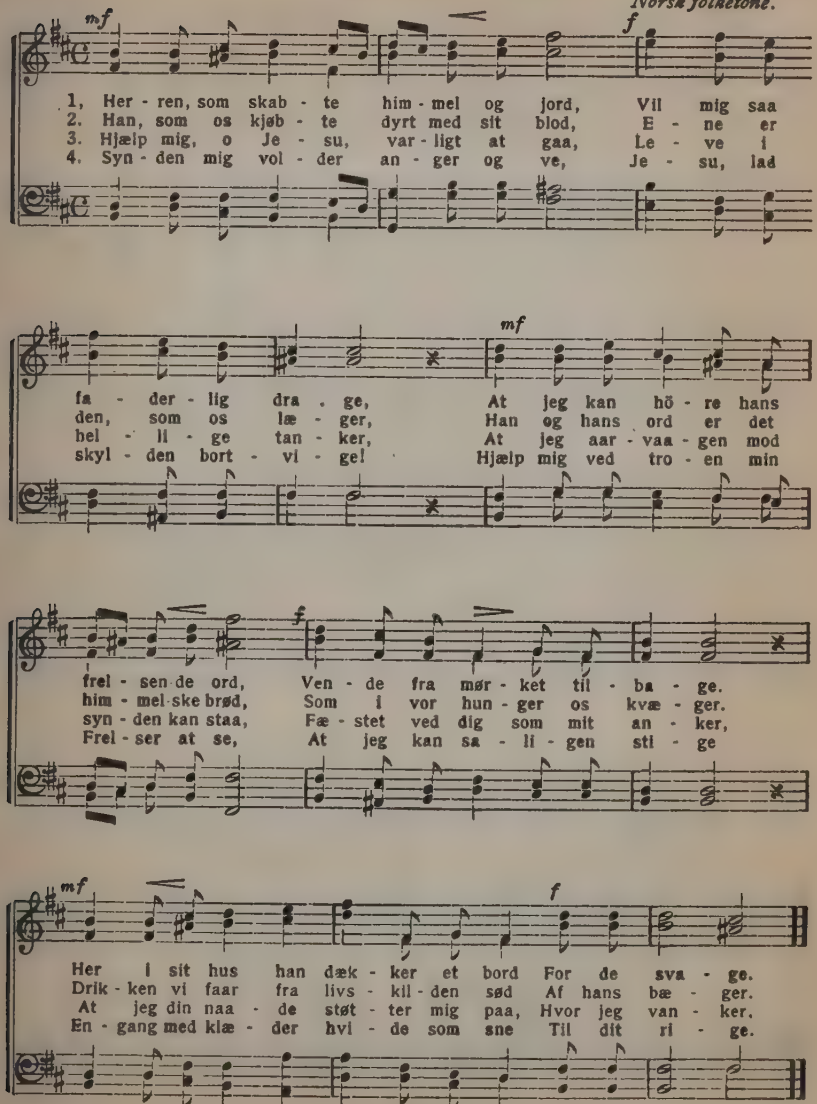
mf
f
1, Her - ren, som skab - te him - mel og jord, Vil mig saa
2. Han, som os kjøb - te dyrt med sit blod, E - ne er
3. Hjælp mig, o Je - su, var - ligt at gaa, Le - ve i
4. Syn - den mig vol - der an - ger og ve, Je - su, lad
mf
fa - der - lig dra - ge, At jeg kan hö - re hans
den, som os læ - ger, Han og hans ord er det
bel - li - ge tan - ker, At jeg aar - vaa - gen mod
skyl - den bort - vi - gel Hjælp mig ved tro - en min
f
frel - sen de ord, Ven - de fra mør - ket til - ba - ge.
him - mel - ske brød, Som i vor hun - ger os kvæ - ger.
syn - den kan staa, Fæ - stet ved dig som mit an - ker,
Frel - ser at se, At jeg kan sa - li - gen sti - ge
mf
f
Her i sit hus han dæk - ker et bord For de sva - ge.
Drik - ken vi faar fra livs - kil - den sød Af hans bæ - ger.
At jeg din naa - de støt - ter mig paa, Hvor jeg van - ker.
En - gang med klæ - der hvi - de som sne Til dit ri - ge.

54. Den store, hvide flok.

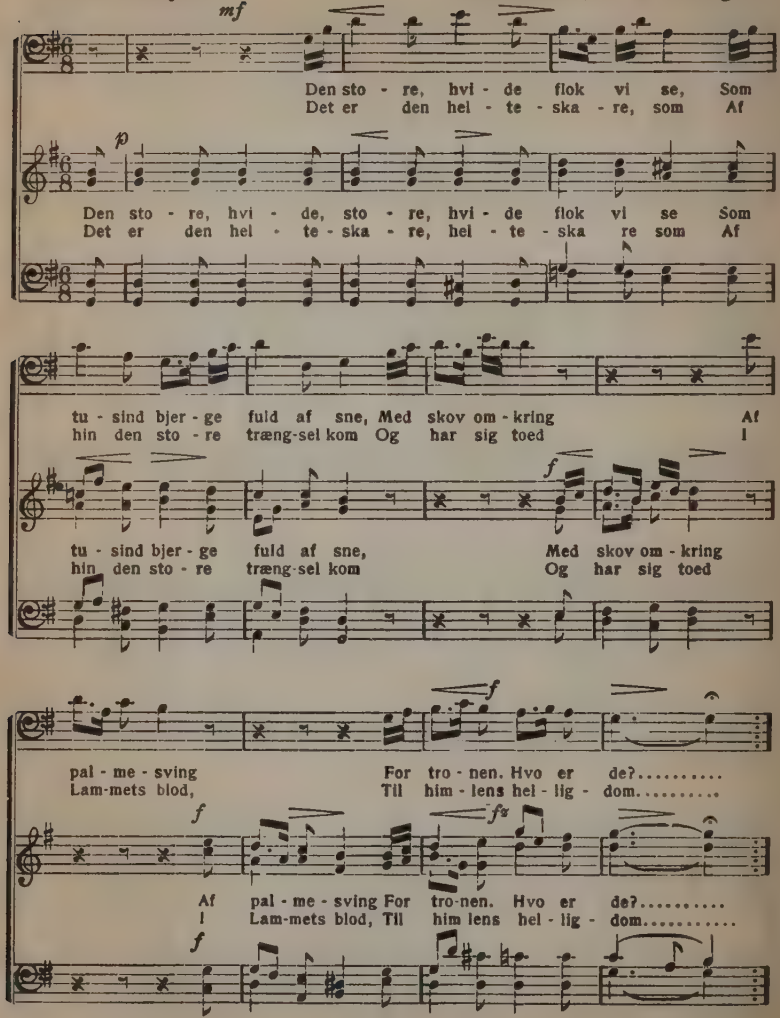
Andante religioso.
Norsk Folketone, arr. af E. Grieg.
mf
Den sto - re, hvi - de flok vi se, Som
Det er den hel - te - ska - re, som Af
p
Den sto - re, hvi - de, sto - re, hvi - de flok vi se Som
Det er den hel - te - ska - re, hel - te - ska re som Af
tu - sind bjer - ge fuld af sne, Med skov om - kring Af
hin den sto - re træng-sel kom Og har sig toed I
f
tu - sind bjer - ge fuld af sne, Med skov om - kring
hin den sto - re træng-sel kom Og har sig toed
f
pal - me - sving For tro - nen. Hvo er de?.....
Lam-mets blod, Til him - lens hel - lig - dom.....
f
fz
Af pal - me - sving For tro-nen. Hvo er de?.....
I Lam-mets blod, Til him lens hel - lig - dom.....
f

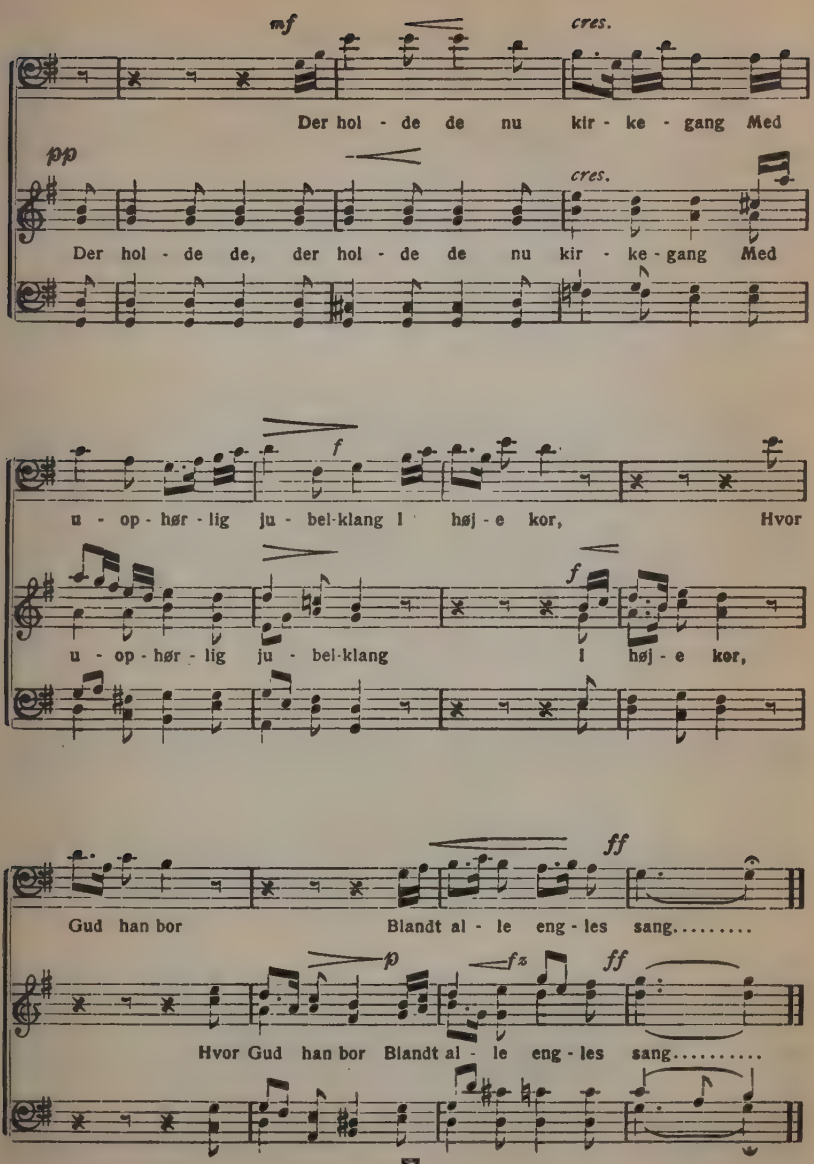
mf
cres.
Der hol - de de nu kir - ke - gang Med
pp
cres.
Der hol - de de, der hol - de de nu kir - ke - gang Med
f
u - op - hør - lig ju - bel-klang I høj - e kor, Hvor
f
u - op - hør - lig ju - bel-klang I høj - e kor,
ff
Gud han bor Blandt al - le eng - les sang.....
p
fz
ff
Hvor Gud han bor Blandt al - le eng - les sang.....

55. Ære være Gud!

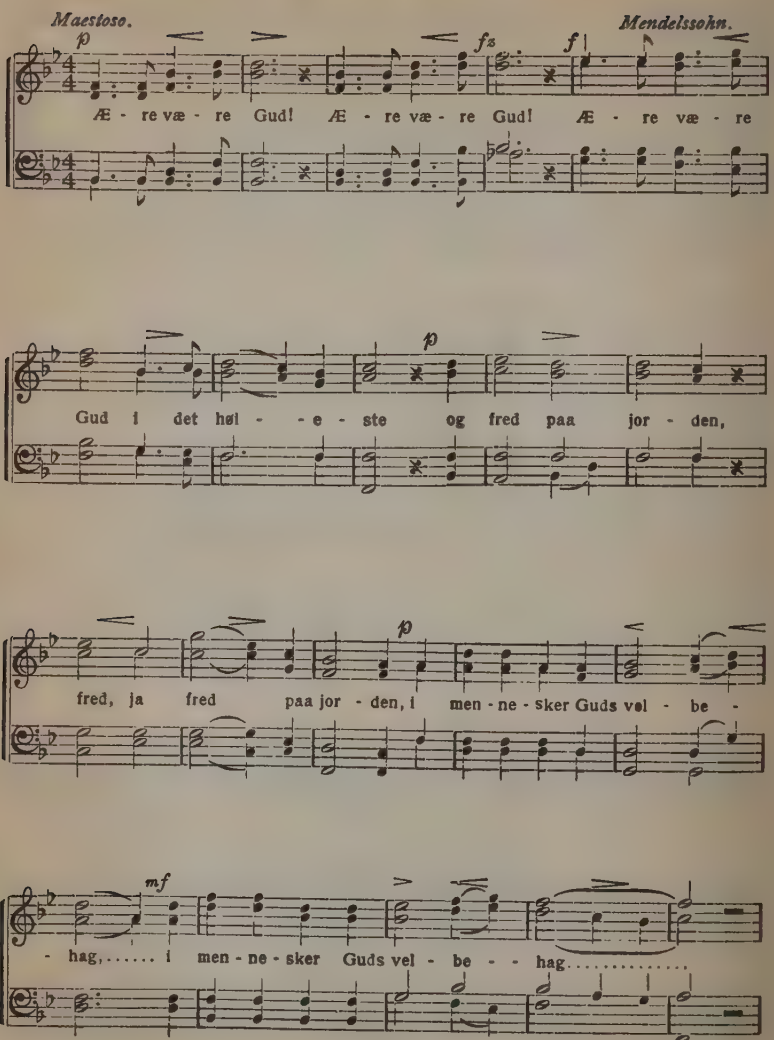
Maestoso.
Mendelssohn.
p
fz
f
Æ - re væ - re Gud! Æ - re væ - re Gud! Æ - re væ - re
p
Gud i det høi - - e - ste og fred paa jor - den,
p
fred, ja fred paa jor - den, i men - ne - sker Guds vel - be -
mf
- hag,..... i men - ne - sker Guds vel - be - - hag.....

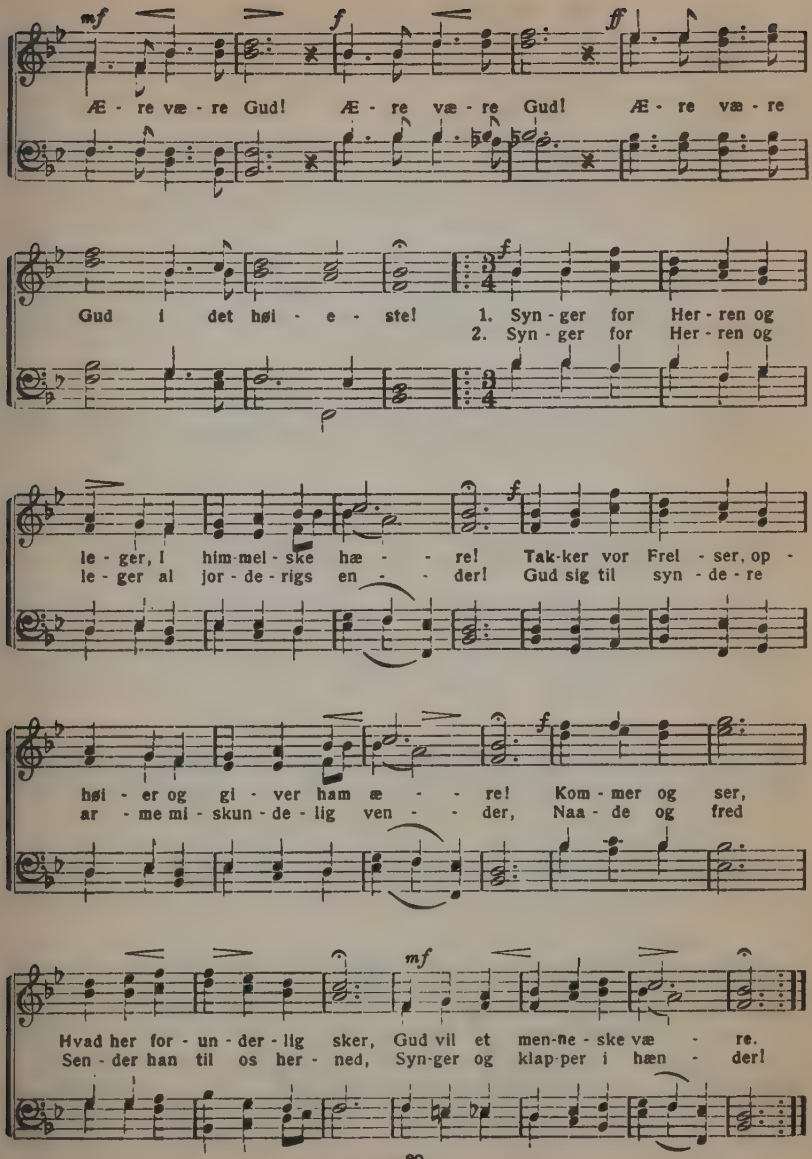
mf
f
ff
Æ - re væ - re Gud! Æ - re væ - re Gud! Æ - re væ - re
Gud i det høi - e - ste! 1. Syn - ger for Her - ren og
2. Syn - ger for Her - ren og
f
le - ger, I him-mel - ske hæ - - re! Tak-ker vor Frel - ser, op -
le - ger al jor - de - rigs en - - der! Gud sig til syn - de - re
f
høi - er og gi - ver ham æ - - re! Kom - mer og ser,
ar - me mi - skun - de - lig ven - - der, Naa - de og fred
mf
Hvad her for - un - der - lig sker, Gud vil et men-ne - ske væ - re.
Sen - der han til os her - ned, Syn-ger og klap-per i hæn - der!

56. O hvad fryd og glæde stor.

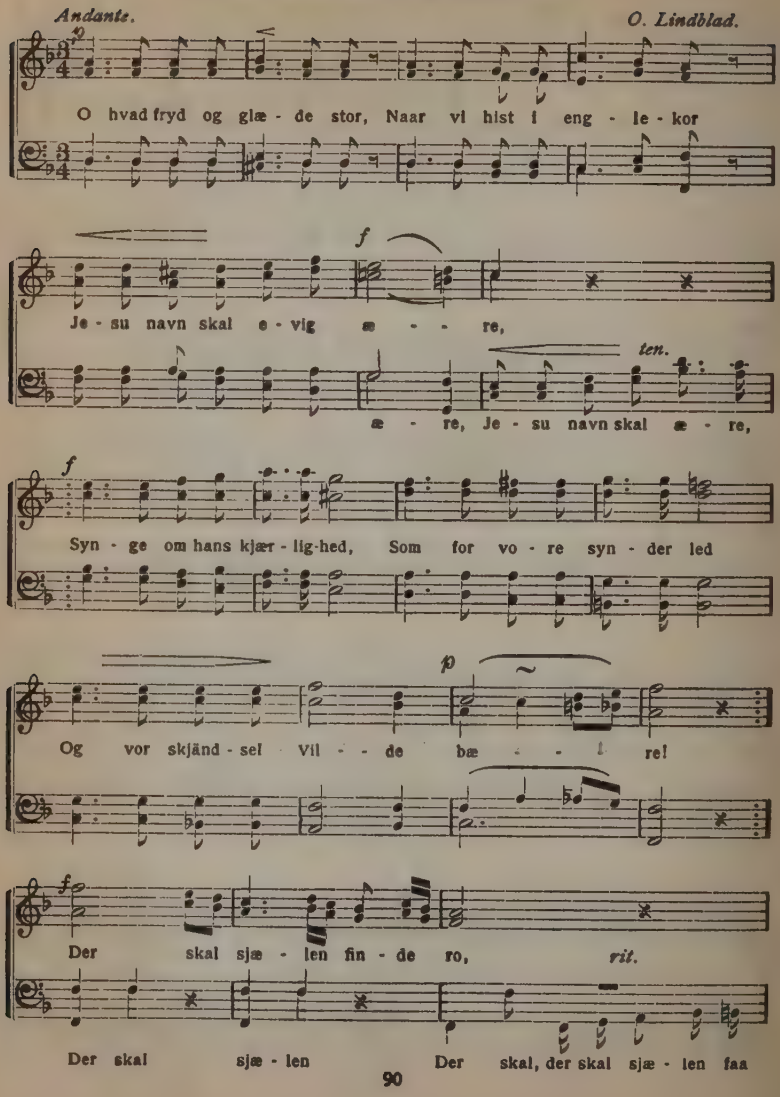
Andante.
O. Lindblad.
O hvad fryd og glæ - de stor, Naar vi hist i eng - le - kor
Je - su navn skal e - vig æ - - re,
æ - re, Je - su navn skal æ - re,
Syn - ge om hans kjær - lig-hed, Som for vo - re syn - der led
Og vor skjänd - sel Vil - - de bæ - - re!
Der skal sjæ - len fin - de ro,
Der skal sjæ - len
Der skal, der skal sjæ - len faa

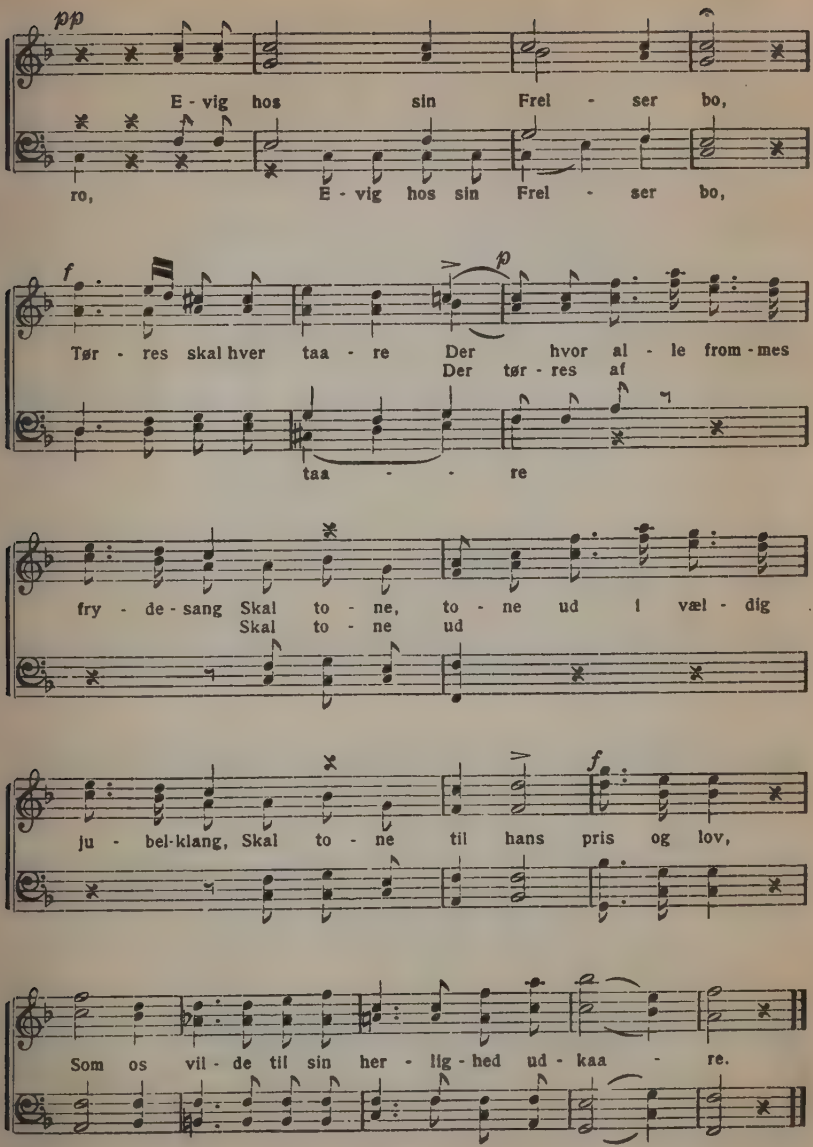
pp
E - vig hos sin Frel - ser bo,
ro, E - vig hos sin Frel - ser bo,
f
p
Tør - res skal hver taa - re Der hvor al - le from - mes
Der tør - res af
taa - - re
fry - de - sang Skal to - ne, to - ne ud i væl - dig
Skal to - ne ud
ju - bel-klang, Skal to - ne til hans pris og lov,
f
Som os vil - de til sin her - lig - hed ud - kaa - re.

57 Lov, pris og ære.

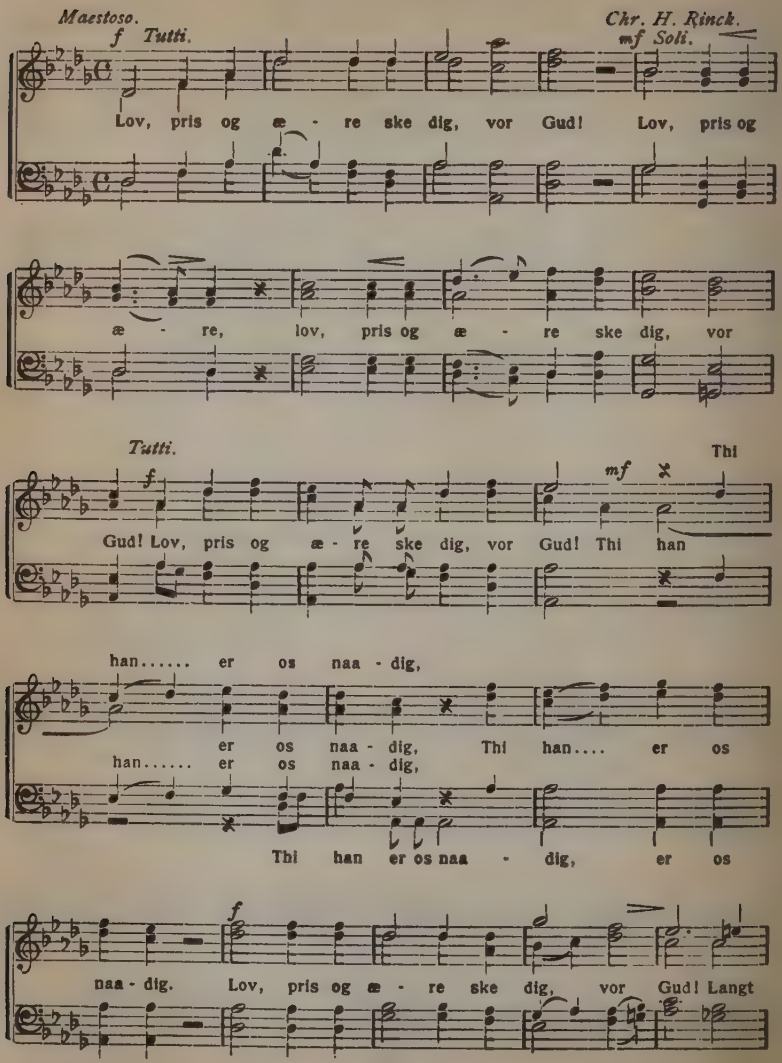
Maestoso.
f Tutti.
Chr. H. Rinck.
mf Soli.
Lov, pris og æ - re ske dig, vor Gud! Lov, pris og
æ - re, lov, pris og æ - re ske dig, vor
Tutti.
f
Thi
mf
Gud! Lov, pris og æ - re ske dig, vor Gud! Thi han
han..... er os naa - dig,
er os naa - dig, Thi han.... er os
han..... er os naa - dig,
Thi han er os naa - dig, er os
f
naa - dig. Lov, pris og æ - re ske dig, vor Gud! Langt

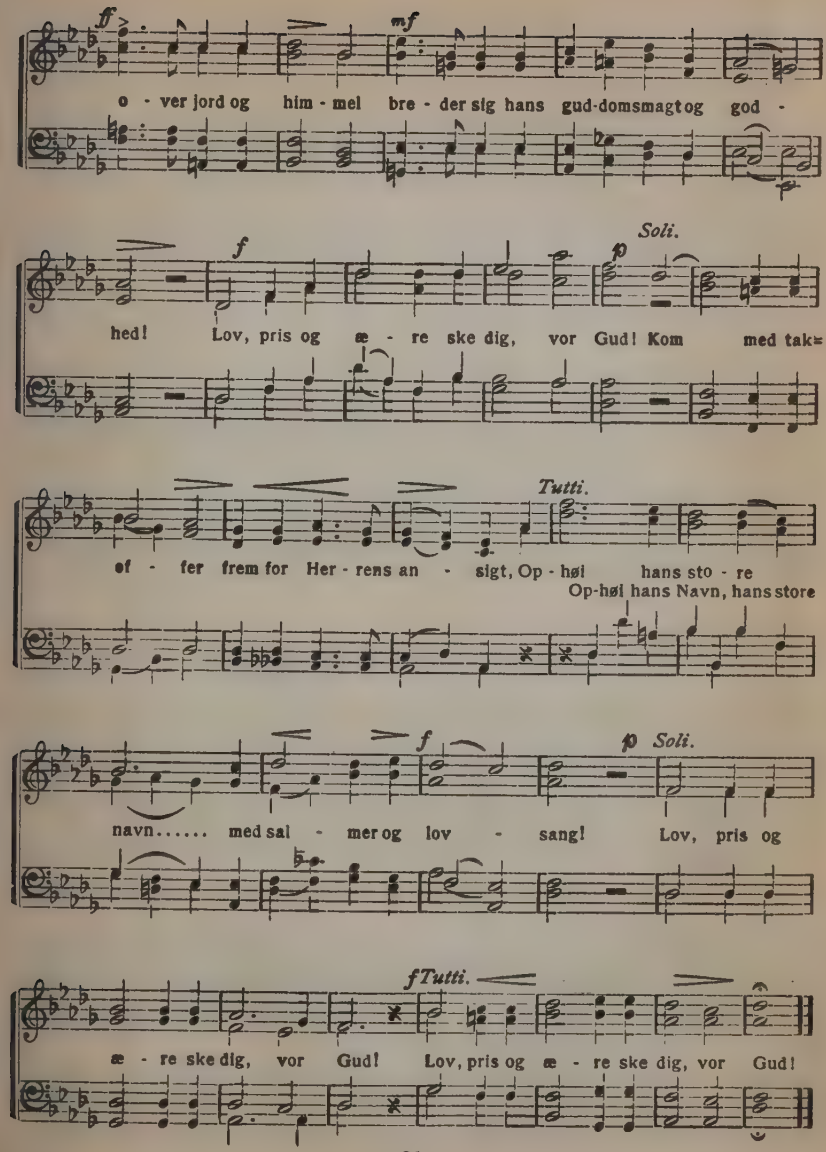
ff
mf
o - ver jord og him - mel bre - der sig hans gud-domsmagt og god -
f
p
Soli.
hed! Lov, pris og æ - re ske dig, vor Gud! Kom med tak-
Tutti.
of - fer frem for Her - rens an - sigt, Op - høi hans sto - re
Op-høi hans Navn, hans store
f
p
Soli.
navn..... med sal - mer og lov - sang! Lov, pris og
f Tutti.
æ - re ske dig, vor Gud! Lov, pris og æ - re ske dig, vor Gud!

58. Nu er det Herrens dag.

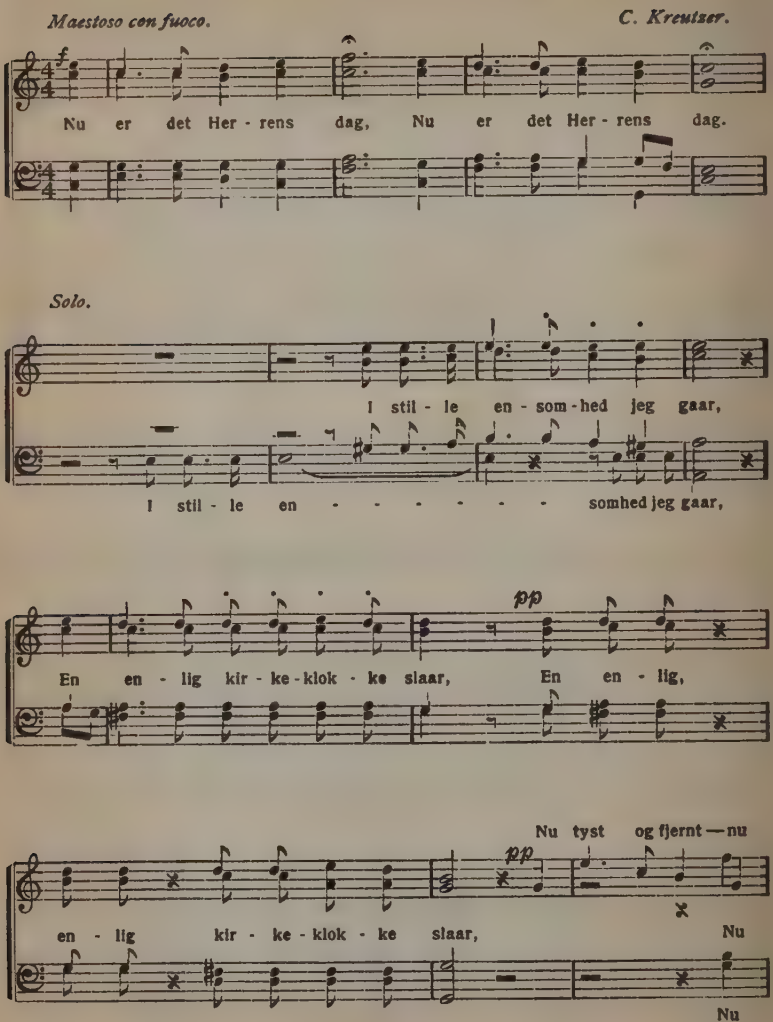
Maestoso con fuoco.
C. Kreutzer.
Nu er det Her - rens dag, Nu er det Her - rens dag.
Solo.
I stil - le en - som - hed jeg gaar,
I stil - le en - - - - - - - somhed jeg gaar,
pp
En en - lig kir - ke - klok - ke slaar, En en - lig,
Nu tyst og fjernt — nu
pp
en - lig kir - ke - klok - ke slaar, Nu
Nu

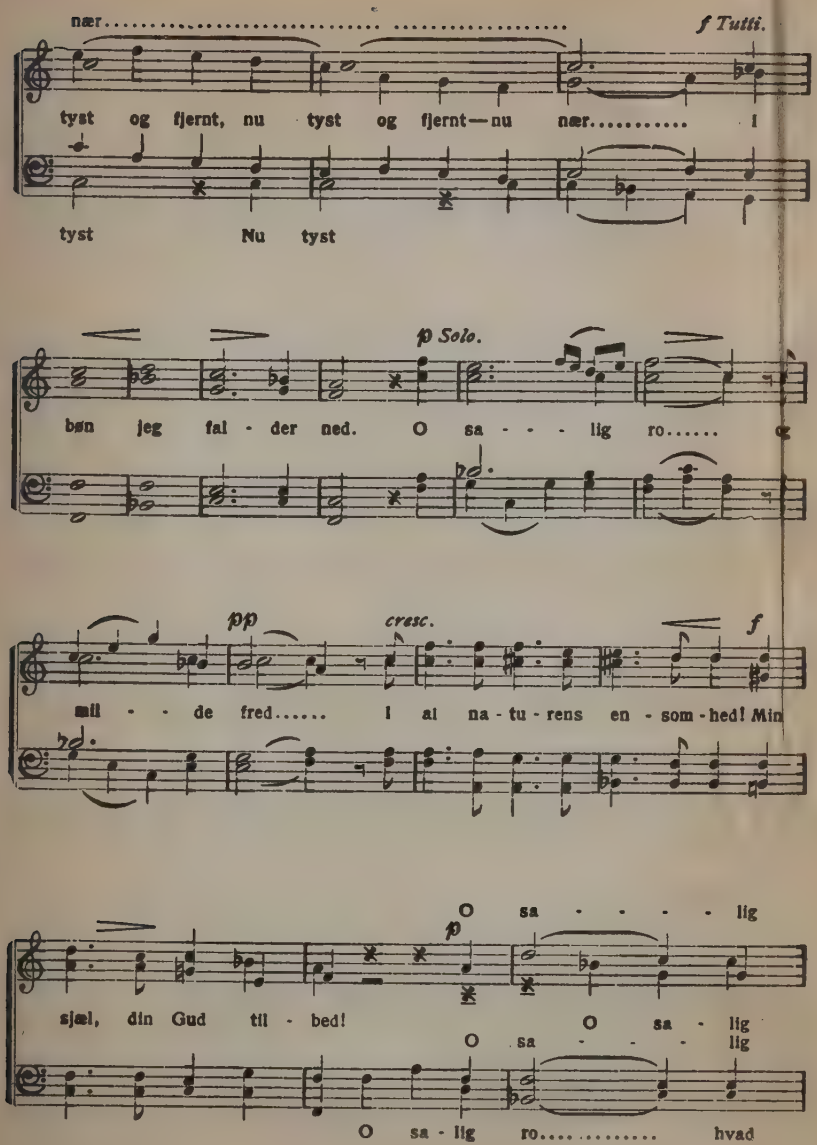
nær.....
f Tutti.
tyst og fjernt, nu tyst og fjernt—nu nær..... I
tyst Nu tyst
p Solo.
bøn jeg fal - der ned. O sa - - - - lig ro..... o
pp
cresc.
f
mil - - de fred..... I al na - tu - rens en - som - hed! Min
p
O sa - - - - lig
sjæl, din Gud til - bed! O sa - lig
O sa - - - - lig
O sa - lig ro..... hvad

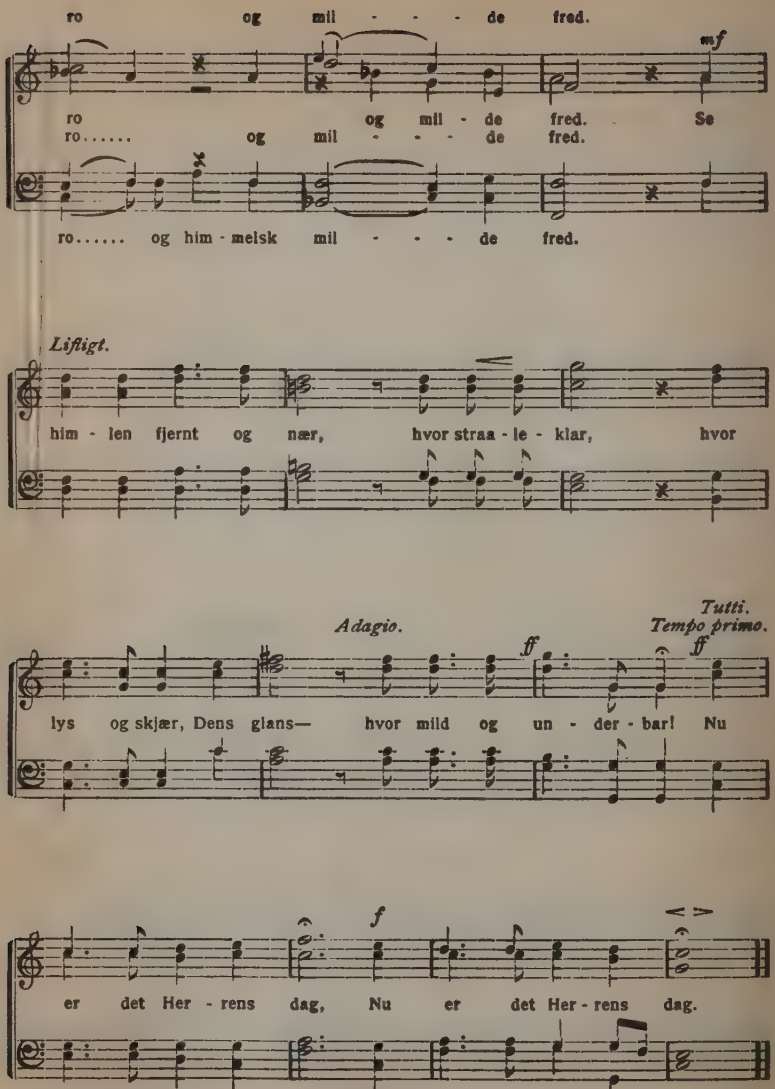
ro og mil - - - de fred.
mf
ro og mil - de fred. Se
ro..... og mil - - - de fred.
ro..... og him - melsk mil - - - de fred.
Liftigt.
him - len fjernt og nær, hvor straa - le - klar, hvor
Adagio.
Tutti.
Tempo primo.
ff
ff
lys og skjær, Dens glans— hvor mild og un - der - bar! Nu
f
er det Her - rens dag, Nu er det Her - rens dag.

59. Op dog, Zion.

Andante quasi allegretto. *W. Lagerkrantz.*

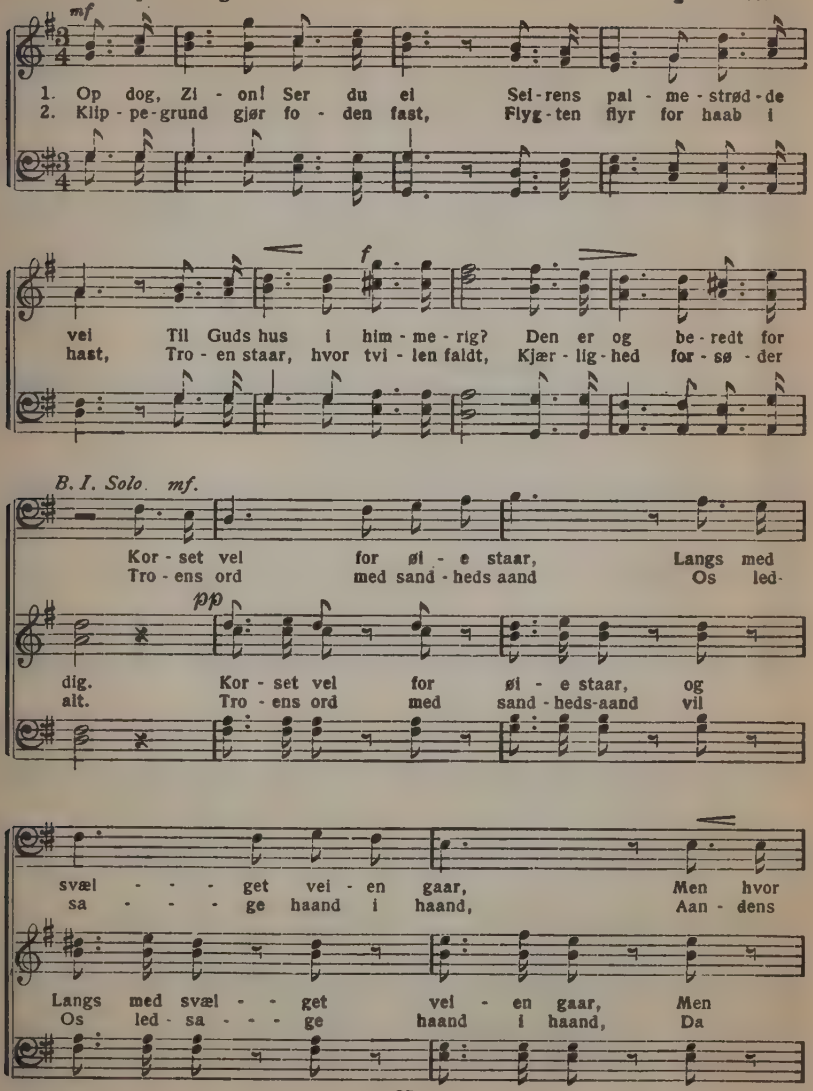
mf
1. Op dog, Zi - on! Ser du ei Sei-rens pal - me - strød - de
2. Klip - pe-grund gjør fo - den fast, Flyg - ten flyr for haab i
vei Til Guds hus i him - me - rig? Den er og be - redt for
hast, Tro - en staar, hvor tvi - len faldt, Kjær - lig - hed for - sø - der
f
B. I. Solo. mf.
Kor - set vel for øi - e staar, Langs med
Tro - ens ord med sand - heds aand Os led-
pp
dig. Kor - set vel for øi - e staar, og
alt. Tro - ens ord med sand - heds-aand vil
svæl - - - get vei - en gaar, Men hvor
sa - - - ge haand i haand, Aan - dens
Langs med svæl - - get vei - en gaar, Men
Os led - sa - - - ge haand i haand, Da

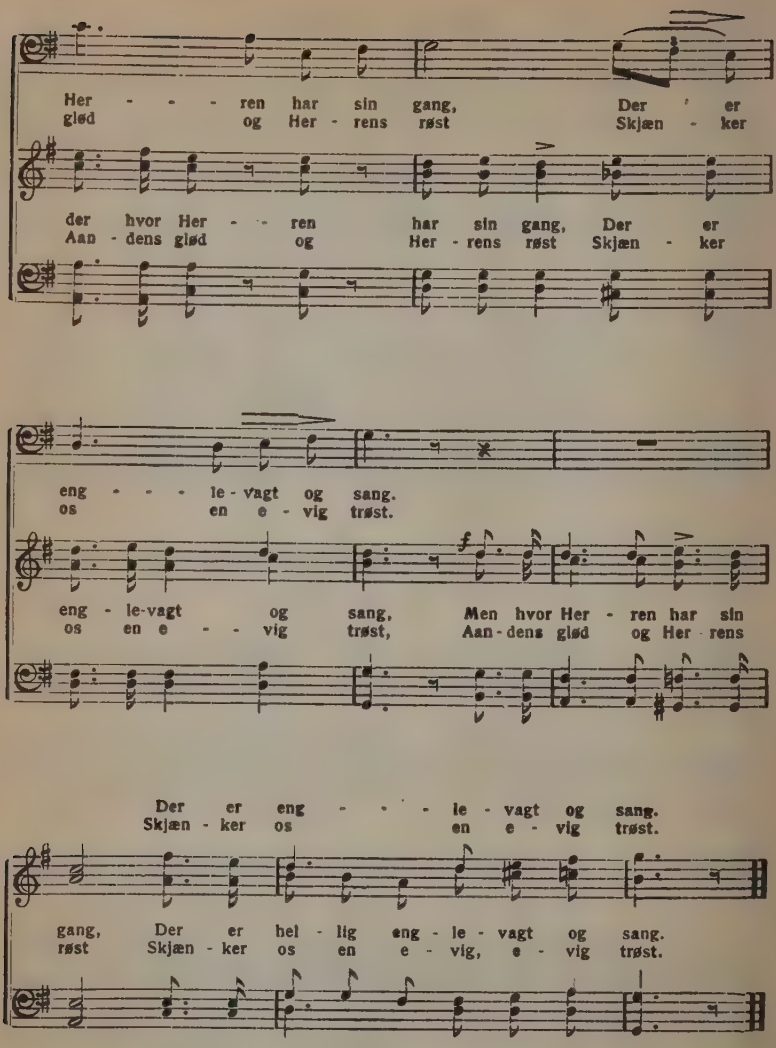
Her - - - ren har sin gang, Der ' er
glød og Her - rens røst Skjæn - ker
der hvor Her - - ren har sin gang, Der er
Aan - dens glød og Her - rens røst Skjæn - ker
eng - - - le - vagt og sang.
os en e - vig trøst.
eng - le-vagt og sang, Men hvor Her - ren har sin
os en e - - vig trøst, Aan - dens glød og Her - rens
Der er eng - - - le - vagt og sang.
Skjæn - ker os en e - vig trøst.
gang, Der er hel - lig eng - le - vagt og sang.
røst Skjæn - ker os en e - vig, e - vig trøst.
Der er eng - - le - vagt og sang.
Skjæn - ker os en e - vig trøst.

60. Det ringer.

Andantino.
Con bocca chiusa.

H. Kjerulf.

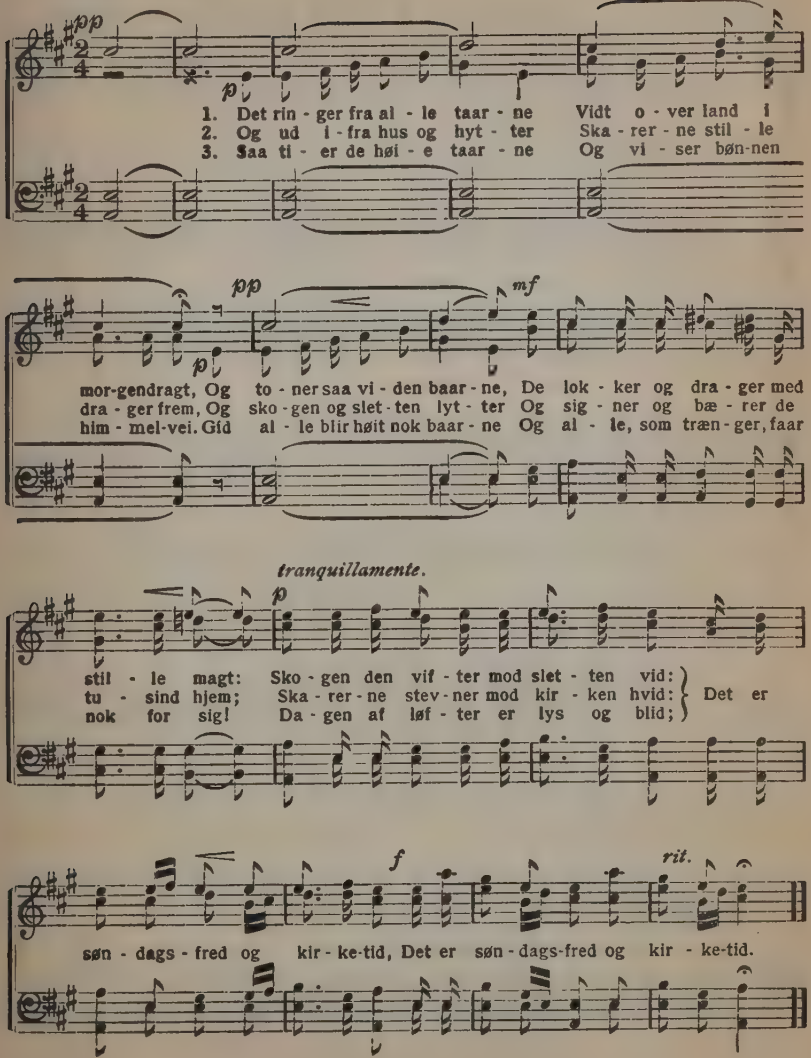
pp
p
1. Det rin - ger fra al - le taar - ne Vidt o - ver land i
2. Og ud i - fra hus og hyt - ter Ska - rer - ne stil - le
3. Saa ti - er de høi - e taar - ne Og vi - ser bøn-nen
pp
mf
p
mor-gendragt, Og to - ner saa vi - den baar - ne, De lok - ker og dra - ger med
dra - ger frem, Og sko - gen og slet - ten lyt - ter Og sig - ner og bæ - rer de
him - mel-vei. Gid al - le blir høit nok baar - ne Og al - le, som træn - ger, faar
tranquillamente.
p
stil - le magt: Sko - gen den vif - ter mod slet - ten vid:
tu - sind hjem; Ska - rer - ne stev - ner mod kir - ken hvid:
nok for sig! Da - gen af løf - ter er lys og blid;
Det er
f
rit.
søn - dags - fred og kir - ke-tid, Det er søn - dags-fred og kir - ke-tid.

61. Lydt gjennem verdners rum.

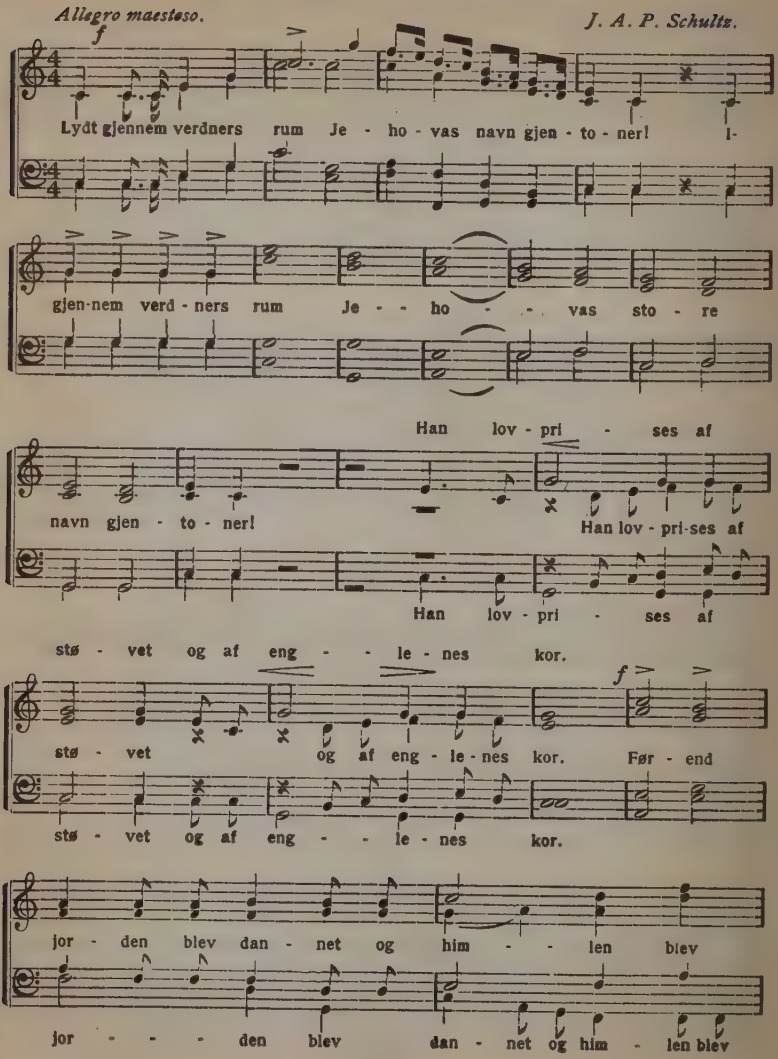
Allegro maestoso.
J. A. P. Schultz.
f
Lydt gjennem verdners rum Je - ho - vas navn gjen - to - ner! I-
gjen-nem verd - ners rum Je - - ho - - vas sto - re
Han lov - pri - ses af
navn gjen - to - ner!
Han lov - pri-ses af
Han lov - pri - ses af
stø - vet og af eng - - le - nes kor.
f
stø - vet og af eng - le - nes kor. Før - end
stø - vet og af eng - - le - nes kor.
jor - den blev dan - net og him - - len blev
jor - - - den blev dan - net og him - len blev
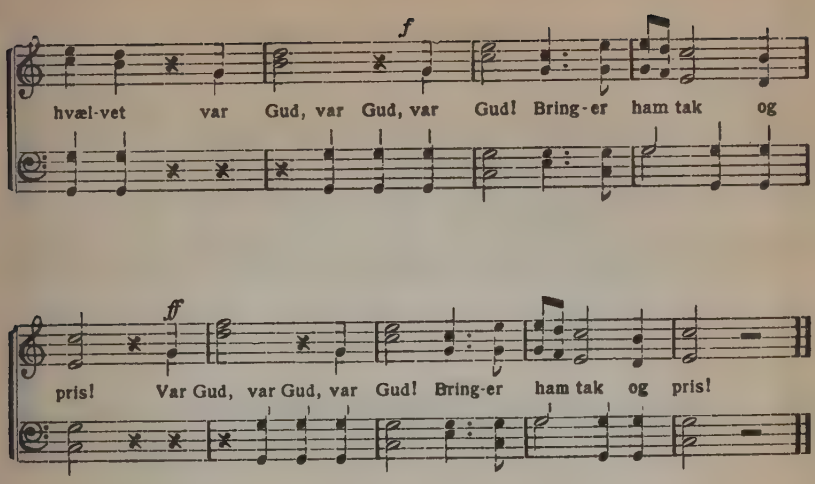
62. Her kommer en fremmed.

O. Ahnfelt.

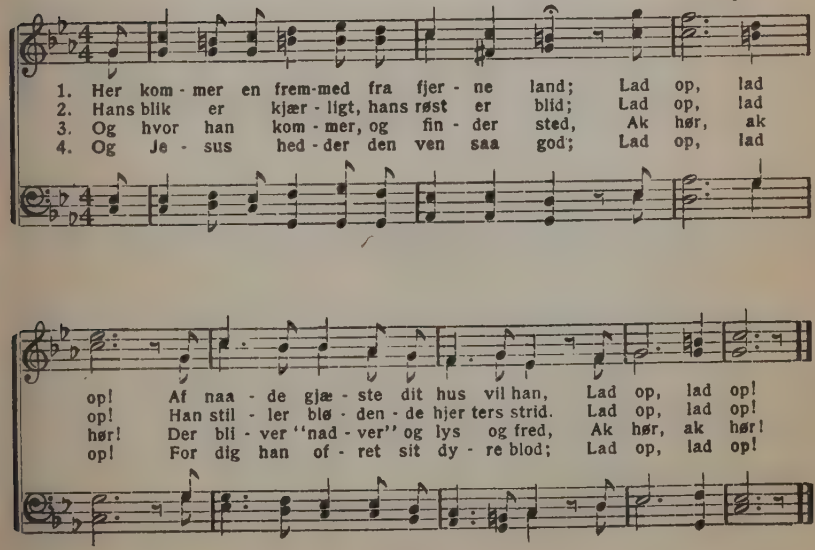
1. Her kom - mer en frem-med fra fjer - ne land; Lad op, lad
2. Hans blik er kjær - ligt, hans røst er blid; Lad op, lad
3. Og hvor han kom - mer, og fin - der sted, Ak hør, ak
4. Og Je - sus hed - der den ven saa god; Lad op, lad
op! Af naa - de gjæ - ste dit hus vil han, Lad op, lad op!
op! Han stil - ler blø - den - de hjer ters strid. Lad op, lad op!
hør! Der bli - ver "nad - ver" og lys og fred, Ak hør, ak hør!
op! For dig han of - ret sit dy - re blod; Lad op, lad op!

63. Skal du komme til det sted.

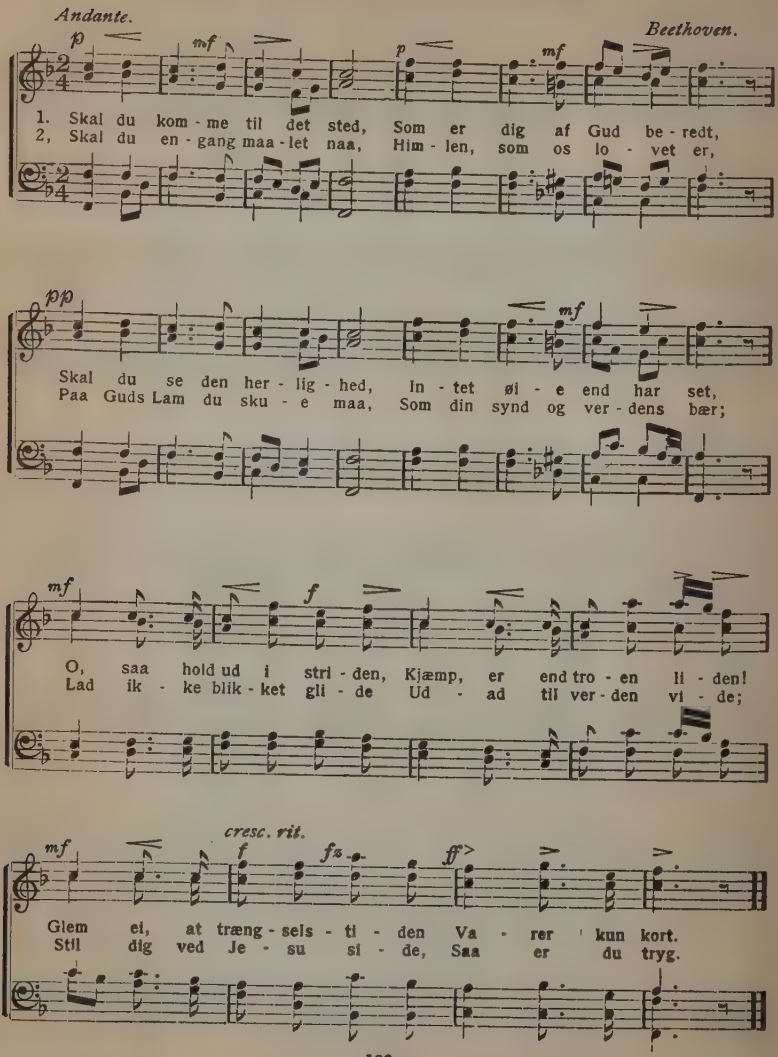
Andante.
Beethoven.
p
mf
p
mf
1. Skal du kom - me til det sted, Som er dig af Gud be - redt,
2, Skal du en - gang maa - let naa, Him - len, som os lo - vet er,
pp
mf
Skal du se den her - lig - hed, In - tet øi - e end har set,
Paa Guds Lam du sku - e maa, Som din synd og ver - dens bær;
mf
f
O, saa hold ud i stri - den, Kjæmp, er end tro - en li - den!
Lad ik - ke blik - ket gli - de Ud - ad til ver - den vi - de;
cresc. rit.
mf
f
fz
ff
Glem ei, at træng - sels - ti - den Va - rer kun kort.
Stil dig ved Je - su si - de, Saa er du tryg.

64. Lovsynger Gud.

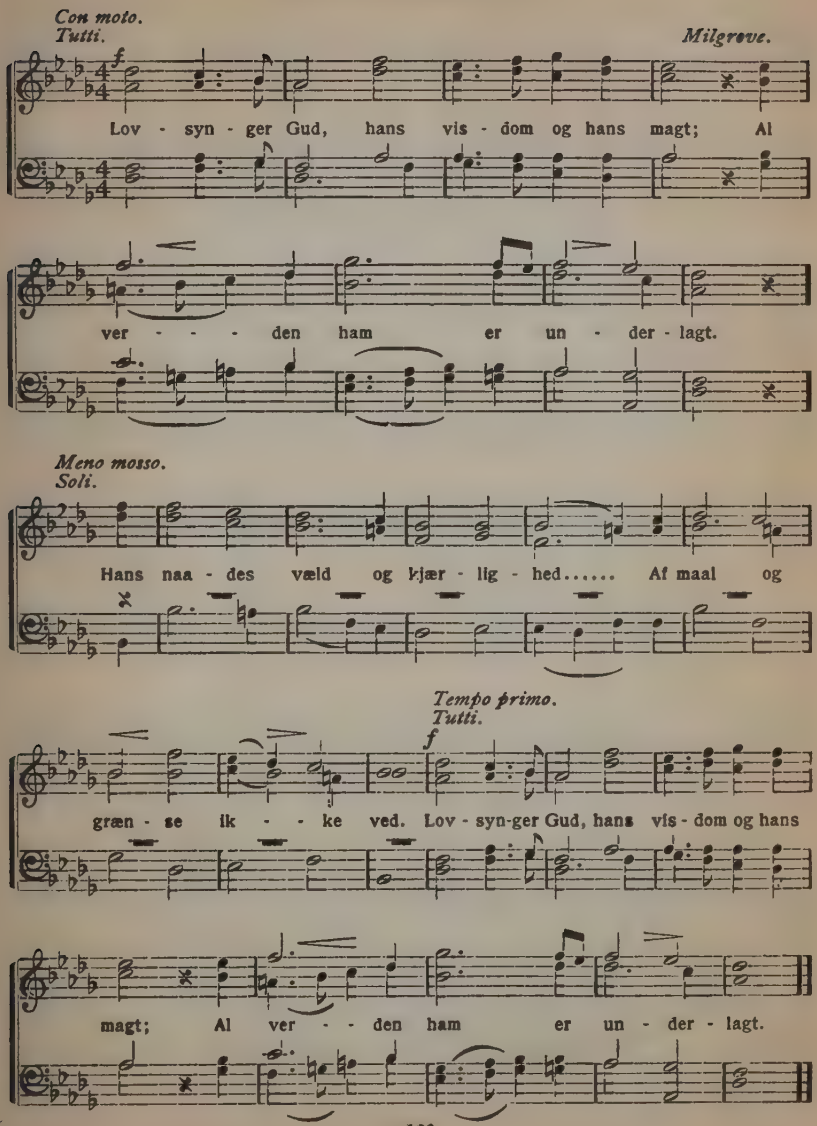
Con moto.
Tutti.
Milgrove.
Lov - syn - ger Gud, hans vis - dom og hans magt; Al
ver - - - - den ham er un - der - lagt.
Meno mosso.
Soli.
Hans naa - des væld og kjær - lig - hed..... Af maal og
Tempo primo.
Tutti.
græn - se ik - - - ke ved. Lov - syn-ger Gud, hans vis - dom og hans
magt; Al ver - - - den ham er un - der - lagt.

65. Guldet blinker.

Animato e ben marcato. *H. Kjerulf.*

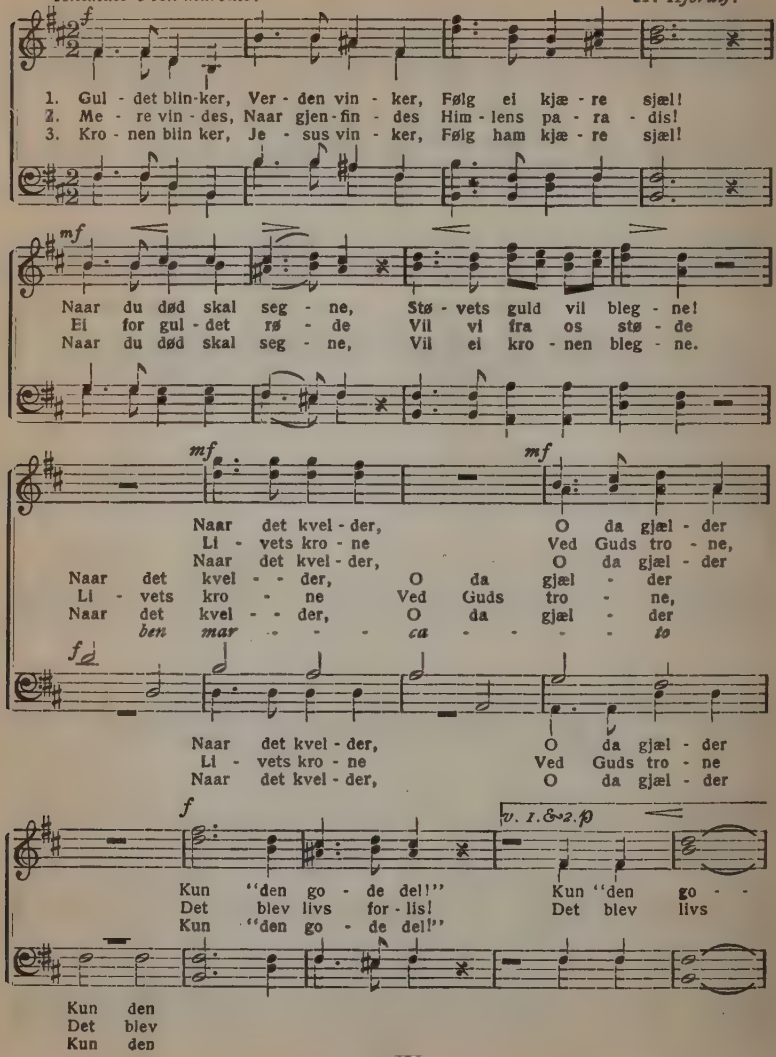
1. Gul - det blin-ker, Ver - den vin - ker, Følg ei kjæ - re sjæl!
2. Me - re vin - des, Naar gjen-fin - des Him - lens pa - ra - dis!
3. Kro - nen blin ker, Je - sus vin - ker, Følg ham kjæ - re sjæl!
Naar du død skal seg - ne, Stø - vets guld vil bleg - ne!
Ei for gul - det rø - de Vil vi fra os stø - de
Naar du død skal seg - ne, Vil ei kro - nen bleg - ne.
Naar det kvel - der, O da gjæl - der
Li - vets kro - ne Ved Guds tro - ne,
Naar det kvel - der, O da gjæl - der
Naar det kvel - - der, O da gjæl - der
Li - vets kro - ne Ved Guds tro - ne,
Naar det kvel - - der, O da gjæl - der
ben mar - - - - ca - - - - to
Naar det kvel - der, O da gjæl - der
Li - vets kro - ne Ved Guds tro - ne
Naar det kvel - der, O da gjæl - der
v. 1. & 2. p
Kun "den go - de del!" Kun "den go - -
Det blev livs for - lis! Det blev livs
Kun "den go - de del!"
Kun den
Det blev
Kun den

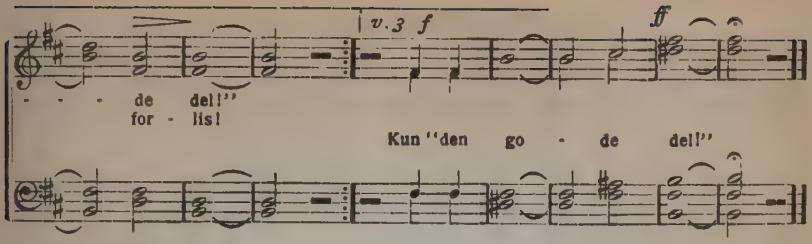

66. Tiden svinder, tiden rinder.
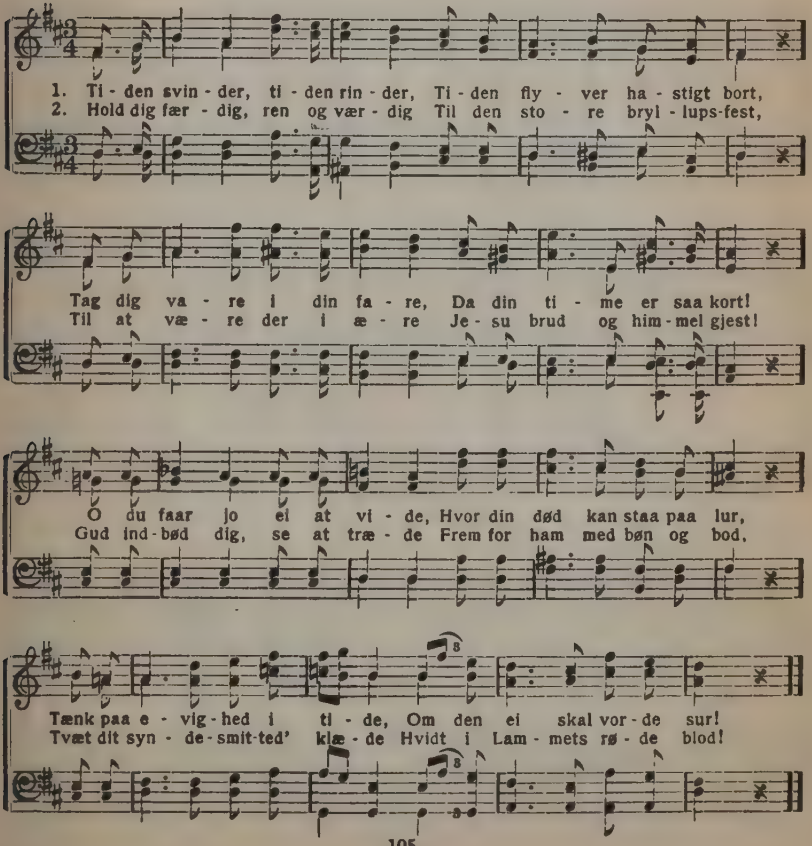
1. Ti - den svin - der, ti - den rin - der, Ti - den fly - ver ha - stigt bort,
2. Hold dig fær - dig, ren og vær - dig Til den sto - re bryl - lups-fest,
Tag dig va - re i din fa - re, Da din ti - me er saa kort!
Til at væ - re der i æ - re Je - su brud og him - mel gjest!
O du faar jo ei at vi - de, Hvor din død kan staa paa lur,
Gud ind - bød dig, se at træ - de Frem for ham med bøn og bod.
Tænk paa e - vig - hed i ti - de, Om den ei skal vor - de sur!
Tvæt dit syn - de - smit - ted' klæ - de Hvidt i Lam - mets rø - de blod!

67. Herre Jesus, du som troner.

Moderato. *H. Wetterling.*

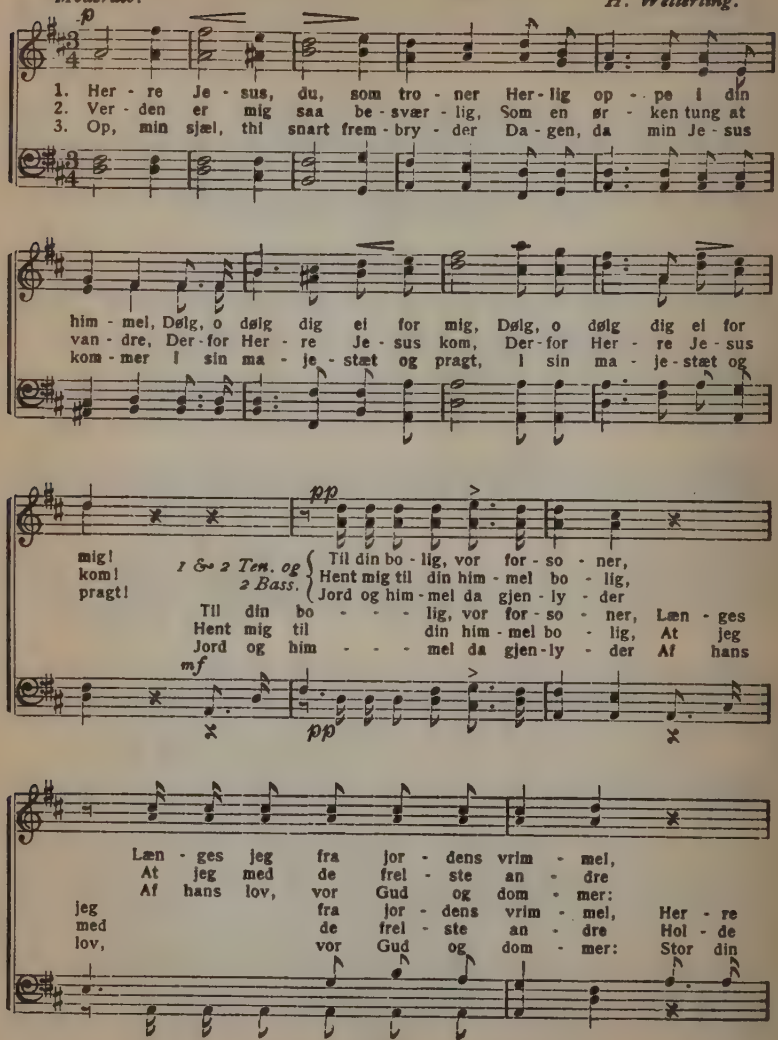
p
1. Her - re Je - sus, du, som tro - ner Her - lig op - pe i din
2. Ver - den er mig saa be - svær - lig, Som en sør - ken tung at
3. Op, min sjæl, thi snart frem - bry - der Da - gen, da min Je - sus
him - mel, Døig, o døig dig ei for mig, Døig, o døig dig ei for
van - dre, Der - for Her - re Je - sus kom, Der - for Her - re Je - sus
kom - mer I sin ma - je - stæt og pragt, I sin ma - je - stæt og
pp
mig!
kom!
pragt!
1 & 2 Ten. og 2 Bass.
Til din bo - lig, vor for - so - ner,
Hent mig til din him - mel bo - lig,
Jord og him - mel da gjen - ly - der
Til din bo - - - - lig, vor for - so - ner, Læn - ges
Hent mig til din him - mel bo - lig, At jeg
Jord og him - - - - mel da gjen - ly - der Af hans
mf
pp
Læn - ges jeg fra jor - dens vrim - mel,
At jeg med de frel - ste an - dre
Af hans lov, vor Gud og dom - mer:
jeg fra jor - dens vrim - mel, Her - re
med de frel - ste an - dre Hol - de
lov, vor Gud og dom - mer: Stor din

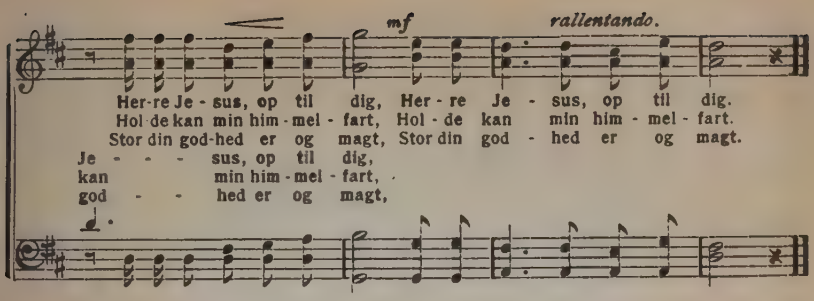
mf
rallentando.
Her-re Je - sus, op til dig, Her - re Je - sus, op til dig.
Hol-de kan min him-mel - fart, Hol - de kan min him - mel - fart.
Stor din god-hed er og magt, Stor din god - hed er og magt.
Je - - - sus, op til dig,
kan min him-mel - fart,
god - - hed er og magt,

68. Om min Frelser vil jeg kvæde.

(Solo kvartet.)
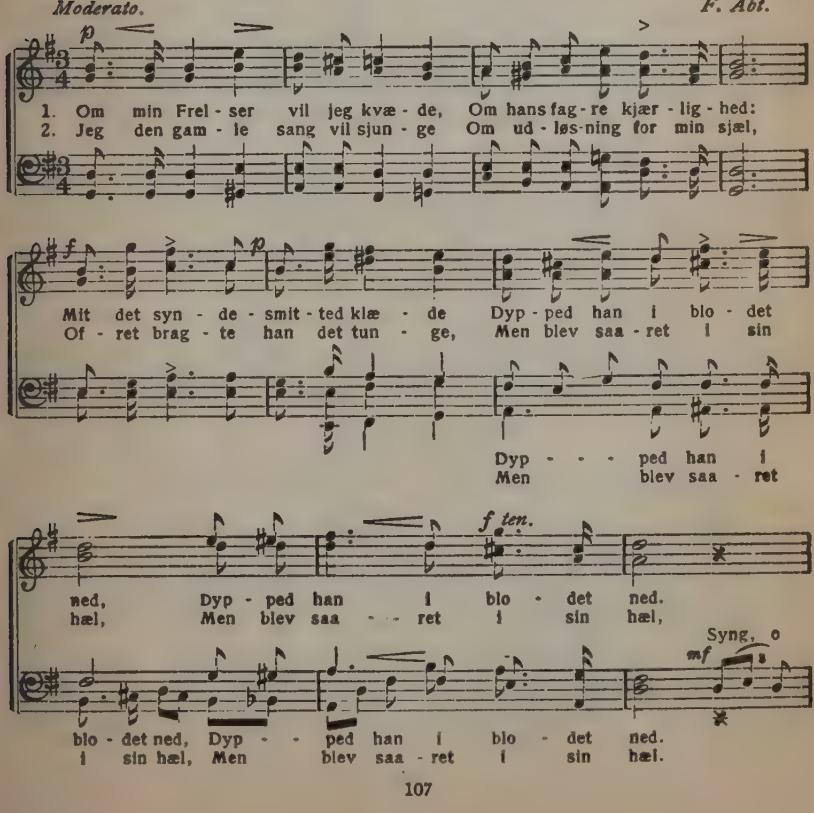
Moderato.
F. Abt.
p
1. Om min Frel - ser vil jeg kvæ - de, Om hans fag - re kjær - lig - hed:
2. Jeg den gam - le sang vil sjun - ge Om ud - løs-ning for min sjæl,
f
p
Mit det syn - de - smit - ted klæ - de Dyp - ped han i blo - det
Of - ret brag - te han det tun - ge, Men blev saa - ret i sin
Dyp - - - ped han i
Men blev saa - ret
f ten.
ned, Dyp - ped han i blo - det ned.
hæl, Men blev saa - - ret i sin hæl,
Syng, o
mf
blo - det ned, Dyp - - ped han i blo - det ned.
i sin hæl, Men blev saa - ret i sin hæl.

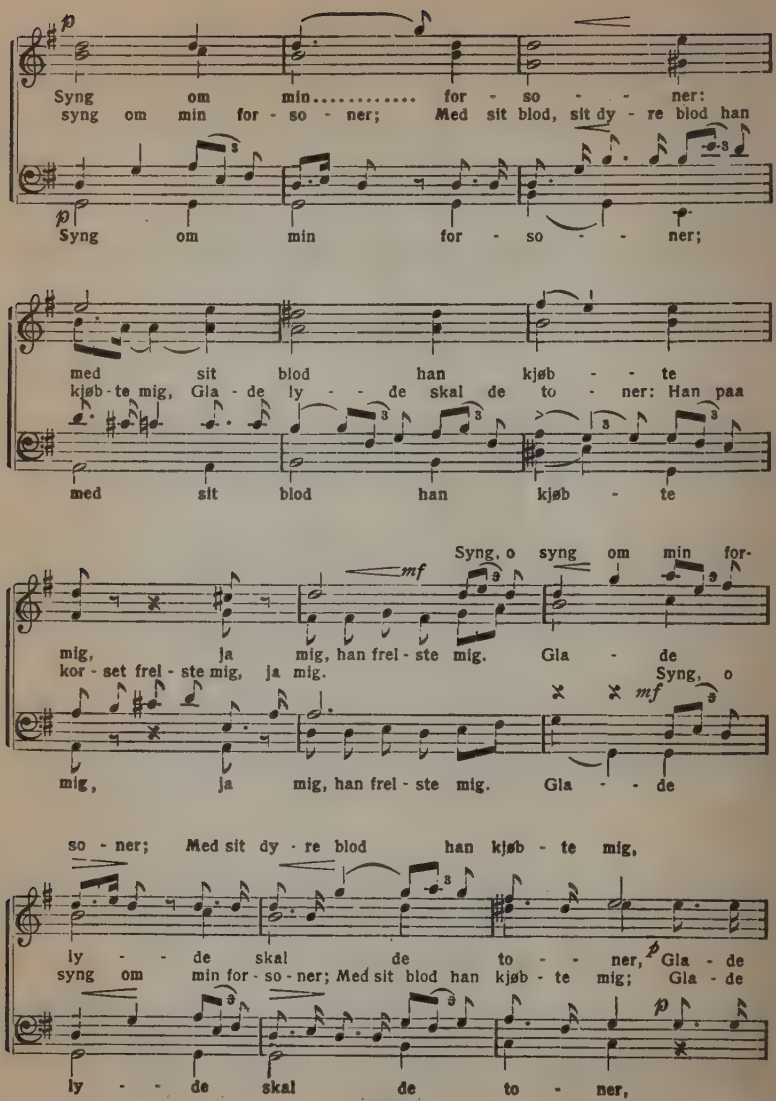
Syng om min..... for - so - - ner:
syng om min for - so - ner; Med sit blod, sit dy - re blod han
Syng om min for - so - - ner;
med sit blod han kjøb - - te
kjøb - te mig, Gla - de ly - - de skal de to - ner: Han paa
med sit blod han kjøb - te
Syng, o syng om min for-
mf
mig, ja mig, han frel - ste mig. Gla - de
kor - set frel - ste mig, ja mig.
Syng, o
mf
mig, ja mig, han frel - ste mig. Gla - - de
so - ner; Med sit dy - re blod han kjøb - te mig,
ly - - de skal de to - - ner, p Gla - de
syng om min for - so - ner; Med sit blod han kjøb - te mig; Gla - de
p
ly - - de skal de to - ner,

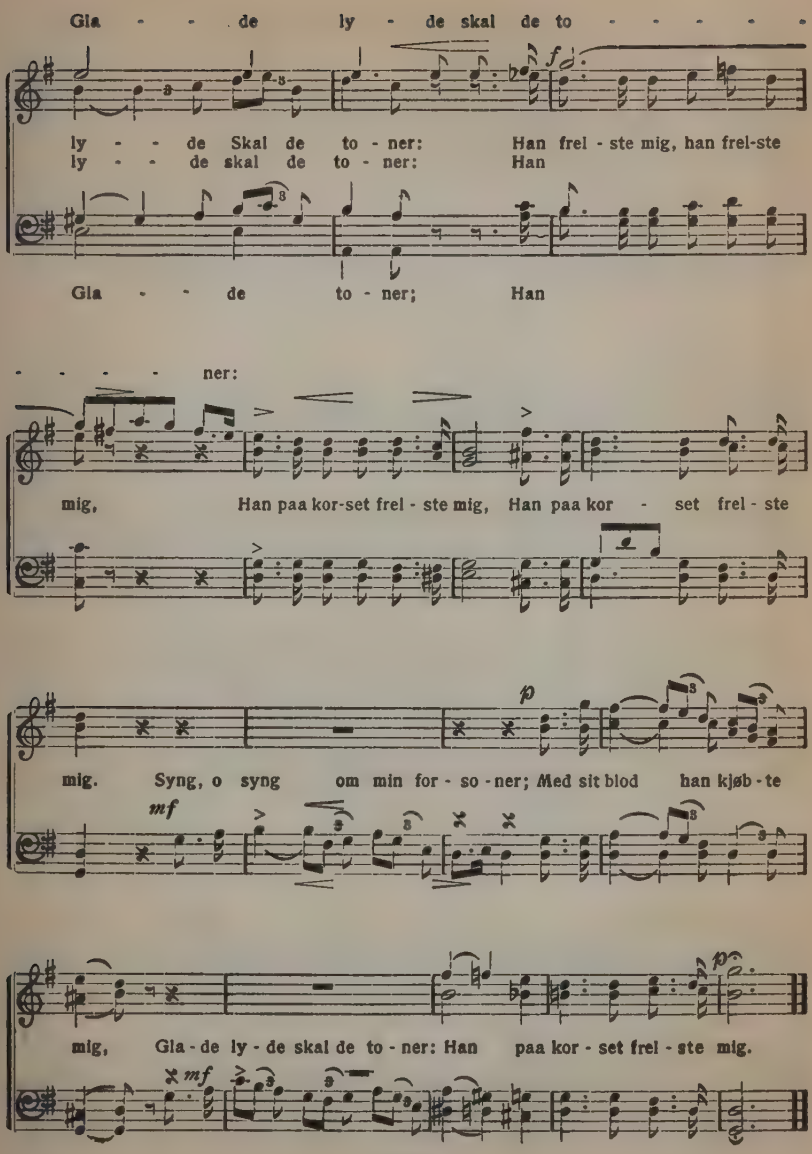
Gla - - de ly - de skal de to - - - - - -
ly - - de Skal de to - ner: Han frel - ste mig, han frel-ste
ly - - de skal de to - ner: Han
Gla - - de to - ner; Han
- - - - - ner:
mig, Han paa kor-set frel - ste mig, Han paa kor - set frel - ste
mig. Syng, o syng om min for - so - ner; Med sit blod han kjøb - te
mig, Gla - de ly - de skal de to - ner: Han paa kor - set frel - ste mig.

69. Tak, o Gud, for dit ord!

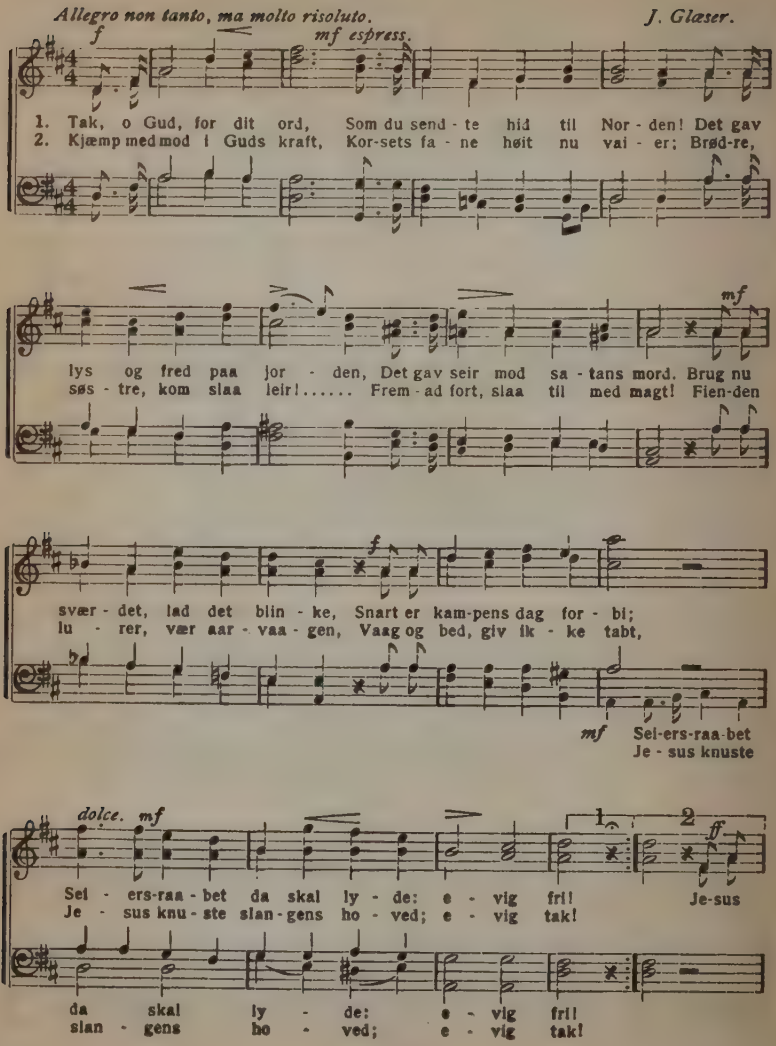
Allegro non tanto, ma molto risoluto.
J. Glæser.
f
mf espress.
1. Tak, o Gud, for dit ord, Som du send - te hid til Nor - den! Det gav
2. Kjæmp med mod i Guds kraft, Kor-sets fa - ne høit nu vai - er; Brød-re,
lys og fred paa jor - den, Det gav seir mod sa - tans mord. Brug nu
søs - tre, kom slaa leir!..... Frem - ad fort, slaa til med magt! Fien-den
mf
svær - det, lad det blin - ke, Snart er kam-pens dag for - bi;
lu - rer, vær aar - vaa - gen, Vaag og bed, giv ik - ke tabt,
f
mf Sei-ers-raa-bet
Je - sus knuste
dolce. mf
1.
2.
ff
Sei - ers-raa - bet da skal ly - de: e - vig fri! Je-sus
Je - sus knu - ste slan - gens ho - ved; e - vig tak!
da skal ly - de: e - vig fri!
slan - gens ho - ved; e - vig tak!

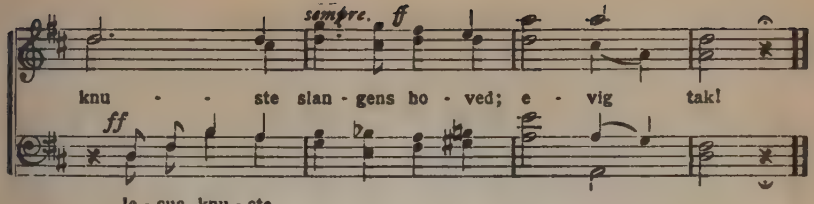

70. Sagte, taalmodig.

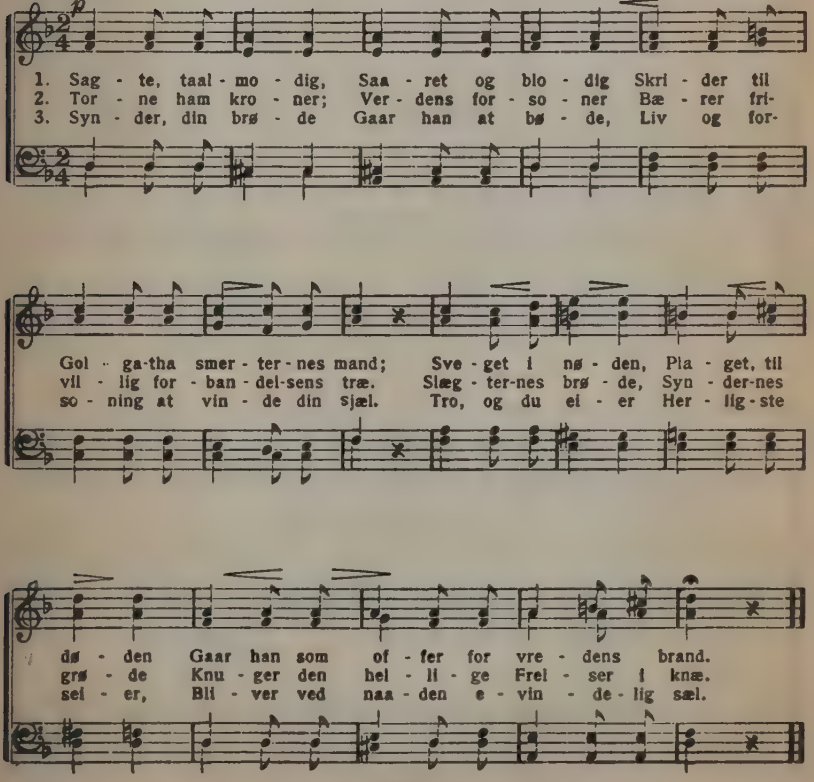
Adagio.
Beethoven.
p
1. Sag - te, taal - mo - dig, Saa - ret og blo - dig Skri - der til
2. Tor - ne ham kro - ner; Ver - dens for - so - ner Bæ - rer fri-
3. Syn - der, din brø - de Gaar han at bø - de, Liv og for-
Gol - ga-tha smer - ter - nes mand; Sve - get i nø - den, Pla - get, til
vil - lig for - ban - del-sens træ. Slæg - ter-nes brø - de, Syn - der-nes
so - ning at vin - de din sjæl. Tro, og du ei - er Her - lig - ste
dø - den Gaar han som of - fer for vre - dens brand.
grø - de Knu - ger den hel - li - ge Frel - ser i knæ.
sel - er, Bli - ver ved naa - den e - vin - de - lig sæl.

71. Jesus, du som har mig kjær.

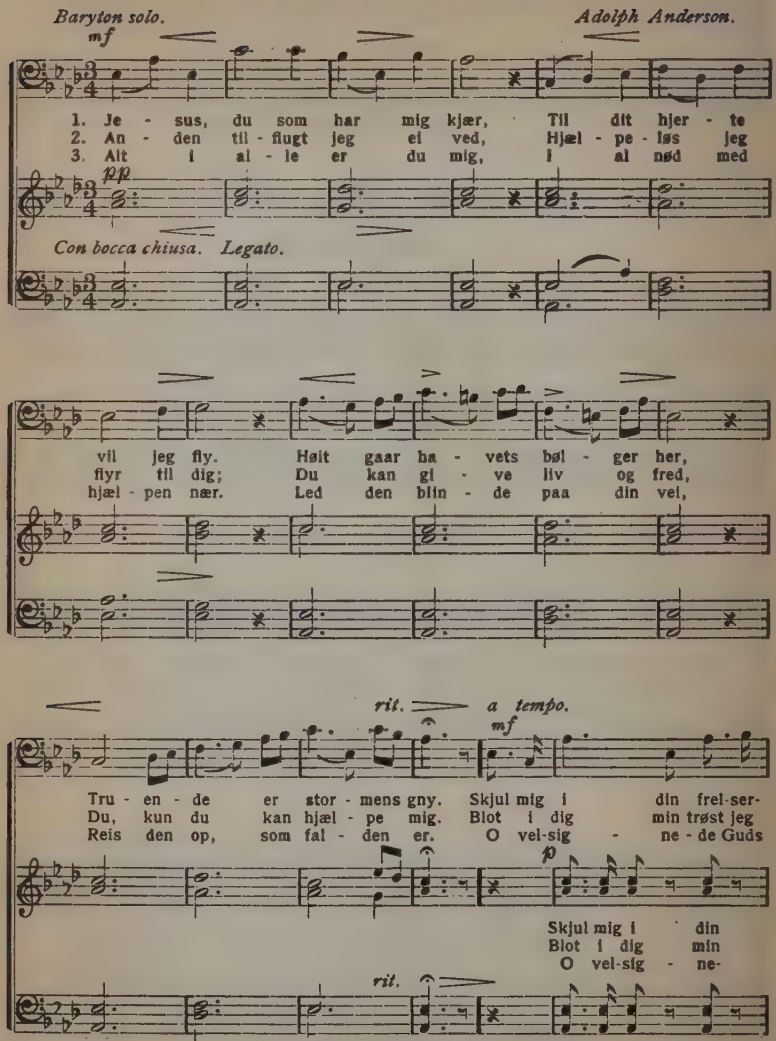
Baryton solo.
Adolph Anderson.
mf
1. Je - sus, du som har mig kjær, Til dit hjer - te
2. An - den til - flugt jeg ei ved, Hjæl - pe - løs jeg
3. Alt i al - le er du mig, I al nød med
pp
Con bocca chiusa. Legato.
vil jeg fly. Høit gaar ha - vets bøl - ger her,
flyr til dig; Du kan gi - ve liv og fred,
hjæl - pen nær. Led den blin - de paa din vei,
rit.
a tempo.
mf
Tru - en - de er stor - mens gny. Skjul mig i din frel-ser-
Du, kun du kan hjæl - pe mig. Blot i dig min trøst jeg
Reis den op, som fal - den er. O vel-sig - ne - de Guds
p
Skjul mig i din
Blot i dig min
O vel-sig - ne-
rit.

Copyright, 1894, by Adolph Anderson. Used by per.

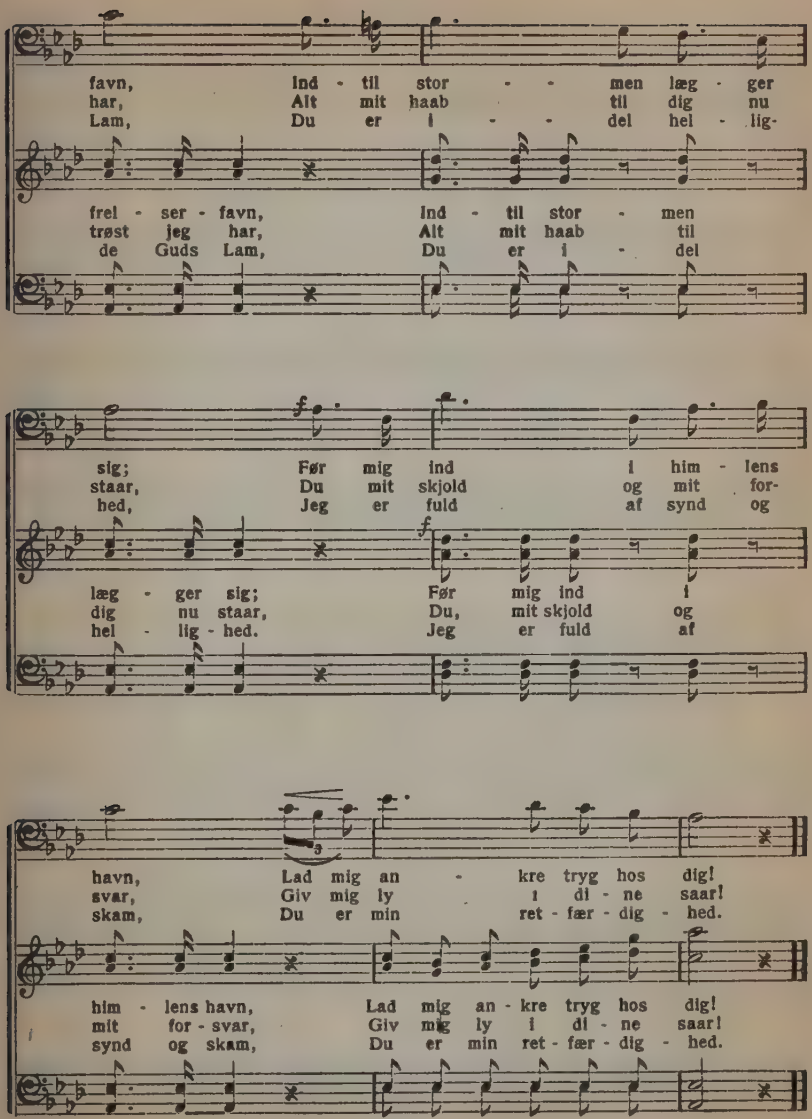
favn, Ind - til stor - men læg - ger
har, Alt mit haab til dig nu
Lam, Du er i - del hel - lig-
frel - ser - favn, Ind - til stor - men
trøst jeg har, Alt mit haab til
de Guds Lam, Du er i - del
sig; Før mig ind i him - lens
staar, Du mit skjold og mit for-
hed, Jeg er fuld af synd og
læg - ger sig; Før mig ind i
dig nu staar, Du, mit skjold og
hel - lig - hed. Jeg er fuld af
havn, Lad mig an - kre tryg hos dig!
svar, Giv mig ly i di - ne saar!
skam, Du er min ret - fær - dig - hed.
him - lens havn, Lad mig an - kre tryg hos dig!
mit for - svar, Giv mig ly i di - ne saar!
synd og skam, Du er min ret - fær - dig - hed.

72. Undrer mig.

Andantino. *Oscar Borg.*

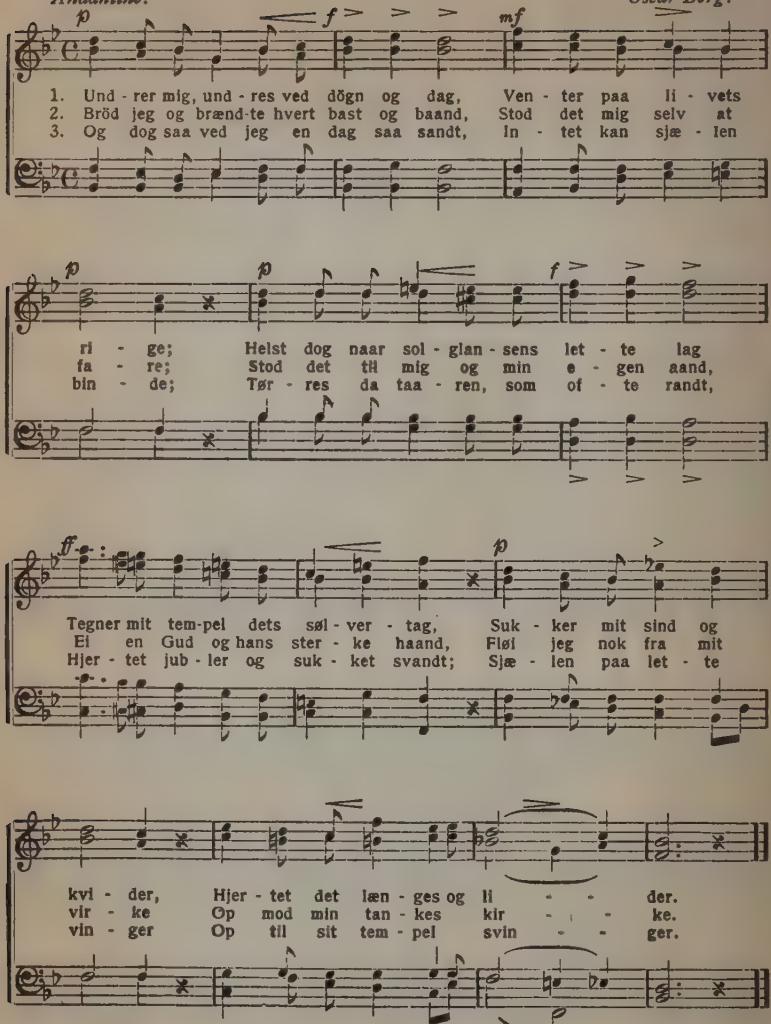
1. Und - rer mig, und - res ved dögn og dag, Ven - ter paa li - vets
2. Bröd jeg og brænd-te hvert bast og baand, Stod det mig selv at
3. Og dog saa ved jeg en dag saa sandt, In - tet kan sjæ - len
ri - ge; Helst dog naar sol - glan - sens let - te lag
fa - re; Stod det til mig og min e - gen aand,
bin - de; Tør - res da taa - ren, som of - te randt,
Tegner mit tem-pel dets søl - ver - tag, Suk - ker mit sind og
Ei en Gud og hans ster - ke haand, Fløi jeg nok fra mit
Hjer - tet jub - ler og suk - ket svandt; Sjæ - len paa let - te
kvi - der, Hjer - tet det læn - ges og li - - der.
vir - ke Op mod min tan - kes kir - - ke.
vin - ger Op til sit tem - pel svin - - ger.

73. O. naar, sig mig naar?

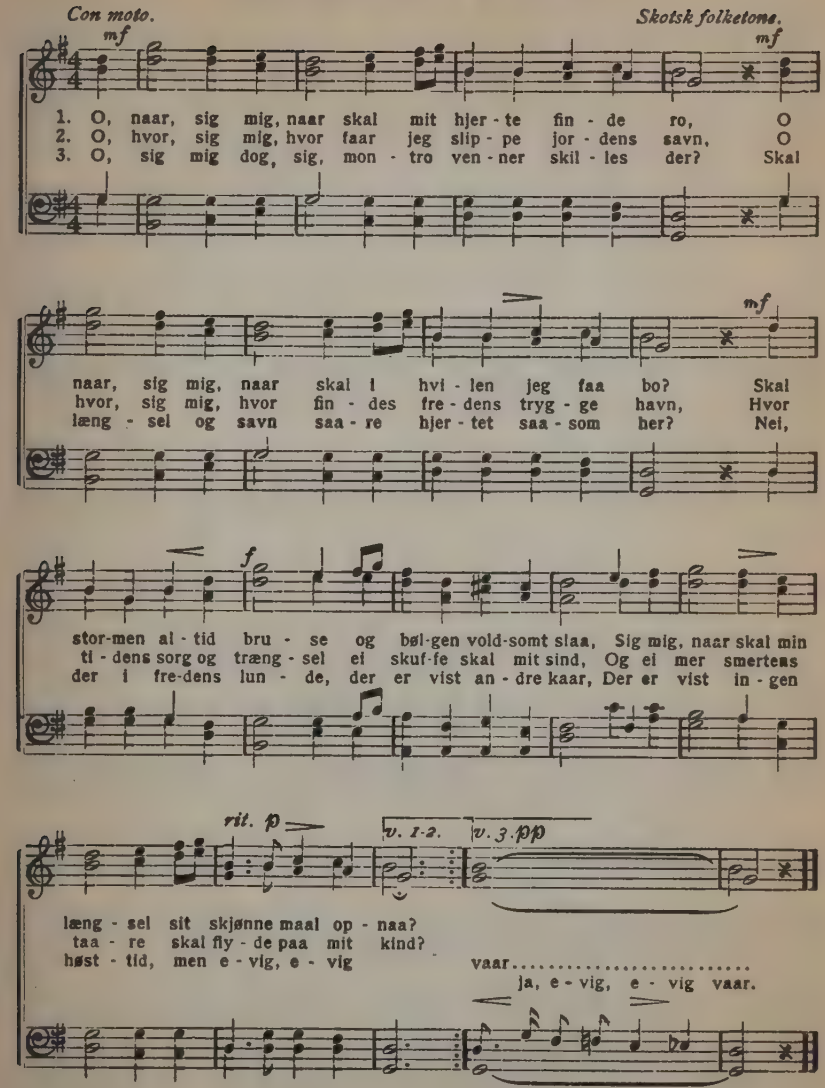
Con moto.
Skotsk folketone.
mf
1. O, naar, sig mig, naar skal mit hjer - te fin - de ro, O
2. O, hvor, sig mig, hvor faar jeg slip - pe jor - dens savn, O
3. O, sig mig dog, sig, mon - tro ven - ner skil - les der? Skal
naar, sig mig, naar skal i hvi - len jeg faa bo? Skal
hvor, sig mig, hvor fin - des fre - dens tryg - ge havn, Hvor
læng - sel og savn saa - re hjer - tet saa - som her? Nei,
f
stor-men al - tid bru - se og bøl-gen vold-somt slaa, Sig mig, naar skal min
ti - dens sorg og træng - sel ei skuf-fe skal mit sind, Og ei mer smertens
der i fre-dens lun - de, der er vist an - dre kaar, Der er vist in - gen
rit. p
v. 1-2.
v. 3. pp
læng - sel sit skjønne maal op - naa?
taa - re skal fly - de paa mit kind?
høst - tid, men e - vig, e - vig
vaar.....
ja, e - vig, e - vig vaar.

74. Om glæder end betegned.

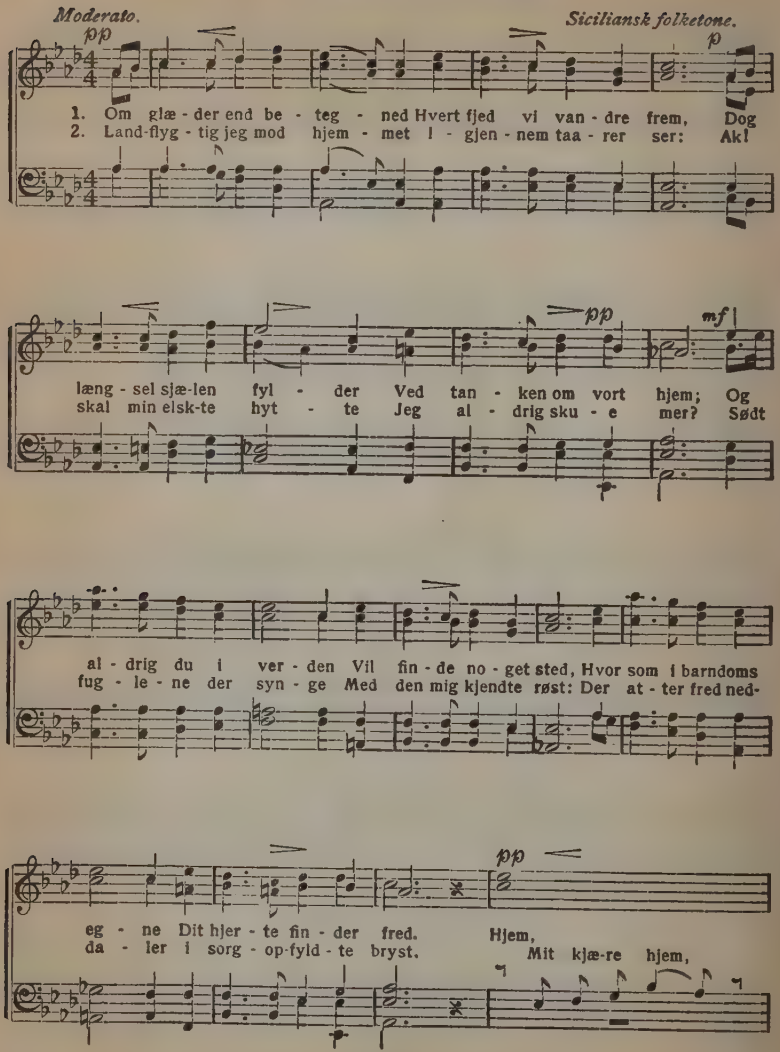
Moderato.
Siciliansk folketone.
pp
p
1. Om glæ - der end be - teg - ned Hvert fjed vi van - dre frem, Dog
2. Land-flyg - tig jeg mod hjem - met I - gjen - nem taa - rer ser: Ak!
pp
mf
læng - sel sjæ-len fyl - der Ved tan - ken om vort hjem; Og
skal min elsk-te hyt - te Jeg al - drig sku - e mer? Sødt
al - drig du i ver - den Vil fin - de no - get sted, Hvor som i barndoms
fug - le - ne der syn - ge Med den mig kjendte røst: Der at - ter fred ned-
pp
eg - ne Dit hjer - te fin - der fred. Hjem,
da - ler i sorg - op-fyld - te bryst. Mit kjæ-re hjem,
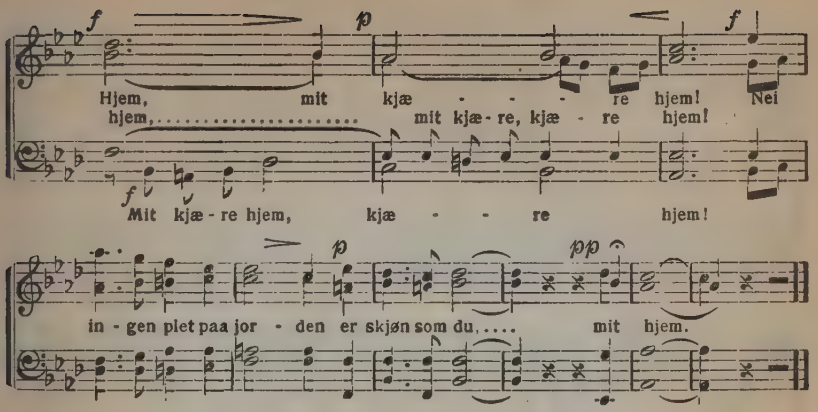
75. Husker du den første gang?

J. Rosenmuller.
Arr. af *F. Melius Christiansen.*

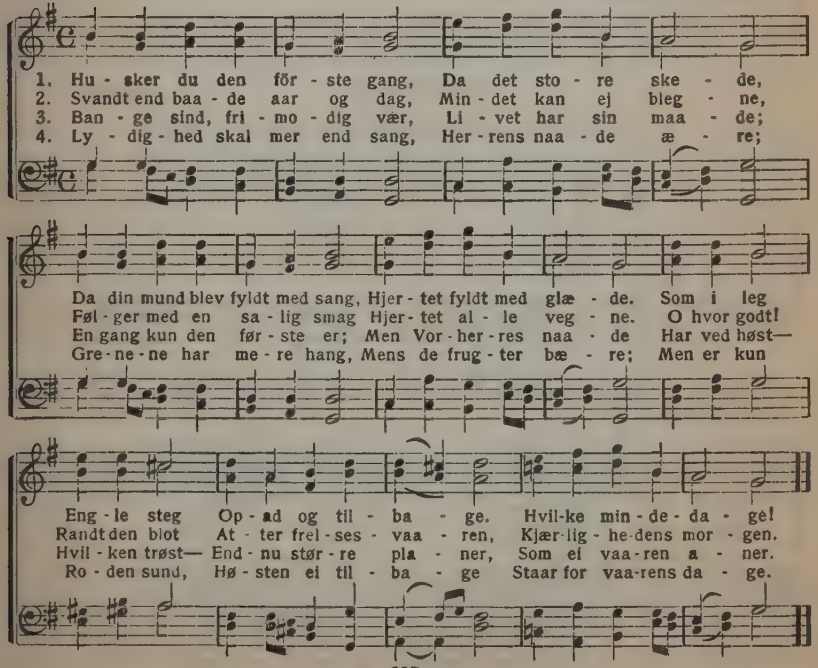
1. Hu - sker du den för - ste gang, Da det sto - re ske - de,
2. Svandt end baa - de aar og dag, Min - det kan ej bleg - ne,
3. Ban - ge sind, fri - mo - dig vær, Li - vet har sin maa - de;
4. Ly - dig - hed skal mer end sang, Her - rens naa - de æ - re;
Da din mund blev fyldt med sang, Hjer - tet fyldt med glæ - de. Som i leg
Føl - ger med en sa - lig smag Hjer - tet al - le veg - ne. O hvor godt!
En gang kun den før - ste er; Men Vor - her - res naa - de Har ved høst—
Gre - ne - ne har me - re hang, Mens de frug - ter bæ - re; Men er kun
Eng - le steg Op - ad og til - ba - ge. Hvil-ke min - de - da - ge!
Randt den blot At - ter frel - ses - vaa - ren, Kjær - lig - he-dens mor - gen.
Hvil - ken trøst— End - nu stør - re pla - ner, Som ei vaa - ren a - ner.
Ro - den sund, Høj - sten ei til - ba - ge Staar for vaa-rens da - ge.

76. I Jesu naades arme.

Andante.

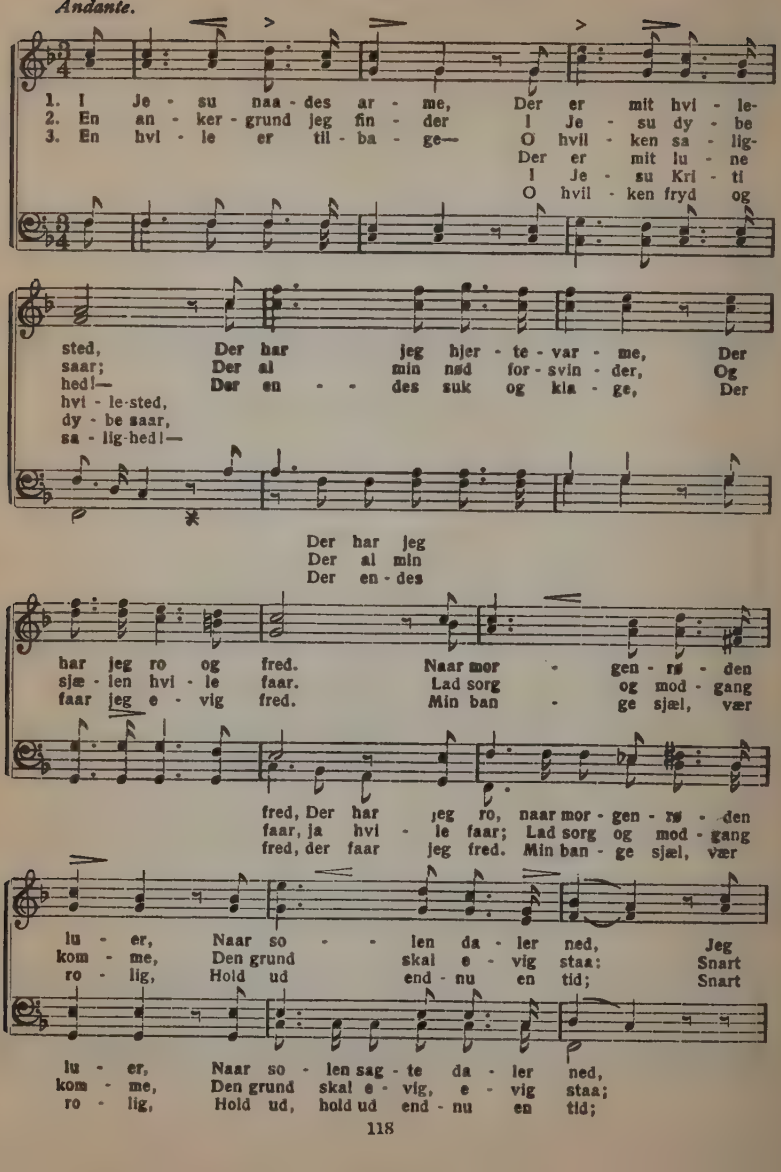
1. I Je - su naa - des ar - me, Der er mit hvi - le-
2. En an - ker - grund jeg fin - der I Je - su dy - be
3. En hvi - le er til - ba - ge— O hvil - ken sa - lig-
Der er mit lu - ne
I Je - su Kri - ti
O hvil - ken fryd og
sted, Der har jeg hjer - te - var - me, Der
saar; Der al min nød for - svin - der, Og
hed!— Der en - des suk og kla - ge, Der
hvi - le-sted,
dy - be saar,
sa - lig-hed!—
Der har jeg
Der al min
Der en - des
har jeg ro og fred. Naar mor - gen - rø - den
sjæ - len hvi - le faar. Lad sorg og mod - gang
faar jeg e - vig fred. Min ban - ge sjæl, vær
fred, Der har jeg ro, naar mor - gen - rø - den
faar, ja hvi - le faar; Lad sorg og mod - gang
fred, der faar jeg fred. Min ban - ge sjæl, vær
lu - er, Naar so - len da - ler ned, Jeg
kom - me, Den grund skal e - vig staa: Snart
ro - lig, Hold ud end - nu en tid; Snart
lu - er, Naar so - len sag - te da - ler ned,
kom - me, Den grund skal e - vig, e - vig staa;
ro - lig, Hold ud, hold ud end - nu en tid;

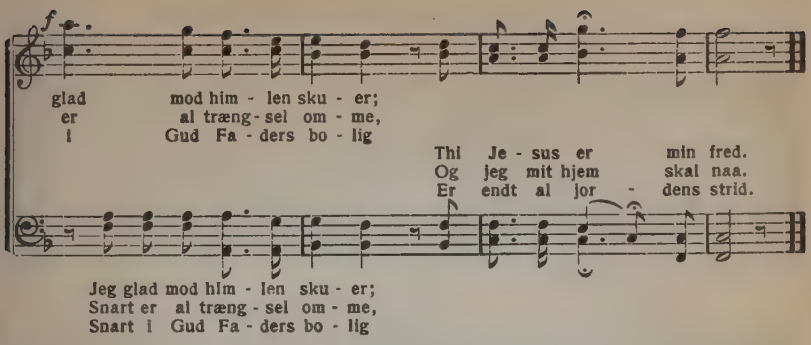
glad mod him - len sku - er;
er al træng - sel om - me,
i Gud Fa - ders bo - lig
Thi Je - sus er min fred.
Og jeg mit hjem skal naa.
Er endt al jor - dens strid.
Jeg glad mod him - len sku - er;
Snart er al træng - sel om - me,
Snart i Gud Fa - ders bo - lig

77. O tænk, naar engang samles skal.

Holden.

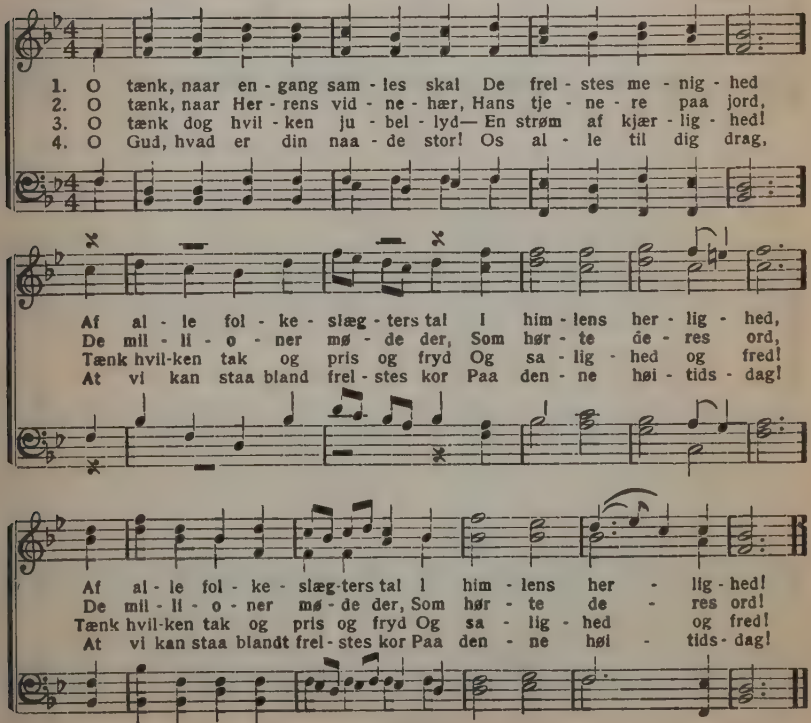
1. O tænk, naar en - gang sam - les skal De frel - stes me - nig - hed
2. O tænk, naar Her - rens vid - ne - hær, Hans tje - ne - re paa jord,
3. O tænk dog hvil - ken ju - bel - lyd— En strøm af kjær - lig - hed!
4. O Gud, hvad er din naa - de stor! Os al - le til dig drag,
Af al - le fol - ke - slæg - ters tal I him - lens her - lig - hed,
De mil - li - o - ner mø - de der, Som hør - te de - res ord,
Tænk hvil-ken tak og pris og fryd Og sa - lig - hed og fred!
At vi kan staa bland frel - stes kor Paa den - ne høi - tids - dag!
Af al - le fol - ke - slæg-ters tal I him - lens her - lig - hed!
De mil - li - o - ner mø - de der, Som hør - te de - res ord!
Tænk hvil-ken tak og pris og fryd Og sa - lig - hed og fred!
At vi kan staa blandt frel - stes kor Paa den - ne høi - tids - dag!

78. Tænk, naar vi i himlens skjønne sale.

Andante sostenuto. *C. Kuntze.*

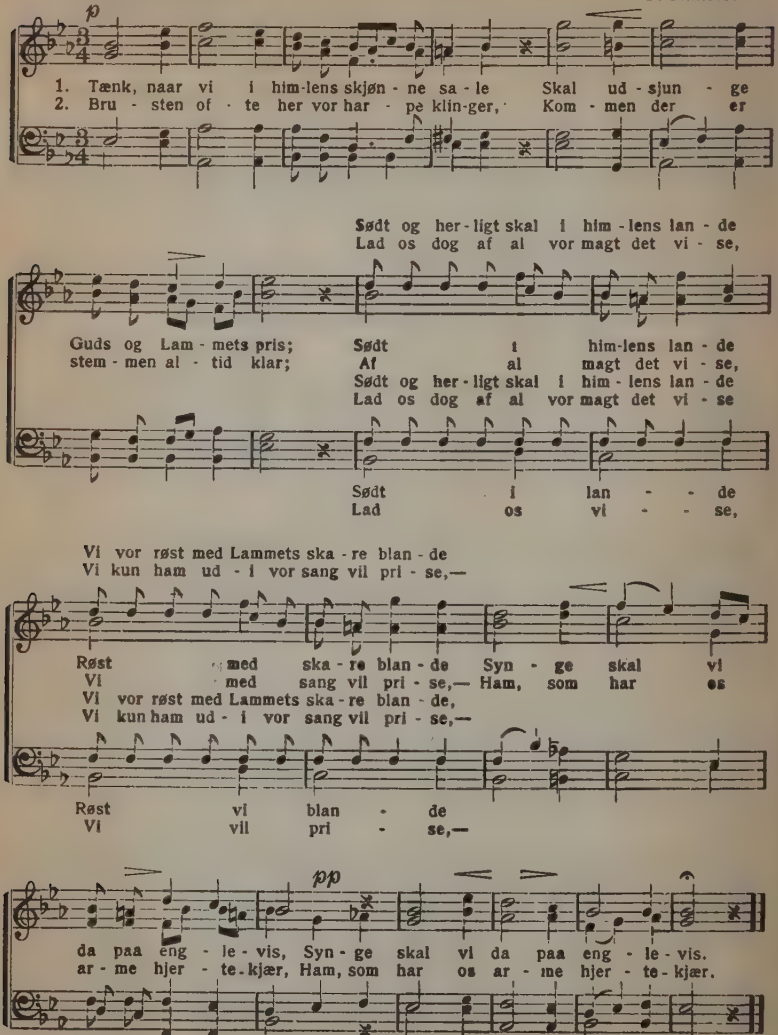
1. Tænk, naar vi i him-lens skjøn - ne sa - le Skal ud - sjun - ge
2. Bru - sten of - te her vor har - pe klin-ger, Kom - men der er
Sødt og her - ligt skal i him - lens lan - de
Lad os dog af al vor magt det vi - se,
Guds og Lam - mets pris; Sødt i him-lens lan - de
stem - men al - tid klar; Af al magt det vi - se,
Sødt og her - ligt skal i him - lens lan - de
Lad os dog af al vor magt det vi - se
Sødt i lan - - de
Lad os vi - - se,
Vi vor røst med Lammets ska - re blan - de
Vi kun ham ud - i vor sang vil pri - se,—
Røst med ska - re blan - de Syn - ge skal vi
Vi med sang vil pri - se,— Ham, som har os
Vi vor røst med Lammets ska - re blan - de,
Vi kun ham ud - i vor sang vil pri - se,—
Røst vi blan - de
Vi vil pri - se,—
pp
da paa eng - le - vis, Syn - ge skal vi da paa eng - le - vis.
ar - me hjer - te - kjær, Ham, som har os ar - me hjer - te - kjær.

79. Vi Kvæde i glæde.

Andante religioso.

Nederlandsk folketone
Harmoniseret af E. Kremser.

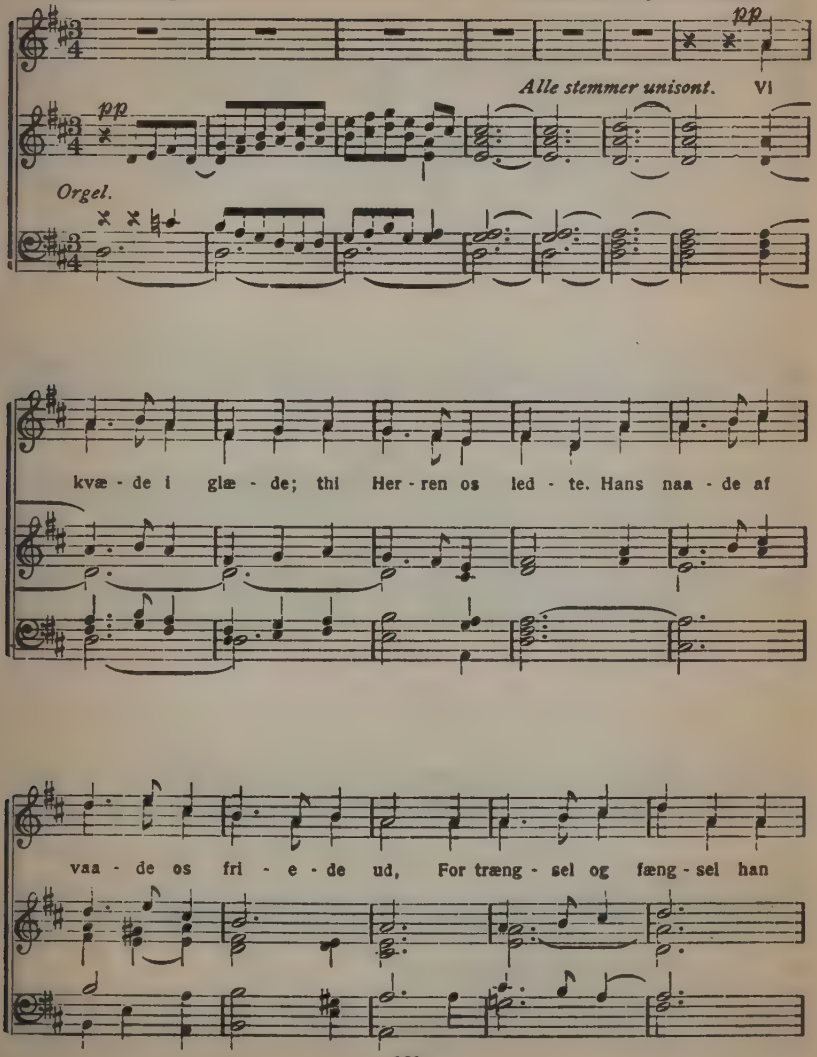
pp
Alle stemmer unisont.
Vi
pp
Orgel.
kvæ - de i glæ - de; thi Her - ren os led - te. Hans naa - de af
vaa - de os fri - e - de ud, For træng - sel og fæng - sel han

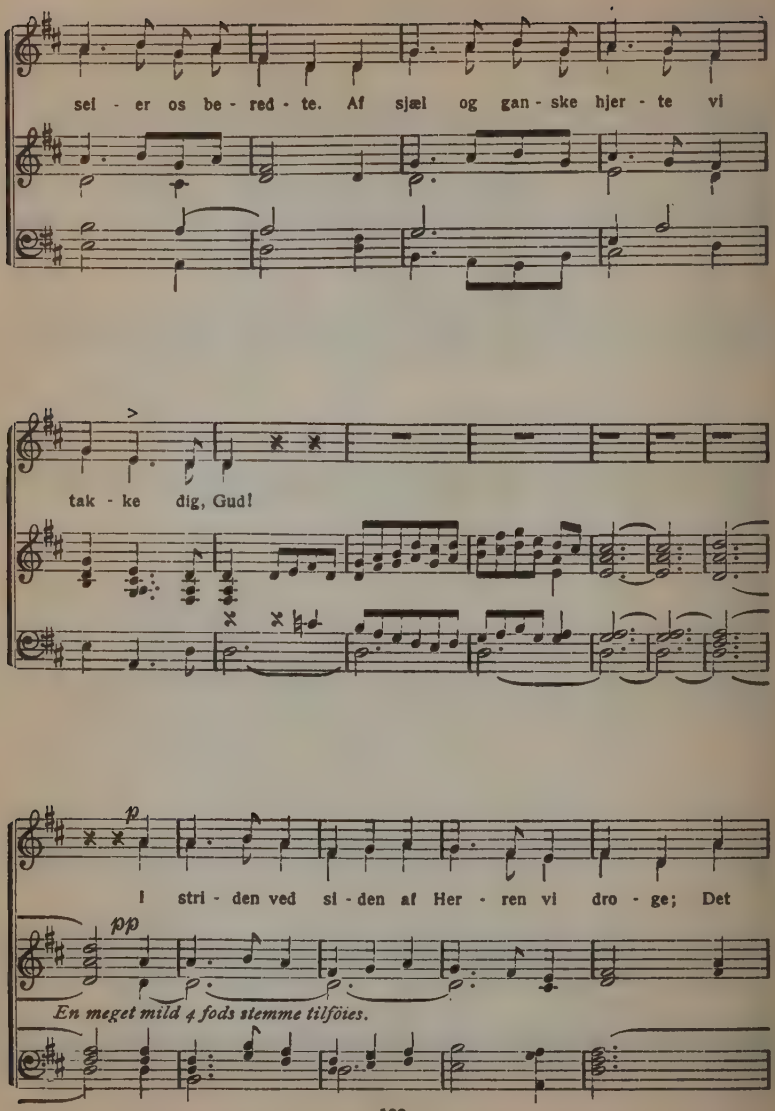
sel - er os be - red - te. Af sjæl og gan - ske hjer - te vi
tak - ke dig, Gud!
p
I stri - den ved si - den af Her - ren vi dro - ge; Det
pp
En meget mild 4 fods stemme tilföies.

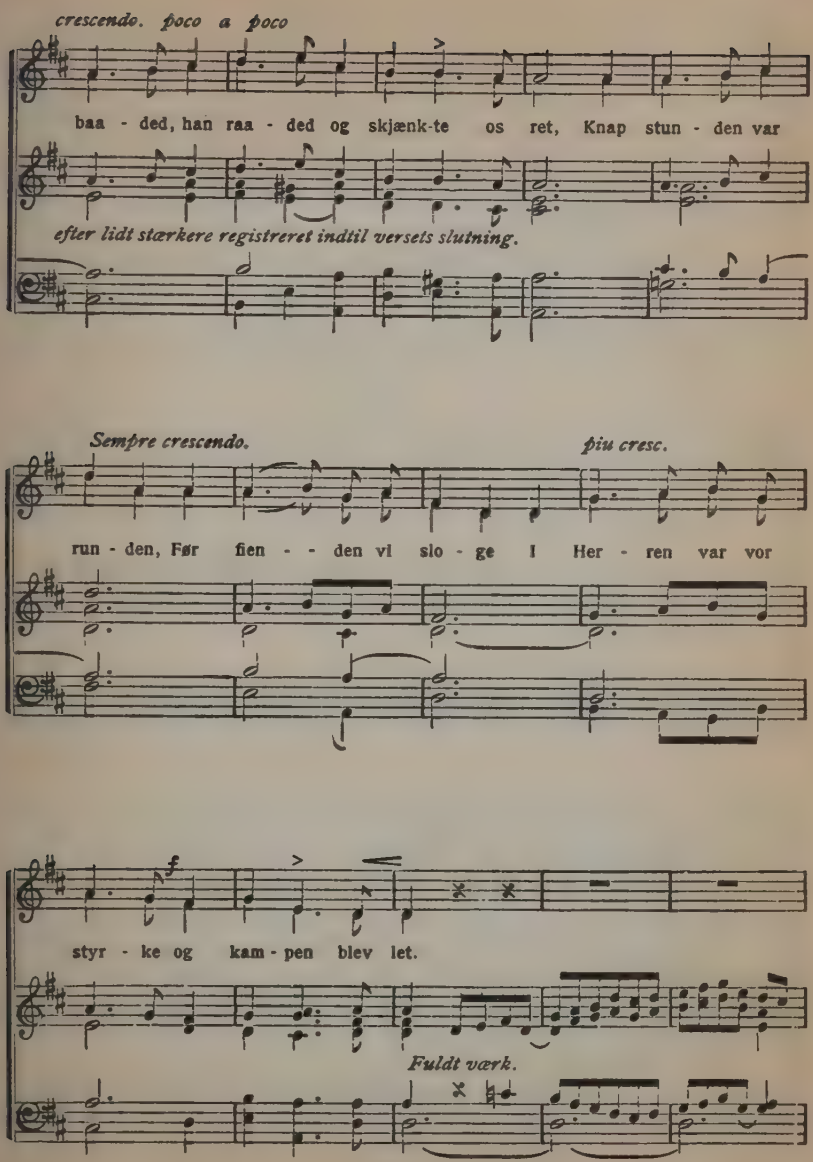
crescendo. poco a poco
baa - ded, han raa - ded og skjænk-te os ret, Knap stun - den var
efter lidt stærkere registreret indtil versets slutning.
Sempre crescendo.
più cresc.
run - den, Før fien - - den vi slo - ge I Her - ren var vor
f
styr - ke og kam - pen blev let.
Fuldt værk.

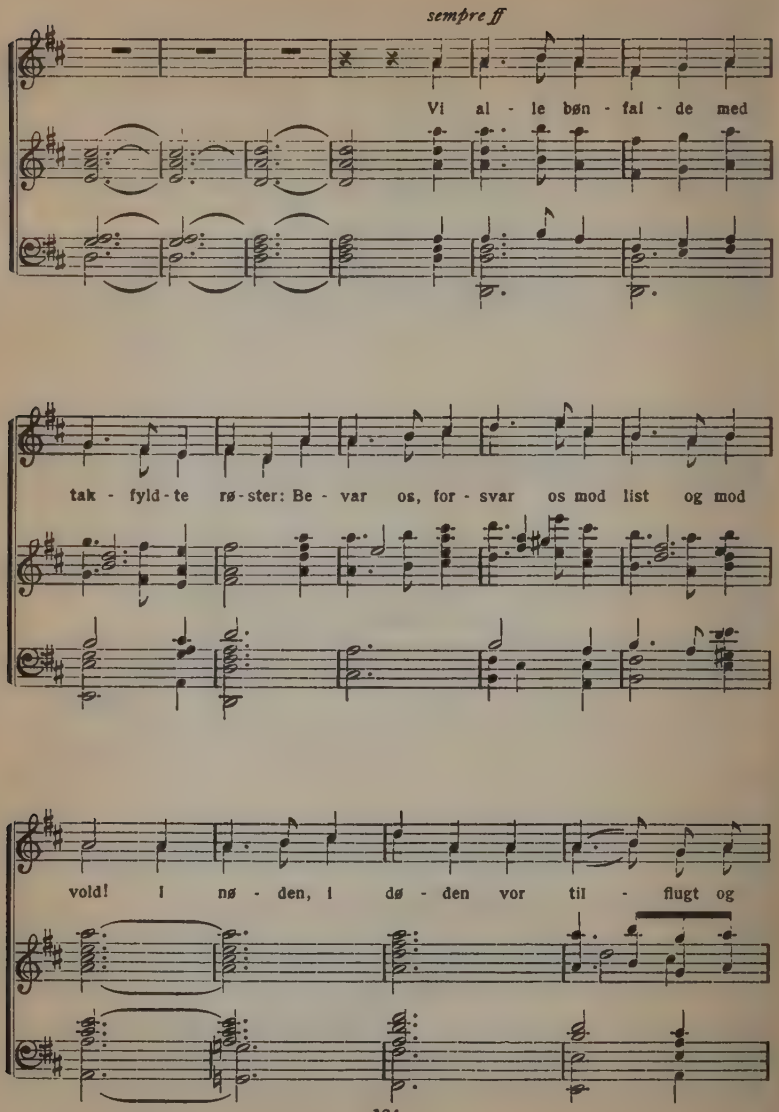
sempre ff
Vi al - le bøn - fal - de med
tak - fyld - te rø - ster: Be - var os, for - svar os mod list og mod
vold! I nø - den, i dø - den vor til - flugt og

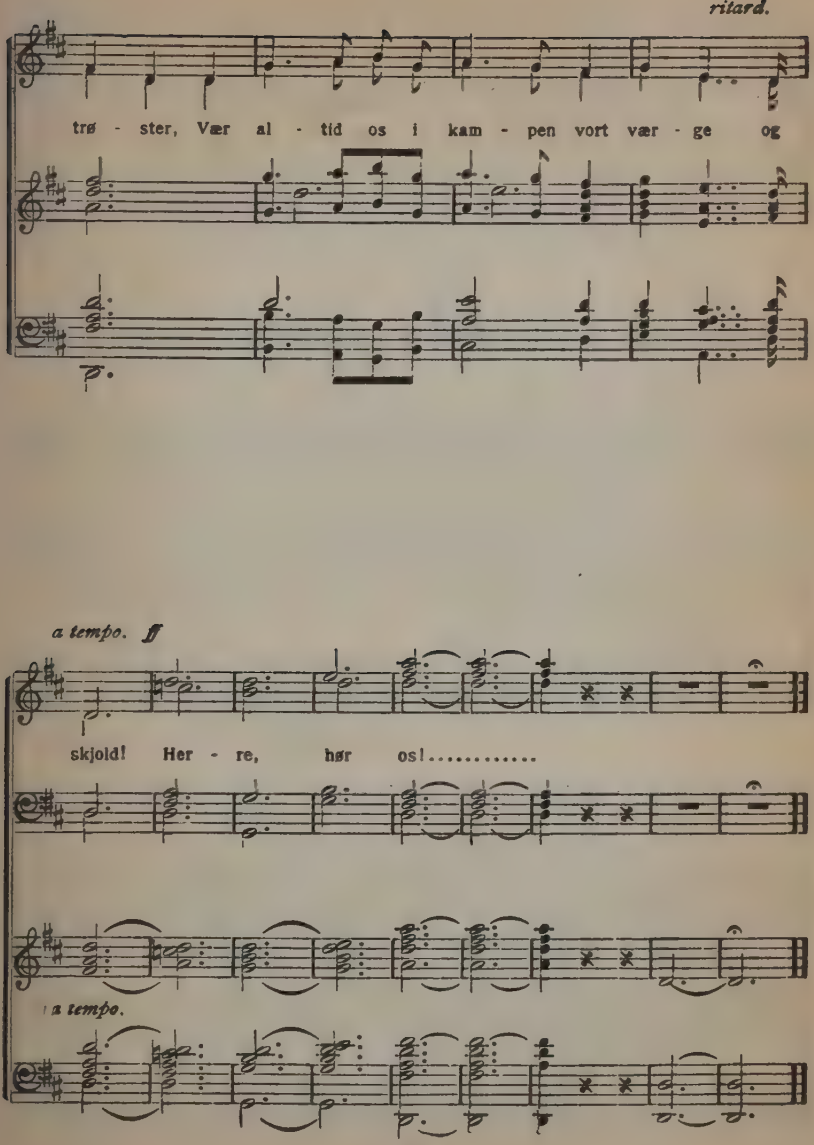
ritard.
trø - ster, Vær al - tid os i kam - pen vort vær - ge og
a tempo. ff
skjold! Her - re, hør os!.....
a tempo.

80. O glade dag.

Andantino. *A. Härtel.*

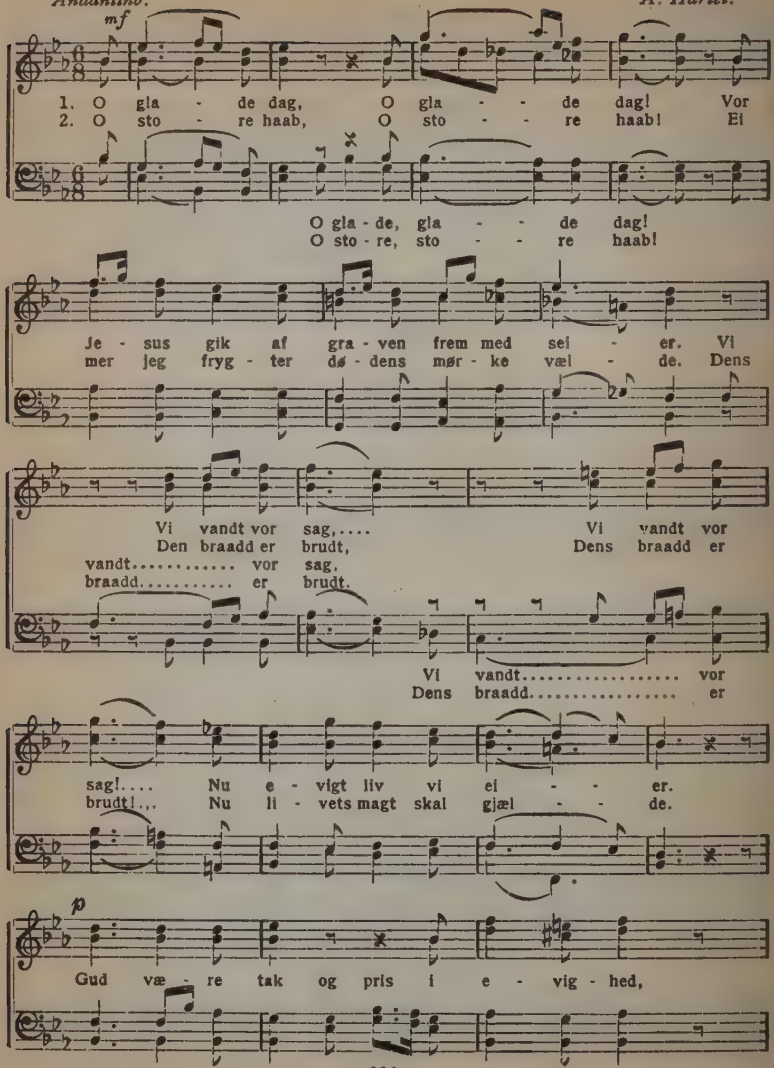
mf
1. O gla - de dag, O gla - - de dag! Vor
2. O sto - re haab, O sto - - re haab! Ei
O gla - de, gla - - de dag!
O sto - re, sto - - re haab!
Je - sus gik af gra - ven frem med sei - er. Vi
mer jeg fryg - ter dø - dens mør - ke væl - de. Dens
Vi vandt vor sag,.... Vi vandt vor
Den braadd er brudt, Dens braadd er
vandt..... vor sag,
braadd..... er brudt.
Vi vandt..... vor
Dens braadd..... er
sag!.... Nu e - vigt liv vi ei - - er.
brudt!... Nu li - vets magt skal gjæl - - de.
p
Gud væ - re tak og pris i e - vig - hed,

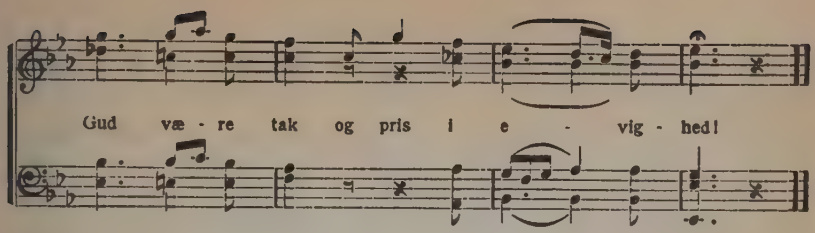

81. Paa örnevinger bær mig op.

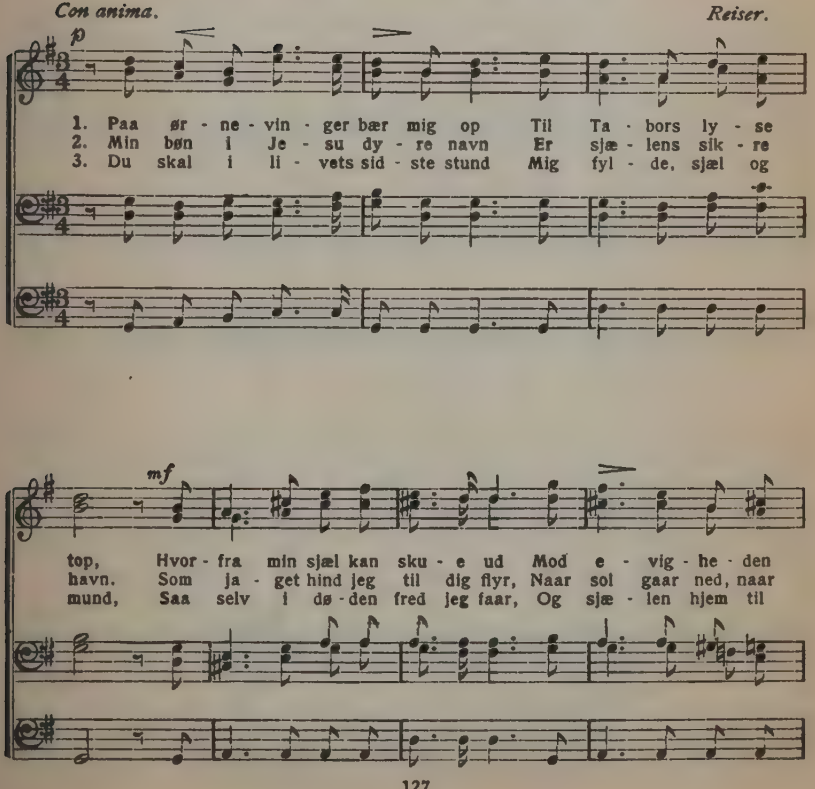
Con anima.
Reiser.
p
1. Paa ør - ne - vin - ger bær mig op Til Ta - bors ly - se
2. Min bøn i Je - su dy - re navn Er sjæ - lens sik - re
3. Du skal i li - vets sid - ste stund Mig fyl - de, sjæl og
mf
top, Hvor - fra min sjæl kan sku - e ud Mod e - vig - he - den
havn. Som ja - get hind jeg til dig flyr, Naar sol gaar ned, naar
mund, Saa selv i dø - den fred jeg faar, Og sjæ - len hjem til

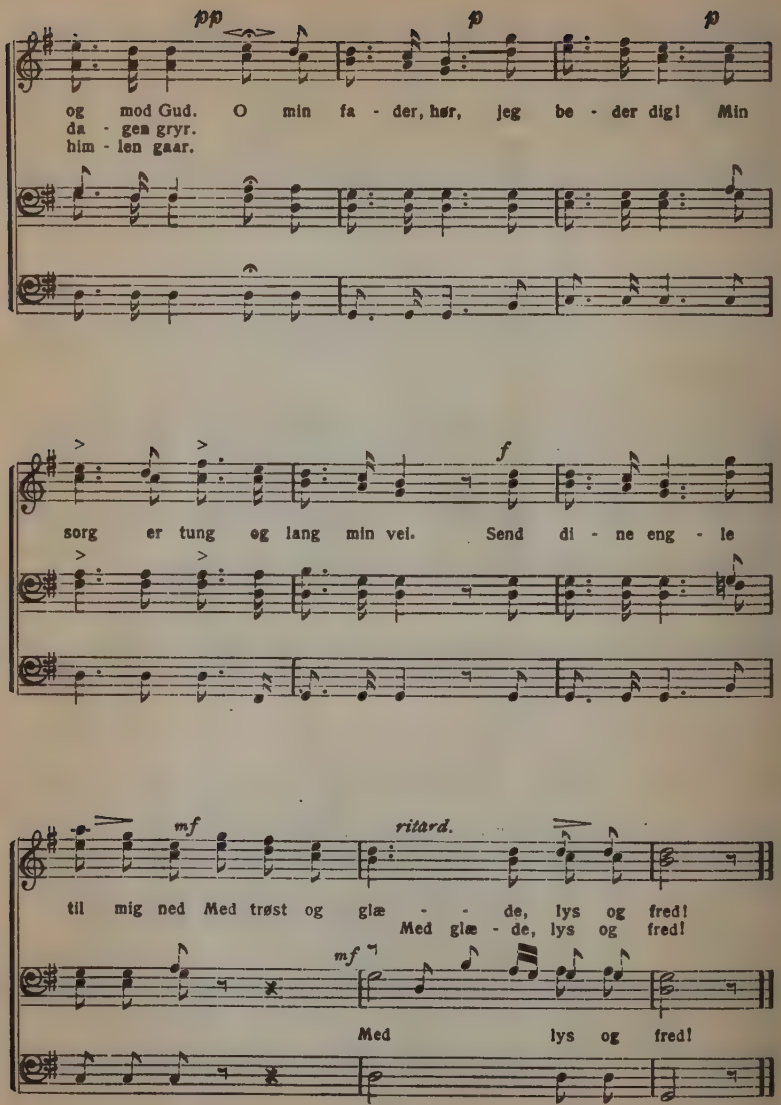
pp
p
p
og mod Gud. O min fa - der, hør, jeg be - der dig! Min
da - gen gryr.
him - len gaar.
>
>
f
sorg er tung og lang min vei. Send di - ne eng - le
>
>
mf
ritard.
til mig ned Med trøst og glæ - - de, lys og fred!
Med glæ - de, lys og fred!
mf
Med lys og fred!

82. Fredløse hjerte.

Inderligt. *Finsk folketone.*

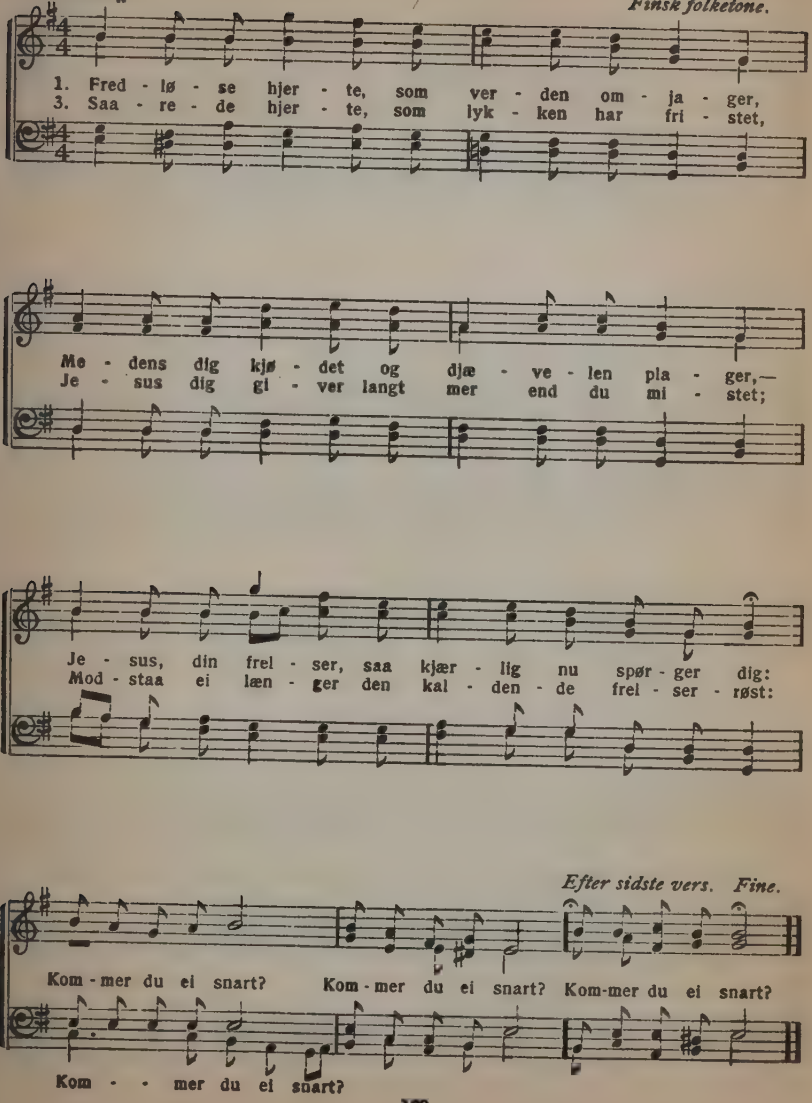
1. Fred - løse hjer - te, som ver - den om - ja - ger,
3. Saa - re - de hjer - te, som lyk - ken har fri - stet,
Me - dens dig kjø - det og djæ - ve - len pla - ger,—
Je - sus dig gi - ver langt mer end du mi - stet;
Je - sus, din frel - ser, saa kjær - lig nu spør - ger dig:
Mod - staa ei læn - ger den kal - den - de frel - ser - røst:
Efter sidste vers. Fine.
Kom - mer du ei snart? Kom - mer du ei snart? Kom-mer du ei snart?
Kom - - mer du ei snart?

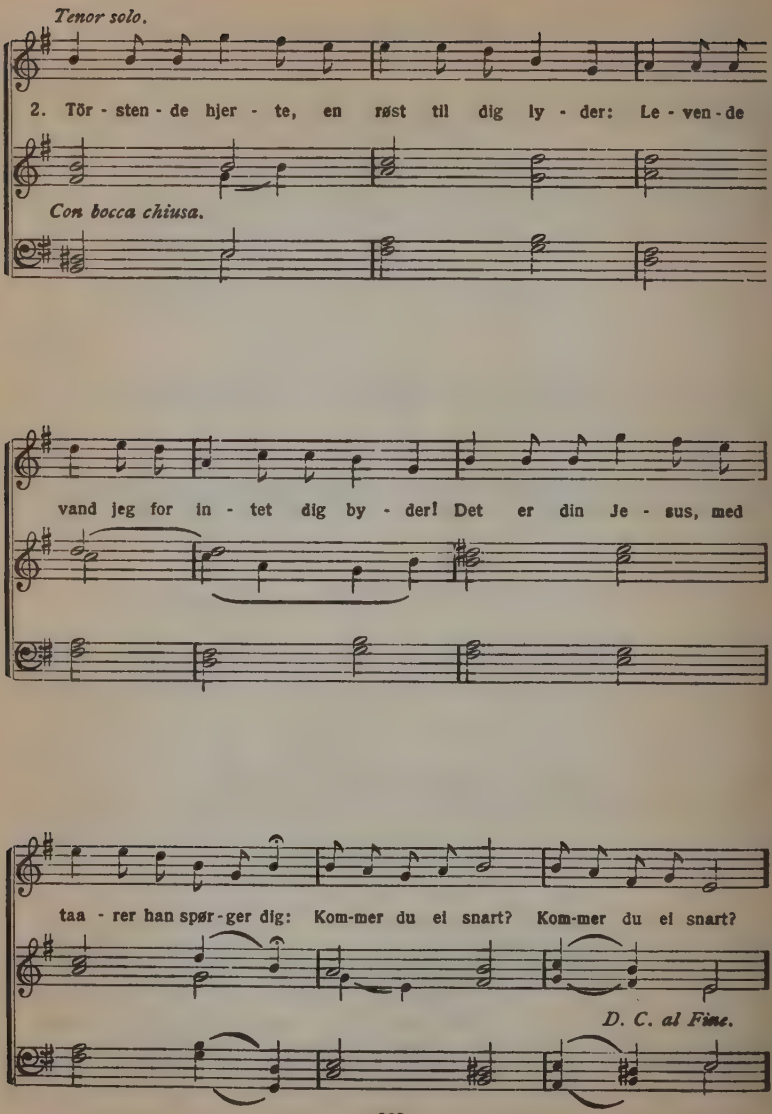
Tenor solo.
2. Tör - sten - de hjer - te, en røst til dig ly - der: Le - ven - de
Con bocca chiusa.
vand jeg for in - tet dig by - der! Det er din Je - sus, med
taa - rer han spør - ger dig: Kom-mer du ei snart? Kom-mer du ei snart?
D. C. al Fine.

83. Naglet til et kors paa jorden.

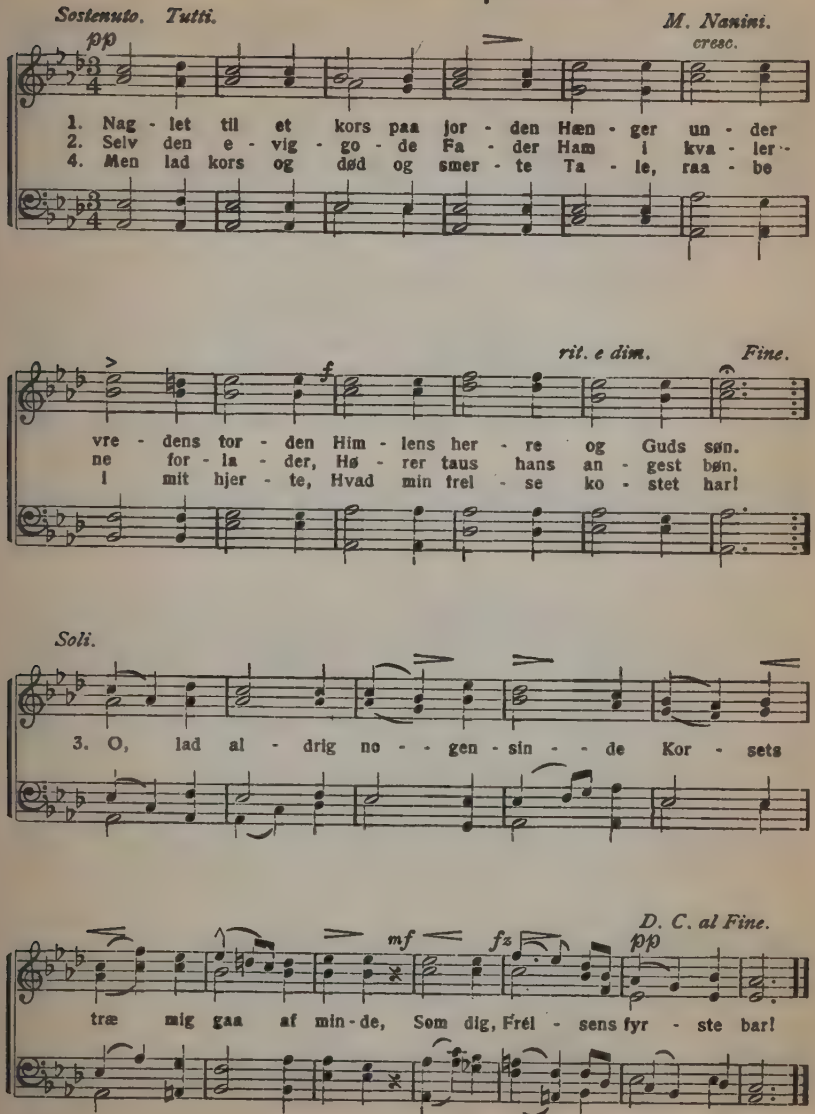
Sostenuto. Tutti.
pp
M. Nanini.
cresc.
1. Nag - let til et kors paa jor - den Hæn - ger un - der
2. Selv den e - vig - go - de Fa - der Ham i kva - ler -
4. Men lad kors og død og smer - te Ta - le, raa - be
rit. e dim.
Fine.
f
vre - dens tor - den Him - lens her - re og Guds søn.
ne for - la - der, Hø - rer taus hans an - gest bøn.
I mit hjer - te, Hvad min frel - se ko - stet har!
Soli.
3. O, lad al - drig no - - gen - sin - - de Kor - sets
D. C. al Fine.
mf
fz
pp
træ mig gaa af min - de, Som dig, Frél - sens fyr - ste bar!

84. Herre. din godhed.

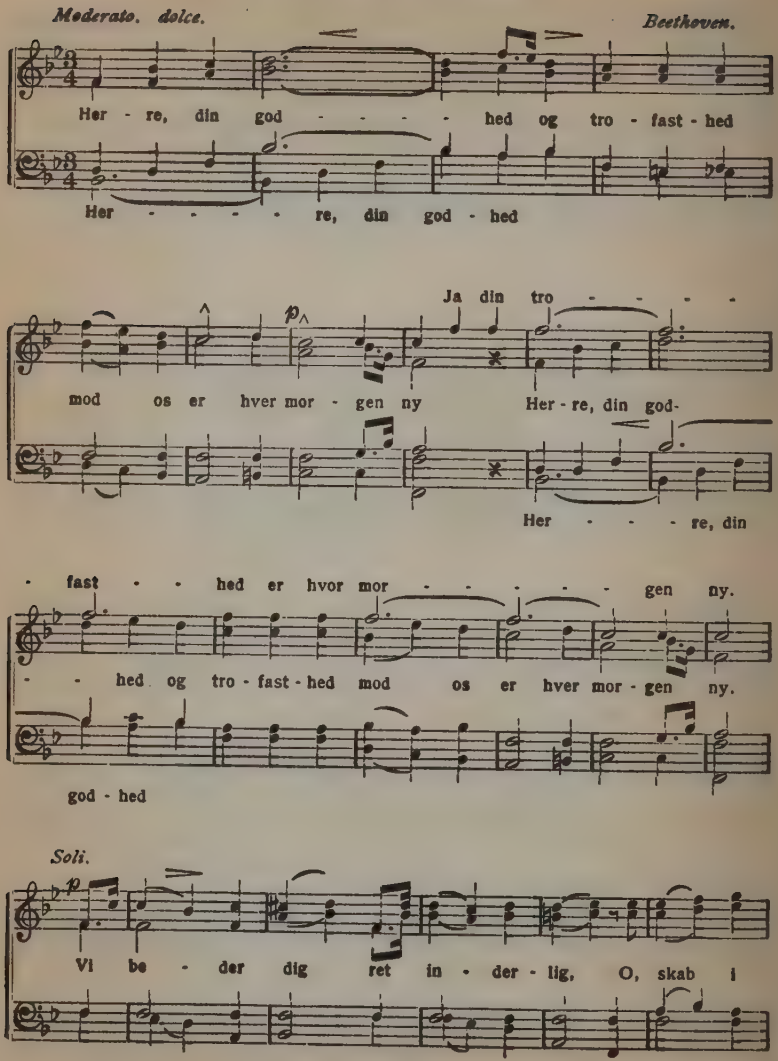
Moderato. dolce.
Beethoven.
Her - re, din god - - - - hed og tro - fast - hed
Her - - - - re, din god - hed
Ja din tro - - - -
mod os er hver mor - gen ny
Her - re, din god-
Her - - - re, din
- fast - - hed er hvor mor - - - - - gen ny.
- - hed og tro - fast - hed mod os er hver mor - gen ny.
god - hed
Soli.
Vi be - der dig ret in - der - lig, O, skab i

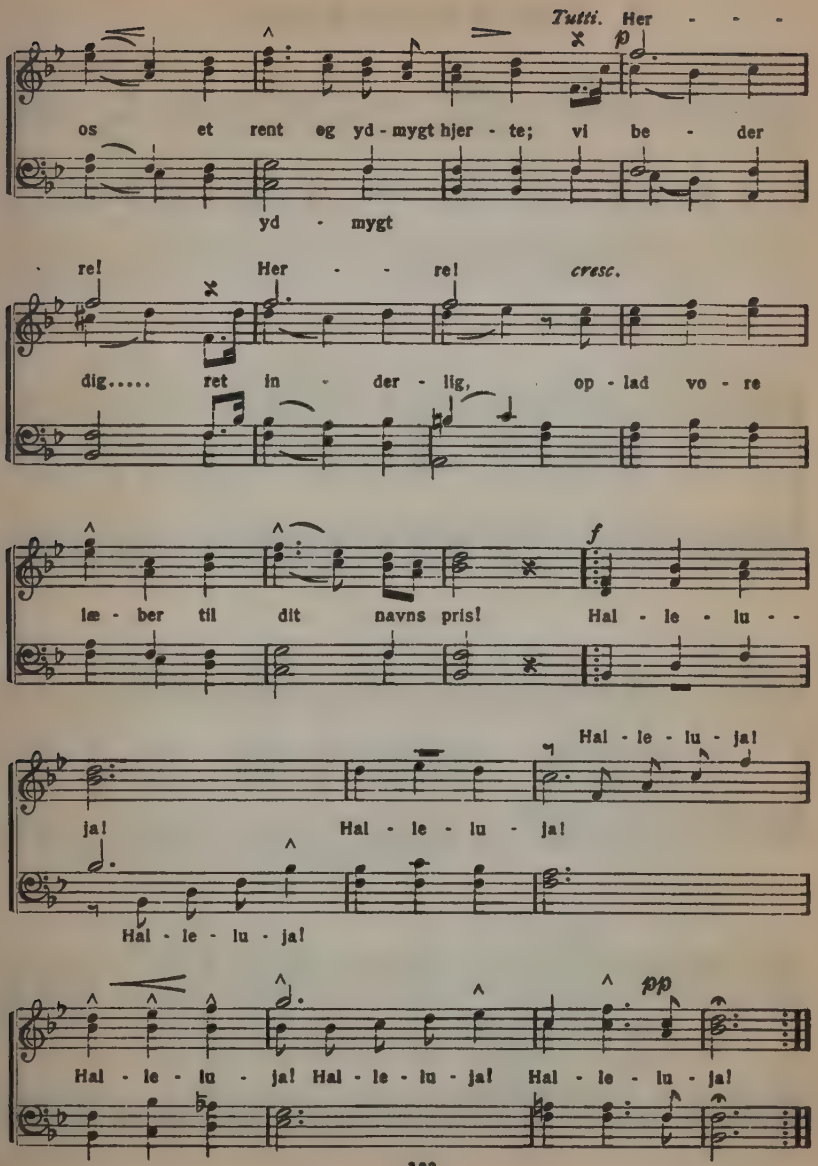
Tutti.
Her - - -
os et rent og yd - mygt hjer - te; vi be - der
yd - mygt
re! Her - - re! cresc.
dig..... ret in - der - lig, op - lad vo - re
læ - ber til dit navns pris! Hal - le - lu - -
Hal - le - lu - ja!
ja! Hal - le - lu - ja!
Hal - le - lu - ja!
Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

85. Dit ord, o Gud, som duggen kvæger.

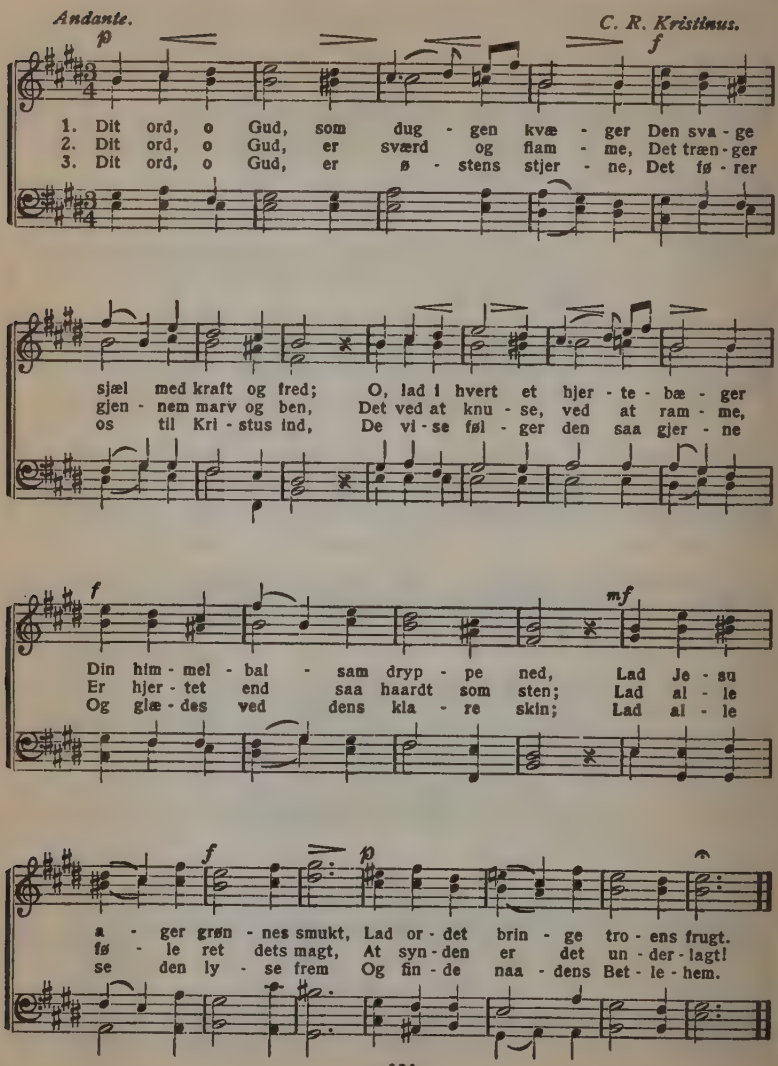
Andante.
C. R. Kristinus.
p
f
1. Dit ord, o Gud, som dug - gen kvæ - ger Den sva - ge
2. Dit ord, o Gud, er sværd og flam - me, Det træn - ger
3. Dit ord, o Gud, er ø - stens stjer - ne, Det fø - rer
sjæl med kraft og fred; O, lad i hvert et hjer - te - bæ - ger
gjen - nem marv og ben, Det ved at knu - se, ved at ram - me,
os til Kri - stus ind, De vi - se føl - ger den saa gjer - ne
f
mf
Din him - mel - bal - sam dryp - pe ned, Lad Je - su
Er hjer - tet end saa haardt som sten; Lad al - le
Og glæ - des ved dens kla - re skin; Lad al - le
f
p
a - ger grøn - nes smukt, Lad or - det brin - ge tro - ens frugt.
fø - le ret dets magt, At syn - den er det un - der - lagt!
se den ly - se frem Og fin - de naa - dens Bet - le - hem.

86. Kom, brødre og søstre.

Livligt. *A. Jurgens.*

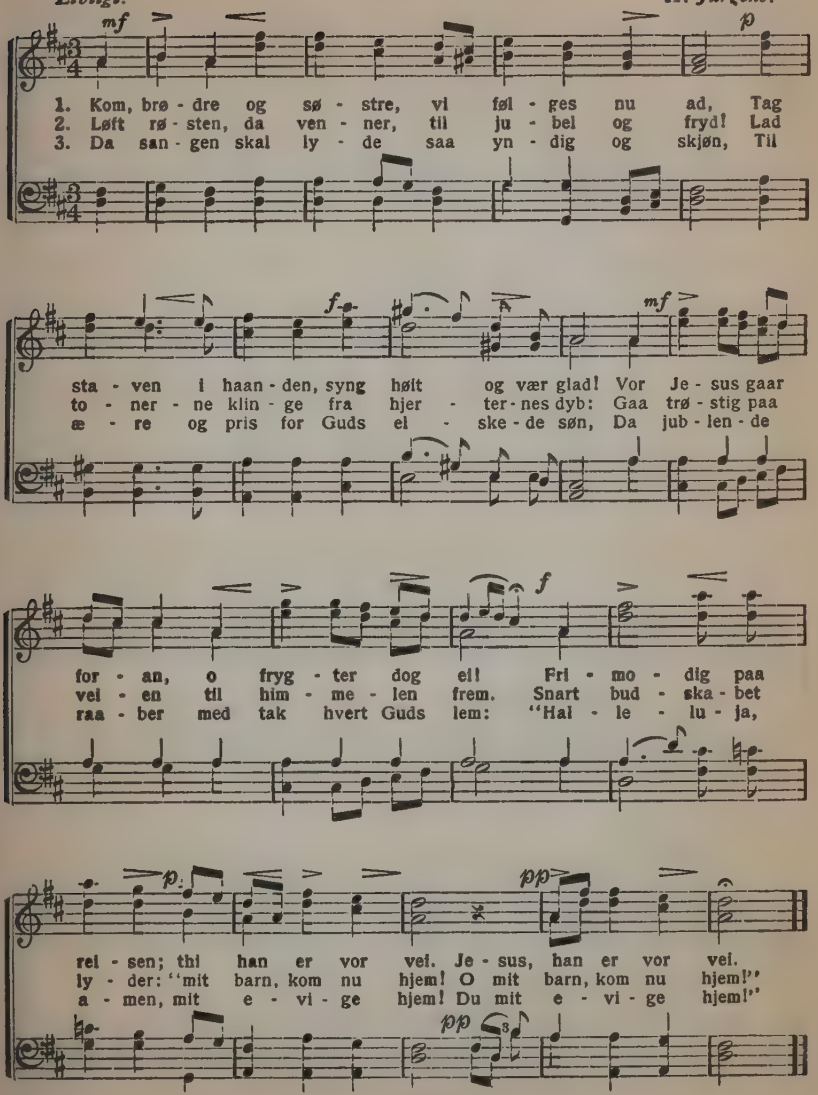
mf
p
1. Kom, brø - dre og sø - stre, vi føl - ges nu ad, Tag
2. Løft rø - sten, da ven - ner, til ju - bel og fryd! Lad
3. Da san - gen skal ly - de saa yn - dig og skjøn, Til
f
mf
sta - ven i haan - den, syng høit og vær glad! Vor Je - sus gaar
to - ner - ne klin - ge fra hjer - ter - nes dyb: Gaa trø - stig paa
æ - re og pris for Guds el - ske - de søn, Da jub - len - de
f
for - an, o fryg - ter dog el! Fri - mo - dig paa
vei - en til him - me - len frem. Snart bud - ska - bet
raa - ber med tak hvert Guds lem: "Hal - le - lu - ja,
p
pp
rei - sen; thi han er vor vei. Je - sus, han er vor vei.
ly - der: "mit barn, kom nu hjem! O mit barn, kom nu hjem!"
a - men, mit e - vi - ge hjem! Du mit e - vi - ge hjem!"
pp

87. O kjære sjæl, hör Gud indbyder.

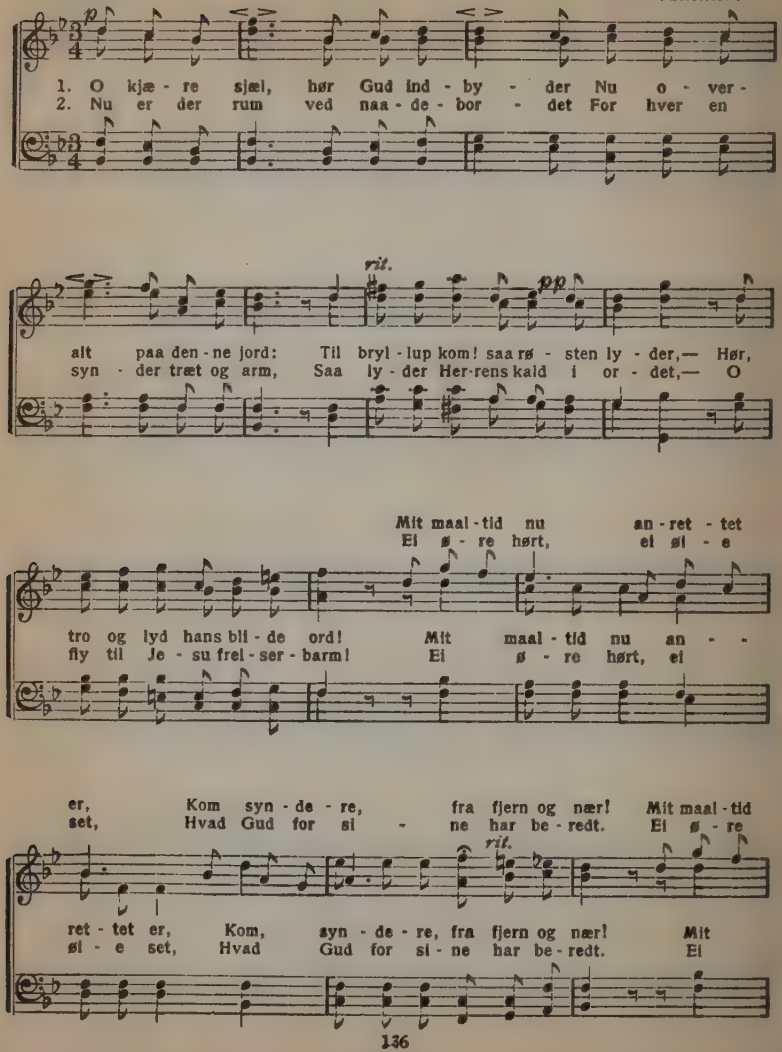
Andante.
Otto W. Richter.
1. O kjæ - re sjæl, hør Gud ind - by - der Nu o - ver -
2. Nu er der rum ved naa - de - bor - det For hver en
alt paa den - ne jord: Til bryl - lup kom! saa rø - sten ly - der,— Hør,
syn - der træt og arm, Saa ly - der Her-rens kald i or - det,— O
ritard.
Mit maal - tid nu an - ret - tet
Ei ø - re hørt, ei øi - e
tro og lyd hans bli - de ord! Mit maal - tid nu an - -
fly til Je - su frel - ser - barm! Ei ø - re hørt, ei
er, Kom syn - de - re, fra fjern og nær! Mit maal - tid
set, Hvad Gud for si - ne har be - redt. Ei ø - re
ritard.
ret - tet er, Kom, syn - de - re, fra fjern og nær! Mit
øi - e set, Hvad Gud for si - ne har be - redt. Ei

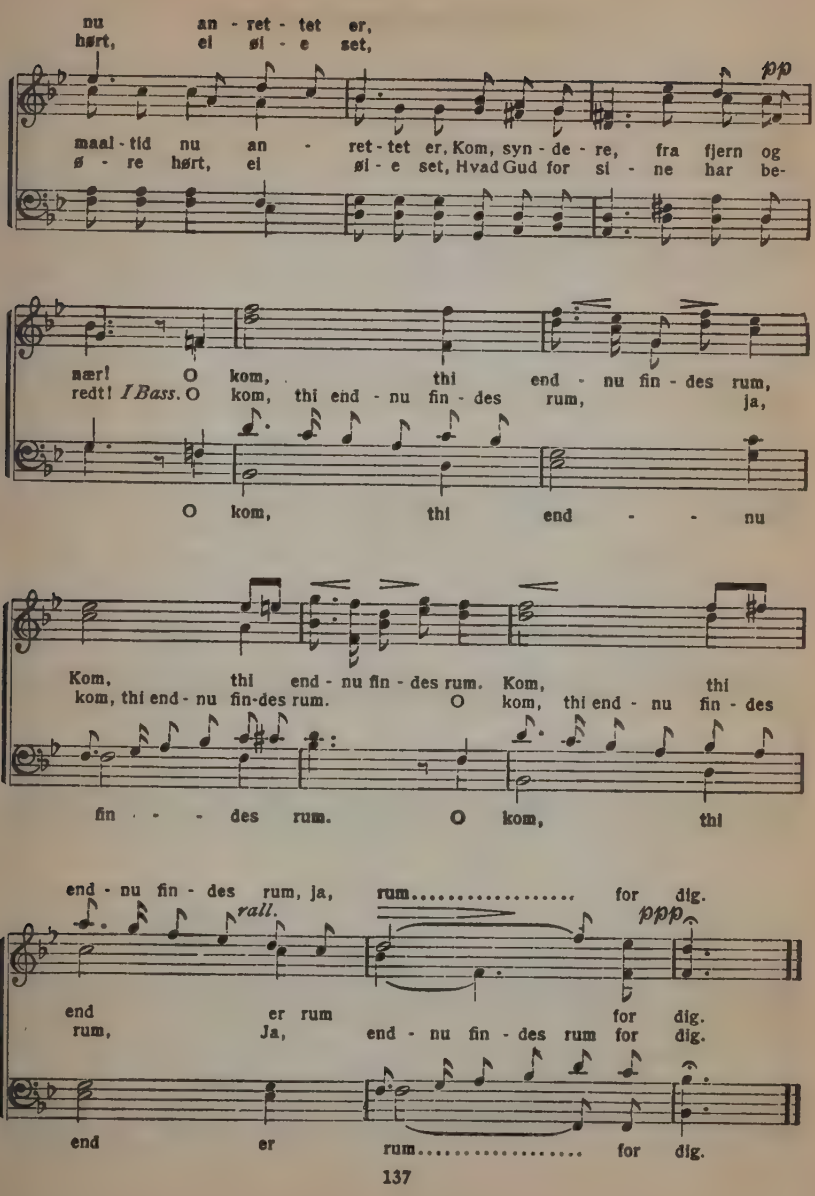
nu an - ret - tet er,
hørt, ei øi - e set,
pp
maal - tid nu an - ret - tet er, Kom, syn - de - re, fra fjern og
ø - re hørt, ei øi - e set, Hvad Gud for si - ne har be-
nær! O kom, thi end - nu fin - des rum,
redt! 1 Bass. O kom, thi end - nu fin - des rum, ja,
O kom, thi end - - nu
Kom, thi end - nu fin - des rum. Kom, thi
kom, thi end - nu fin-des rum. O kom, thi end - nu fin - des
fin - - - des rum. O kom, thi
end - nu fin - des rum, ja, rum..... for dig.
rall.
ppp
end er rum for dig.
rum, Ja, end - nu fin - des rum for dig.
end er rum..... for dig.

88. Mit haab staar til Gud.

Allegretto. *C. Stein.*

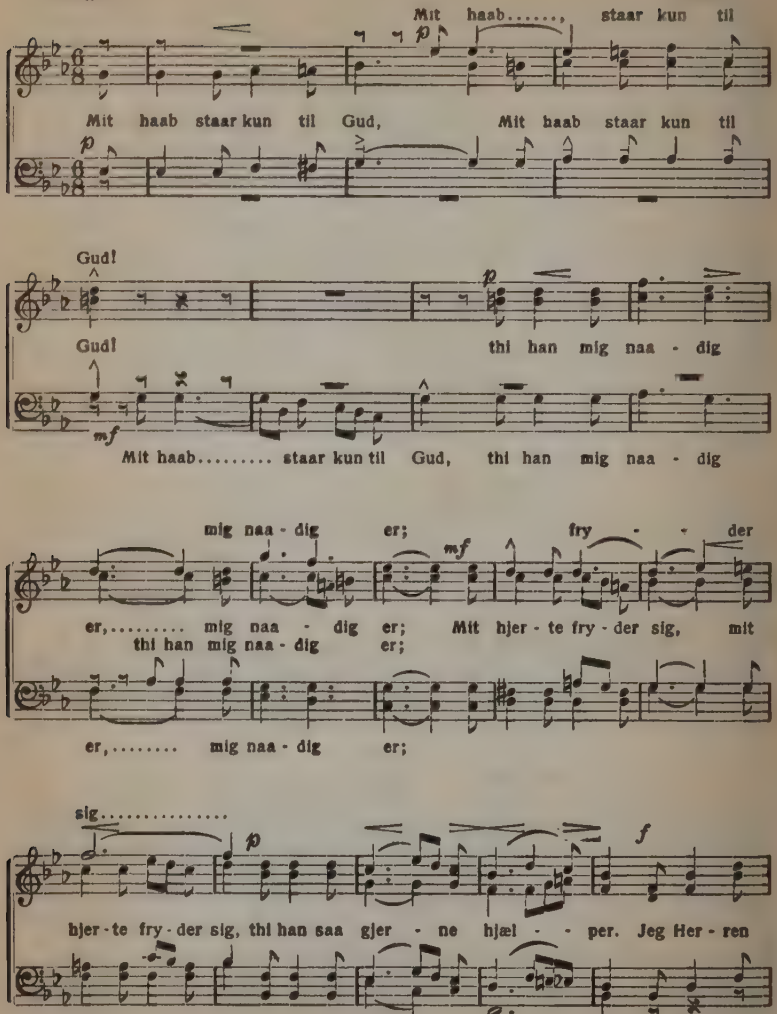
Mit haab....., staar kun til
Mit haab staar kun til Gud, Mit haab staar kun til
Gud!
Gud! thi han mig naa - dig
Mit haab..... staar kun til Gud, thi han mig naa - dig
mig naa - dig er; fry - der
er,..... mig naa - dig er; Mit hjer - te fry - der sig, mit
thi han mig naa - dig er;
er,..... mig naa - dig er;
sig.....
hjer - te fry - der sig, thi han saa gjer - ne hjæl - - per. Jeg Her - ren

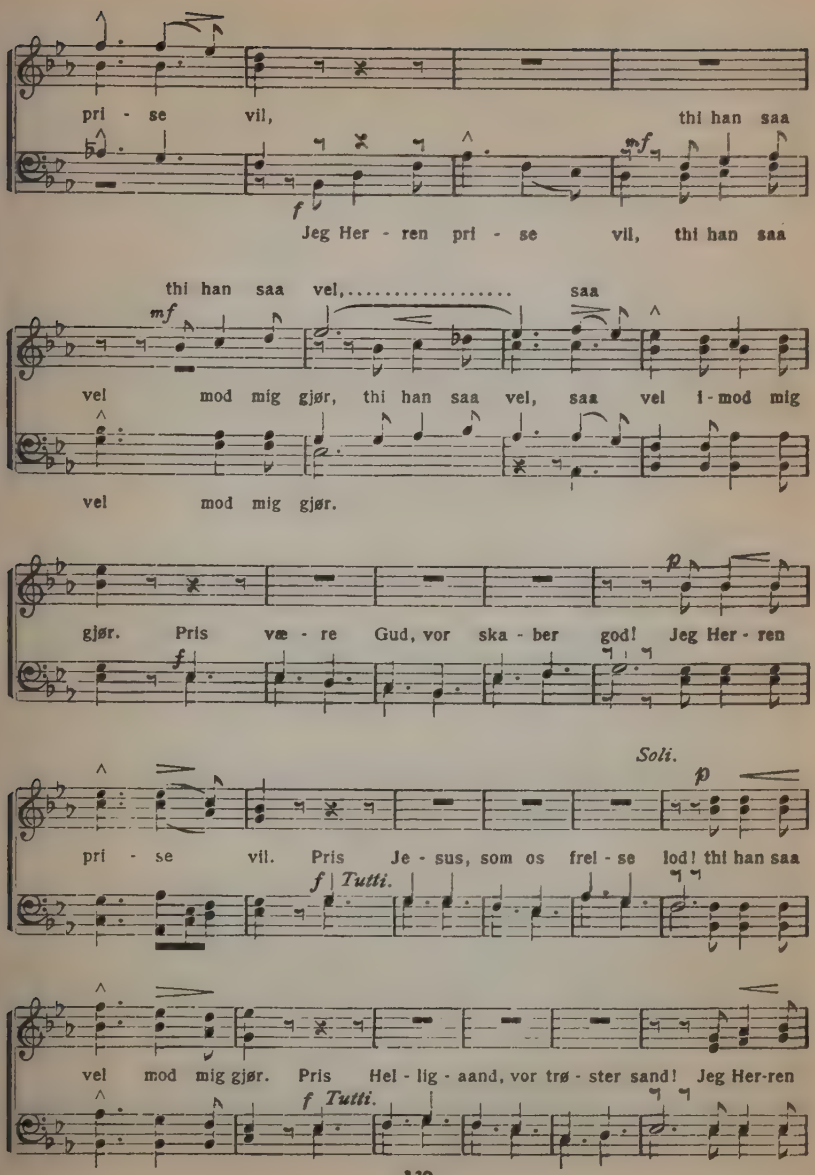
pri - se vil, thi han saa
mf
f
Jeg Her - ren pri - se vil, thi han saa
thi han saa vel, ... saa
mf
vel mod mig gjør, thi han saa vel, saa vel i-mod mig
vel mod mig gjør.
gjør. Pris væ - re Gud, vor ska - ber god! Jeg Her - ren
p
f
Soli.
p
pri - se vil. Pris Je - sus, som os frel - se lod! thi han saa
f Tutti.
vel mod mig gjør. Pris Hel - lig - aand, vor trø - ster sand! Jeg Her-ren
f Tutti.
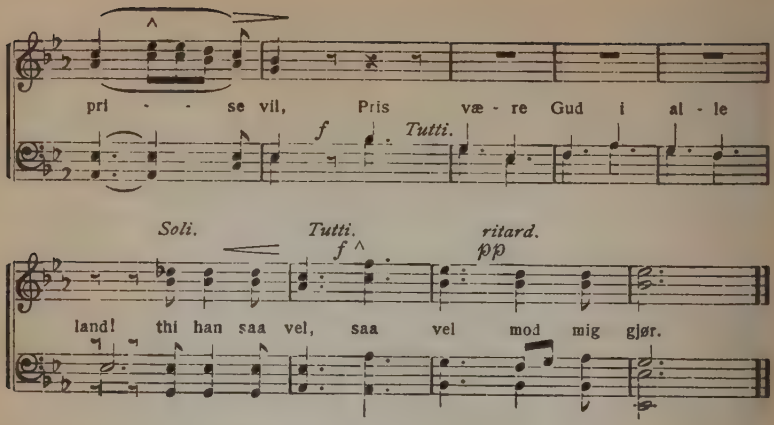
89. Takker vor Gud.

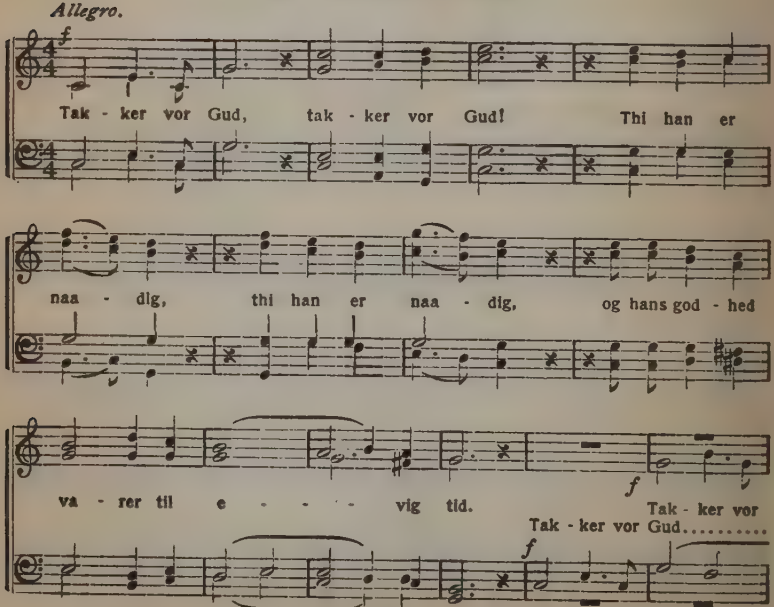
Allegro.
f
Tak - ker vor Gud, tak - ker vor Gud! Thi han er
naa - dig, thi han er naa - dig, og hans god - hed
va - rer til e - - - - vig tid.
f
Tak - ker vor
Tak - ker vor Gud.....
f

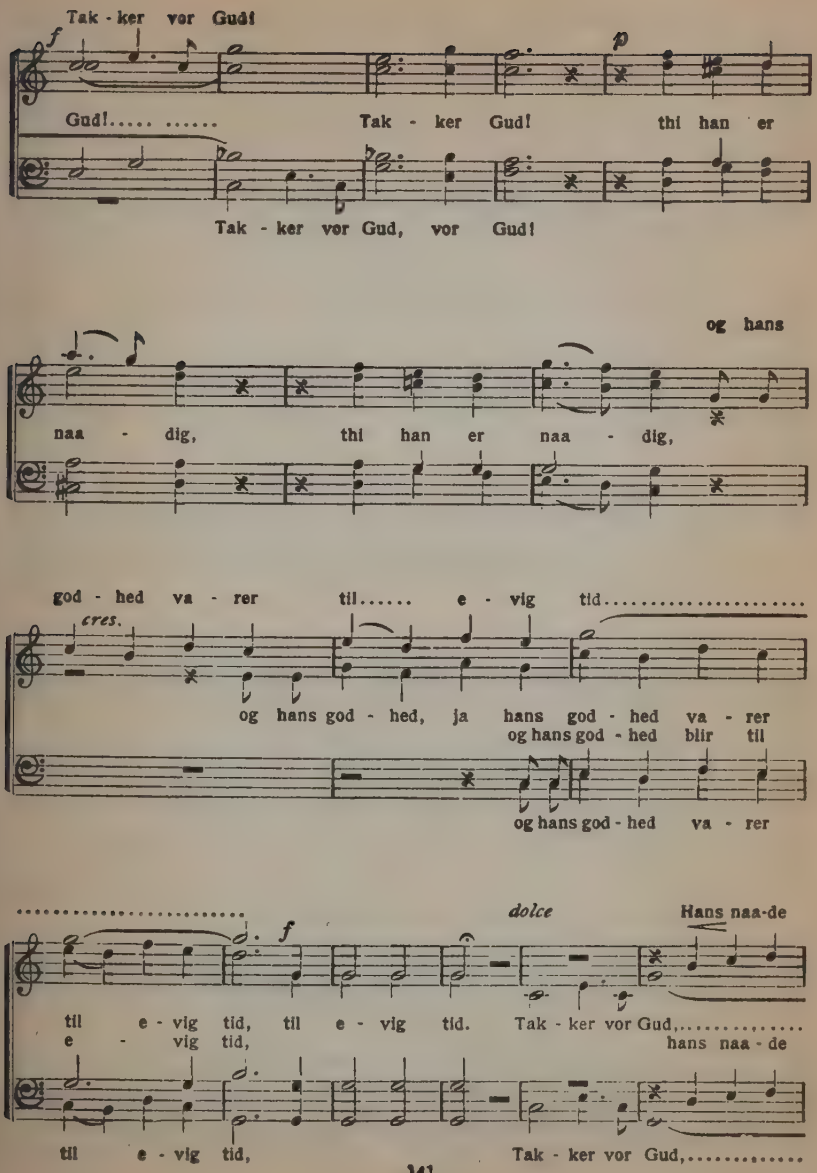
Tak - ker vor Gud!
f
p
Gud!..... .....
Tak - ker Gud! thi han er
Tak - ker vor Gud, vor Gud!
og hans
naa - dig, thi han er naa - dig,
god - hed va - rer til..... e - vig tid.....
cres.
og hans god - hed, ja hans god - hed va - rer
og hans god - hed blir til
og hans god - hed va - rer
.....
f
dolce
Hans naa-de
til e - vig tid, til e - vig tid. Tak - ker vor Gud,.....
e - vig tid, hans naa - de
til e - vig tid, Tak - ker vor Gud,.....

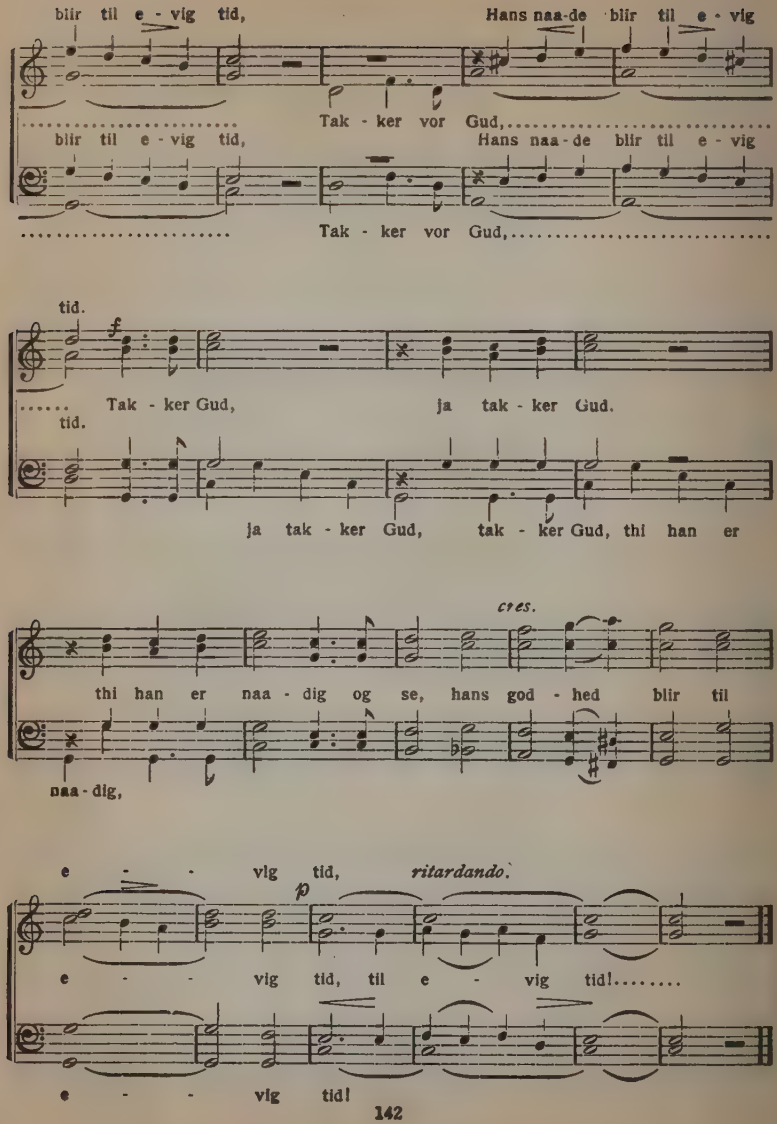
blir til e - vig tid,
Hans naa-de blir til e - vig
Tak - ker vor Gud,
blir til e - vig tid,
Hans naa-de blir til e - vig
Tak - ker vor Gud,
tid.
Tak - ker Gud,
ja tak - ker Gud.
tid.
ja tak - ker Gud,
tak - ker Gud, thi han er
cres.
thi han er naa - dig og se, hans god - hed blir til
naa - dig,
e - - vig tid,
ritardando.
e - - vig tid, til e - vig tid!.....
e - - vig tid!

90. Den signede dag.

C. E. F. Weyse.
Arr. af *F. Melius Christiansen.*

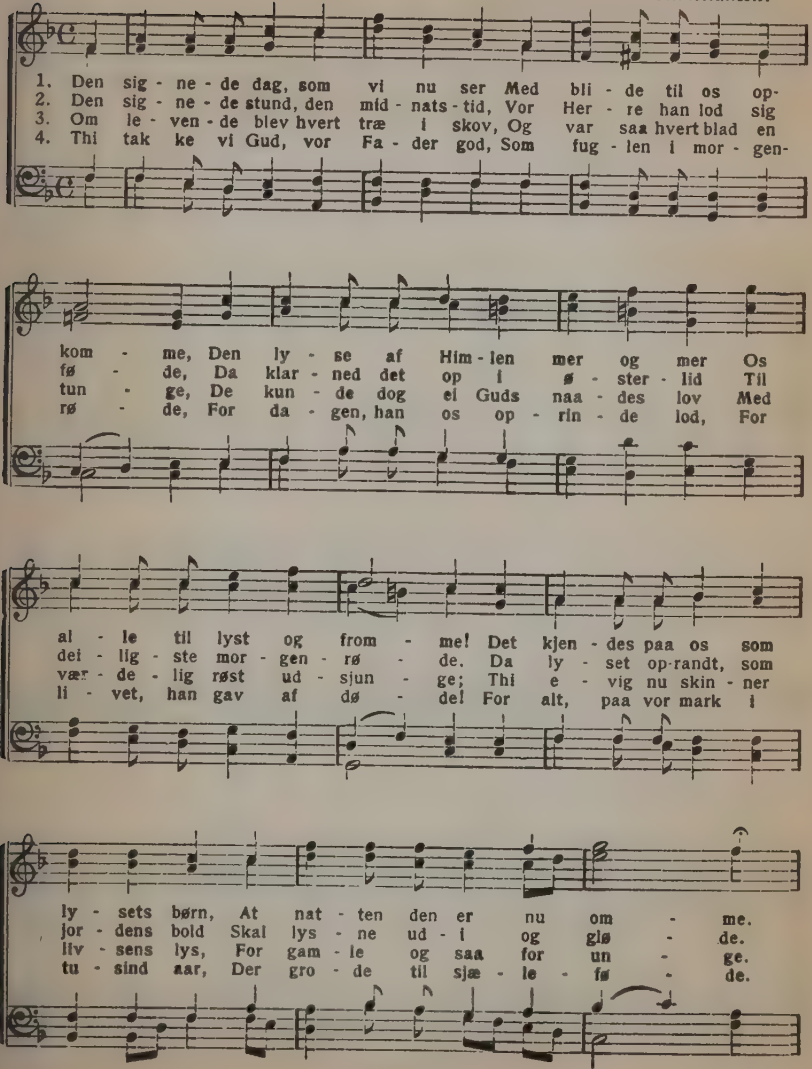
1. Den sig - ne - de dag, som vi nu ser Med bli - de til os op-
2. Den sig - ne - de stund, den mid - nats - tid, Vor Her - re han lod sig
3. Om le - ven - de blev hvert træ i skov, Og var saa hvert blad en
4. Thi tak ke vi Gud, vor Fa - der god, Som fug - len i mor - gen-
kom - me, Den ly - se af Him - len mer og mer Os
fø - de, Da klar - ned det op i ø - ster - lid Til
tun - ge, De kun - de dog ei Guds naa - des lov Med
rø - de, For da - gen, han os op - rin - de lod, For
al - le til lyst og from - me! Det kjen - des paa os som
dei - lig - ste mor - gen - rø - de. Da ly - set op-randt, som
vær - de - lig røst ud - sjun - ge; Thi e - vig nu skin - ner
li - vet, han gav af dø - del For alt, paa vor mark i
ly - sets børn, At nat - ten den er nu om - me.
jor - dens bold Skal lys - ne ud - i og glø - de.
liv - sens lys, For gam - le og saa for un - ge.
tu - sind aar, Der gro - de til sjæ - le - fø - de.

91. Herren er min styrke.

Andante sostenuto. *Adolf Thomsen.*

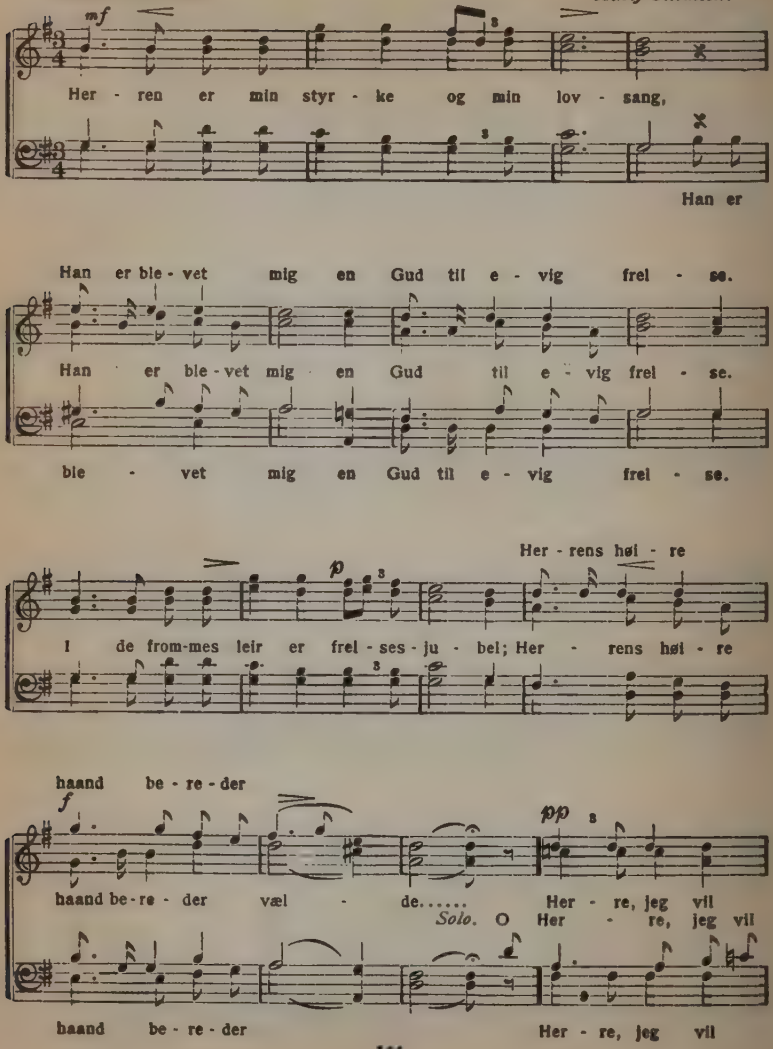
mf
Her - ren er min styr - ke og min lov - sang,
Han er
Han er ble - vet mig en Gud til e - vig frel - se.
Han er ble - vet mig en Gud til e - vig frel - se.
ble - vet mig en Gud til e - vig frel - se.
p
Her - rens høi - re
I de from-mes leir er frel - ses - ju - bel; Her - rens høi - re
haand be - re - der
f
pp
haand be - re - der væl - de.....
Her - re, jeg vil
Solo. O Her - re, jeg vil
haand be - re - der
Her - re, jeg vil

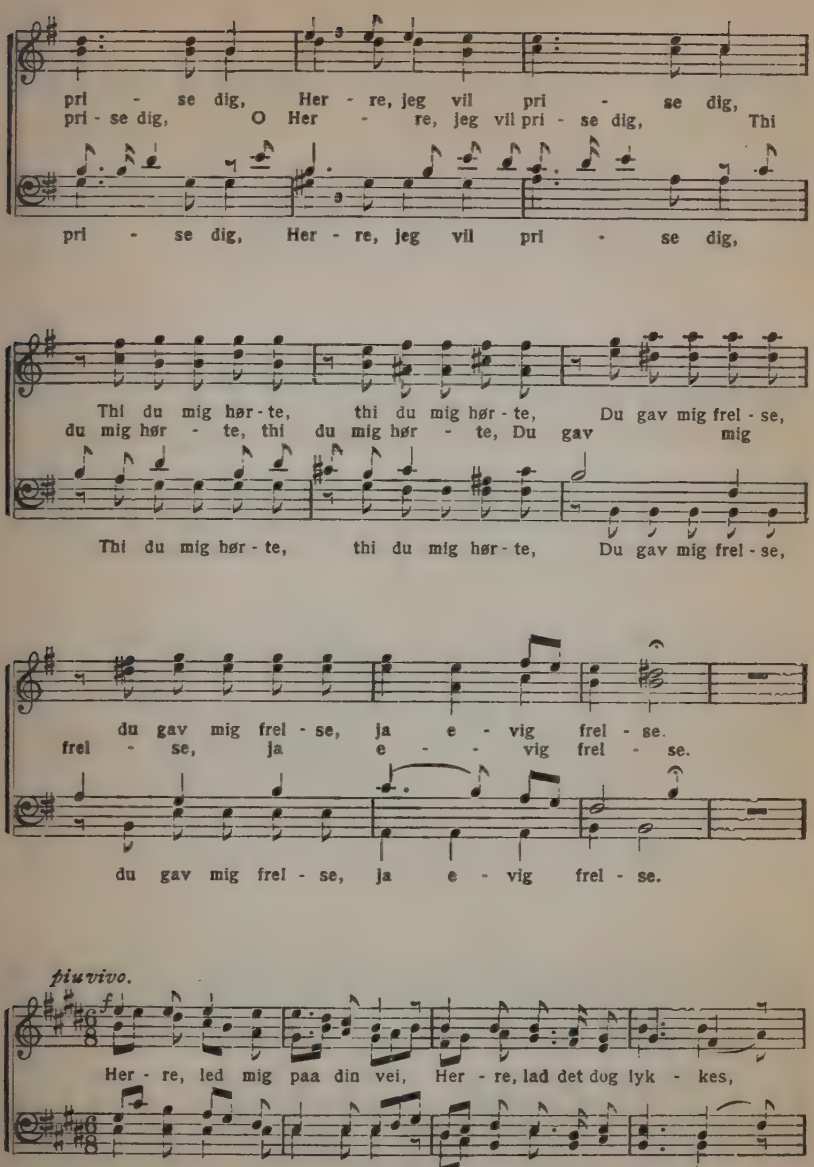
pri - se dig, Her - re, jeg vil pri - se dig,
pri - se dig, O Her - re, jeg vil pri - se dig, Thi
pri - se dig, Her - re, jeg vil pri - se dig,
Thi du mig hør - te, thi du mig hør - te, Du gav mig frel - se,
du mig hør - te, thi du mig hør - te, Du gav mig
Thi du mig hør - te, thi du mig hør - te, Du gav mig frel - se,
du gav mig frel - se, ja e - vig frel - se.
frel - se, ja e - vig frel - se.
du gav mig frel - se, ja e - vig frel - se.
piuvivo.
Her - re, led mig paa din vei, Her - re, lad det dog lyk - kes,

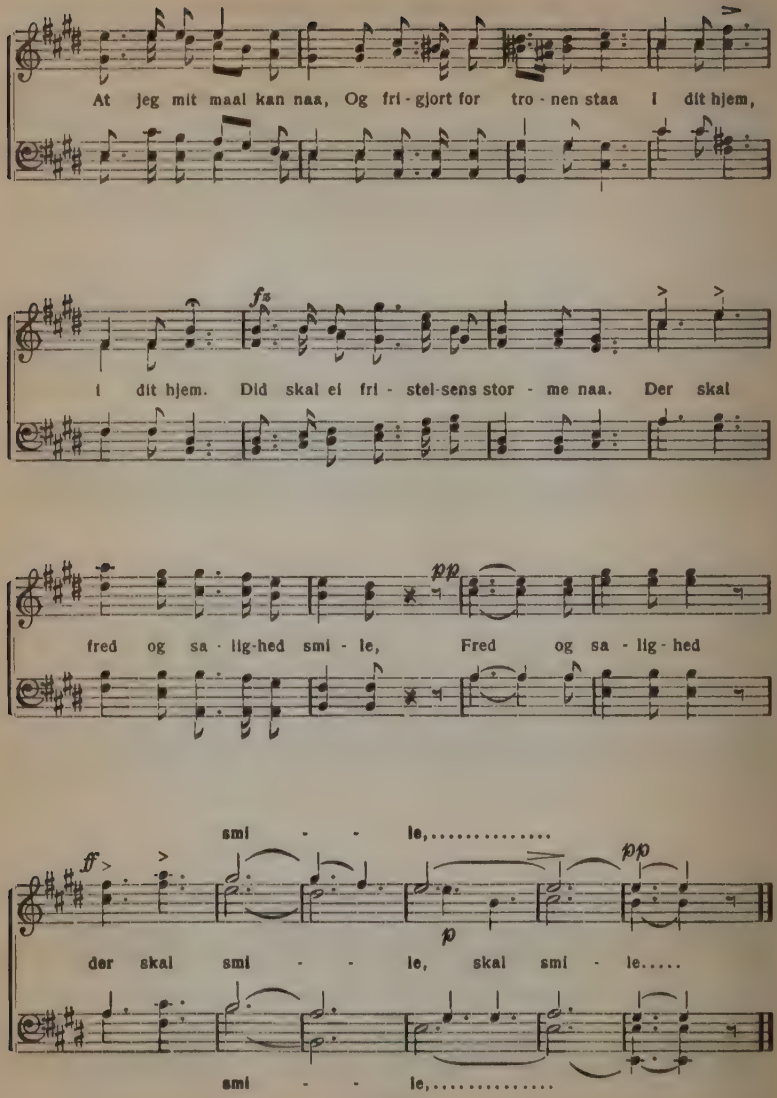
At jeg mit maal kan naa, Og fri - gjort for tro - nen staa I dit hjem,
fz
I dit hjem. Did skal ei fri - stel-sens stor - me naa. Der skal
pp
fred og sa - lig-hed smi - le, Fred og sa - lig - hed
smi - - le,.....
ff
pp
p
der skal smi - - le, skal smi - le.....
smi - - le,.....

92. Stille dyb, hvor toner blunde.

Moderato con moto. *Adolf Thomsen.*

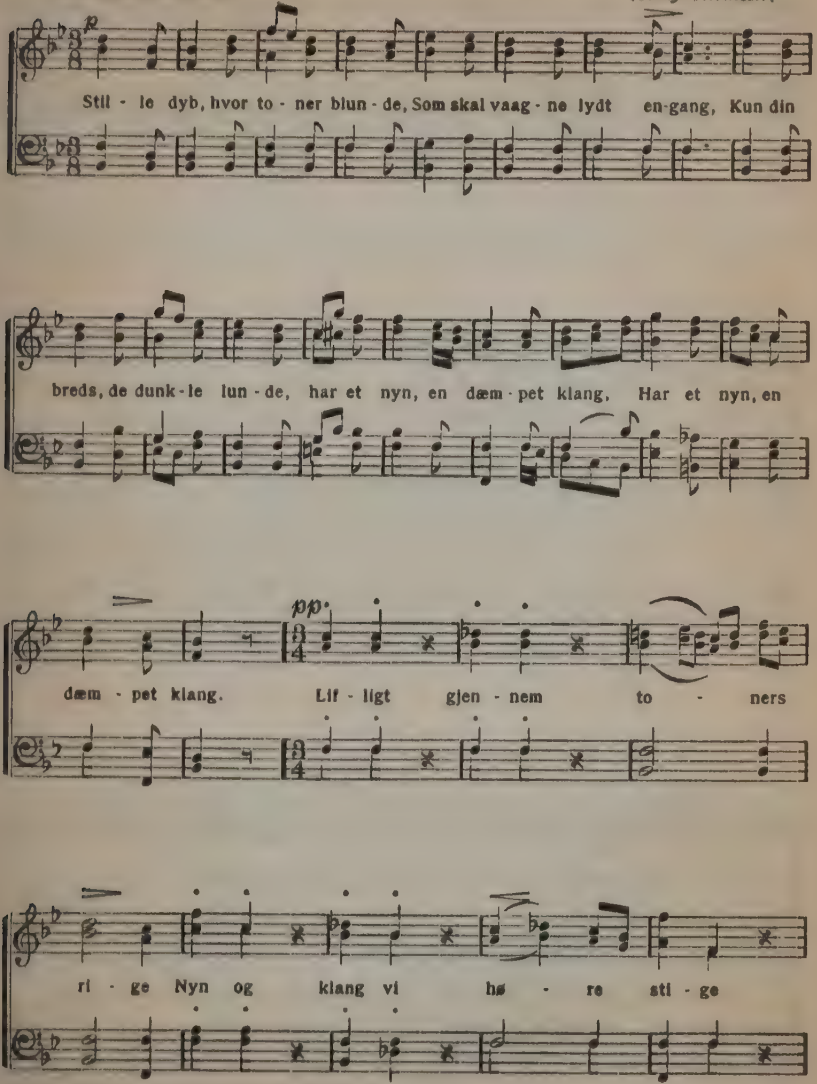
Stil - le dyb, hvor to - ner blun - de, Som skal vaag - ne lydt en-gang, Kun din
breds, de dunk-le lun - de, har et nyn, en dæm - pet klang, Har et nyn, en
pp.
dæm - pet klang. Lif - ligt gjen - nem to - ners
ri - ge Nyn og klang vi hø - re sti - ge

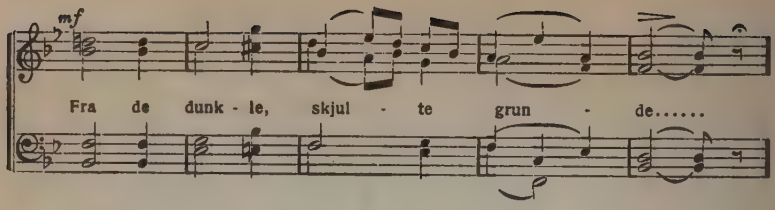
mf
Fra de dunk - le, skjul - te grun - de.....

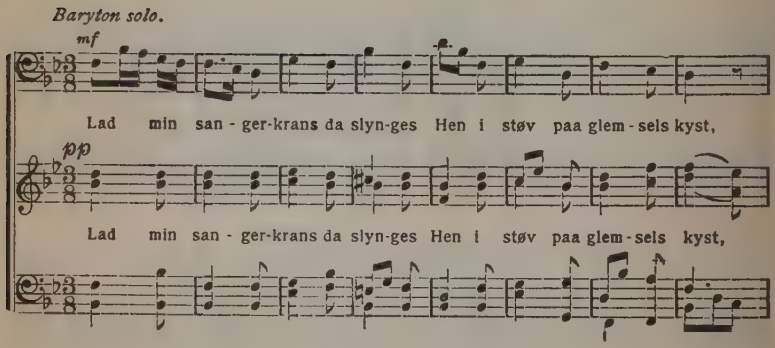
Baryton solo.
mf
Lad min san - ger-krans da slyn-ges Hen i støv paa glem - sels kyst,
pp
Lad min san - ger-krans da slyn-ges Hen i støv paa glem - sels kyst,

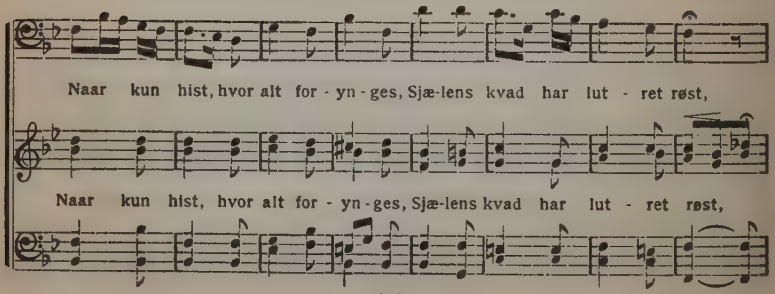
Naar kun hist, hvor alt for - yn - ges, Sjæ-lens kvad har lut - ret røst,
Naar kun hist, hvor alt for - yn - ges, Sjæ-lens kvad har lut - ret røst,

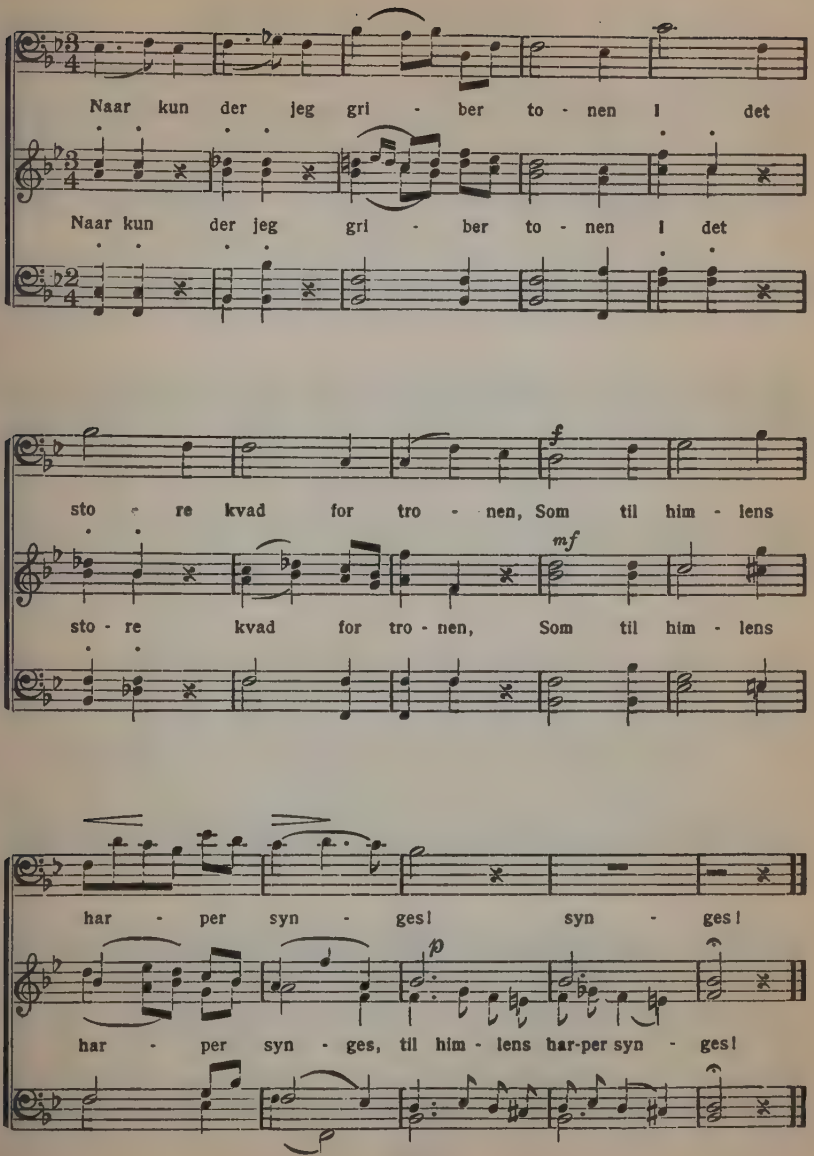
Naar kun der jeg gri - ber to - nen i det
Naar kun der jeg gri - ber to - nen i det
sto - re kvad for tro - nen, Som til him - lens
sto - re kvad for tro - nen, Som til him - lens
har - per syn - ges! syn - ges!
har - per syn - ges, til him - lens har-per syn - ges!

93. Vor Gud han er saa fast en borg.

Luther.
Arr. af *F. Melius Christiansen.*

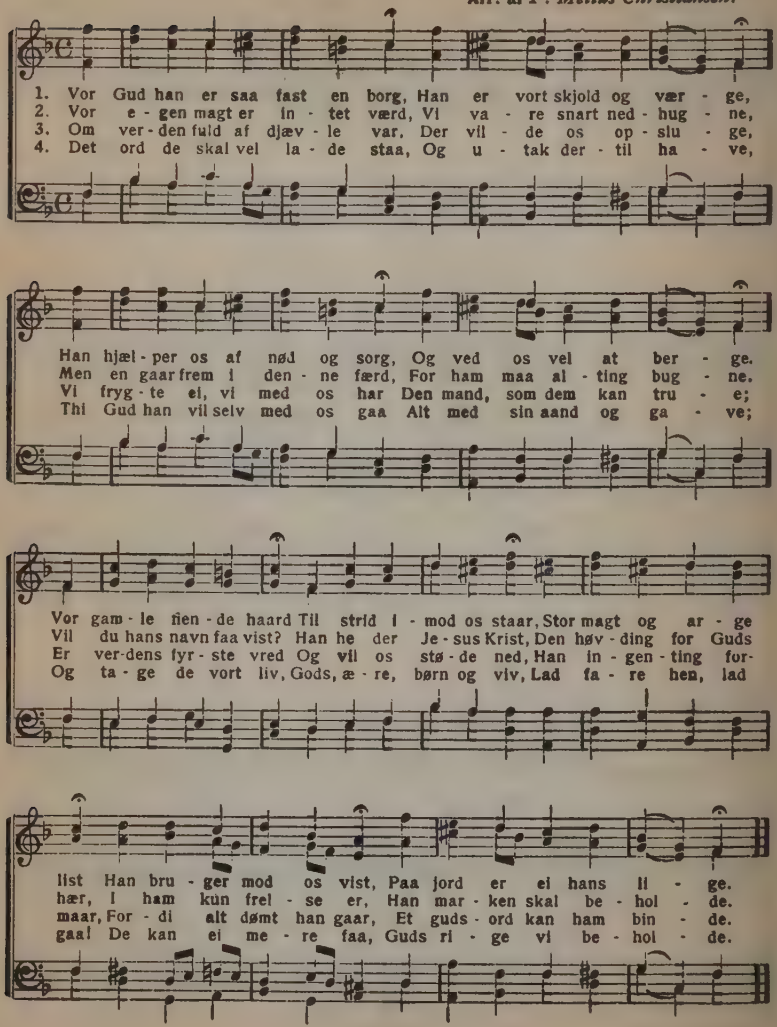
1. Vor Gud han er saa fast en borg, Han er vort skjold og vær - ge,
2. Vor e - gen magt er in - tet værd, Vi va - re snart ned - hug - ne,
3. Om ver - den fuld af djæv - le var, Der vil - de os op - slu - ge,
4. Det ord de skal vel la - de staa, Og u - tak der - til ha - ve,
Han hjæl - per os af nød og sorg, Og ved os vel at ber - ge.
Men en gaar frem i den - ne færd, For ham maa al - ting bug - ne.
Vi fryg - te ei, vi med os har Den mand, som dem kan tru - e;
Thi Gud han vil selv med os gaa Alt med sin aand og ga - ve;
Vor gam - le fien - de haard Til strid i - mod os staar, Stor magt og ar - ge
Vil du hans navn faa vist? Han he der Je - sus Krist, Den høv - ding for Guds
Er ver-dens fyr - ste vred Og vil os stø - de ned, Han in - gen - ting for-
Og ta - ge de vort liv, Gods, æ - re, børn og viv, Lad fa - re hen, lad
list Han bru - ger mod os vist, Paa jord er ei hans li - ge.
hær, I ham kun frel - se er, Han mar - ken skal be - hol - de.
maar, For - di alt dømt han gaar, Et guds - ord kan ham bin - de.
gaal De kan ei me - re faa, Guds ri - ge vi be - hol - de.

94. Paa Gud alene.

Zinks koralbog.
Arr. af *F. Melius Christiansen.*

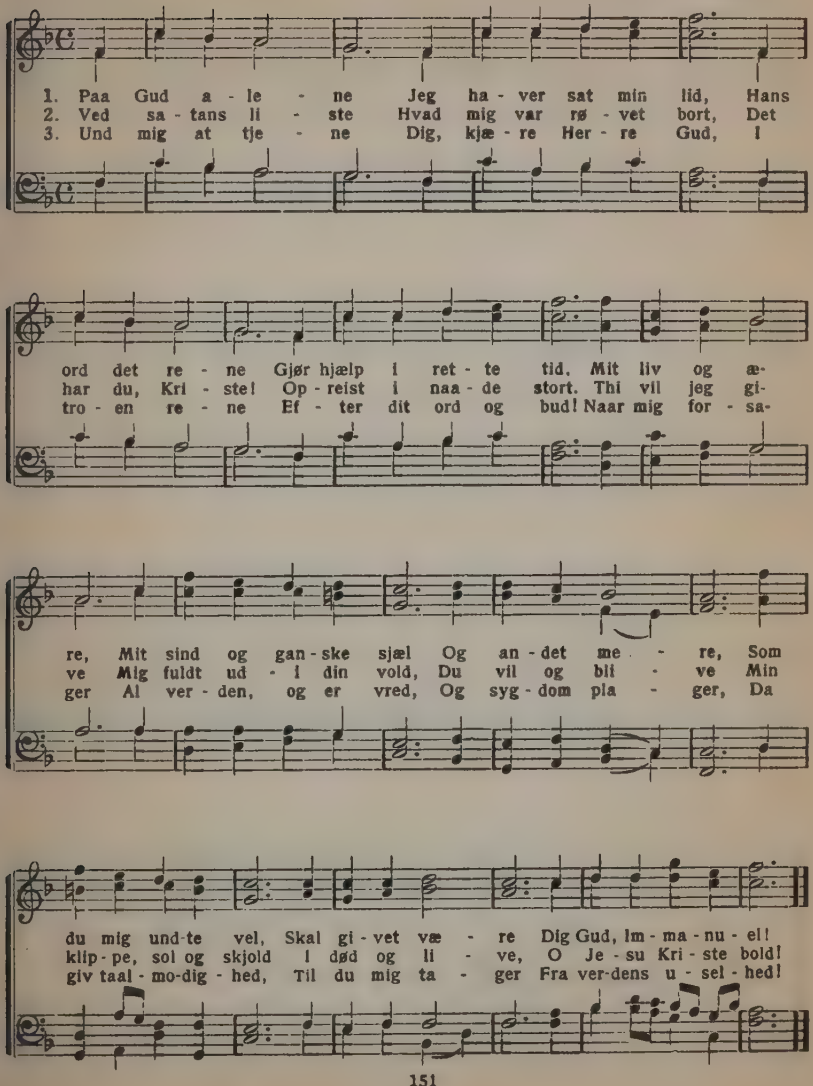
1. Paa Gud a - le - ne Jeg ha - ver sat min lid, Hans
2. Ved sa - tans li - ste Hvad mig var rø - vet bort, Det
3. Und mig at tje - ne Dig, kjæ - re Her - re Gud, I
ord det re - ne Gjør hjælp i ret - te tid. Mit liv og æ-
har du, Kri - ste! Op - reist i naa - de stort. Thi vil jeg gi-
tro - en re - ne Ef - ter dit ord og bud! Naar mig for - sa-
re, Mit sind og gan - ske sjæl Og an - det me - re, Som
ve Mig fuldt ud - i din vold, Du vil og bli - ve Min
ger Al ver - den, og er vred, Og syg - dom pla - ger, Da
du mig und-te vel, Skal gi - vet væ - re Dig Gud, Im - ma - nu - el!
klip - pe, sol og skjold I død og li - ve, O Je - su Kri - ste bold!
giv taal - mo-dig - hed, Til du mig ta - ger Fra ver-dens u - sel - hed!

95. Nu rinder solen op.

Zunks koralbog.
Arr. af *F. Melius Christiansen.*

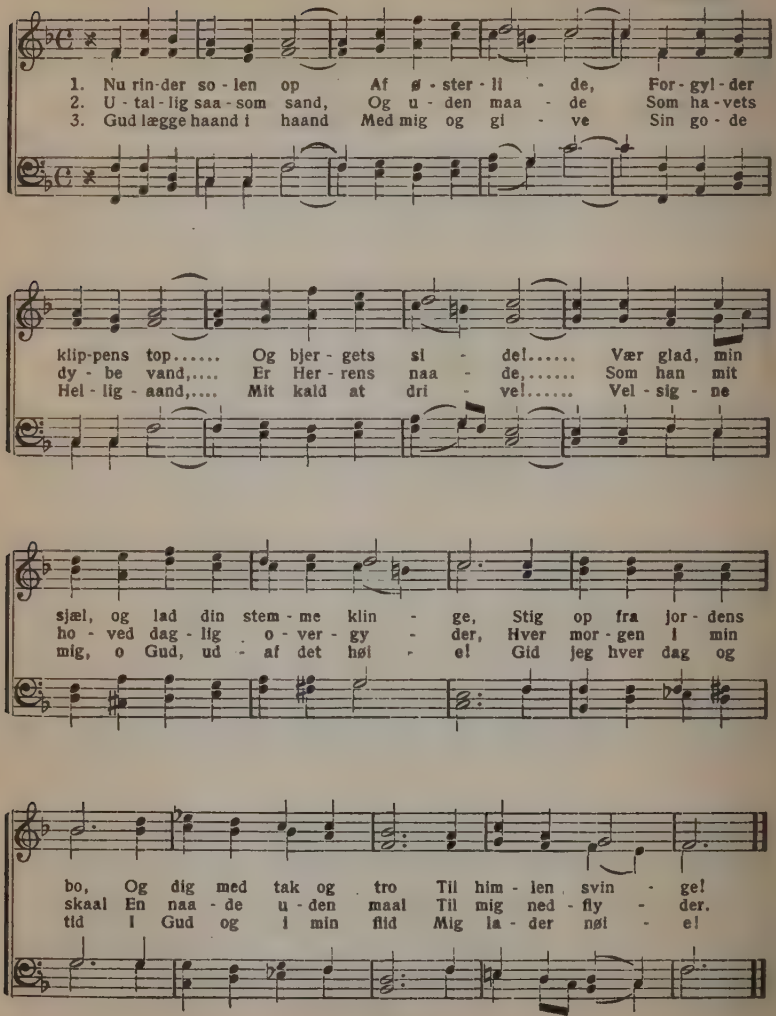
1. Nu rin-der so - len op Af ø - ster - li - de, For - gyl - der
2. U - tal - lig saa - som sand, Og u - den maa - de Som ha - vets
3. Gud lægge haand i haand Med mig og gi - ve Sin go - de
klip-pens top..... Og bjer - gets si - de!..... Vær glad, min
dy - be vand,.... Er Her - rens naa - de,..... Som han mit
Hel - lig - aand,.... Mit kald at dri - ve!..... Vel - sig - ne
sjæl, og lad din stem - me klin - ge, Stig op fra jor - dens
ho - ved dag - lig o - ver - gy - der, Hver mor - gen i min
mig, o Gud, ud - af det høi - e! Gid jeg hver dag og
bo, Og dig med tak og tro Til him - len svin - ge!
skaal En naa - de u - den maal Til mig ned - fly - der.
tid I Gud og i min flid Mig la - der nøi - e!

96. Af trængsels torner bryde.

Tysk folketone.
Bearb. af *E. Kremser.*

Andante.
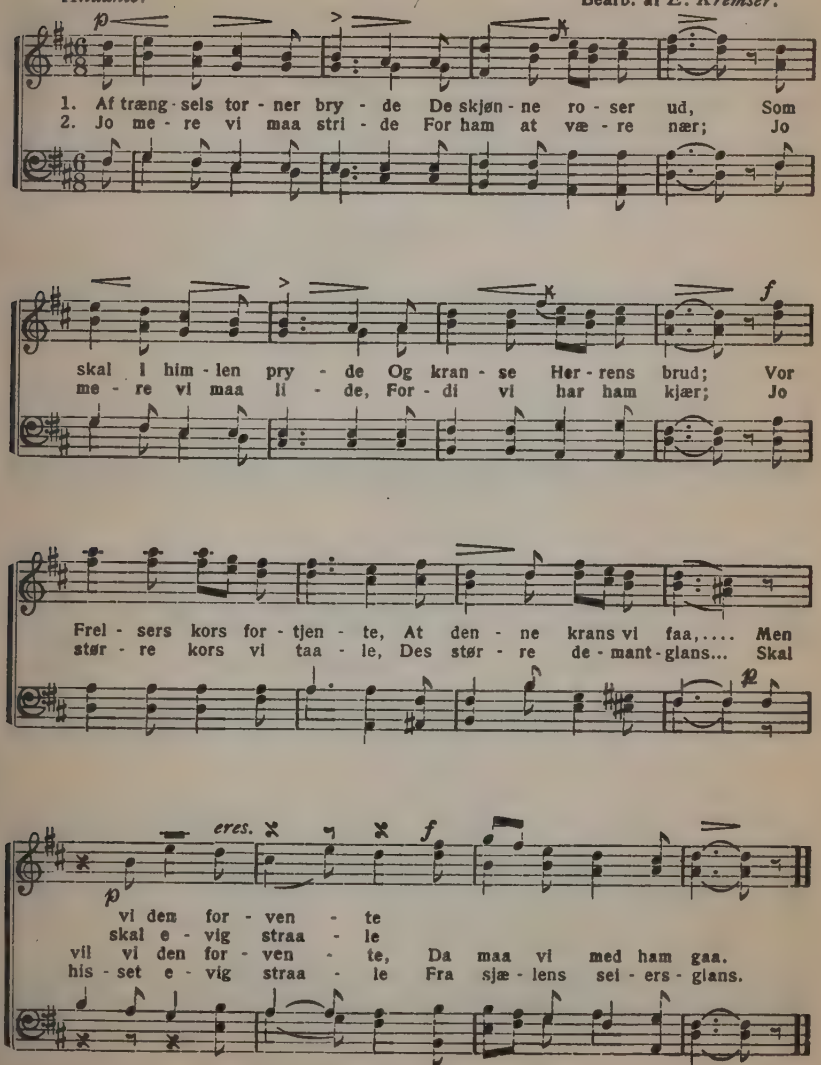
p
1. Af træng - sels tor - ner bry - de De skjøn - ne ro - ser ud, Som
2. Jo me - re vi maa stri - de For ham at væ - re nær; Jo
skal i him - len pry - de Og kran - se Her - rens brud; Vor
me - re vi maa li - de, For - di vi har ham kjær; Jo
f
Frel - sers kors for - tjen - te, At den - ne krans vi faa,.... Men
stør - re kors vi taa - le, Des stør - re de - mant - glans... Skal
p
eres.
f
p
vi den for - ven - te
skal e - vig straa - le
vil vi den for - ven - te, Da maa vi med ham gaa.
his - set e - vig straa - le Fra sjæ - lens sei - ers - glans.

97. Jesus, mer end liv for mig.

Sagte og inderligt. *E. S. Engelsberg.*

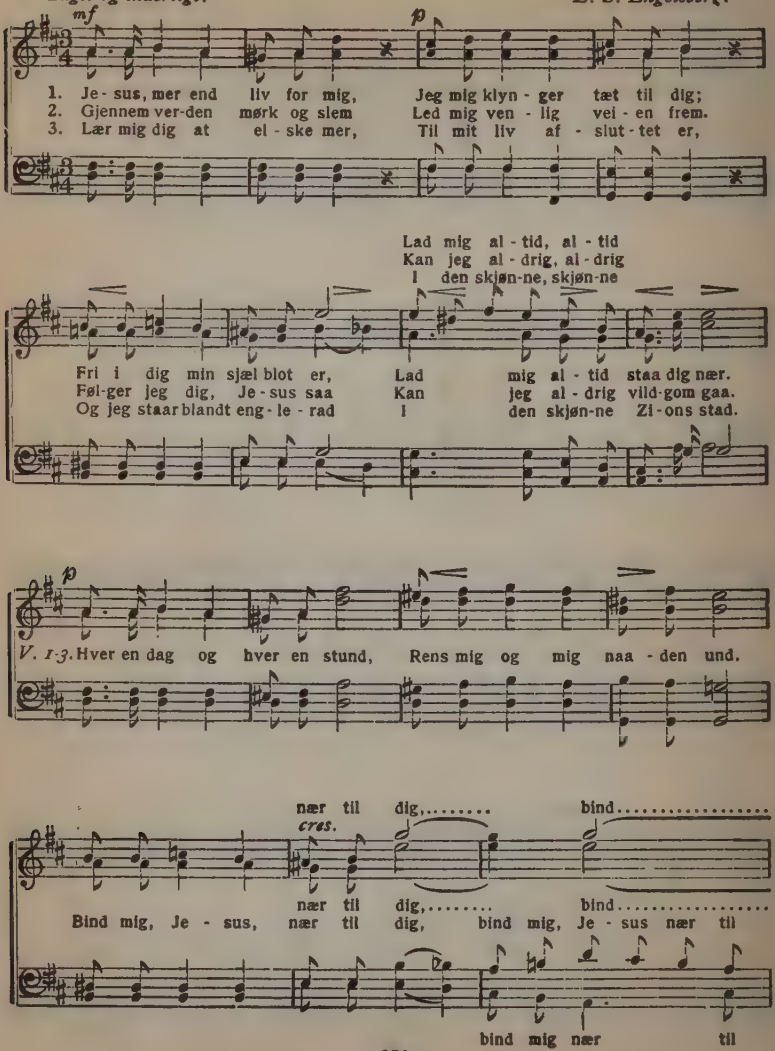
mf
p
1. Je - sus, mer end liv for mig, Jeg mig klyn - ger tæt til dig;
2. Gjennem ver-den mørk og slem Led mig ven - lig vei - en frem.
3. Lær mig dig at el - ske mer, Til mit liv af - slut - tet er,
Lad mig al - tid, al - tid
Kan jeg al - drig, al - drig
I den skjøn-ne, skjøn-ne
Fri i dig min sjæl blot er, Lad mig al - tid staa dig nær.
Føl-ger jeg dig, Je - sus saa Kan jeg al - drig vild-gom gaa.
Og jeg staar blandt eng - le - rad I den skjøn-ne Zi - ons stad.
p
V. 1-3. Hver en dag og hver en stund, Rens mig og mig naa - den und.
nær til dig,..... bind.....
cres.
nær til dig,..... bind.....
Bind mig, Je - sus, nær til dig, bind mig, Je - sus nær til
bind mig nær til

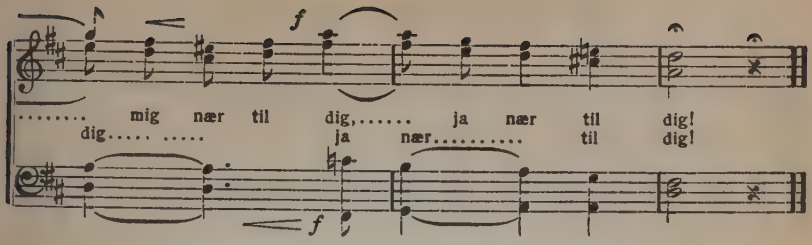

98. Gud er min sang.

Med ild og kraft. *Beethoven.*

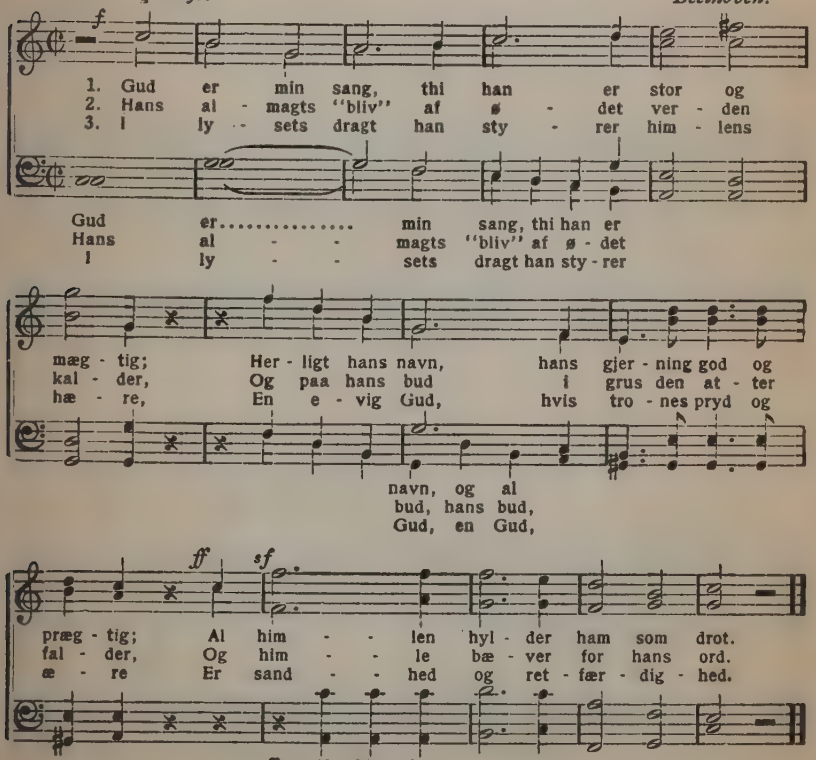
f
1. Gud er min sang, thi han er stor og
2. Hans al - magts "bliv" af ø - det ver - den
3. I ly - sets dragt han sty - rer him - lens
Gud er min sang, thi han er
Hans al - magts "bliv" af ø - det
I ly - sets dragt han sty - rer
mæg - tig; Her - ligt hans navn, hans gjer - ning god og
kal - der, Og paa hans bud i grus den at - ter
hæ - re, En e - vig Gud, hvis tro - nes pryd og
navn, og al
bud, hans bud,
Gud, en Gud,
ff sf
præg - tig; Al him - len hyl - der ham som drot.
fal - der, Og him - le bæ - ver for hans ord.
æ - re Er sand - hed og ret - fær - dig - hed.
ff
Al him - len
Og him - le
Er sand - hed

99. Om dig, o Jesus, vil jeg synge.

L. Höyer.
Arr. af *F. Melius Christiansen.*

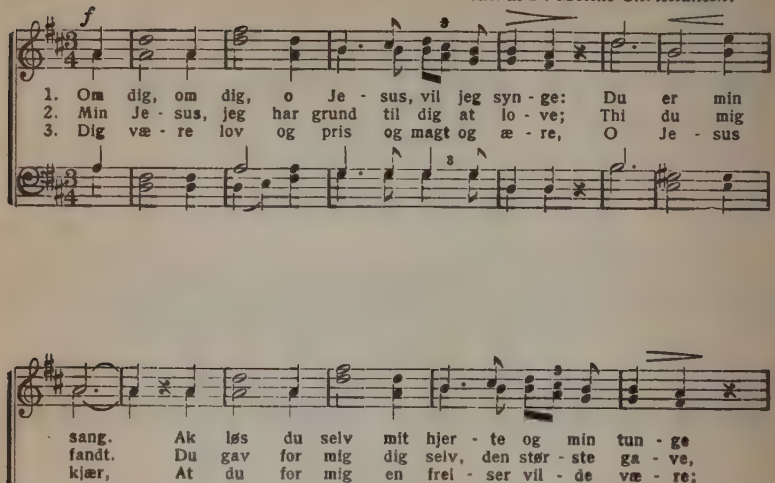
f
1. Om dig, om dig, o Je - sus, vil jeg syn - ge: Du er min
2. Min Je - sus, jeg har grund til dig at lo - ve; Thi du mig
3. Dig væ - re lov og pris og magt og æ - re, O Je - sus
sang. Ak løs du selv mit hjer - te og min tun - ge
fandt. Du gav for mig dig selv, den stør - ste ga - ve,
kjær, At du for mig en frel - ser vil - de væ - re;
Om den man el - sker
Ud - af din Fa - der
For den - ne naa - de,
p
Fra ti - dens tvang.
Som gi - ves kan.....
Sa - lig jeg er!.....
Om den man
Ud - af din
For den - ne
Om den man el - sker
Ud - af din Fa - der
For den - ne naa - de,

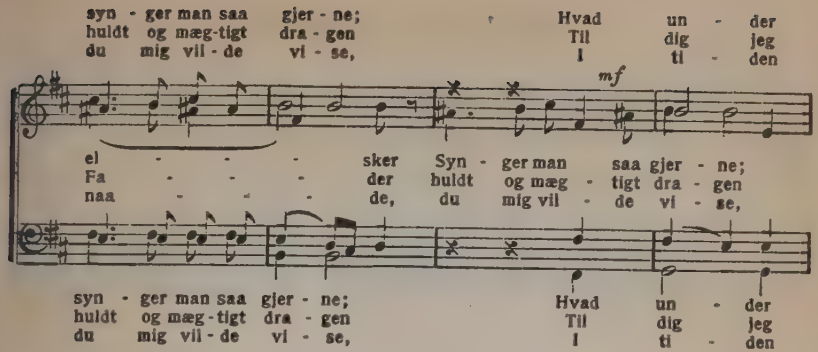
syn - ger man saa gjer - ne; Hvad un - der
huldt og mæg-tigt dra - gen Til dig jeg
du mig vil - de vi - se, I ti - den
mf
el - - - sker Syn - ger man saa gjer - ne;
Fa - - - der huldt og mæg - tigt dra - gen
naa - - - de, du mig vil - de vi - se,
syn - ger man saa gjer - ne; Hvad un - der
huldt og mæg-tigt dra - gen Til dig jeg
du mig vil - de vi - se, I ti - den

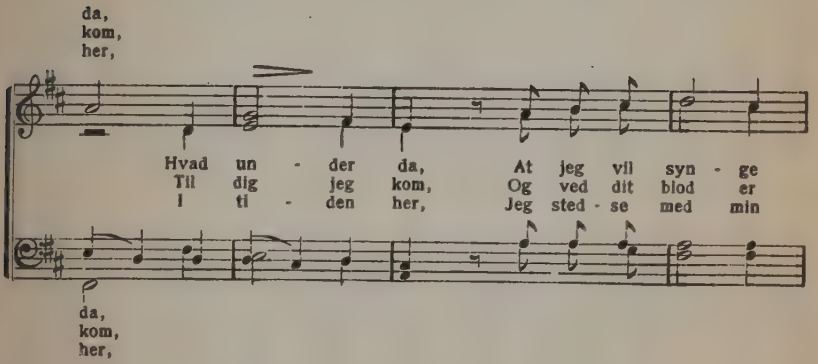
da,
kom,
her,
Hvad un - der da, At jeg vil syn - ge
Til dig jeg kom, Og ved dit blod er
I ti - den her, Jeg sted - se med min
da,
kom,
her,

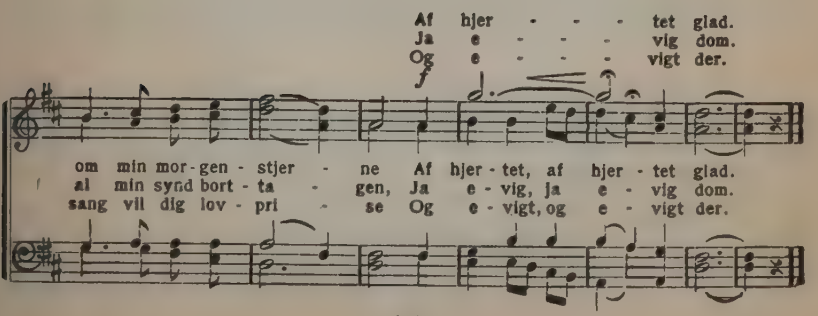
Af hjer - - - tet glad.
Ja e - - - vig dom.
Og e - - - vigt der.
f
om min mor-gen - stjer - ne Af hjer - tet, af hjer - tet glad.
al min synd bort - ta - gen, Ja e - vig, ja e - vig dom.
sang vil dig lov - pri - se Og e - vigt, og e - vigt der.

100. Han er opstanden.

Kraftigt. *Fredrika Wickman.*

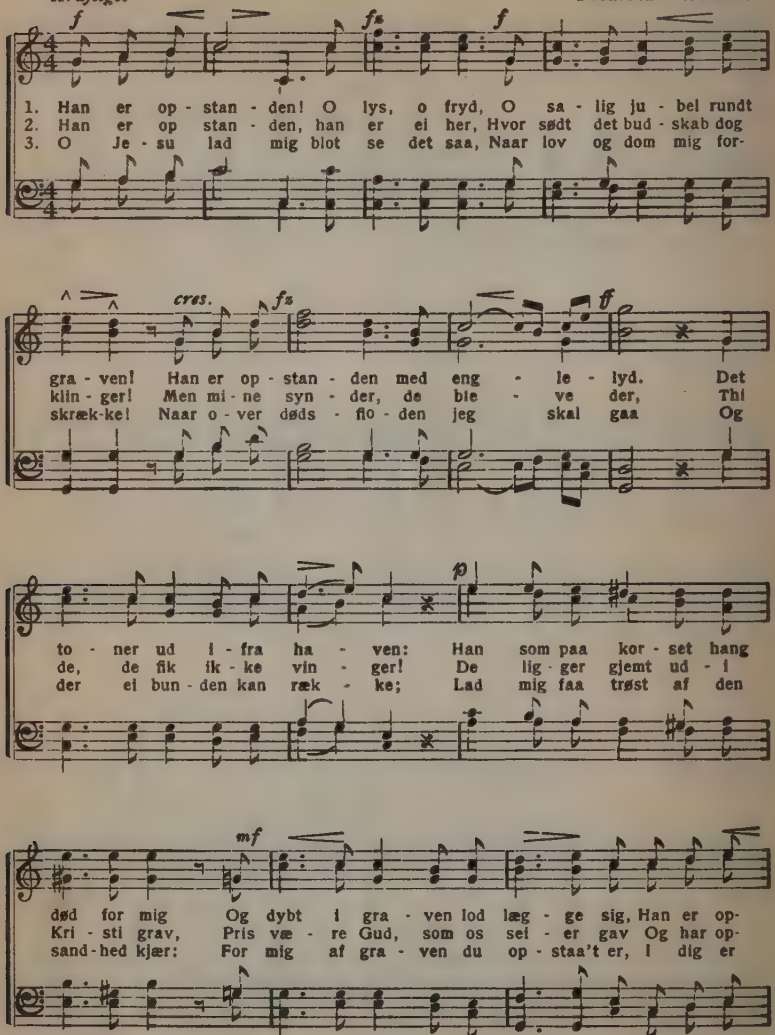
f
fz
f
1. Han er op - stan - den! O lys, o fryd, O sa - lig ju - bel rundt
2. Han er op stan - den, han er ei her, Hvor sødt det bud - skab dog
3. O Je - su lad mig blot se det saa, Naar lov og dom mig for-
cres.
fz
ff
gra - ven! Han er op - stan - den med eng - le - lyd. Det
klin - ger! Men mi - ne syn - der, de bie - ve der, Thi
skræk-ke! Naar o - ver døds - flo - den jeg skal gaa Og
p
to - ner ud i - fra ha - ven: Han som paa kor - set hang
de, de fik ik - ke vin - ger! De lig - ger gjemt ud - i
der ei bun - den kan ræk - ke; Lad mig faa trøst af den
mf
død for mig Og dybt i gra - ven lod læg - ge sig, Han er op-
Kri - sti grav, Pris væ - re Gud, som os sej - er gav Og har op-
sand-hed kjær: For mig af gra - ven du op - staa't er, I dig er
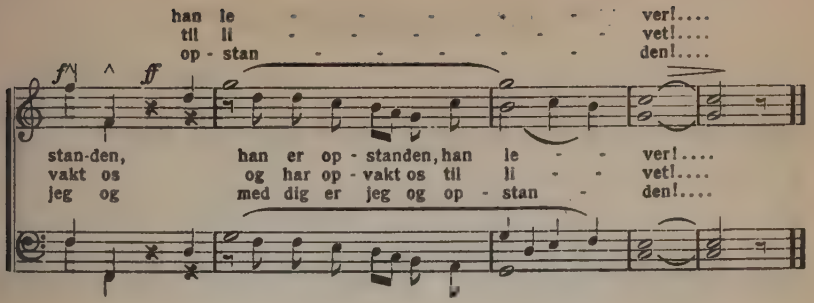
han le - - - - - - - ver!....
til li - - - - - - - vet!....
op - stan - - - - - - - den!....
ff
stan-den, han er op - standen, han le - - - ver!....
vakt os og har op - vakt os til li - - - vet!....
jeg og med dig er jeg og op - stan - - den!....

101. O du min Immanuel!

Werner.

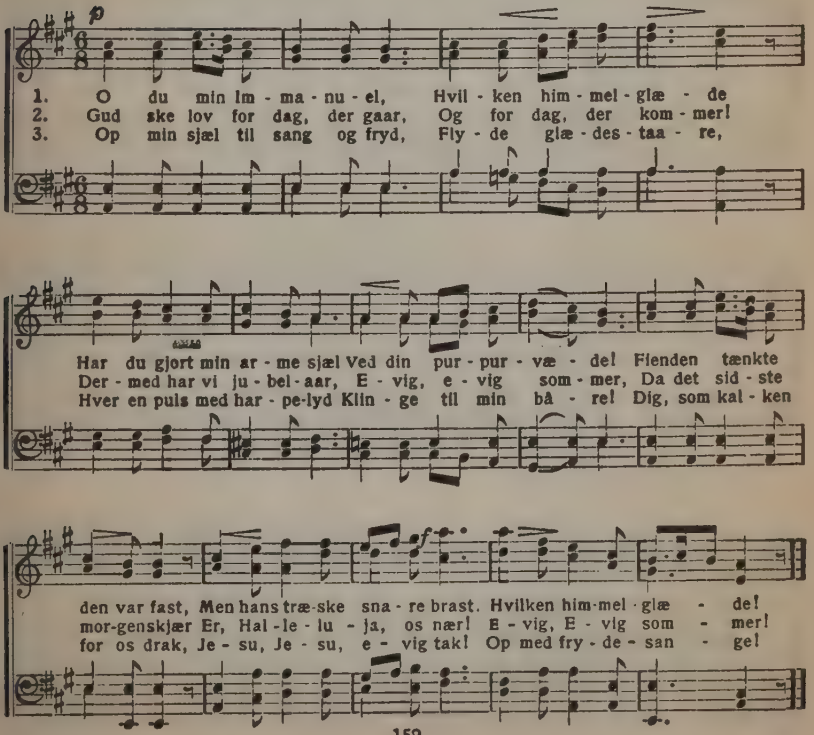
p
1. O du min Im - ma - nu - el, Hvil - ken him - mel - glæ - de
2. Gud ske lov for dag, der gaar, Og for dag, der kom - mer!
3. Op min sjæl til sang og fryd, Fly - de glæ - des - taa - re,
Har du gjort min ar - me sjæl Ved din pur - pur - væ - del Fienden tænkte
Der - med har vi ju - bel - aar, E - vig, e - vig som - mer, Da det sid - ste
Hver en puls med har - pe-lyd Klin - ge til min bå - re! Dig, som kal - ken
den var fast, Men hans træ-ske sna - re brast. Hvilken him-mel - glæ - de!
mor-genskjær Er, Hal - le - lu - ja, os nær! E - vig, E - vig som - mer!
for os drak, Je - su, Je - su, e - vig tak! Op med fry - de - san - ge!

102. Her er sang paa Juda bjerge.

Erik Hoff.

Maestoso. Arr. af *F. Melius Christiansen.*

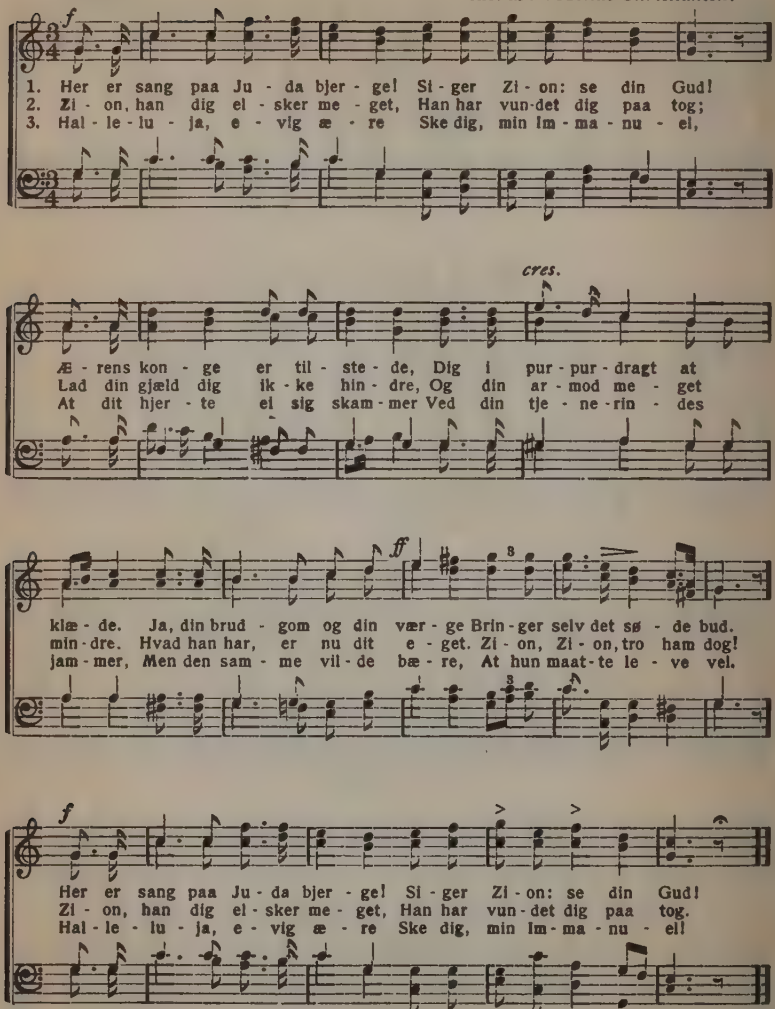
f
1. Her er sang paa Ju - da bjer - ge! Si - ger Zi - on: se din Gud!
2. Zi - on, han dig el - sker me - get, Han har vun-det dig paa tog;
3. Hal - le - lu - ja, e - vig æ - re Ske dig, min Im - ma - nu - el,
cres.
Æ - rens kon - ge er til - ste - de, Dig i pur - pur - dragt at
Lad din gjæld dig ik - ke hin - dre, Og din ar - mod me - get
At dit hjer - te ei sig skam - mer Ved din tje - ne - rin - des
ff
klæ - de. Ja, din brud - gom og din vær - ge Brin - ger selv det sø - de bud.
min - dre. Hvad han har, er nu dit e - get. Zi - on, Zi - on, tro ham dog!
jam - mer, Men den sam - me vil - de bæ - re, At hun maat - te le - ve vel.
f
Her er sang paa Ju - da bjer - ge! Si - ger Zi - on: se din Gud!
Zi - on, han dig el - sker me - get, Han har vun - det dig paa tog.
Hal - le - lu - ja, e - vig æ - re Ske dig, min Im - ma - nu - el!

103. Moderens sang.

B. Björnson.
Andante espressivo.

F. Melius Christiansen.

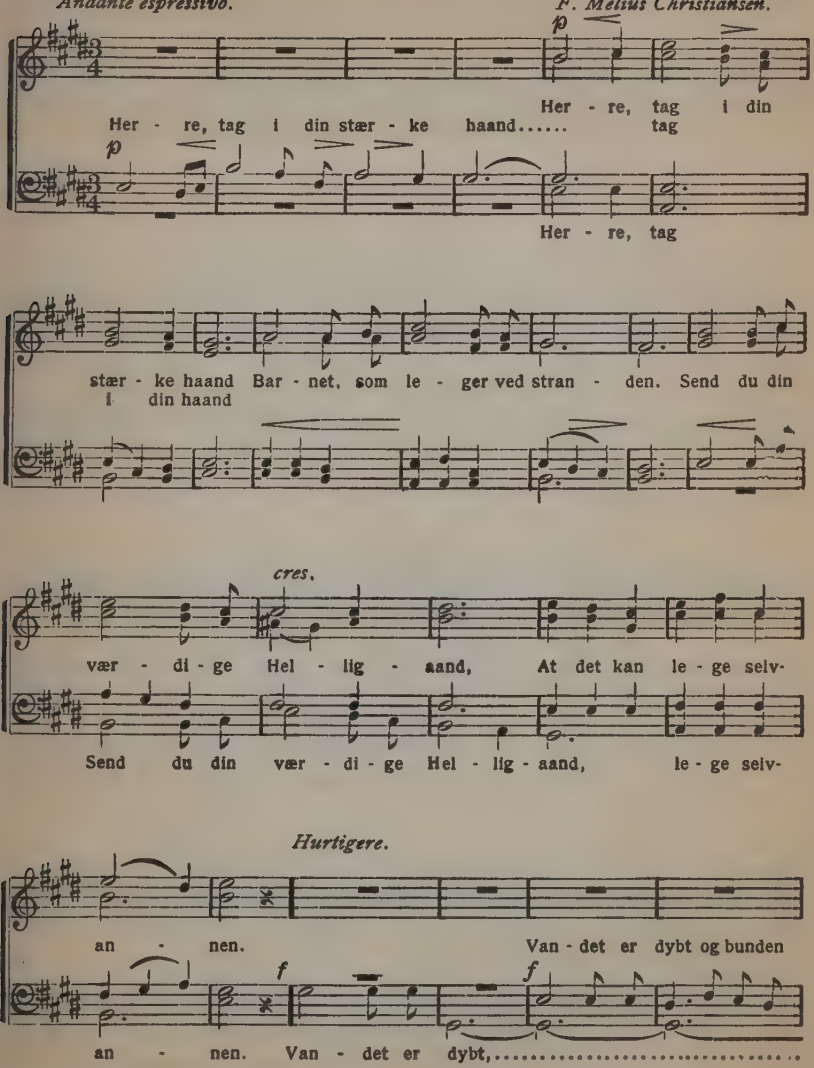
p
Her - re, tag i din stær - ke haand.....
Her - re, tag i din tag
p
Her - re, tag
stær - ke haand Bar - net, som le - ger ved stran - den. Send du din
i din haand
cres.
vær - di - ge Hel - lig - aand, At det kan le - ge selv-
Send du din vær - di - ge Hel - lig - aand, le - ge selv-
Hurtigere.
an - nen.
Van - det er dybt og bunden
f
f
an - nen. Van - det er dybt,.....

Brugt med komponistens tilladelse.

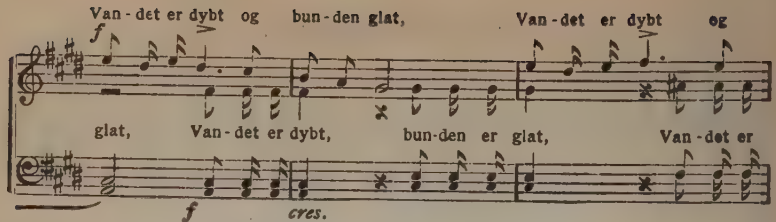
Van - det er dybt og bun - den glat, Van - det er dybt og
f
glat, Van - det er dybt, bun - den er glat, Van - det er
f cres.

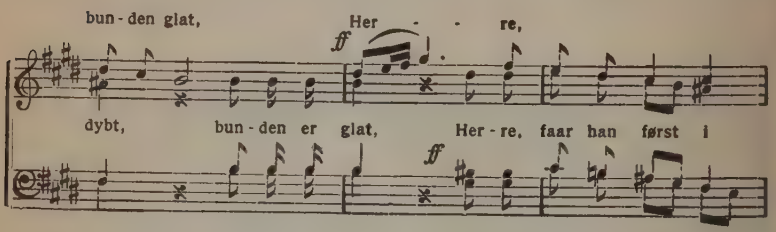
bun - den glat, Her - - re,
ff
dybt, bun - den er glat, Her - re, faar han først i
ff

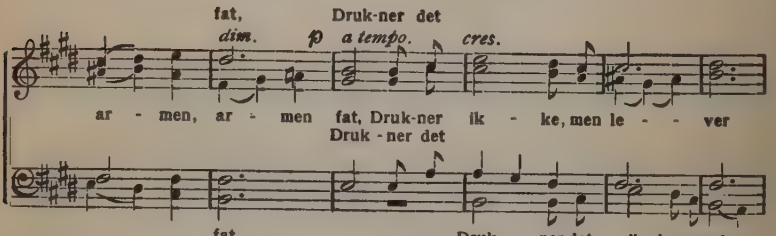
fat, Druk-ner det
dim. p a tempo. cres.
ar - men, ar - men fat, Druk-ner ik - ke, men le - - ver
Druk - ner det
fat, Druk - ner det ik - ke, men le-

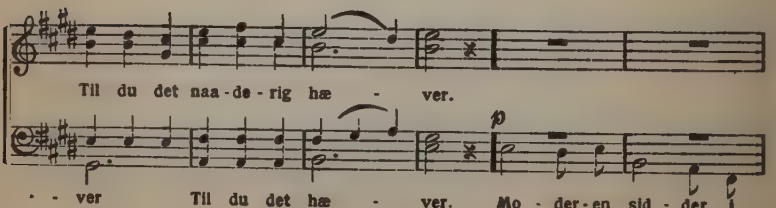
Til du det naa - de - rig hæ - ver.
p
- - ver Til du det hæ - ver. Mo - der - en sid - der i

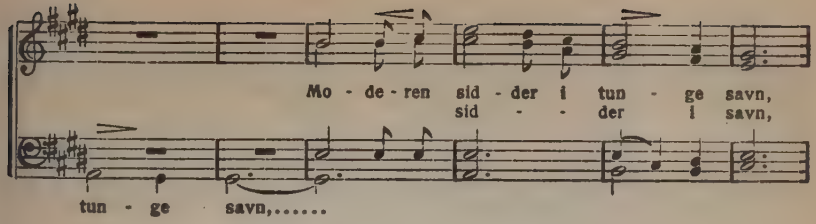
Mo - de - ren sid - der i tun - ge savn,
sid - - der i savn,
tun - ge savn,.....
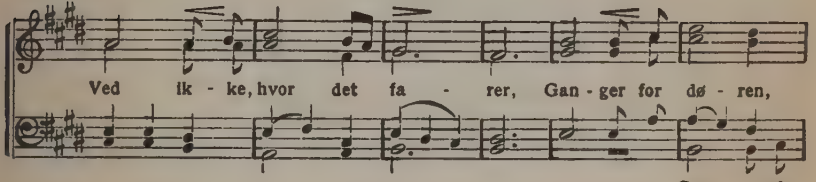
Ved ik - ke, hvor det fa - rer, Gan - ger for dø - ren,
Gan - ger for

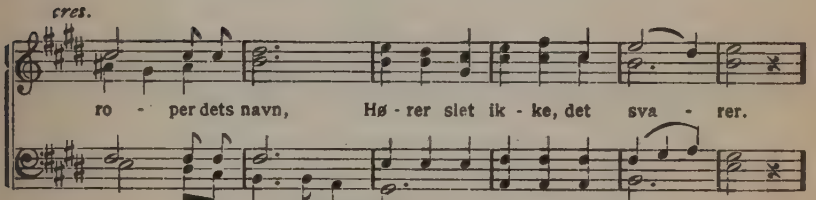
cres.
ro - per dets navn, Hø - rer slet ik - ke, det sva - rer.
dø - ren, ro - per dets navn, ik - ke, det sva - rer.

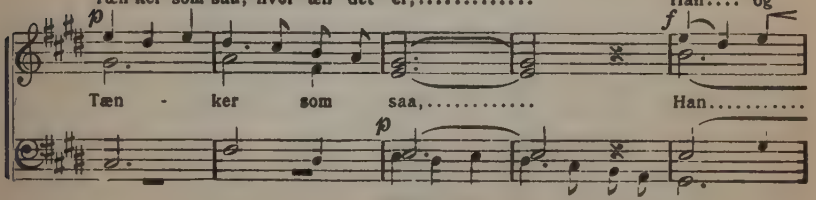
Tæn-ker som saa, hvor æn det er,..... Han.... og
p
f
Tæn - ker som saa,..... Han.....
p
Tæn-ker som saa, hvor æn det er,

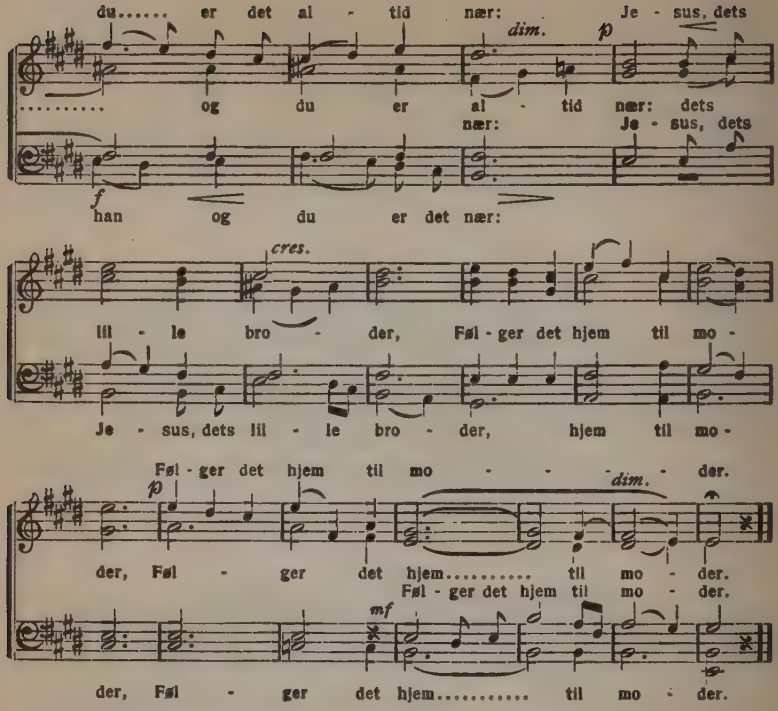
du..... er det al - tid nær: Je - sus, dets
dim.
p
..... og du er al - tid nær: dets
nær: Je - sus, dets
f
han og du er det nær:
cres.
lil - le bro - der, Føl - ger det hjem til mo -
Je - sus, dets lil - le bro - der, hjem til mo -
Føl - ger det hjem til mo - - - der.
dim.
p
der, Føl - ger det hjem..... til mo - der.
Føl - ger det hjem til mo - der.
mf
der, Føl - ger det hjem..... til mo - der.

104. Aanders Herre, du skal raade.

Andante sostenuto.
Baryton solo.

F. A. Reissiger.

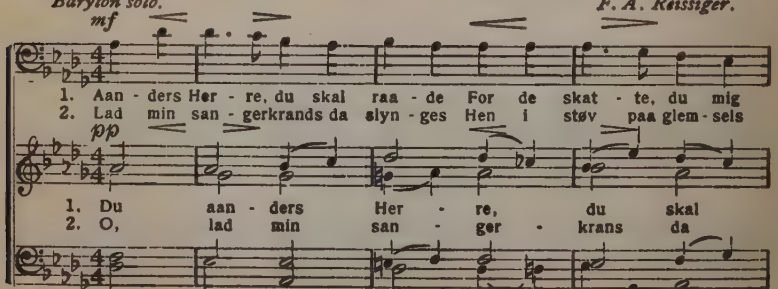
mf
1. Aan - ders Her - re, du skal raa - de For de skat - te, du mig
2. Lad min san - gerkrands da slyn - ges Hen i støv paa glem - sels
pp
1. Du aan - ders Her - re, du skal
2. O, lad min san - ger - krans da

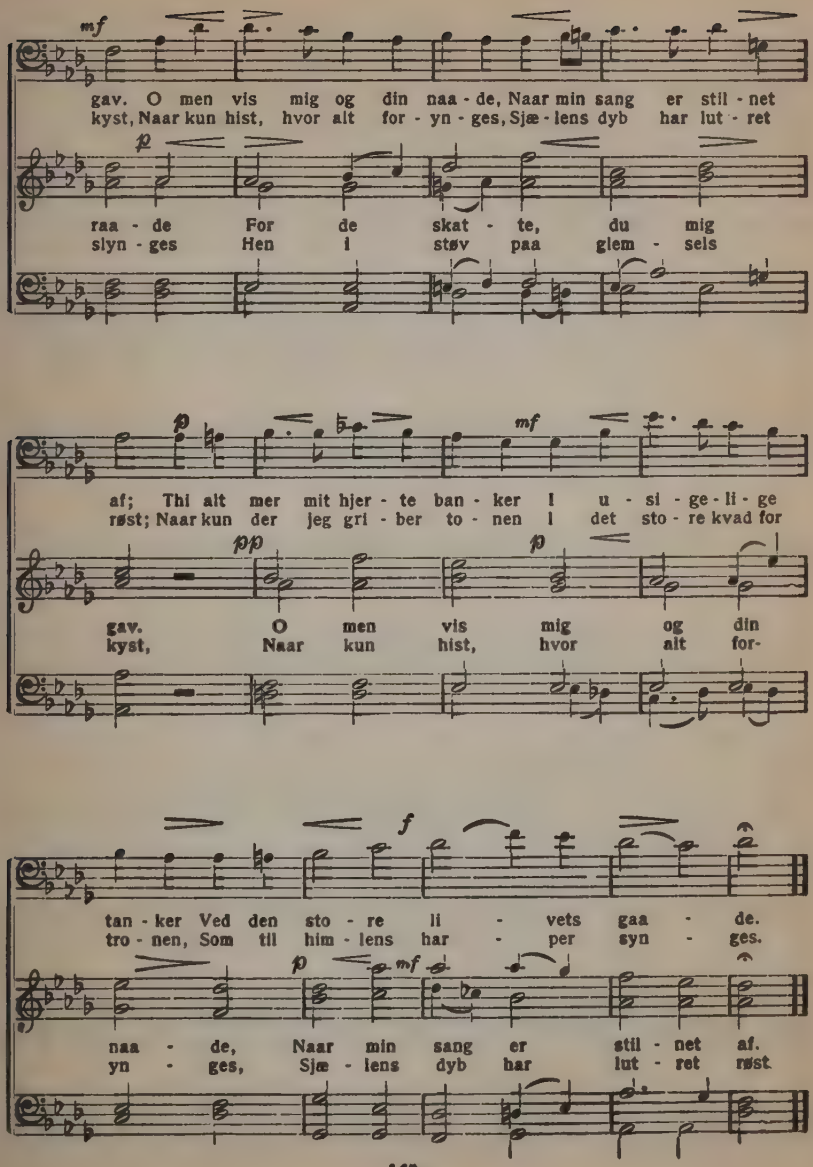
mf
gav. O men vis mig og din naa - de, Naar min sang er stil - net
kyst, Naar kun hist, hvor alt for - yn - ges, Sjæ - lens dyb har lut - ret
p
raa - de For de skat - te, du mig
slyn - ges Hen i støv paa glem - sels
p
mf
af; Thi alt mer mit hjer - te ban - ker i u - si - ge - li - ge
røst; Naar kun der jeg gri - ber to - nen i det sto - re kvad for
pp
p
gav. O men vis mig og din
kyst, Naar kun hist, hvor alt for-
f
tan - ker Ved den sto - re li - vets gaa - de.
tro - nen, Som til him - lens har - per syn - ges.
p
mf
naa - de, Naar min sang er stil - net af.
yn - ges, Sjæ - lens dyb har lut - ret røst.

105. Hjertelig kjær.

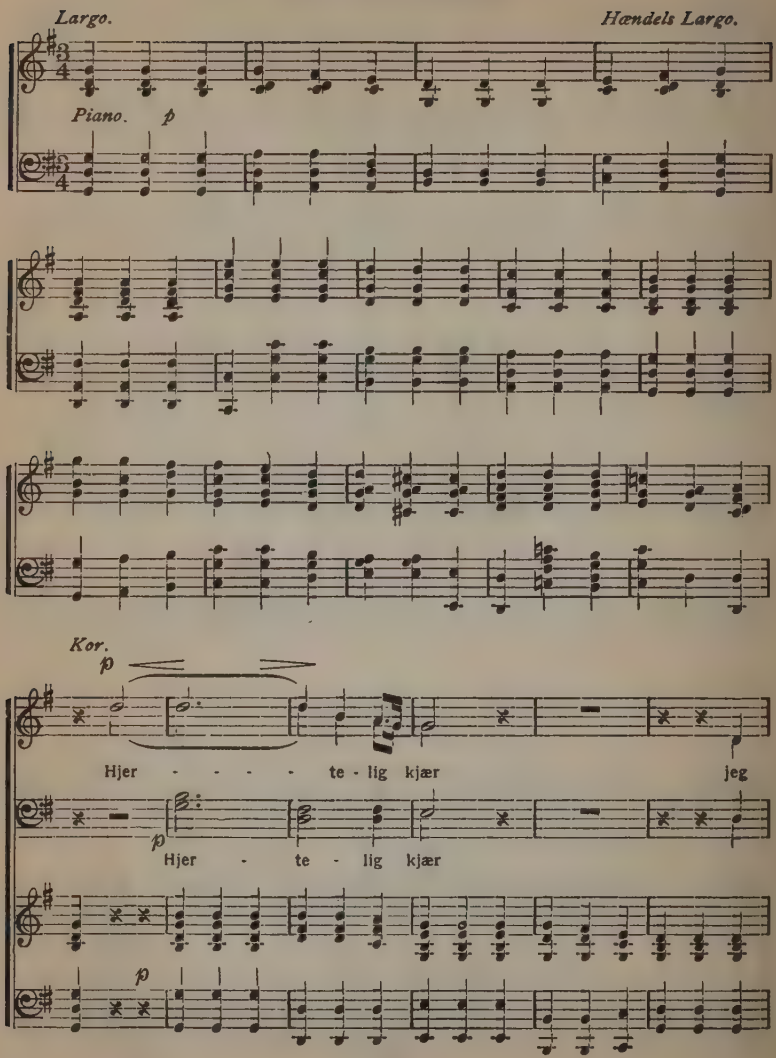

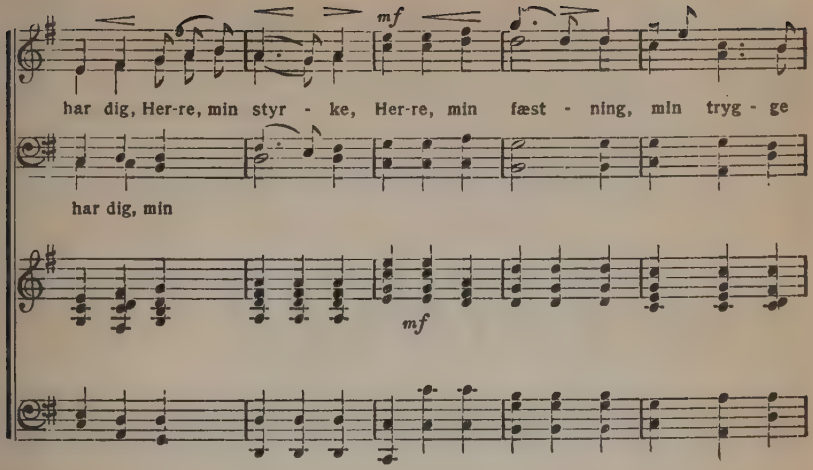
mf
har dig, Her-re, min styr - ke, Her-re, min fæst - ning, min tryg - ge
har dig, min
mf

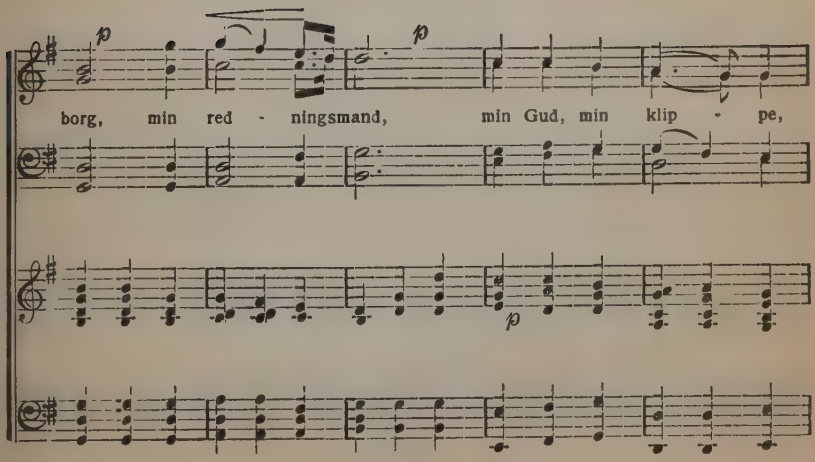
p
p
borg, min red - ningsmand, min Gud, min klip - pe,
p

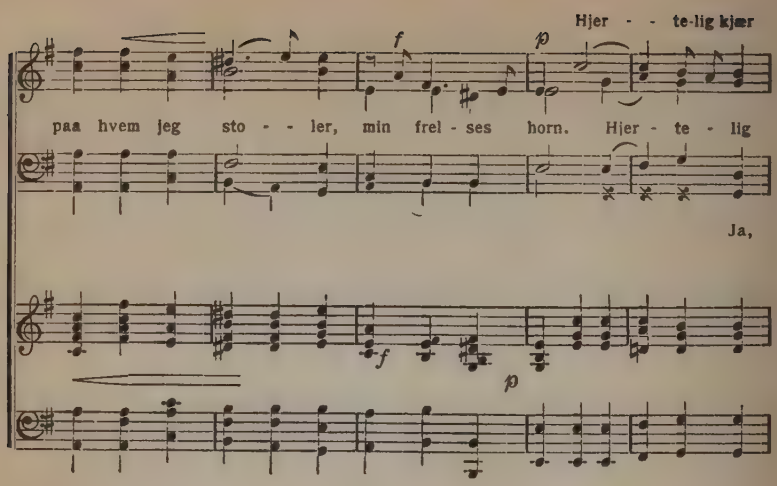
Hjer - - te-lig kjær
paa hvem jeg sto - - ler, min frel - ses horn. Hjer - te - lig
Ja,

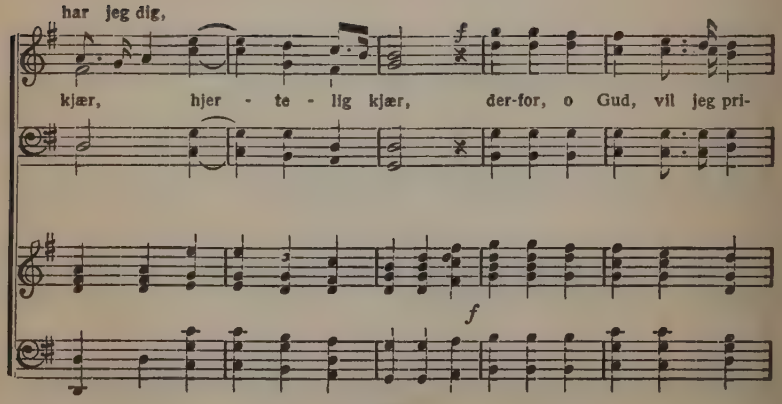
har jeg dig,
kjær, hjer - te - lig kjær, der-for, o Gud, vil jeg pri-

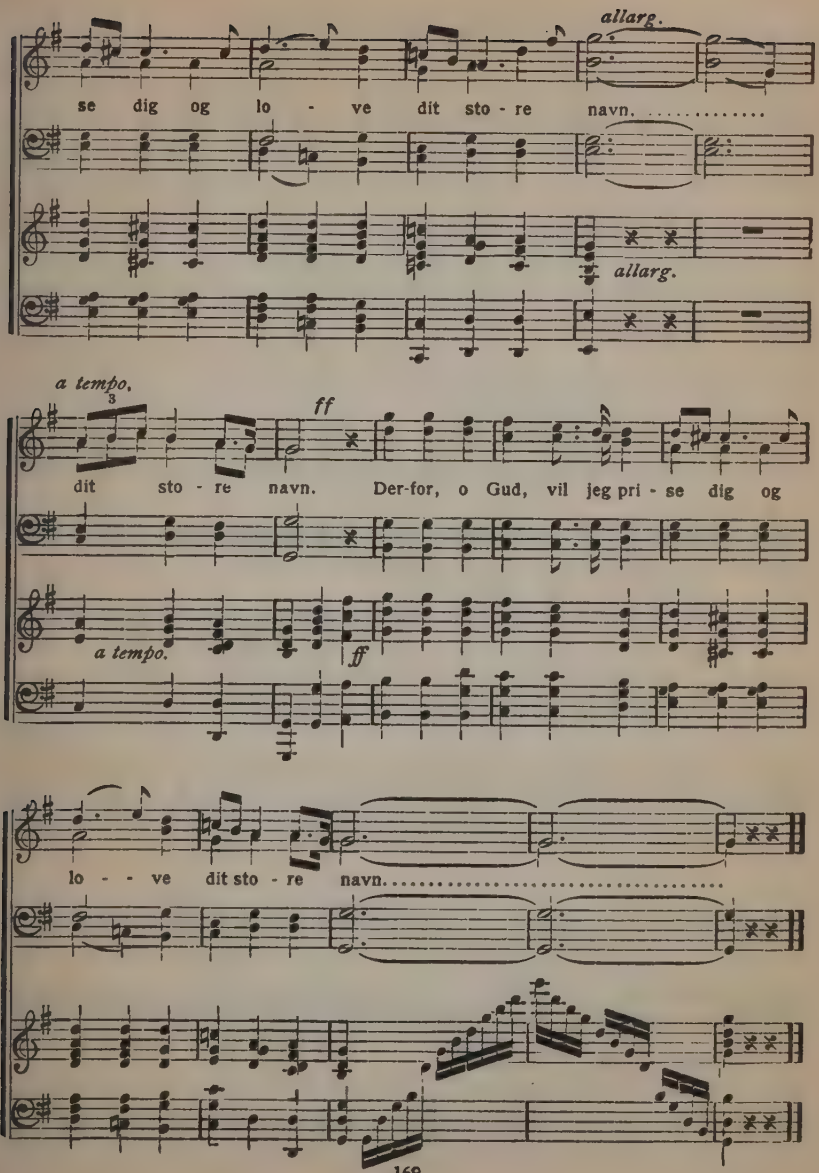
allarg.
se dig og lo - ve dit sto - re navn.
allarg.
a tempo.
3
ff
dit sto - re navn. Der-for, o Gud, vil jeg pri - se dig og
a tempo.
ff
lo - - ve dit sto - re navn.

106. Dig, o Herre, alt tilhører.

Andante. *O. Lindblad.*

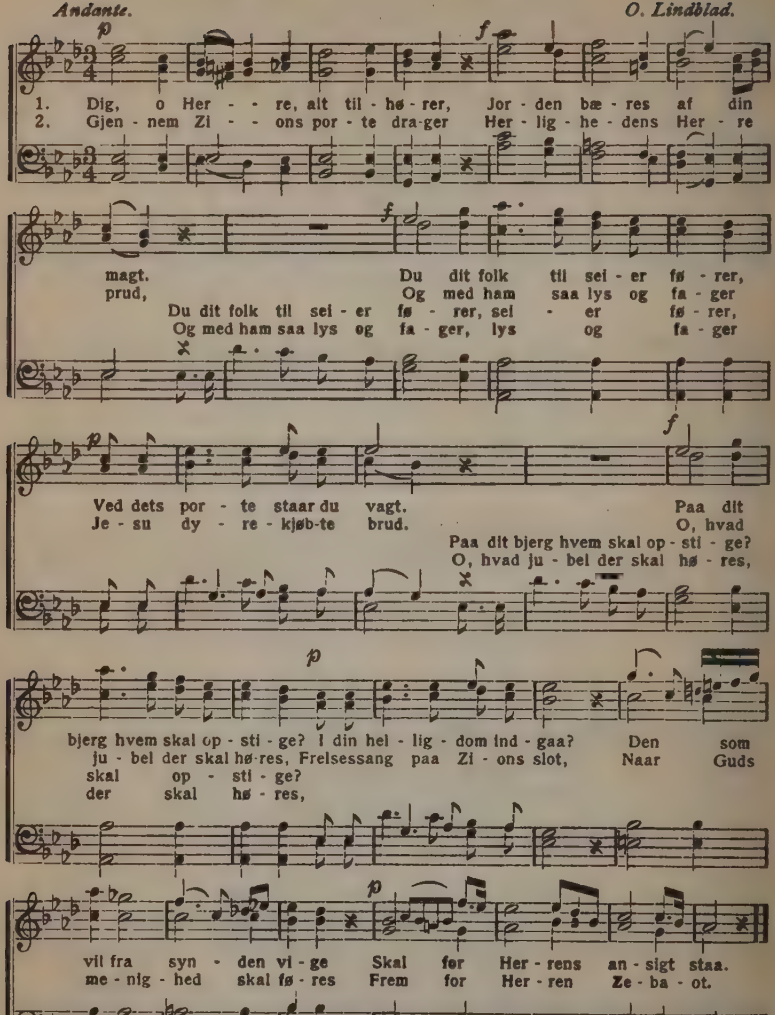
1. Dig, o Her - - re, alt til - hø - rer, Jor - den bæ - res af din
2. Gjen - nem Zi - - ons por - te dra-ger Her - lig - he - dens Her - re
magt.
prud,
Du dit folk til sei - er fø - rer,
Og med ham saa lys og fa - ger
Du dit folk til sei - er fø - rer, sei - er fø - rer,
Og med ham saa lys og fa - ger, lys og fa - ger
Ved dets por - te staar du vagt.
Je - su dy - re - kjøb-te brud.
Paa dit
O, hvad
Paa dit bjerg hvem skal op - sti - ge?
O, hvad ju - bel der skal hø - res,
bjerg hvem skal op - sti - ge? I din hel - lig - dom ind - gaa? Den som
ju - bel der skal hø-res, Frelsessang paa Zi - ons slot, Naar Guds
skal op - sti - ge?
der skal hø - res,
vil fra syn - den vi - ge Skal før Her - rens an - sigt staa.
me - nig - hed skal fø - res Frem for Her - ren Ze - ba - ot.

107. Kun et skridt.

F. Melius Christiansen.

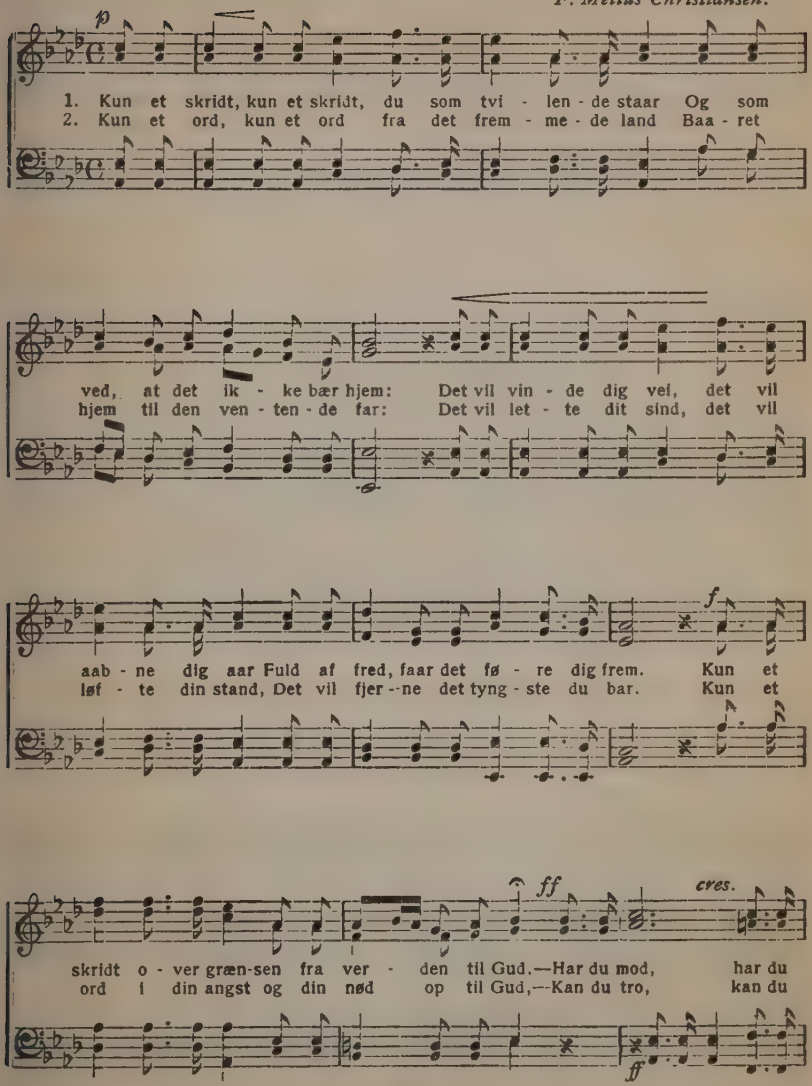
p
1. Kun et skridt, kun et skridt, du som tvi - len - de staar Og som
2. Kun et ord, kun et ord fra det frem - me - de land Baa - ret
ved, at det ik - ke bær hjem: Det vil vin - de dig vel, det vil
hjem til den ven - ten - de far: Det vil let - te dit sind, det vil
f
aab - ne dig aar Fuld af fred, faar det fø - re dig frem. Kun et
løf - te din stand, Det vil fjer - ne det tyng - ste du bar. Kun et
ff
cres.
skridt o - ver græn-sen fra ver - den til Gud.—Har du mod, har du
ord i din angst og din nød op til Gud,—Kan du tro, kan du
ff

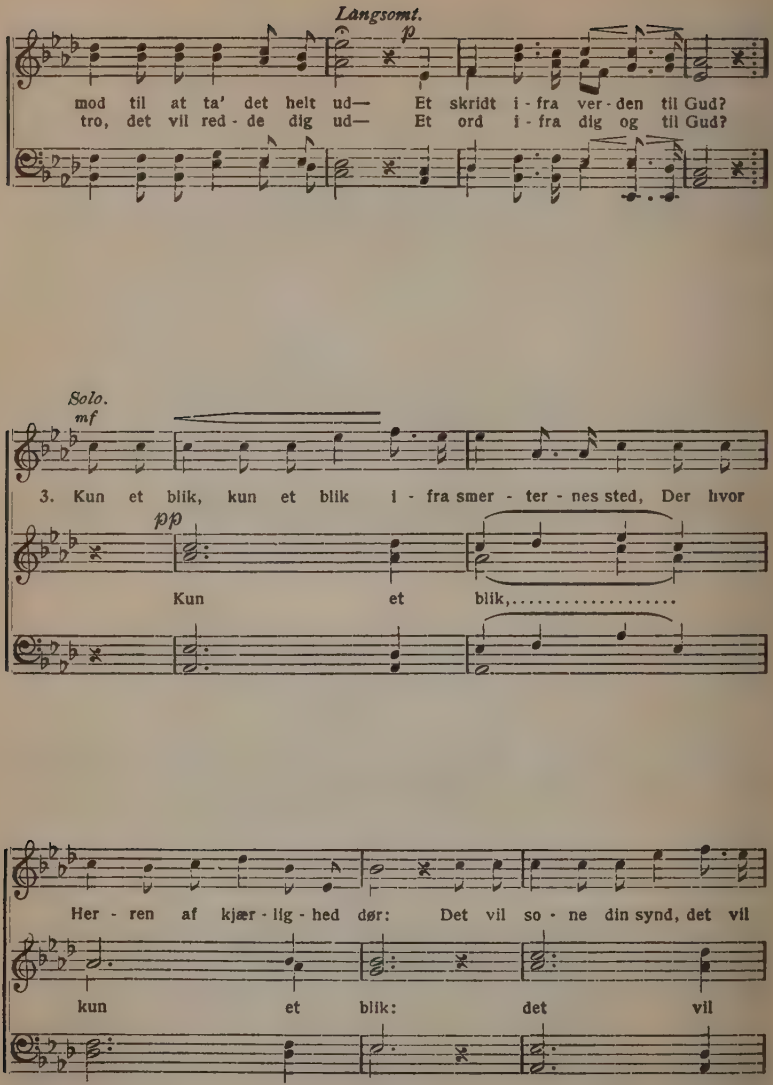
Langsomt.
p
mod til at ta' det helt ud— Et skridt i - fra ver - den til Gud?
tro, det vil red - de dig ud— Et ord i - fra dig og til Gud?
Solo.
mf
3. Kun et blik, kun et blik i - fra smer - ter - nes sted, Der hvor
pp
Kun et blik,.....
Her - ren af kjær - lig - hed dør: Det vil so - ne din synd, det vil
kun et blik: det vil

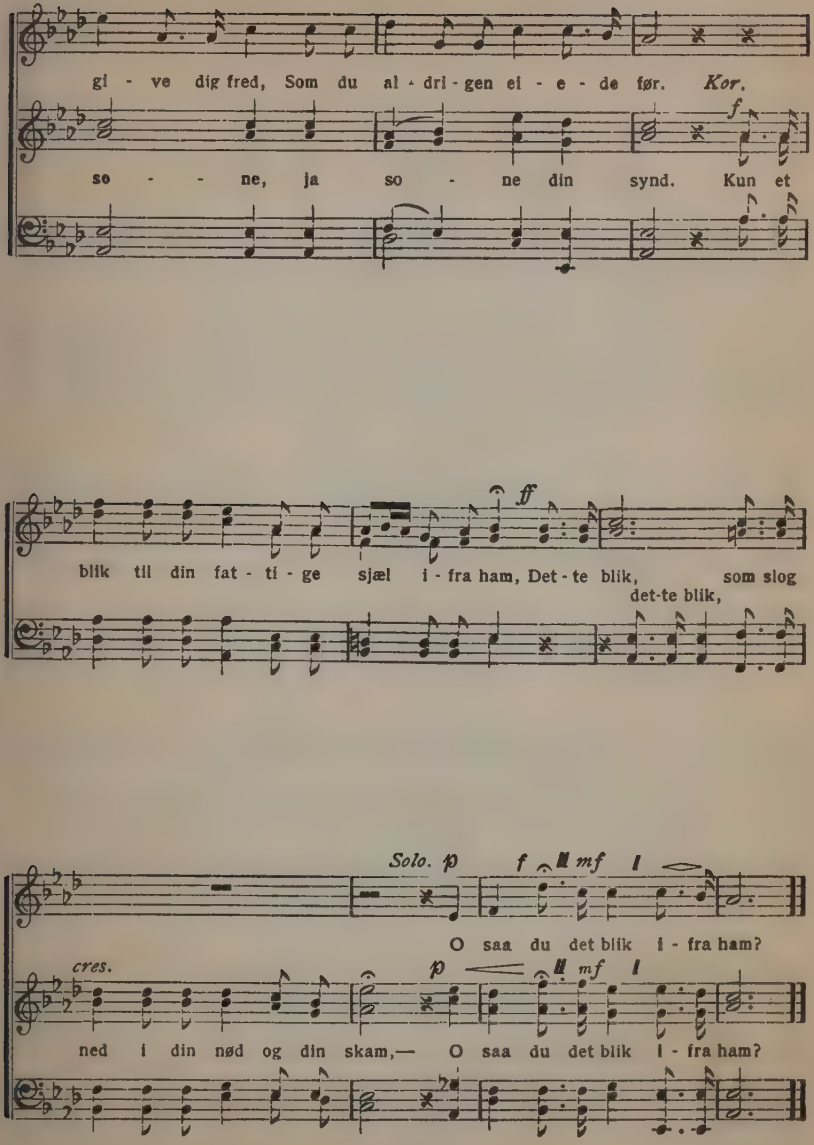
gi - ve dig fred, Som du al - dri - gen ei - e - de før. Kor.
so - - ne, ja so - ne din synd. Kun et
blik til din fat - ti - ge sjæl i - fra ham, Det - te blik, som slog
det-te blik,
Solo. p f mf
O saa du det blik i - fra ham?
cres.
p mf
ned i din nød og din skam,— O saa du det blik i - fra ham?

FÆDRELANDSSANGE.

108. O Gud, beskyt vort folk og land.

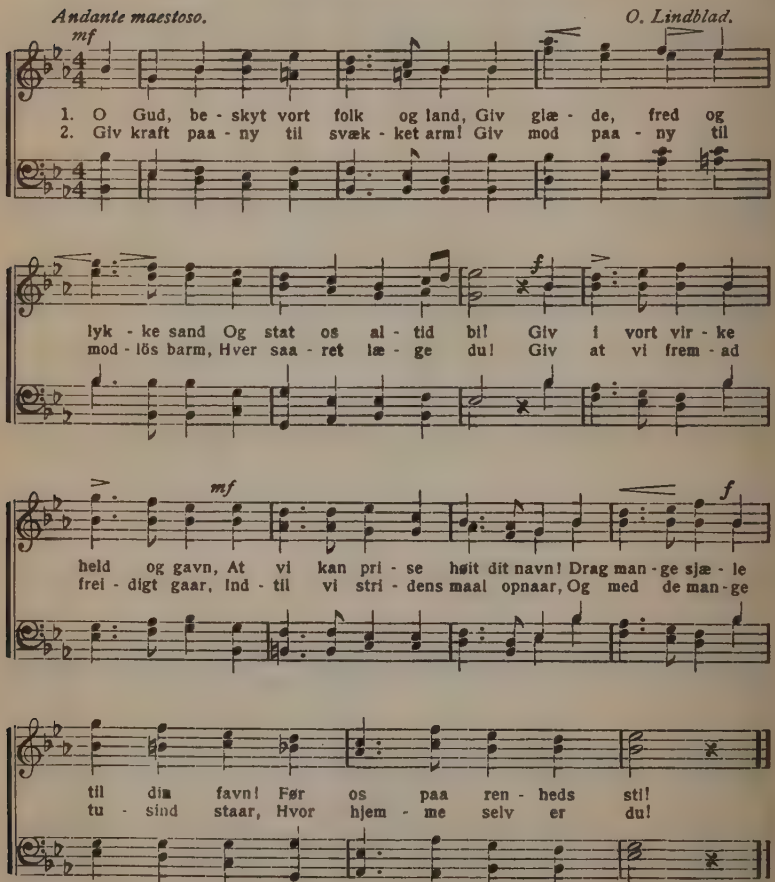
Andante maestoso.
O. Lindblad.
mf
1. O Gud, be - skyt vort folk og land, Giv glæ - de, fred og
2. Giv kraft paa - ny til svæk - ket arm! Giv mod paa - ny til
lyk - ke sand Og stat os al - tid bi! Giv i vort vir - ke
mod - lös barm, Hver saa - ret læ - ge du! Giv at vi frem - ad
f
held og gavn, At vi kan pri - se høit dit navn! Drag man - ge sjæ - le
frei - digt gaar, Ind - til vi stri - dens maal opnaar, Og med de man - ge
mf
f
til dit favn! Før os paa ren - heds sti!
tu - sind staar, Hvor hjem - me selv er du!

109. Gud signe Norigs land.

Marcia.
(Synges i Des dur.)

Oscar Borg.

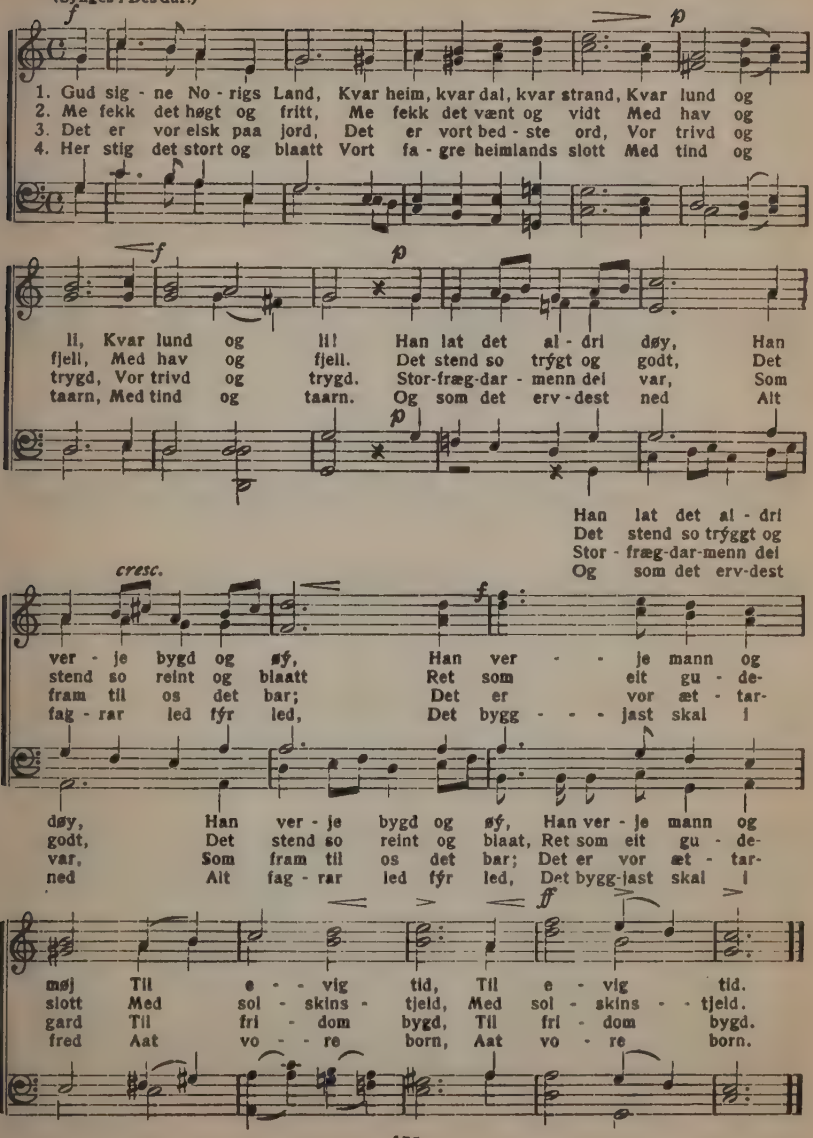
1. Gud sig - ne No - rigs Land, Kvar heim, kvar dal, kvar strand, Kvar lund og
2. Me fekk det høgt og fritt, Me fekk det vænt og vidt Med hav og
3. Det er vor eisk paa jord, Det er vort bed - ste ord, Vor trivd og
4. Her stig det stort og blaatt Vort fa - gre heimlands slott Med tind og
li, Kvar lund og li! Han lat det al - dri døy, Han
fjell, Med hav og fjell. Det stend so tryggt og godt, Det
trygd, Vor trivd og trygd. Stor-fræg-dar - menn dei var, Som
taarn, Med tind og taarn. Og som det erv - dest ned Alt
Han lat det al - dri
Det stend so tryggt og
Stor - fræg-dar-menn dei
Og som det erv-dest
cresc.
ver - je bygd og sý, Han ver - - je mann og
stend so reint og blaatt Ret som eit gu - de-
fram til os det bar; Det er vor æt - tar-
fag - rar led fyr led, Det bygg - - - jast skal i
døy, Han ver - je bygd og sý, Han ver - je mann og
godt, Det stend so reint og blaat, Ret som eit gu - de-
var, Som fram til os det bar; Det er vor æt - tar-
ned Alt fag - rar led fyr led, Det bygg-jast skal i
møj Til e - - vig tid, Til e - vig tid.
slott Med sol - skins - tjeld, Med sol - skins - - tjeld.
gard Til fri - dom bygd, Til fri - dom bygd.
fred Aat vo - - re born, Aat vo - re born.

110. Ja, vi elsker dette landet.

Tempo di marcia. R. Nordraak.

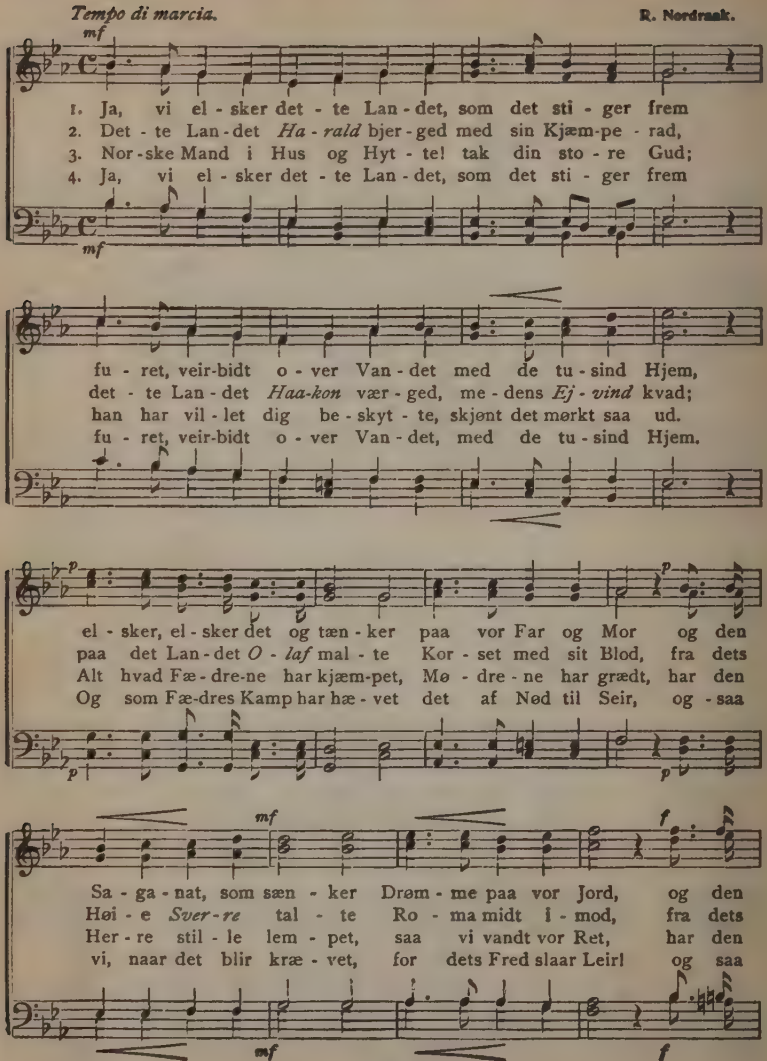
mf
1. Ja, vi el - sker det - te Lan - det, som det sti - ger frem
2. Det - te Lan - det *Ha - rald* bjer - ged med sin Kjæm-pe - rad,
3. Nor - ske Mand i Hus og Hyt - te! tak din sto - re Gud;
4. Ja, vi el - sker det - te Lan - det, som det sti - ger frem
fu - ret, veir-bidt o - ver Van - det med de tu - sind Hjem,
det - te Lan - det *Haa-kon* vær - ged, me - dens *Ej - vind* kvad;
han har vil - let dig be - skyt - te, skjønt det mørkt saa ud.
fu - ret, veir-bidt o - ver Van - det, med de tu - sind Hjem.
p
el - sker, el - sker det og tæn - ker paa vor Far og Mor og den
paa det Lan - det *O - laf* mal - te Kor - set med sit Blod, fra dets
Alt hvad Fæ - dre-ne har kjæm-pet, Mø - dre - ne har grædt, har den
Og som Fæ-dres Kamp har hæ - vet det af Nød til Seir, og - saa
mf
f
Sa - ga - nat, som sæn - ker Drøm - me paa vor Jord, og den
Høi - e *Sver - re* tal - te Ro - ma midt i - mod, fra dets
Her - re stil - le lem - pet, saa vi vandt vor Ret, har den
vi, naar det blir kræ - vet, for dets Fred slaar Leir! og saa
mf
f

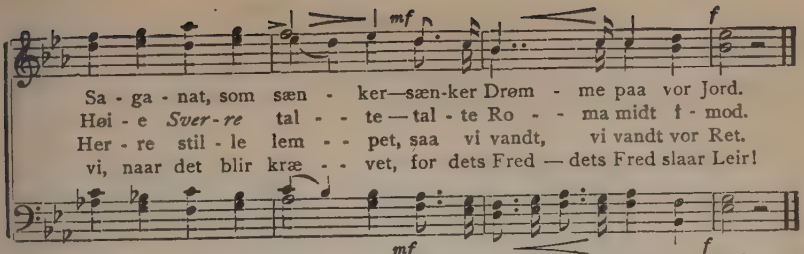
Sa - ga - nat, som sæn - ker—sæn-ker Drøm - me paa vor Jord.
Høi - e *Sver-re* tal - - te—tal - te Ro - - ma midt i - mod.
Her - re stil - le lem - - pet, saa vi vandt, vi vandt vor Ret.
vi, naar det blir kræ - - vet, for dets Fred — dets Fred slaar Leir!
sæn-ker fa-gre Drømme paa vor Jord.
Sverre tal - te Ro - ma midt i - mod.
stil - le lem-pet, saa vi vandt vor Ret.
og - saa vi vil for dets Fred slaa Leir!

B. Björnson.

111. America.

Andante maestoso. **G. B. Lully.**

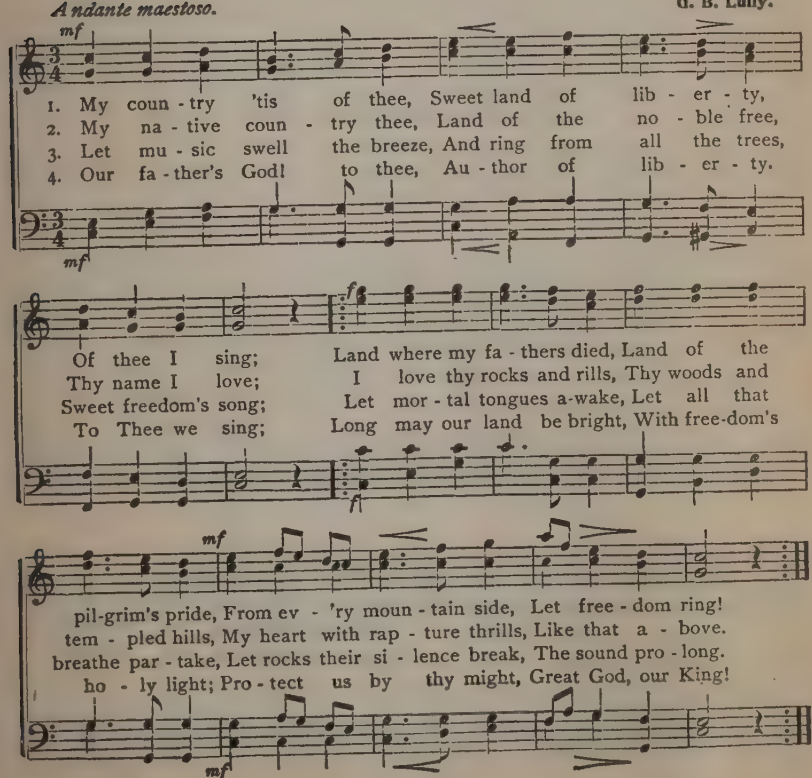
1. My coun - try 'tis of thee, Sweet land of lib - er - ty,
2. My na - tive coun - try thee, Land of the no - ble free,
3. Let mu - sic swell the breeze, And ring from all the trees,
4. Our fa - ther's God! to thee, Au - thor of lib - er - ty.
Of thee I sing; Land where my fa - thers died, Land of the
Thy name I love; I love thy rocks and rills, Thy woods and
Sweet freedom's song; Let mor - tal tongues a-wake, Let all that
To Thee we sing; Long may our land be bright, With free-dom's
pil-grim's pride, From ev - 'ry moun - tain side, Let free - dom ring!
tem - pled hills, My heart with rap - ture thrills, Like that a - bove.
breathe par - take, Let rocks their si - lence break, The sound pro - long.
ho - ly light; Pro - tect us by thy might, Great God, our King!

112. The Star Spangled Banner.

Maestoso.

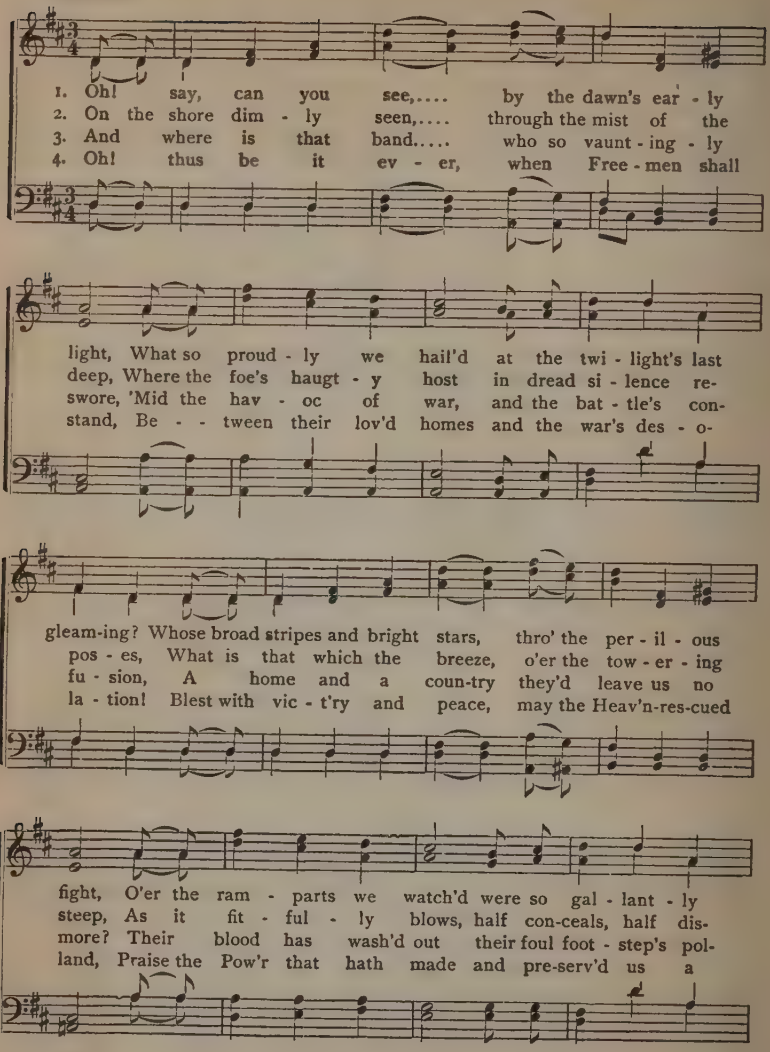
1. Oh! say, can you see,.... by the dawn's ear - ly
2. On the shore dim - ly seen,.... through the mist of the
3. And where is that band..... who so vaunt - ing - ly
4. Oh! thus be it ev - er, when Free - men shall
light, What so proud - ly we hail'd at the twi - light's last
deep, Where the foe's haugt - y host in dread si - lence re-
swore, 'Mid the hav - oc of war, and the bat - tle's con-
stand, Be - - tween their lov'd homes and the war's des - o-
gleam-ing? Whose broad stripes and bright stars, thro' the per - il - ous
pos - es, What is that which the breeze, o'er the tow - er - ing
fu - sion, A home and a coun-try they'd leave us no
la - tion! Blest with vic - t'ry and peace, may the Heav'n-res-cued
fight, O'er the ram - parts we watch'd were so gal - lant - ly
steep, As it fit - ful - ly blows, half con-ceals, half dis-
more? Their blood has wash'd out their foul foot - step's pol-
land, Praise the Pow'r that hath made and pre-serv'd us a

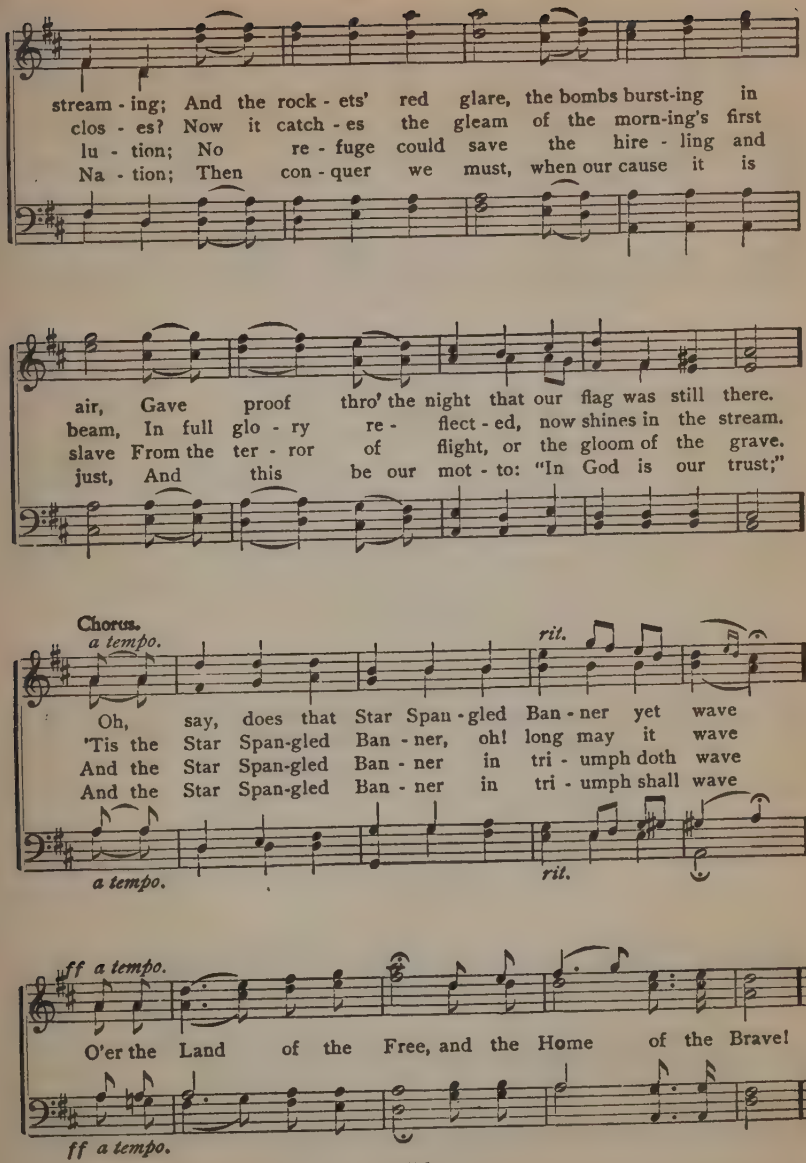
stream - ing; And the rock - ets' red glare, the bombs burst-ing in
clos - es? Now it catch - es the gleam of the morn-ing's first
lu - tion; No re - fuge could save the hire - ling and
Na - tion; Then con - quer we must, when our cause it is
air, Gave proof thro' the night that our flag was still there.
beam, In full glo - ry re - flect - ed, now shines in the stream.
slave From the ter - ror of flight, or the gloom of the grave.
just, And this be our mot - to: "In God is our trust;"
Chorus.
a tempo.
rit.
Oh, say, does that Star Span - gled Ban - ner yet wave
'Tis the Star Span-gled Ban - ner, oh! long may it wave
And the Star Span-gled Ban - ner in tri - umph doth wave
And the Star Span-gled Ban - ner in tri - umph shall wave
a tempo.
rit.
ff a tempo.
O'er the Land of the Free, and the Home of the Brave!
ff a tempo.

113. Norge, Norge.

Med liv og raskhed. **Kristian Wendelborg.**

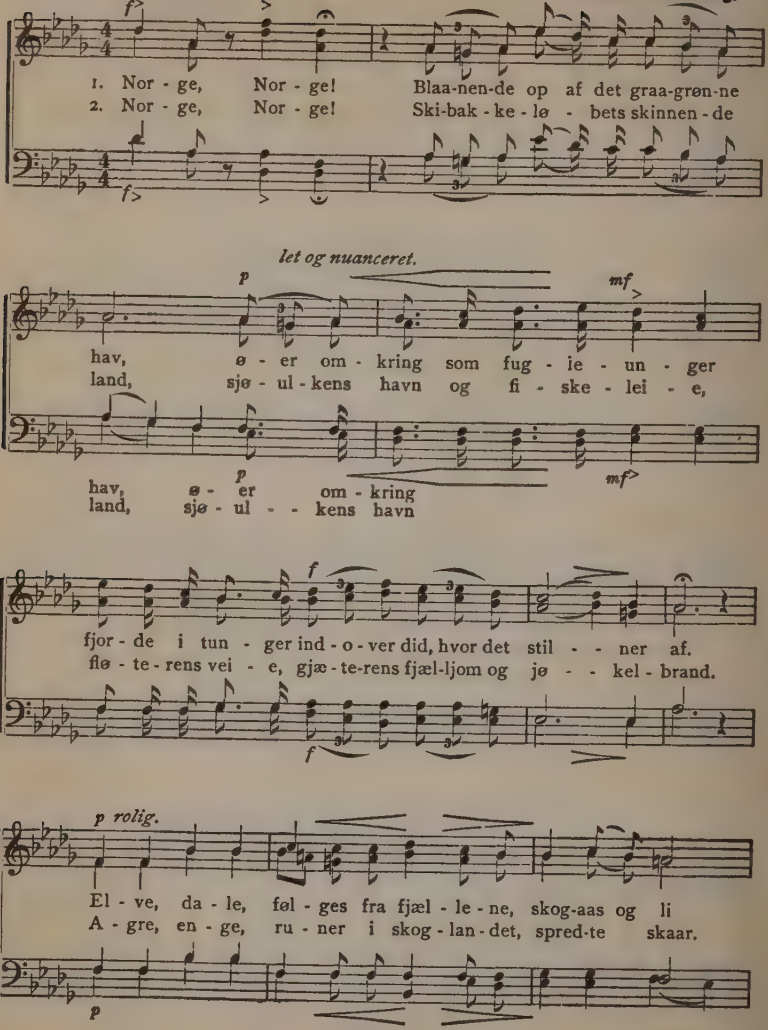
1. Nor - ge, Nor - ge! Blaa-nen-de op af det graa-grøn-ne
2. Nor - ge, Nor - ge! Ski-bak - ke - lø - bets skinnen - de
let og nuanceret.
hav, ø - er om - kring som fug - le - un - ger
land, sjø - ul - kens havn og fi - ske - lei - e,
hav, ø - er om - kring
land, sjø - ul - - kens havn
fjor - de i tun - ger ind - o - ver did, hvor det stil - - ner af.
flø - te - rens vei - e, gjæ - te-rens fjæl-ljom og jø - - kel - brand.
p rolig.
El - ve, da - le, føl - ges fra fjæl - le - ne, skog-aas og li
A - gre, en - ge, ru - ner i skog - lan - det, spred-te skaar.

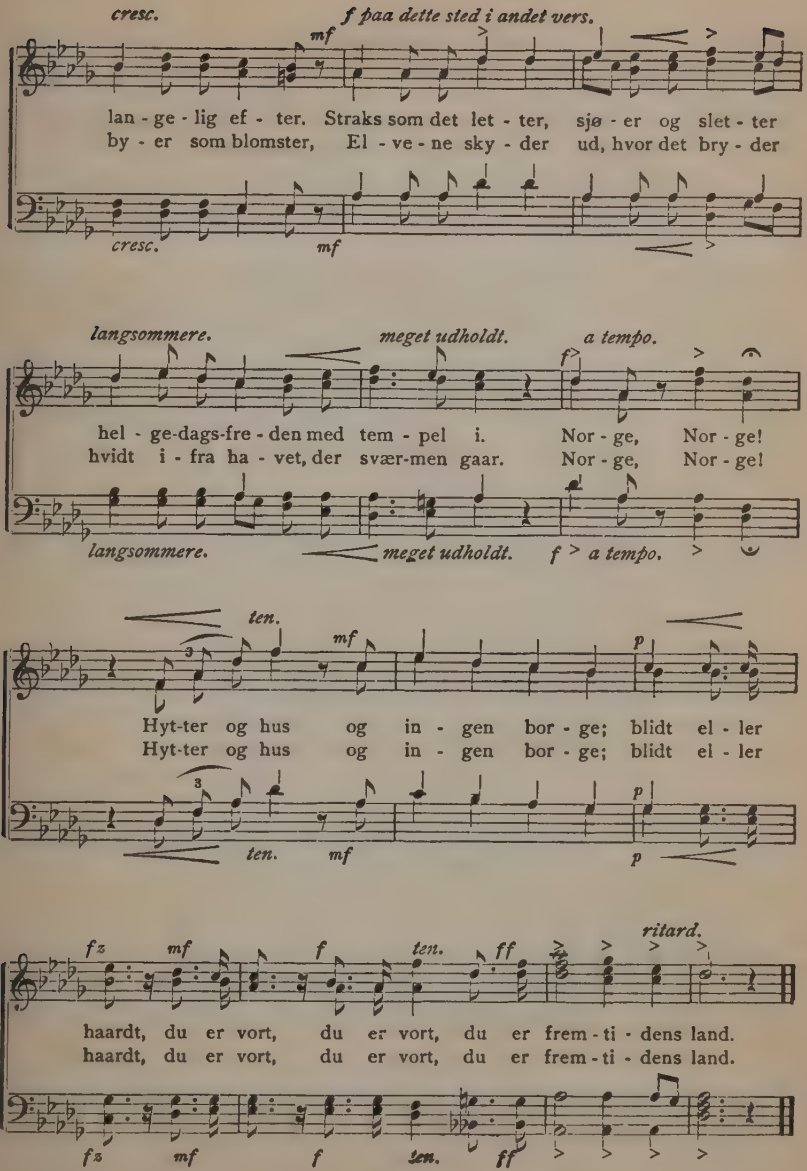
cresc.
f paa dette sted i andet vers.
mf
lan - ge - lig ef - ter. Straks som det let - ter, sjø - er og slet - ter
by - er som blomster, El - ve - ne sky - der ud, hvor det bry - der
cresc.
mf
langsommere.
meget udholdt.
a tempo.
f
hel - ge-dags-fre - den med tem - pel i. Nor - ge, Nor - ge!
hvidt i - fra ha - vet, der svær-men gaar. Nor - ge, Nor - ge!
langsommere.
meget udholdt.
f
a tempo.
ten.
mf
p
Hyt-ter og hus og in - gen bor - ge; blidt el - ler
Hyt-ter og hus og in - gen bor - ge; blidt el - ler
ten.
mf
p
ritard.
fz
mf
f
ten.
ff
haardt, du er vort, du er vort, du er frem - ti - dens land.
haardt, du er vort, du er vort, du er frem - ti - dens land.
fz
mf
f
ten.
ff

114. Landkjending.

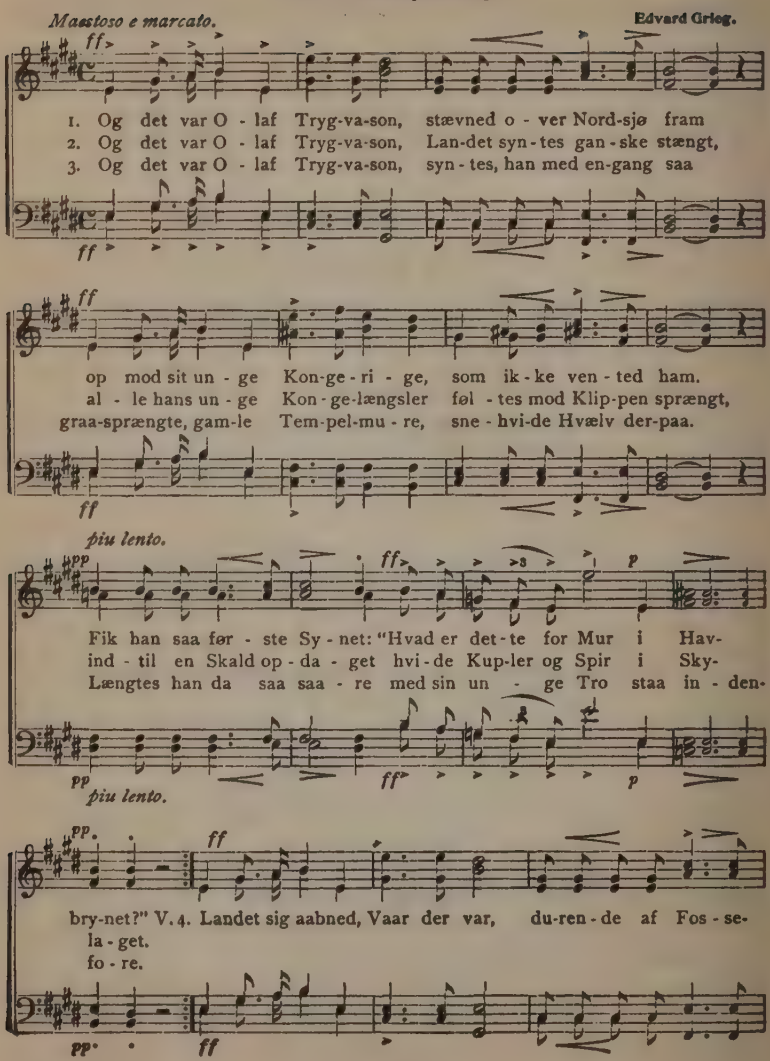
Maestoso e marcato.
Edvard Grieg.
1. Og det var O - laf Tryg-va-son, stævned o - ver Nord-sjø fram
2. Og det var O - laf Tryg-va-son, Lan-det syn-tes gan-ske stængt,
3. Og det var O - laf Tryg-va-son, syn-tes, han med en-gang saa
op mod sit un - ge Kon-ge-ri - ge, som ik-ke ven-ted ham.
al - le hans un - ge Kon-ge-længsler føl - tes mod Klip-pen sprængt,
graa-sprængte, gam-le Tem-pel-mu - re, sne - hvi-de Hvælv der-paa.
piu lento.
Fik han saa før - ste Sy - net: "Hvad er det-te for Mur i Hav-
ind - til en Skald op-da - get hvi-de Kup-ler og Spir i Sky-
Længtes han da saa saa - re med sin un - ge Tro staa in - den-
piu lento.
bry-net?" V. 4. Landet sig aabned, Vaar der var, du-ren-de af Fos - se-
la - get.
fo - re.

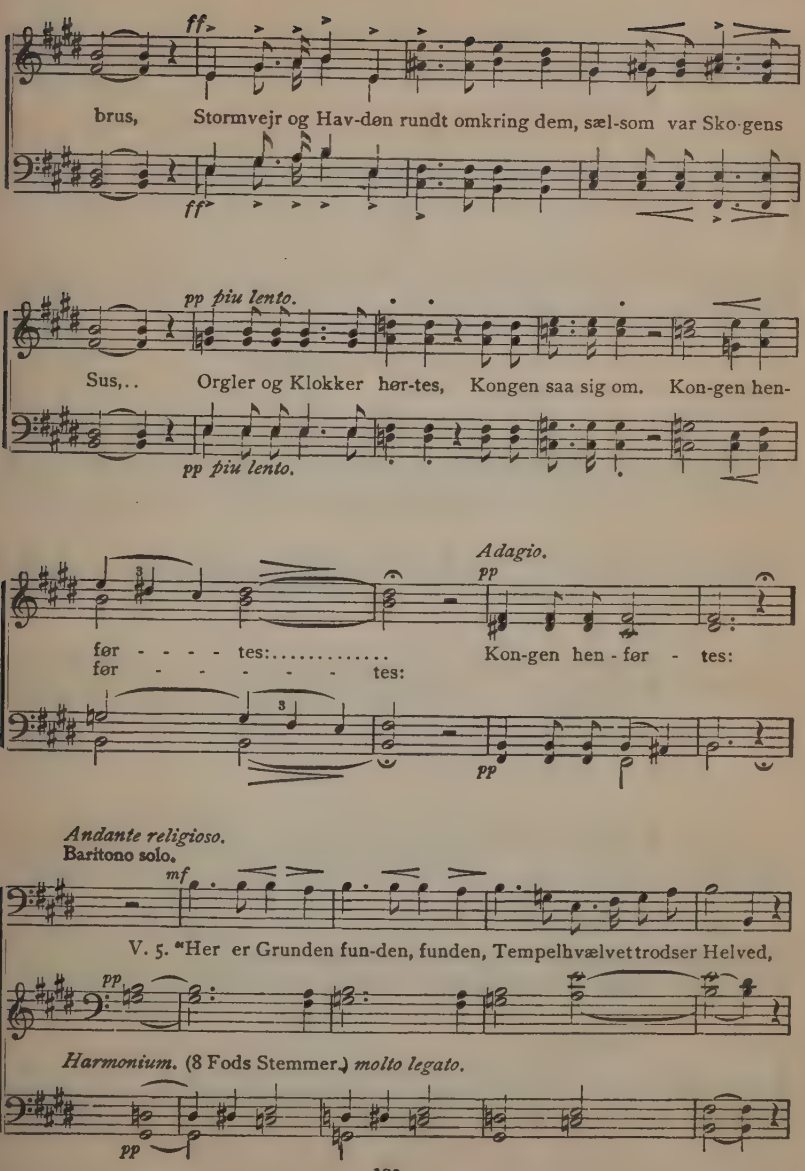
ff
brus, Stormvejr og Hav-døn rundt omkring dem, sæl-som var Sko-gens
ff
pp piu lento.
Sus,.. Orgler og Klokker hør-tes, Kongen saa sig om. Kon-gen hen-
pp piu lento.
Adagio.
pp
før - - - - tes:.....
før - - - - - - tes:
Kon-gen hen - før - tes:
pp
Andante religioso.
Baritono solo.
mf
V. 5. "Her er Grunden fun-den, funden, Tempelhvælvet trodser Helved,
pp
Harmonium. (8 Fods Stemmer.) molto legato.
pp

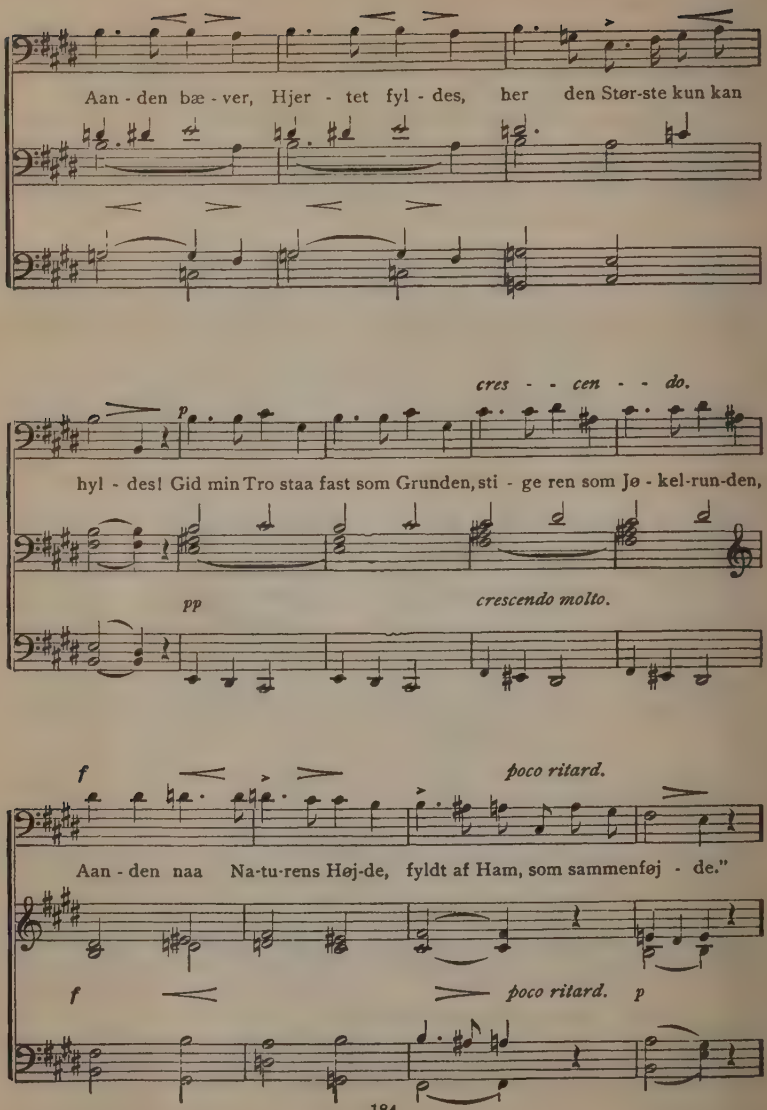
Aan - den bæ - ver, Hjer - tet fyl - des, her den Stør-ste kun kan
cres - - cen - - do.
p
hyl - des! Gid min Tro staa fast som Grunden, sti - ge ren som Jø - kel-run-den,
pp
crescendo molto.
f
poco ritard.
Aan - den naa Na-tu-rens Høj-de, fyldt af Ham, som sammenføj - de."
f
poco ritard.
p

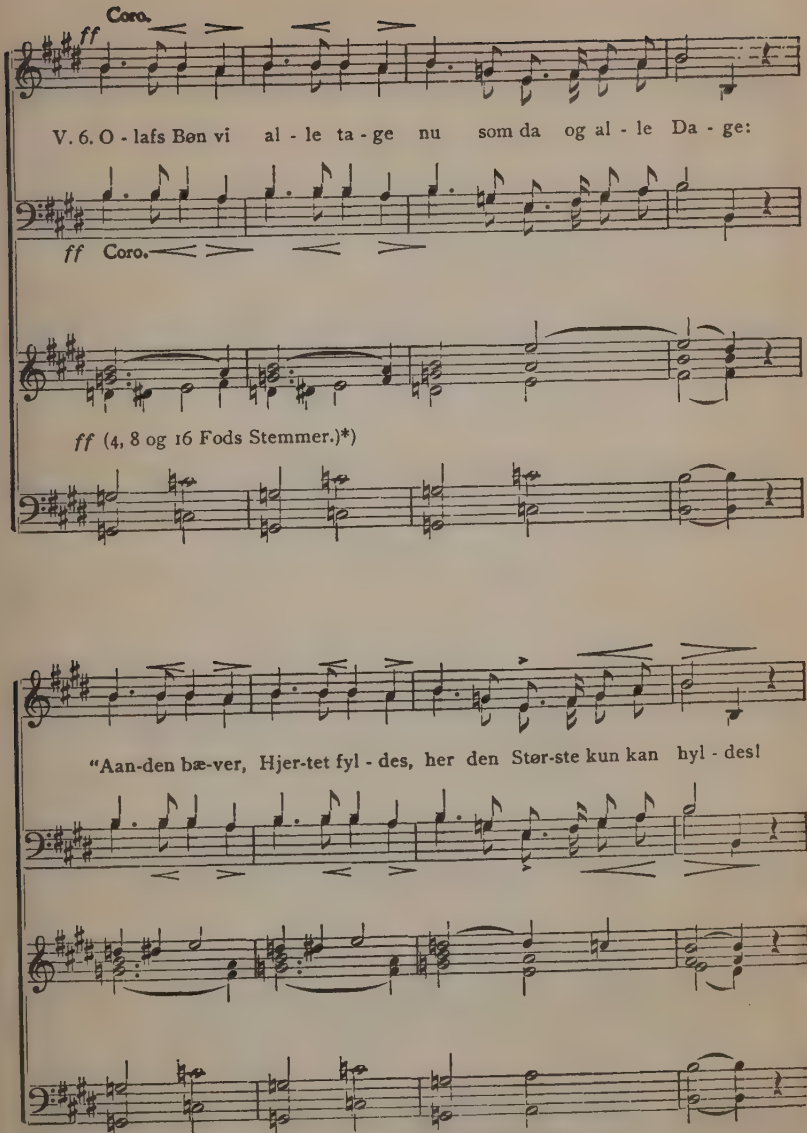
Coro.
ff
V. 6. O - lafs Bøn vi al - le ta - ge nu som da og al - le Da - ge:
ff Coro.
ff (4, 8 og 16 Fods Stemmer.)*)
"Aan-den bæ-ver, Hjer-tet fyl - des, her den Stør-ste kun kan hyl - des!

*) Med Orgel, fuldt Værk. Pedalen overtager de dybeste Oktavbasser.

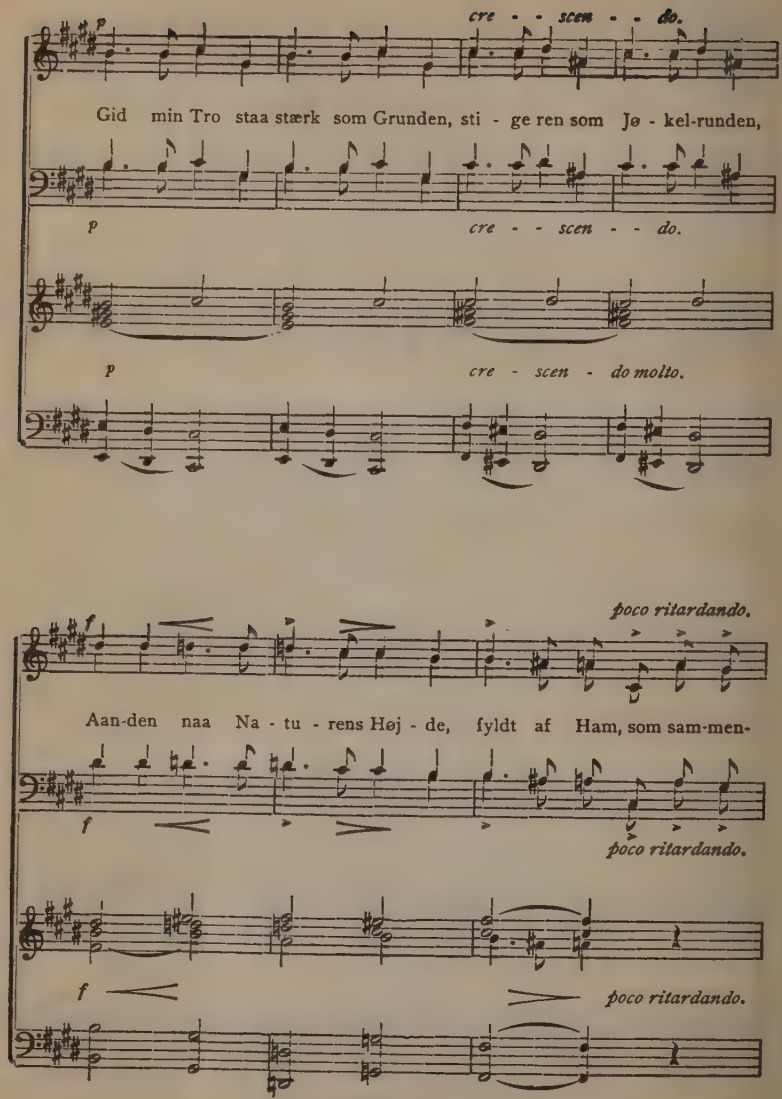
cre - - scen - - do.
Gid min Tro staa stærk som Grunden, sti - ge ren som Jø - kel-runden,
p
cre - - scen - - do.
p
cre - scen - do molto.
poco ritardando.
Aan-den naa Na - tu - rens Høj - de, fyldt af Ham, som sam-men-
f
poco ritardando.
f
poco ritardando.

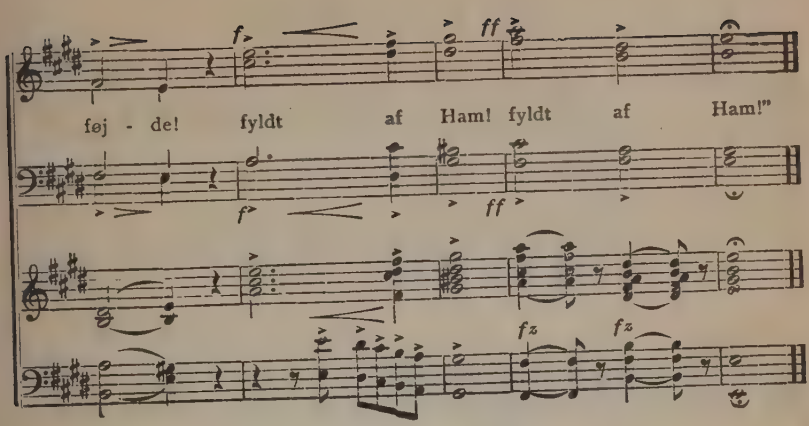

115. Du Herre, som er sterk og stor.

Edvard Grieg.

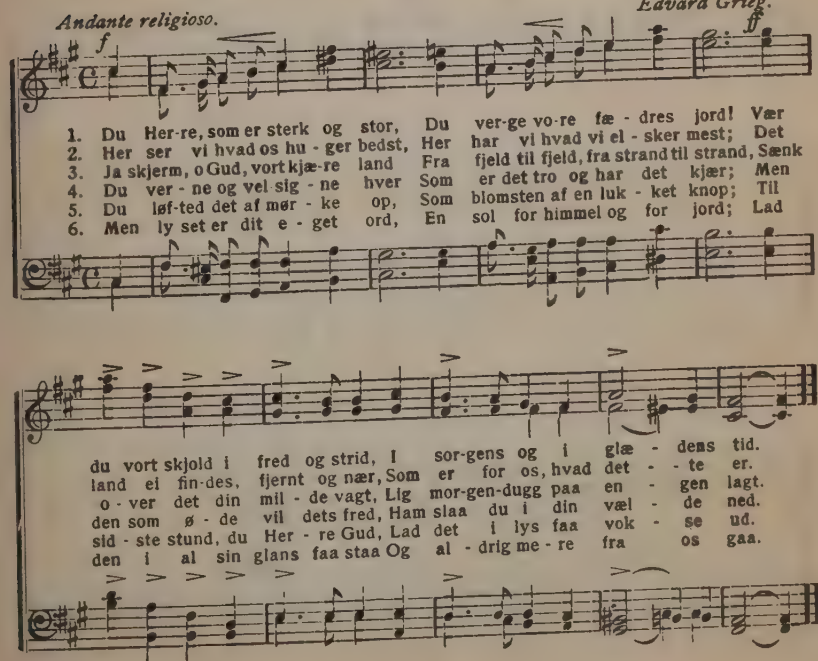
Andante religioso.
f
ff
1. Du Her-re, som er sterk og stor, Du ver-ge vo-re fæ - dres jord! Vær
2. Her ser vi hvad os hu - ger bedst, Her har vi hvad vi el - sker mest; Det
3. Ja skjerm, o Gud, vort kjæ-re land Fra fjeld til fjeld, fra strand til strand, Sænk
4. Du ver - ne og vel sig - ne hver Som er det tro og har det kjær; Men
5. Du løf-ted det af mør - ke op, Som blomsten af en luk - ket knop; Til
6. Men ly set er dit e - get ord, En sol for himmel og for jord; Lad
du vort skjold i fred og strid, I sor-gens og i glæ - dens tid.
land el fin-des, fjernt og nær, Som er for os, hvad det - - te er.
o - ver det din mil - de vagt, Lig mor-gen-dugg paa en - gen lagt.
den som ø - de vil dets fred, Ham slaa du i din væl - de ned.
sid - ste stund, du Her - re Gud, Lad det i lys faa vok - se ud.
den i al sin glans faa staa Og al - drig me - re fra os gaa.

116. Vi vil os et land.

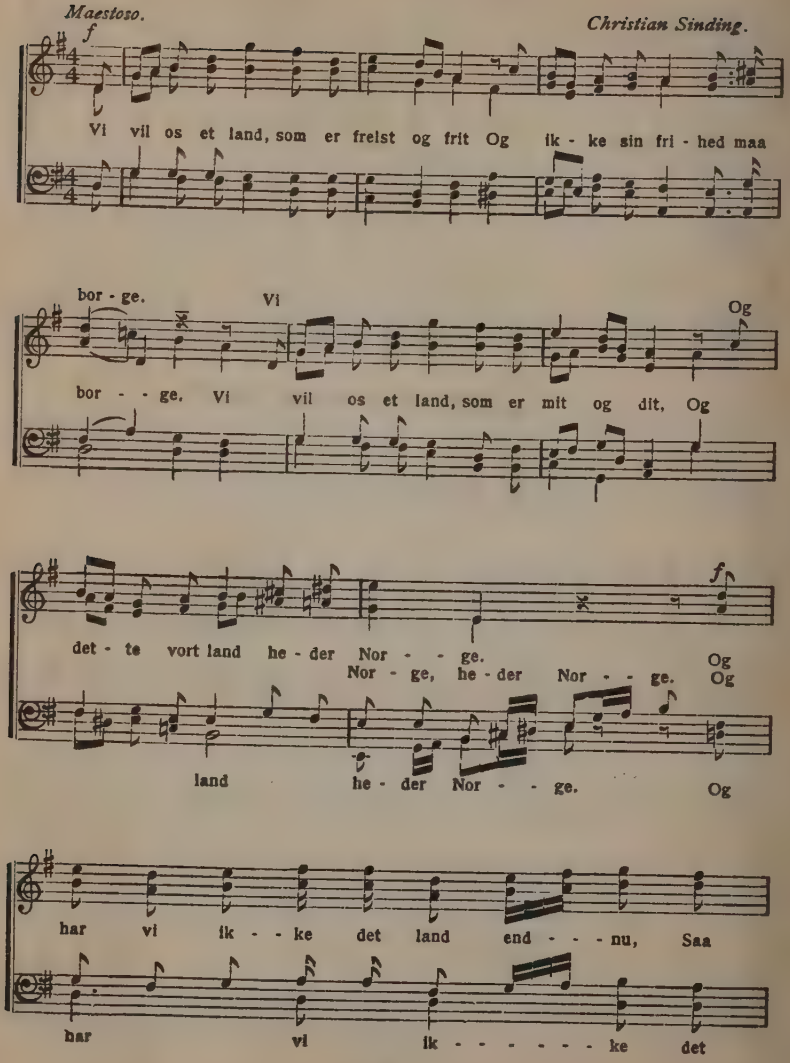
Maestoso.
f
Christian Sinding.
Vi vil os et land, som er frelst og frit Og ik - ke sin fri - hed maa
bor - ge.
Vi
Og
bor - - ge. Vi vil os et land, som er mit og dit, Og
f
det - te vort land he - der Nor - - ge.
Og
Nor - ge, he - der Nor - - ge. Og
land he - der Nor - - ge.
Og
har vi ik - - ke det land end - - - nu, Saa
har vi ik - - - - - - - ke det

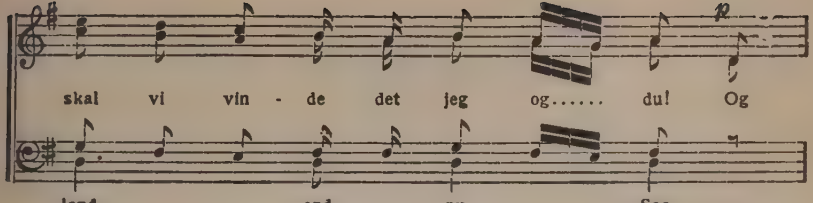
skal vi vin - de det jeg og..... du! Og
land end - - - - nu, Saa

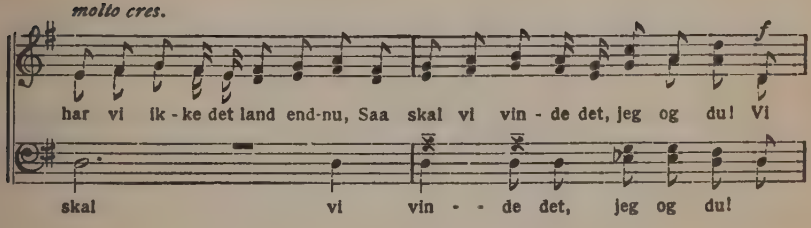
molto cres.
har vi ik - ke det land end-nu, Saa skal vi vin - de det, jeg og du! Vi
skal vi vin - - de det, jeg og du!

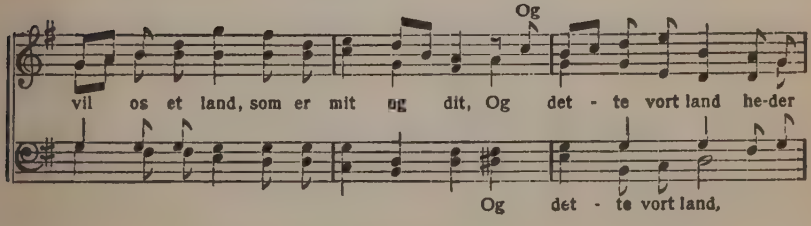
Og
vil os et land, som er mit og dit, Og det - te vort land he-der
Og det - te vort land,

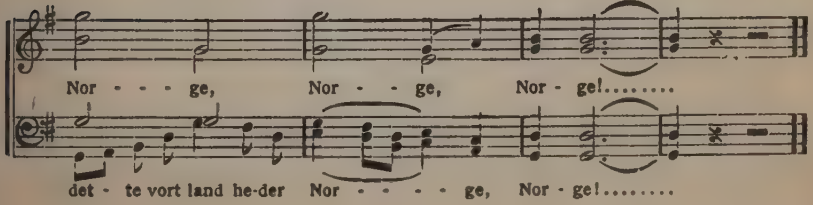
Nor - - - ge, Nor - - ge, Nor - ge!.....
det - te vort land he-der Nor - - - - ge, Nor - ge!.....

INDHOLD.

	Nr.
Aanders Herre, du skal raade. (*J. S. Welhaven*)	104
Aand fra himlen	45
Af høiheden oprunden er. (*Ph. Nicolai*)	50
Af trængsels torner bryde	96
Al himlen priser. (Efter *C. F. Gellert*)	42
America	111
Bedre kan jeg ikke fare. (*L. Beich*)	44
Begrav du din kummer. (*Mrs. Bullock*, overs. af *A. Hansen*)	52
Dagen er forsvunden	15
Deilig er jorden. (*B. S. Ingemann*)	5
Den signede dag, (Gammel dansk ved *Grundtvig*)	90
Den store, hvide flok. (*H. A. Brorson*)	54
Det ringer. (*H. A. Urseth*)	60
Dig, o Herre, alt tilhører. (*Wilhelm Pettersen*)	106
Dit ord, o Gud, som duggen kvæger	85
Du, Herre, som er stærk og stor. (*Nordahl Rolfsen* efter *Runeberg*)	115
Dyb af naade. (*Chas. Wesley*)	28
Fred! Fred! (*A. P. Berggreen*)	2
Fredløse hjerte	82
Glade jul. (*B. S. Ingemann*)	49
Gud er min sang. (*Gellert*, overs. af udg.)	98
Gud signe Norigs land. (*Arne Garborg*)	109
Guldet blinker. (*H. Utbø*)	65
Han er opstanden	100
Her er sang paa Juda bjerge. (*H. A. Brorson*)	102
Her, ja her er godt at være	34
Her kommer en fremmed	62
Herre, din godhed	84
Herre Jesus, du som troner. (*O. Paulson*)	67
Herre, mit hjerte. (*Lina Sandell*)	27
Herren er min styrke	91
Herren, som skabte himmel og jord. (*K. Trondsen*)	53
Herrens venner ingensinde. (*J. Schørring*)	16
Hjem jeg længes. (*O. Ahnfeldt*)	46

Nr.

Hjertelig kjær. (Efter Davids 18de salme). 105
Husker du den første gang? (*Jonas Dahl*). 75
Hvor finder jeg hvilen?..... 41
Hvor sødt at hvile (*Hans Utbø*)..... 13
Hør de dumpe bølgebrag. (*J. Falk*)..... 39
Hør, hvor liflig sangen toner. (*A. Mortensen*)..... 12
Hør os!..... 14
I Jesu naades arme..... 76
Ja, vi elsker dette landet. (*B. Bjørnson*) 110
Jeg er fremmed. (*Mary Schindler*)..... 47
Jeg ved et navn. (*Lina Sandell*)..... 36
Jeg ved en vei. (*M. F. Gjertsen*)..... 18
Jeg vil synge en sang. (*Mrs. Gates*, overs. af *H. A. Urseth*)... 11
Jesu, kom dog. (*J. Scheffler*)..... 22
Jesus, du som har mig kjær. (*Chas. Wesley*)..... 71
Jesus, mer end liv for mig. (*Fanny Crosby*)..... 97
Jubler I himle..... 30
Kom brødre og søstre..... 86
Kom til os du himmelske due..... 33
Korset er de kristnes broder..... 43
Kun et skridt. (*H. A. Urseth*)..... 107
Landkjending. (*B. Bjørnson*)..... 114
Lovet være Herren. (Efter Davids 28de salme)..... 23
Lov, pris og ære..... 57
Lovsynger Gud..... 64
Luk op, I herlighedens porte. (Efter Davids 24de salme)..... 4
Lydt gjennem verdners rum..... 61
Lyksalig, lyksalig. (*B. S. Ingemann*)..... 31
Mit haab staar til Gud..... 88
Moderens sang. (*B. Bjørnson*)..... 103
Mægtigste Kriste. (*M. A. von Løvenstern*)..... 35
Naglet til et kors paa jorden. (*Bernhard af Clairvaux*)..... 83
Nattens herold..... 21
Norge, Norge. (*B. Bjørnson*)..... 113
Nu daler nattens skygger. (Frit efter *Miss Proctor* ved udg.)... 40
Nu er det Herrens dag..... 58
Nu har jeg fundet det. (*J. A. Rothe*)..... 51
Nu rinder solen op. (*T. Kingo*)..... 95
Nærmere dig, min Gud. (*Sarah Adams*)..... 25
O du min Immanuel. (Efter *Brorson*)..... 101
O Fader, hør dit arme barn..... 1

Nr.

O fagre syn. 6
O glade dag. 80
O Gud beskyt vort folk og land. (*Wilhelm Pettersen*). 108
O Helligaand, mit hjerte. (*H. A. Brorson*). 37
O hvad fryd og glæde stor. (*J. Dahle*). 56
O kjære sjæl, hør Gud indbyder. 87
Om dig, o Jesus, vil jeg synge. 99
Om glæder end betegned. (*J. H. Payne*). 74
Om kveld. (*H. A. Urseth*). 19
Om min Frelser vil jeg kvæde. (*P. P. Bliss*). 68
O, naar, sig mig naar? 73
Op dog Zion. (*Grundtvig*). 59
O tænk, naar engang samles skal. (*W. A. Wexels*). 77
Paa Gud alene. 94
Paa ørnevinger bær mig op. (*Wilhelm Pettersen*). 81
Sagte, taalmodig. (*Udgiveren*). 70
Skal du komme til det sted. 63
Som himlen hvælver. 3
Som sol gaar ned i havet. (*G. Aagaard*). 38
Star Spangled Banner. 112
Stille dyb, hvor toner blunde. (*J. S. Welhaven*). 92
Stille, o stille. (Fra svensk ved udg.) 29
Synger for Herren en ny sang. (Efter Davids 96de salme). 24
Syng om Herren. 7
Sørger du? (*Benjamin Schmolck*). 32
Tak, Herre Jesus. (*Udgiveren*). 26
Takker vor Gud 89
Tak, o Gud, for dit ord. 69
Tiden svinder, tiden rinder. (*Ambrosius Stub*). 66
Til slutning saa rækker. (*M. B. Landstad*). 8
Tænk, naar vi i himlens skjønne sale. 78
Undrer mig. (*O. Hustoft*). 71
Vaagn op, du kaarne sandhedsvagt. (*H. A. Urseth*). 10
Vaagn op, ak hør! *Lina Sandell*). 17
Vi kvæde i glæde. 79
Vinden hvirvler. 20
Vi vil os et land. (*Per Sivle*). 116
Vor Gud han er saa fast en borg. (*Luther*). 93
Vælt alle dine veie. (*Paul Gerhardt*). 9
Zions vægter. (*Ph. Nicolai*). 48
Ære være Gud. 55